

BŮH, NA KTERÉHO ČEKÁME

NAŠE NEJVĚTŠÍ DUCHOVNÍ VÝZVA

NEALE DONALD WALSCH

2004

2006

www.andele-svetla.cz

www.vesmirni-lide.cz

Text zevnitř přední strany obálky:

Na naší planetě brzy dojde k něčemu neobvyklému

Lidstvo si brzy vytvoří nový druh spirituality. Toto nové prožívání duchovna umožní všem lidem vyjádřit jejich přirozený vztah k Bohu, aniž by se museli odsuzovat kvůli tomu, jakým způsobem se k Bohu vztahují, nebo se v jeho jménu zabíjet. Když lidstvo tuto novou spiritualitu přijme, všechno se změní. A přesně to v dnešní době potřebujeme.

Tato kniha obsahuje ohromující předpověď, která pochází z toho nejvyššího zdroje - od samého Boha, říká autor. Ať už tomu věříte, či nikoli, nová vize naší blízké budoucnosti, již Neale Walsch předkládá, vás dozajista neobyčejně zaujme.

Bůh, na kterého čekáme, tvrdí, že lidé se brzy naučí nově prožívat svůj vztah k Bohu a díky tomu konečně uzdraví i vztahy mezi sebou. Můžete s touto knihou souhlasit, nebo být proti, avšak stěží kdy zapomenete, že jste ji četli.

Text zevnitř zadní strany obálky:

***Neale Donald Walsch** je autorem patnácti knih a zakladatelem neziskové organizace, jejímž cílem je šířit poselství obsažená v díle *Hovory s Bohem*. Podnítil rovněž vznik světového hnutí *Humanity's Team*, jehož členové pomáhají na zemi nastolit novou formu spirituality.*

Text zadní strany obálky:

BŮH, NA KTERÉHO ČEKÁME

Všechny velké pravdy se napřed zdají být rouháním.

Je čas, aby ste zpochybnili své nejsvětější hodnoty.

Pokud svou víru brzy nezpochybníte, zpochybní ona vás.

Tato kniha má být pro vás výzvou.

Tato kniha má zachránit svět.

**Není pochyb - toto dílo přináší nejzajímavější
zprávy za posledních sto let.**

Neale Donald Walsch
Bůh, na kterého čekáme

Z anglického originálu Tomorrow's God

OBSAH

(*)	AUTOROVA POZNÁMKA	4
(0)	ÚVOD	5

První díl

NOVÉ POJETÍ BOHA

(1)	NEJVĚTŠÍ BLASFEMIE	8
(2)	SBOHEM VČEREJŠÍ BOŽE	10
(3)	ZÍTŘEJŠÍ BŮH	15
(4)	ZACHRAŇOVÁNÍ SVĚTA	23
(5)	ZMĚNA BOŽÍHO JMÉNA	33
(6)	NOVÁ DEFINICE BOŽÍ POVAHY	37
(7)	ZOSOBŇOVÁNÍ BOHA	43
(8)	OŽIVENÍ VESMÍRU	47
(9)	JAK VYTVÁŘÍ NÁBOŽENSKÁ VÍRA OBČANSKÝ ZÁKON	53
(10)	VŠECHNO SI VYMÝSLÍTE	60
(11)	CESTA K MISTROVSTVÍ	67
(12)	JEŽÍŠŮV FAKTOR	70
(13)	ZÁKLADY NOVÉ DUCHOVNOSTI	75
(14)	TAJNÝ RECEPT ŽIVOTA	80
(15)	JE BŮH NEPOTŘEBNÝ ?	85
(16)	KONEC JEDINÉHO ZDROJE	90

Druhý díl

ČTVRTÁ TRANSFORMACE

(17)	NOVÉ ZPŮSOBY VNÍMÁNÍ BOHA	94
(18)	OBČANSKÉ HNUTÍ ZA OSVOBOZENÍ DUŠE	98
(19)	ZÍTŘEJŠÍ BŮH A „SKUTEČNÝ ŽIVOT“	107
(20)	VYHOZENÍ SMĚNÁRNÍKŮ - ZNOVU	120
(21)	NAŠE DĚTI A BŮH	128
(22)	BŮH V LIDSKÝCH VZTAZÍCH	139
(23)	SEX A DUCHOVNOST	150
(24)	CESTA K OSVÍCENÍ	156
(25)	SBOHEM A AHOJ	164
(26)	Doslov	165

(*)

AUTOROVA POZNÁMKA

Ačkoli rozhovory zapsané v této knize trvaly nepřetržitě, tato kniha má dva díly.

První díl pojednává o našem současném pojetí Boha a o nových představách, které budou charakterizovat Boha v blízké budoucnosti.

Druhý díl pojednává o tom, jak budou tyto představy realizovány, jak ovlivní náš život a jak nám pomohou vytvořit nový svět.

Jestliže nám nepomohou, pak nebudou mít žádný význam.

NDW

(0)

ÚVOD

Tato kniha obsahuje nejzajímavější novinu za posledních 100 let: Lidstvo si brzy vytvoří novou formu duchovnosti.

Naše civilizace stojí na prahu svého největšího dobrodružství a nejvýznamnějšího úspěchu. Doporučuji vám, abyste si našli své místo v této tvůrčí fázi.

*Tato kniha je o zítřejším Bohu. Pojednává o budoucnosti lidstva - ne však o nějaké vzdálené vizi. Obsahuje překvapující předpovědi na příštích třicet let. Popisuje naši **blízkou** budoucnost a roli, kterou budete hrát při jejím vytváření. Je o tom, co se stane a jak se to stane.*

*Jako všechny předešlé **Hovory s Bohem** má i tento text formu rozhovorů; nicméně kniha vám přinese užitek, i když nemusíte věřit, že jsem takové rozhovory opravdu měl. Stačí, když budete mít otevřenou mysl - a tato kniha vám řekne, jak toho dosáhnout.*

Předem však varování. Informace, které tu najdete, nejsou nové. Jen velmi málo myšlenek obsažených v této knize nelze najít v posvátných knihách světových duchovních tradic. Jen velmi málo nebylo řečeno velkými učiteli lidstva. Jen velmi málo nebylo v mých předešlých knihách.

*Tak proč byste měli tuto knihu číst? Ne proto, že by obsahovala moudrost, která nám dosud nebyla dána, ale proto, že **opakuje moudrosti, jimž jsme nebyli ochotni naslouchat.***

Problém je v tom, že jestliže tuto moudrost nevyslechneme dnes, nemusíme dostat další příležitost, aby nám ji někdo opakoval.

Jsme na samém pokraji, chápete? Došli jsme nejdál, kam se můžeme dostat směrem, kterým jsme se dosud ubírali. Chceme-li zachovat život na této planetě, musíme změnit směr.

Lidstvo si nemůže dovolit další záchvaty vzteku. Našli jsme způsob, jak sbalit konec světa do aktovky. Můžeme zapečetit smrt civilizované společnosti do obálky naplněné sporou a prostě ji odeslat. Lze říci, že náš osud je zpečetěn...

Naučili jsme se nalétávat letadly do budov a zabíjet tisíce lidí, aniž bychom hnuli brvou.

Presvědčili jsme sami sebe, že preventivní útok - nejdřív střílet a teprve potom klást otázky - je naprosto přijatelný prostředek zahraniční politiky

Věříme, že ovládat zemi znamená ničit ji - a předstírat, že o tom nevíme. Došli jsme k závěru, že měnit základní genetickou strukturu potravin je způsob, jak potraviny zlepšit. Dovolujeme, aby 20 procent světové populace mělo 80 procent světových příjmů, a říkáme tomu dobrý život.

*Zkrátka a dobře, jsme zmatení. Přesto však existuje cesta z tohoto zmatku, **a vy můžete hrát roli v tom, jak se z něj dostat.** Tato kniha hovoří o vaší roli. Říká, že v příštích třiceti letech dojde k tak pozitivní a závratné změně našeho tradičního paradigmatu, že to změní kurz historie lidstva. A vyzývá vás -ano, vás, čtenáře, který teď drží tuto knihu v ruce - abyste se aktivně zúčastnili této proměny lidstva.*

Proto byla tato kniha napsána. Je to přímá výzva Boha.

Přemýšlejte o tom.

Zamyslete se nad tím, jak se vám tato kniha dostala do ruky. Kde jste o ní slyšeli? Čím zaujala vaši pozornost? Proč jste si ji koupili a začali ji číst? A proč jste ji ještě neodložili?

Myslíte si, že to je náhoda?

Ne, to není náhoda. Žádné „náhody“ neexistují. Vesmír nedělá nic náhodně. Tato kniha vám přišla do ruky proto, aby vám řekla, že můžete změnit kurz historie lidstva.

Vy.

Nejen lidé, kteří sedí ve vládě nebo vlastní korporace nebo vedou všelijaká hnutí nebo píší knihy. Nejen lidé, kteří jsou z nějakého důvodu vlivní. Nejen tito lidé.

Vy.

Vy můžete změnit kurz historie lidstva.

To není žádné přehánění. Prosím vás, věřte mi. To není přehánění.

*Tato kniha vás vyzývá, abyste vstřebali moudrost starých i současných duchovních učitelů; abyste ji nejen vyslechli, ale abyste **ji přijali** a absorbovali na nejhlubší úrovni svého bytí, aby se stala esencí toho, čím jste na buněčné úrovni.*

V nejbližších letech od vás bude život vyžadovat, abyste jednali a reagovali na základě tohoto hlubokého poznání. Budoucnost světa závisí na tom, jak rozšíříte poselství v této knize tím, že začnete žít novým způsobem.

Nemyslete si však, že tohle všechno musíte dělat sami. Možná nejvíc vzrušující a povznášející součástí poselství této knihy je skutečnost, že to dnes nikdo z nás „nemusí dělat sám“. Máme partnery a spoluhráče, ke kterým se můžeme přidat a které můžeme shromáždit kolem největšího úkolu lidstva: změnit sami sebe a změnit svět.

Před chvílí jsem řekl, že v této knize možná nenajdete mnoho nových myšlenek. Ale mýlil jsem se.

Možná tu najdete... své nové já.

A způsob, jak vytvořit nový svět.

PRVNÍ DÍL

NOVÉ POJETÍ BOHA

(1)

NEJVĚTŠÍ BLASFEMIE

Potřebujeme nového Boha.

Já vím.

Ne, myslím to vážně. Potřebujeme nového Boha. Starý Bůh už nefunguje.

Starý Bůh nikdy nefungoval.

Někteří lidé si myslí, že fungoval.

Tito lidé se nedívali na svět kolem sebe.

Nedívali ?

Ne poctivé. Neviděli všechno. Viděli jen to, co vidět chtěli.

Neviděli krutost a válčení a zabíjení, které se dělo ve jménu Boha. Neviděli odloučenost a útlak a strach a naprostý chaos. Nebo, což je ještě horší, všechno viděli a účastnili se toho. Užívali toho jako nástroje k ovládání druhých.

Starý Bůh, včerejší Bůh, možná zaručil některým lidem slušný život - možná mnoha lidem - ale nikdy nedokázal vytvořit spravedlivou společnost ani radostnou, harmonickou civilizaci, nemluvě o světovém míru. **A tento Bůh to nedokáže ani dnes.**

Ani dnes, se všemi prostředky okamžité komunikace, se všemi vědomostmi a veškerou moderní technologií, nejste schopni žít prostým a jednoduchým životem, po kterém lidstvo touží od počátku času.

Nejste schopni žít v míru.

Já vím.

Nejste schopni vytvořit radostný svět.

Já vím.

A není toho schopen ani Bůh, v něhož věříte.

*Proč ? **Proč ?** Proč všechno úsilí lidstva a všechna pomoc, o kterou jsme prosili a kterou jsme od Boha **dostali**, nevede k žádoucím výsledkům ?*

Protože Bůh, v něhož věříte, **není skutečný**. Bůh, v něhož věříte, je **vymyšlený**. Vytvořili jste si ho z ničeho, takže **nemá nic společného s Nejvyšší realitou**.

To je pozoruhodná myšlenka. Je to ovšem nehorázná blasfémie.

Všechny velké pravdy začínají jako blasfémie.

Přišel čas, abyste zpochybnili své nejposvátnější pravdy. Jestliže to neuděláte, zpochybní ony vás.

Tohle je velmi podnětná kniha. www.vesmirni-lide.cz www.andele-svetla.cz

Jejím cílem je zachránit svět.

A udělá to ?

To záleží na lidech.

Jak to ? Proč to nezáleží na tobě ? Jestliže jsi Bůh, proč to nezáleží na tobě ?

Protože zachránit svět není mým úkolem. Mým úkolem bylo stvořit jej.

A když jsi jej stvořil, přestalo tě zajímat, co se s ním stane ?

Zajímá mě to stejně jako vás.

Ne, nezajímá. Kdyby tě to zajímalo jako nás, nedopustil bys, aby se svět zničil.

Chceš říci, kdyby mě to zajímalo víc než vás. Kdyby mě to zajímalo stejně jako vás, dovolil bych, aby se svět zničil, protože to je přesně to, co děláte vy.

Protože mě to zajímá stejně jako vás, váš svět bude možná zničen. Nebo přinejmenším váš život se navždy změní. A jestliže k tomu dojde, dovolím to.

*Proč ? **Proč neuděláš něco, abys tomu zabránil ?***

Protože vy nic neděláte.

*My nic udělat **nemůžeme**. Jen ty můžeš něco udělat. Ty jsi Bůh. Můžeš udělat to, co lidé nemohou.*

To není pravda. Já mohu a VY můžete. Ale já nic neudělám, pokud vy nic neuděláte.

*Proč ne ? **Co jsi to za Boha ?***

Jsem ten nejlepší Bůh, jaký existuje. Jsem **jediný** Bůh, který existuje. Jsem Bůh, který vám dal svobodnou vůli a který vám nikdy v ničem nebude bránit.

Ani aby nás zachránil před námi samými ?

Kdybych vás zachránil před vámi samými, NEBYLI byste „sami sebou“. Byli byste mými

otroky. Ztratili byste svobodnou vůli. Přišli byste o ni ve chvíli, kdy byste udělali něco, co bych si nepřál. Zrušil bych vaši svobodnou vůli a donutil vás dělat jen to, co chci já.

Samozřejmě. Kdybys byl aspoň trochu Bohem, za jakého tě považujeme, nedovolil bys nám, abychom se zničili. Udělal bys to, co je pro nás **nejlepší**. Přinutil bys **nás**, abychom dělali to, co je pro nás nejlepší.

Pro koho a podle čí definice ?

Cože ?

„Nejlepší“ pro koho a podle čí definice ?

Podle tvé definice. Ty bys definoval, kdo „jsme“ a co je pro nás „nejlepší“, a pak bys udělal to „nejlepší“ pro nás „všechny“. My na tebe **spoléháme**. **Proto** existuje Bůh.

Skutečně ? To si opravdu myslíš ?

(2)

SBOHEM VČEREJŠÍ BOŽE

Většina lidí věří, že Bůh rozhoduje o tom, kdo patří k „nám“. Na základě tvého rozhodnutí pak tvoříme skupiny a nazýváme je náboženství. Ty, Bůh, „nás“ pak ujistíš, že „nás“ přivedeš zpátky k sobě, pokud budeme dělat, co je pro „nás“ podle tvého názoru „nejlepší“.

Lidé, kteří nejsou zahrnuti v tvé definici „nás“, se k tobě za žádných okolností nevrátí, stejně jako se k tobě nevrátí ti, kteří sice zahrnuti jsou, ale nedělají to, co je pro ně „nejlepší“. Lidé v těchto dvou kategoriích budou odsouzeni. Budou trpět ve věčném pekelném ohni.

Tomu opravdu věříš ? Tak to chápeš ? Opravdu ?

Ne. Já ne. Dnes už ne. Ne po všech těch rozhovorech s tebou. Nicméně většina lidí tomu stále ještě věří, a já jsem tu proto, abych mluvil za lidstvo.

Ty mluvíš za lidstvo ? A proč ? Proč to děláš ?

Chci ti položit otázky, které klade většina lidí.

Proč ?

Abys odpověděl na otázky většiny lidí. Abys vyslechl hlas lidstva. Aby se život lidí zlepšil a obohatil tak jako život můj. Aby na zemi zavládl mír a radost, tak jako vládnou v mé duši, když jedním podle svých nejvyšších zásad.

Ty chceš dát lidstvu dar, který jsi dostal ?

Ano.

Proč ?

Protože chci i nadále přijímat dary, které mi jsou dávány, a nejlepší způsob, jak toho dosáhnout, je rozdávat je.

Když budeš své dary rozdávat, tak je budeš mít ?

Ano. Dar, který někomu dávám, je dar, který prožívám.

Jak je to možné ?

*Protože jedině skrze **vyjádření** toho, čím jsem, mohu prožívat, čím jsem. Když to nedělám, nic neprožívám. Protože „to, co skrze **mě proudí**, ve mně zůstává“. Protože existuje jen jeden celek a já jsem jeho součástí, takže prožívám to, co umožňuji prožívat druhým, a druzí prožívají to, co prožívám já.*

Protože vědomosti, které předám druhému, mám i já, a to, co se dovím já, ví i druhý. Protože to, co dávám druhému, přijímám já, a to, co přijímám já, přijímá i druhý.

To, co nedám druhému, nemám ani já, a to, co nemám já, nemá druhý, protože nemohu dávat to, co nemám, a nemohu mít to, co nikomu nedávám. Jedině, když někomu něco dám, mohu prožít skutečnost, že to mám. Bez dávání není možné zakusit vlastnění.

Dávání transformuje vlastnění v bytí.

*Mohu si myslet, že „mám“ tvůrčí schopnost, ale prožívat, že jsem tvůrčí, mohu jedině tehdy, když svou tvůrčí schopnost nabízím druhým. Mohu si myslet, že „mám“ bohatství, ale prožívat, že **jsem** bohatý, mohu jedině tehdy, když ze svého bohatství dávám druhým.*

Mohu si myslet, že v sobě „mám“ lásku, ale prožívat, že jsem láskyplný, mohu jedině tehdy, když lásku dávám druhým.

Dávání transformuje vlastnictví v bytí. A zázrak dávání spočívá v tom, že dáváme jen sami sobě. Tak tomu je vždycky, a to je velkým tajemstvím Života. To je tajemstvím každé duchovní tradice.

To je univerzální zákon, jemuž se nelze vyhnout a jež nelze ignorovat. Jeho účinky se dříve či později projeví v našem životě. Proto se říká: „Co zaseješ, to sklidiš.“ „Chovej se k druhým tak, jak si přeješ, aby se oni chovali k tobě.“ „Jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá.“

Nejlepší způsob, jak mohu získat odpovědi na své otázky, je umožnit druhým, aby dostali odpovědi na své otázky.

*Takže teď mluvím za většinu lidí, kladu otázky většiny lidí a činím prohlášení většiny lidí, aby většina lidí dostala odpovědi Boha, stejně jako je dostávám já, **abych i nadále věděl, že vím.***

Hodně ses naučil. Porozuměl jsi a umožnil jsi to i druhým. A teď chceš, aby druzí pochopili ještě víc, abys i **ty chápal víc.**

A tak se v tobě uzavírá kruh a tak se skrze tebe naplňuje proroctví. Neboť jsem řekl, že vám pošlu své posly, kteří mezi vámi budou chodit. Ne jediného, ale mnoho poslů a nejen v dávných dobách, ale ve všech dobách, aby vám přinesli poznání pravdy vašeho bytí.

A oni vám řeknou, **naslouchajte**. Vyslechněte tuto výzvu:

Existuje jiný způsob. Existuje jiný způsob, jak prožívat Boha. Existuje jiný způsob, jak

prožívat život. Vaše rozdílné názory nemusejí způsobovat neshody. Vaše rozdílné názory nemusejí způsobovat konflikty. Vaše rozdílné názory nemusejí přinášet násilí do vašeho života. EXISTUJE JINÁ CESTA.

Tu však nenajdete tím, že ji budete hledat. Musíte ji vytvořit. Tu však nevytvoříte, dokud se nezbavíte starých názorů, dokud se neotevřete novým myšlenkám. Novým myšlenkám o Bohu a o Životě, které mohou osvětit lidstvo.

Rád bych tyto nové myšlenky přinesl lidstvu.

Pokračuj tedy v tomto rozhovoru, pokud ti to vyhovuje a pokud to slouží lidstvu. Neboť v tomto rozhovoru budu hovořit o zítřejším Bohu, který bude v mnoha ohledech jiný než Bůh vašich včerejšků.

Budu hovořit také o Nové duchovnosti. O duchovnosti, která člověku dovolí vyjádřit svou přirozenou touhu hledat a prožívat Boha, aniž bude muset odsuzovat druhé za to, jakým způsobem to dělají oni, aniž je bude muset zabíjet ve jménu Boha.

Vysvětlím ti, jaké účinky bude mít tato Nová duchovnost na organizaci lidské společnosti, zejména ve sféře náboženství, politiky, ekonomiky, byznysu a obchodu, školství, partnerských vztahů a sexuality.

Máme spoustu námětů, tak pokračujme.

Nicméně znovu opakuji, že už nemohu hovořit jen sám za sebe. Ve skutečnosti už mám odpovědi na mnohé otázky, které ti budu klást.

Ale mnoho dalších lidí je nemá. Nebo je mají, ale jejich odpovědi jim nejsou nic platné. Nepomáhají lidem najít zážitky, které hledají, a nevedou lidstvo tam, kam se chce dostat.

Přesto se lidé snaží těchto odpovědí využít. Chtějí se řídit podle odpovědí, které jim byly dány, a cítí se mizerně a jsou z toho unavení. A tak žijete v ubohém a unaveném a smutném světě. Ve světě, který je zmatený a rozzlobený.

To vidíte všude kolem sebe. Ale teď máte možnost volby. Můžete ji vidět a přijmout, nebo ji můžete odmítnout.

Já tuto možnost přijímám. Myslím, že je na čase říci, jak se věci mají. Myslím, že je na čase hovořit o tom. Velice otevřeně a přímo. Je na čase přemýšlet o problémech a jejich řešení.

Dobře. Začneme tedy s vědomím, že budeš klást rétorické otázky a že budeš činit rétorická prohlášení, abys prezentoval názory mnoha lidí, nejen své vlastní.

Děkuji ti. Ale teď se vrátíme k našemu tématu...

... Myslí si většina lidí na této zemi, že tvým úkolem -úkolem Boha - je říkat jim, co je pro ně nejlepší ? Ty nám říkáš, co je pro nás nejlepší, a pak záleží na nás, zda to uděláme. Tohle je zjednodušená formulace posvátných názorů lidstva.

Tyto názory jsou mylné. To není úkolem Boha a to není cílem Boha a to není funkcí Boha.

To je úkolem Boha, kterého si mnozí z vás vymyslili ve své představivosti, ale není to úkolem Boha, který opravdu existuje. Je to funkcí včerejšího Boha, nikoli Boha zítřejšího.

Tohle jsi řekl už podruhé. Co máš na mysli, když říkáš „zítřejší Bůh“ ?

Mluví o Bohu, v něhož budete věřit v budoucnosti. O Bohu, v něhož budete věřit zítra.

*Takže **my** budeme mít nového Boha !*

Ne „nového Boha“, ale nové **pojetí** dnešního Boha. Širší pojetí, hlubší porozumění.

Ale na začátku našeho rozhovoru jsi se mnou souhlasil, že potřebujeme nového Boha.

Neměl jsem nic proti tvé formulaci, protože jsem se nechtěl zaplést do sémantiky hned na začátku. Věděl jsem, co myslím, a také jsem věděl, že budu mít příležitost vysvětlit ti to později.

Tak co jsi tím myslel ?

Jak už jsem řekl, nemyslel jsem „nového“ Boha, nýbrž novou verzi Boha. **Širší** verzi Boha. Myslel jsem Boha, který vždycky existoval, který existuje dnes a který bude existovat vždycky - ale to není Bůh vašich představ.

Vaše porozumění je neúplné. Vyzývám vás, abyste rozšířili své vědomí a abyste si udělali úplnější představu o tom, co je Bůh a co je Život. Vyzývám vás, abyste si vytvořili zítřejšího Boha.

Co když se nechci vzdát svého včerejšího Boha ? Co když opravdu věřím, že moje představy o Bohu jsou správné a pravdivé ?

Pak budeš pokračovat v životě, jakým dnes žijete na vaší planetě.

A co má být ? Co je na tom špatného ?

Podívej se kolem sebe. Líbí se ti, co vidíš ? Jestliže ano, pak si věř tomu, čemu věříš. Ale nemysli si, že se nic nezmění. Otázkou není, „zda“ se něco změní, jde o to, „jak“ se to změní. Změní se všechno. A dříve či později se změní i vaše představa o Bohu.

A pak řekneš sbohem svému včerejšímu Bohu.

Kdy se to stane ?

Už se to začíná dít.

Opravdu ? Já si myslím, že se nic nemění.

Ale mění. Ty to jen nevidíš. Neuvědomuješ si to. Ale až se změny začnou rozšiřovat, všichni si je začnete lépe uvědomovat. Ve skutečnosti se stanete jejich součástí.

Kdy bude tento proces hotov ?

Nikdy. Proces stále hlubšího vnímání Boha je nekonečný. V tom spočívá jeho radost.

Kdy tento proces dosáhne bodu, v němž se život na zemi začne zlepšovat ?

Už brzy. Velice brzy. Pokud si to lidstvo bude přát.

Co to znamená ?

To znamená, že když učiníte radikální rozhodnutí, vaše představa o Bohu se může změnit rychle. Během tvého života. Během tří desetiletí. Možná rychleji, jakmile padne první kostka
BŮH NA KTERÉHO ČEKÁME

domina.

Jde o dosažení kritického množství.

Kolik lidí je k tomu potřeba ?

Ne moc. Někteří lidé si myslí, že kritické množství je víc než polovina lidí, ale tak tomu není. Není to ani 25 procent, ani 10 procent a dokonce ani 5 procent. Kritického množství dosáhnete, až získáte 2 až 3 procenta lidí.

Podívej se na vodu, když se začíná vařit. Voda dosáhne bodu varu mnohem dříve, než začne bublat polovina hladiny. Účinky kritického množství rostou geometrickou řadou. To je činí tak mocnými. Několik bublin se objeví na hladině... a najednou se začne vařit všechna voda.

Takže stačí, když se jen poměrně malé množství lidí rozhodne změnit svou představu o Bohu. Co by nás mohlo dovést k takovému rozhodnutí ?

Jedna ze dvou věcí. Víc nenávisti, nebo víc naděje. Další katastrofa zrozená z nenávisti a plná násilí, nebo globální probuzení způsobené něčím jiným.

Čím ? Zdá se, že lidi neprobudí nic jiného než katastrofa.

To není tak docela pravda. Mohlo by například vzniknout nějaké celosvětové hnutí, jehož cílem bylo rozšíření míru, radosti a lásky. Mohlo by dojít k celosvětové mobilizaci lidí na úrovni komunit, **kteří by se rozhodli změnit způsob života**. Jako dnes existují teroristické buňky, právě tak by mohly začít vznikat týmy duchovních aktivistů.

To by samozřejmě vyžadovalo schopné vůdce a velkou odhodlanost na straně těch, kteří vůdce následují. Ale možné to je.

A první krok je na úrovni myšlení. Budoucnost lidstva závisí na tom, co si o sobě lidé myslí. Budoucnost závisí na tom, co si lidé myslí o Bohu a o Životě.

Vaše realita se rodí z vašich myšlenek. Z vašich myšlenek se rodí vaše budoucnost. Vaše názory produkují vaše chování, a vaše chování produkuje vaše zážitky.

Proto je ze všeho nejdůležitější to, čemu věříte.

Jak vznikají názory ? Jak vzniká víra ? Může něco ve vnějším světě vyprodukovat víru ?

Může.

A co to je ?

Lidé.

Lidé ve vnějším světě mohou vytvořit vnitřní duchovní události. Nejdřív sami v sobě a pak v ostatních lidech.

Mnozí lidé to dělají. Ty to děláš právě teď. A mohou to dělat všichni lidé.

Ale jak ? Jak to můžeme udělat ? To je nejdůležitější otázka ?

Je mnoho způsobů, jak můžete začít.

Ukaž mi jeden.

Držíš jej v ruce.

(3)

ZÍTŘEJŠÍ BŮH

Tak jsme se dostali tam, kde jsme začali.

Ano. Když jsem řekl, že „cílem této knihy je zachránit svět“, myslel jsem to vážně.

Řekne mi něco jiného než ostatní knihy ?

Neřekne nic jiného.

Ne ?

Ne.

A to zachrání svět ?

Je to možné. Bylo to tak myšleno a je to možné.

Jestliže jsem všechno, co je v této knize, už četl v jiných knihách, proč bych ji měl vůbec číst ? Svět je na pokraji katastrofy a veškerá moudrost v ostatních knihách mu nikdy nepomohla.

Máš pravdu v prvním bodě, ale v druhém se mýlíš. „Moudrost v ostatních knihách“ už lidstvu pomohla zabránit katastrofám. Ezoterická moudrost světa už pomohla světu změnit kurz a může to udělat opět. Tato moudrost však dnes musí vzít v úvahu rozšířené možnosti člověka zničit sám sebe.

Klíčem je vzdělání. Vzdělání je nejmocnější nástroj, jaký máte. Vzdělávejte **každého**. Říkejte **každému** o Bohu a o Životě. Odstraňte negramotnost, pak odstraňte funkční negramotnost a nakonec odstraňte duchovní negramotnost.

K tomu budete potřebovat celosvětovou komunikační síť - a nové poselství lidstvu.

Čím víc víte o tom, jak zničit sami sebe, tím víc se musíte dovědět o tom, jak sami sebe zachránit. Musíte rozšířit své vědomosti o Bohu a o Životě a musíte rozšířit své vědomí.

Přišel čas přejít od Staré duchovnosti k Nové duchovnosti. Přišel čas vzdát se včerejšího Boha a přijmout zítřejšího Boha.

To nebude snadné. Lidé se neradi vzdávají starých věcí.

Proto mi dovoľ ještě jednou opakovat, že tu nemluvíme o novém Bohu, ale o novém pojetí „starého“ Boha.

K pochopení pravdy někdy stačí nová formulace.

Všechny pravdy a všechny moudrosti, které vám řeknu, už byly řečeny.

Všechny staré moudrosti v historii lidstva jsou čas od času znovu formulovány pro moderní dobu. Všechny myšlenky byly vyjádřeny novým způsobem. Dělal to například Abrahám. Dělal to Mojžíš. Dělal to Buddha. Dělal to Ježíš. Dělal to Mohamed. Dělal to Bahá'ulláh. Dělal to Jalal al-Din Rumi. Dělal to Joseph Smith. Dělal to mnoho známých i neznámých mistrů. A mnozí to dělají dnes.

*Tak dobře, ale co když moje staré myšlenky nezahrnují **vůbec žádnou víru v Boha** ? Co když mé všechny tyto řeči o Bohu otravují a nudí, co když mi připadají nesmyslné ?*

Zítřejší Bůh nebude vyžadovat, abyste věřili v Boha.

Nebude ?

Ne, ona to vyžadovat nebude. A v tom je první důležitý rozdíl mezi včerejším Bohem a zítřejším Bohem.

♥ 1. Zítřejší Bůh od nikoho nevyžaduje, aby věřil v Boha.

Tak moment. Zítřejší Bůh bude ženského pohlaví ?

Ano. Kromě toho, když právě nebude ženského pohlaví. V takovém případě bude Bůh mužského pohlaví. A když nebude mužského pohlaví, pak nebude ani mužského, ani ženského pohlaví. Bude spíš bezpohlavní.

Bezpohlavní ?

Ano, nebude mít pohlaví, tvar, velikost, barvu, ani žádné jiné vlastnosti individuální živé bytosti. A v tom je druhý důležitý rozdíl mezi včerejším Bohem a zítřejším Bohem.

♥ 2. Zítřejší Bůh nemá pohlaví, velikost, tvar, barvu ani žádné jiné vlastnosti individuální živé bytosti.

Chceš říci, že zítřejší Bůh není živá bytost ?

Ne. Ne v tom smyslu, jak to myslíš ty.

Jak je to možné ? Není-li Bůh živou bytostí, čím tedy je ?

O tom bude celý tento rozhovor. Ale nejdřív ti řeknu jeden příběh.

Jistá žena stojí na balkoně a dívá se na noční oblohu plnou diamantů. V očích má slzy a hledá odpovědi na své otázky. Cítí se osamělá a zoufalá. „Bože, jestli tu jsi, ukaž se mi. Už nemohu takhle žít.“ Po obloze náhle přeletí kometa. Ženě se zastaví srdce. Nemůže uvěřit svým očím.

A teď pro tebe mám otázku. Byl to Bůh ?

Ano. Myslím, že to způsobil Bůh.

Na to jsem se neptal. Ptal jsem se, zda **to byl Bůh**.

To nevím. Mohla to být shoda okolností.

A co způsobilo tu shodu okolností ?

Řekl bych, že Bůh. Ale teď se dostáváme k definici Boha, která říká, že Bůh je příčinou, nikoli následkem.

Myslíš, že by Bůh mohl být jak příčinou, tak následkem ? Myslíš, že by mohl být jak stvořitelem, tak stvořením ?

*Nikdy jsem o tom nepřemýšlel tímto způsobem. Víím, že to někteří lidé dělají. Velcí myslitelé se touto otázkou zabývají často. Na základě těchto zkoumání vytvořili celý myšlenkový systém zvaný **panteismus**. Panteismus říká, že vesmír je totožný s Bohem - že Stvořitel a stvoření je jedno a totéž.*

*Fyzik John Wheeler hovoří o vesmíru, ve kterém je všechno pozorované ovlivněno pozorovatelem. Jinými slovy, stvořitel a jeho stvoření jsou jedno a totéž, **jeden tvoří druhého**. Nebo, jak jsi často říkal, jsme živoucím Bohem. Na první pohled bych však řekl, že Bůh je stvořitel, zatímco my a svět jsme stvoření. A kdybych v Boha vůbec nevěřil, řekl bych, že pád komety byl náhodný.*

A náhoda si náhodou vybrala právě ten náhodný okamžik ?

*Ano. Kdybych nevěřil v Boha, řekl bych, že k pádu komety došlo **náhodou**. Co víc mohu vědět ? Co ode mě chceš slyšet ? Říkám ti, že to nemuselo být nic víc, než to, co se stalo. Skutečnost, že se to stalo v daném okamžiku, nemá žádný smysl, kromě smyslu, který tomu někdo přisoudí.*

Teď jsi řekl něco zajímavého. Nic **nemá žádný smysl, kromě smyslu, který tomu přisuzujeme**.

Jaký smysl přisuzuješ pádu komety právě v okamžiku, kdy žena stojí na balkoně a prosí Boha, aby se jí ukázal ?

Nevím, co si o tom mám myslet. Nebyl jsem tam, a tak nevím, co bych řekl.

Co si myslíš, že by o tom mohla říci ta žena ?

Mohla by říci, že pád komety způsobil Bůh nebo že kometa byla Bůh, který vyslyšel její prosbu. Vzhledem k synchronismu té události by mohla věřit kterékoli z těch dvou možností.

Ano. A jestliže věřila, že kometa **byla** Bůh, myslíš, že ho vnímala jako muže nebo ženu ?

Už vidím, co myslíš.

A musím ti říci, že zítřejší Bůh bude měnit svou podobu podle situace a podle požadavků jedince, který ho hledá.

*Tak moment. Chceš říci, že **my** budeme rozhodovat o tom, kdo a co je Bůh ?*

Co tě na tom tak překvapuje ? Děláte to od počátku času. A říkáte tomu náboženství.

Náboženství nerozhodují o tom, kdo a co je Bůh, náboženství nám jen říkají, co o tom říká

Bůh.

A kdo říká, co řekl Bůh ?

Náboženství.

Tak kdo co říká ?

Náboženství nám říkají, co jim řekl Bůh. Nebo lépe, co řekl těm, na jejichž učení jsou náboženství založena.

Jinými slovy, co řekl Bůh lidem.

Ano, co řekl lidem, ale jen výjimečným lidem v okamžiku zjevení ve výjimečném historickém okamžiku.

Jako například v tomto okamžiku, v němž ti odhaluji nová zjevení ?

Ted' trochu přeháníš. Nemyslím si, že by většina lidí uvěřila, že by se mně osobně zjevil Bůh ve formě tohoto rozhovoru.

Nepochybuji, že by nevěřili, že se ti zjevil **včerejší Bůh**. Ale mohli by uvěřit, že se ti zjevil **zítřejší Bůh**, neboť ten bude mluvit s každým a pořád.

A v tom je třetí důležitý rozdíl mezi včerejším Bohem a zítřejším Bohem.

♥ 3. Zítřejší Bůh mluví s každým a pořád.

Chceš říci, že všichni lidé budou hovořit s Bohem ?

Každý hovoří s Bohem neustále. Tohle je důležité poselství Nové duchovnosti. Bůh komunikuje s lidstvem v každém okamžiku.

Nepřestal jsem s lidmi mluvit před dvěma tisíci let a nikdy jsem si nevybíral jen výjimečné lidi, kterým bych se zjevil. Zjevuji se neustále všem lidem, ale jen někteří si to uvědomují a považují to za posvátné - takže se může zdát, že jsem se zjevil jen několika výjimečným jedincům.

Bůh - síla, energie, boží podstata - se projevuje ve vašem životě v těch nejvhodnějších situacích. Takovým zážitkům můžete říkat „Bůh“, synchronismus nebo shoda okolností, ale ať už je nazýváte jakkoli, nic to na věci nemění - jen to ukazuje váš **názorový systém**.

Věříš-li, že způsob, jak se v tomto okamžiku projevuje Život, je Bůh, pak jej vnímáš jako Boha. Nevěříš-li tomu, pak jej nevnímáš jako Boha. Říká se, že vidět znamená věřit, ale já ti říkám, že věřit **znamená vidět**.

„Čemu věříš, to se ti stane.“

Správně. Tuto pravdu učí mnoho mistrů. A v budoucnosti bude mnohem víc lidí vnímat jakoukoli Boží komunikaci jako zjevení boží podstaty. Lidé už nebudou vyžadovat, aby se jim Bůh „ukázal“ jen jediným způsobem. Jejich představy o Bohu se rozšíří a oni si začnou uvědomovat, že Bůh je s nimi pořád.

To mi připomíná onoho muže, jemuž zavázali oči, položili mu ruku na slona a požádali ho,
BŮH NA KTERÉHO ČEKÁME

aby slona popsal. Muž se opravdu snažil, ale když mu sundali šátek, byl překvapen, jak ubohou představu si utvořil.

To je velmi poučné.

Takže ty říkáš, že zítřejší Bůh bude větší, než jsme si mysleli, a že, až si sundáme „šátek“, zjistíme, že Bůh se zjevuje v mnoha různých podobách v závislosti na situaci.

Tak bude lidstvo vnímat Boha v onen posvátný den v budoucnosti. Včerejší Bůh - Bůh v něhož většina lidí dodnes věn - je považován za konstantu. Tato víra se nezmění, ale bude rozšířena.

Takže Bůh není konstanta ?

Bůh JE konstanta. Bůh je to, co je stále přítomné a co se neustále mění. Bůh se přizpůsobuje okamžité situaci, takže se může **projevit** v každém okamžiku a vy ho můžete **vnímat** v každém okamžiku.

Nikdy nejste sami. Bůh je vždycky s vámi. Pokud však očekáváte, že se vám Bůh zjeví určitým způsobem - jako ti, kdo věří ve včerejšího Boha - pak Boha moc často neuvidíte.

Bůh se vám může zjevit mnoha způsoby; jejich počet je **neomezený**. Někteří lidé se pokoušejí Boha omezovat, ale tím omezují jen svou schopnost Boha vnímat.

V minulosti jste věřili v omezeného Boha. V budoucnosti začnete věřit v neomezeného Boha, který se může zjevit v jakékoli podobě, v jakékoli situaci, kterémukoli člověku a všem lidem všude a vždycky.

Ve skutečnosti **se to děje právě v tomto okamžiku**, ale vy tomu nevěříte. V budoucnosti tomu uvěříte a pak Boha uvidíte.

Kdy ? Kdy přijde ten posvátný den ?

Přijde v den, který si sám vybereš.

*Tomu nerozumím ! **Vysvětli mi to.** Už desítky let hledám pravdu, modlím se za mír a snažím se najít osvětlení. A lidstvo to dělá už staletí a tisíciletí ! **Kdy už najdu pravdu a co bude příčinou mého osvětlení ?***

To záleží na jen tobě.

Cokoli si vyberu, bude příčinou ?

Ano. Jako příčinu si můžeš zvolit nějakou katastrofu nebo jakoukoli jinou událost. Co si vybereš, to použiješ.

Za příčinu svého osvětlení můžeš považovat třeba tento rozhovor, tuto knihu, kterou právě držíš v ruce. To udělá mnoho lidí.

Každý z vás použije k probuzení něco v tomto životě. A každý z vás se nakonec **probudí**. Žijete ve snu, z něž se všichni probudíte.

Ale když se probudíme příliš pozdě, bude to špatné. Bůh nás opustí, protože jsme ho neuposlechli, dokud jsme měli příležitost.

To není pravda. Někdo vám to řekl, ale tak to není. Ti, kteří to říkají, chtějí abyste věřili ve starého Boha. Tito lidé užívají strachu jako nástroje a chtějí, abyste dělali totéž. Chceš-li najít zdroj veškeré lásky, budeš používat strachu jako zrcadla ?

Řeknu ti tohle: Všichni se jednou probudíte. Nechci, aby se probudili jen někteří z vás. K čemu by to bylo dobré ?

Mé děti, ujišťuji vás, že se **VŠICHNI SE PROBUDÍTE**.

Probuzení je součástí evolučního procesu. Probuzení je součástí samotného Života.

Život JE proces probouzení. Je to proces růstu, proces uvědomění, že se člověk stal tím, čím vždycky byl. Je to proces znovuspojení něčeho neoddělitelného - takže to není proces skutečného znovuspojení, je to spíš proces znovupoznání, že k žádnému odloučení nikdy nedošlo.

Dovol mi to opakovat ještě jednou, protože to je snad nejdůležitější součástí Nové duchovnosti.

Život je proces probouzení. Je to proces růstu, proces uvědomění, že se člověk stal tím, čím vždycky byl. Je to proces znovuspojení něčeho neoddělitelného - takže to není proces skutečného znovuspojení, je to spíš proces znovupoznání, že k žádnému odloučení nikdy nedošlo.

Takže toto poznání je osvícení ?

Ano. Každý z vás se probudí, protože žádná část Boha nikdy nebude Bohem opuštěna -a **ani by opuštěna být nemohla**. Neboť Bůh nemůže oddělit své Boží já od žádné části sebe samého.

Opuštění Boha Bohem je nemožné. Odloučení Boha od Boha je nemožné. Něco takového by bylo možné jedině tehdy, kdyby existovalo něco, co by nebylo součástí Boha. Nic takového však neexistuje, neboť Bůh je vším. Bůh je alfa a omega, začátek a konec, totalita všeho, co kdy bylo, co je a co vždycky bude.

A v tom je čtvrtý důležitý rozdíl mezi včerejším Bohem a zítřejším Bohem.

♥ **4. Zítřejší Bůh není od ničeho oddělen, je všude, je alfou a omegou, začátkem a koncem, totalitou všeho, co kdy bylo, co je a co vždycky bude.**

To je povaha a pravda Boha, a jednoho dne v budoucnosti, jež si zvolíte, si to uvědomíte.

Tohle slyšíme už dlouhé roky. Jak máme pochopit, co to skutečně znamená ?

To pochopíte, až **se tím stanete**.

Co to znamená, to VÁM nemůže být odhaleno, dokud to nebude odhaleno SKRZE vás. Musíte si uvědomit, že nejste od ničeho odloučení, a pak podle toho musíte začít jednat. Zpočátku to nebude snadné. Koneckonců vás celý život učili myslet jiným způsobem. Přesto však může dojít k transformaci. Snažte se. Nevzdávejte se. A jednoho dne se „tam“ dostanete. Překročíte dělicí čáru a pak vás už nic nebude oddělovat.

Proč to nevíme už dnes ? Proč to nepřijmeme ?

Protože toto pojetí Boha odporuje prakticky všemu, co vás celý život o Bohu učili.

Ale to nás učila hlavní světová náboženství. Chceš říci, že není pravda to, co nám bylo řečeno o Bohu židovského, islámského a křesťanského náboženství ?

Není to úplné. Tato náboženství učí o Stvořiteli, který je oddělen od světa, jež sám tvoří. Takže myšlenka, že zítřejší Bůh nebude od ničeho odloučen, je radikální. Je to velmi důležitá myšlenka. Možná nejdůležitější myšlenka Nové duchovnosti. A právě tuto myšlenku postrádá většina světových teologií.

Je to **chybějící poselství**.

Protože toto poselství chybí, lidstvo není úspěšné ve svých pokusech vytvořit svět míru a harmonie a štěstí. A náboženství, která **nechápu smysl** Života, jsou příčinou toho, že si miliony lidí **neuvědomují svou** jednotu se Stvořitelem - a jeden s druhým.

Kdyby lidstvo přijalo toto chybějící poselství jako novou pravdu v náboženství - právě tak jako přijímá nové pravdy v medicíně, vědě a technologii - svět by se změnil za jediný den. Neboť myšlenka, že každý člověk je totožný s Bohem a se všemi lidmi, je psychologicky a duchovně revoluční.

Není právě tohle chybějící částí hlavolamu ? Nevysvětluje to, proč světová náboženství přes veškerou svou snahu a upřímnost a moudrost, nebyla schopna za celá staletí změnit destruktivní chování lidstva ?

To je velice dobrá otázka.

Co je potřeba k tomu, abychom o tomto poselství začali přemýšlet a abychom je přijali ?

Mnozí z vás to už dělají.

Ale zatím nás není dost na to, abychom změnili svět.

Je vás stále víc. Brzy dosáhnete kritického množství. Den smíření přichází.

A co může jeho příchod uspíšit ?

Vy.

Vy jej můžete uspíšit.

Tím myslíš kohokoli ?

Kohokoli z vás. Vy všichni jej můžete uspíšit.

Jak ?

Žijte podle tohoto poselství jednoty Života. Řiďte se jím v každodenním životě a nejen teoreticky. Nechte je proniknout do hloubi svého bytí, aby se stalo součástí vašeho podvědomí a bezprostřední reakcí na každou životní situaci.

To je nejlepší způsob, jak toto poselství rozšířit. Rozšiřujte je i dalšími způsoby. Hlásejte je světu. Učiňte je dostupným všem lidem. Mluvte s nimi o zítřejším Bohu a o Nové duchovnosti. Ale nedělejte to individuálně. Pro jedince je to příliš velký úkol. Když se o to jedinec pokusí, lidé ho začnou považovat za falešného proroka, šarlatána nebo něco ještě

horšího.

Vytvořte si pracovní skupinu. Doba individuálních učitelů minula. Doba individuálních mistrů je pryč. Dnes musíte pracovat společně, nesmíte zapomínat, že tam, kde jsou dva nebo víc lidí, jsem i já.

*Mohli bychom vytvořit tým. Ten bychom mohli nazvat **Tým lidstva**. A pak bychom mohli požádat lidi na celém světě, aby pracovali pro rozšíření Nové duchovnosti.*

To je skvělá myšlenka. To dělejte.

Problém je v tom, že když obyčejní lidé hovoří o těchto věcech, obvykle nemohou najít správná slova. Obyčejní lidé nevědí, jak toto poselství formulovat, nedovedou je sdělit způsobem, jakým to děláš ty.

Každý je schopen vyjádřit toto úžasné poselství jednoty. Každý má všechny potřebné komunikační schopnosti. **Tvým poselstvím je tvůj život. Tvým největším darem je tvé Božské Já.** Vyjadřuj je svým jedinečným způsobem.

Nic neskrývej. Neboj se neúspěchu. Neskrývej své světlo, nech je zářit, aby všichni viděli, jak jsi úžasný, aby pochopili, jak úžasní jsou i oni. Neboť druzí objevují **své** možnosti v **tvé** realitě.

To si pamatuj.

Druzí objevují své možnosti v tvé realitě. Proto buď vzorem celému světu.

Buď nadějí lidstva.

To je velice inspirující rada ! „Buď nadějí lidstva.“ Jsme toho však schopni ? Nejsem si jistý.

Věřte lásce, která ve vás proudí. Věřte pravdě, která vás žije. Věřte procesu Života, jímž JSTE. To vám umožní **stát se** poselstvím, jež chcete předat druhým. Věřte tomuto procesu a váš život se změní.

Změní ! Otevřeme se té důvěře, otevřeme se té možnosti. A kromě toho, že se tímto poselstvím budeme řídit ve svém vlastním životě, budeme je předávat co největšímu množství lidí.

Kdo jsou tito „my“, o kterých tu mluvíš ?

Myslil jsem, že mohu hovořit v množném čísle. Věřím, že i druhé bude inspirovat myšlenka stát se nadějí lidstva.

Ano, ale každý musí být zodpovědný sám za sebe. Proto dělej **svou** práci a nestarej se o druhé. Jinak budeš pořád čekat na druhé. A druzí budou čekat na ostatní. A nikdy se nic nestane, nikdy se nic nezmění.

Tak dobře, já budu tím, kdo začne. Udělám všechno, co bude v mých silách. To, co jsi mi řekl v tomto rozhovoru, může být základem zkoumání nového způsobu chápání Boha. A myslím, že myšlenky z knihy Nová proroctví jsou také nesmírně důležité. Jsou totiž neuvěřitelně srozumitelné. Tohle všechno, spolu s Pěti kroky k míru, stačí k vytvoření možnosti pro vznik Nové duchovnosti.

Ano, dostal jsi všechny potřebné nástroje. Nejen v těchto knihách, ale ve všech ezoterických

textech a posvátných učeních vaší světové civilizace. A v této nejnovější knize k tobě budu hovořit novým způsobem o tomto „novém Bohu“, abys hlouběji pochopil povahu boží podstaty.

Boha nelze „vysvětlit“, Boha je nutné prožívat mimo sféru chápání. Nicméně slova ti mohou otevřít cestu a druzí lidé ti mohou na cestě pomoci.

Tuto knihu můžeš použít jako úvod, který tě seznámí s novým Bohem. Samozřejmě to není jediný možný úvod, ale přesto ti může pomoci, protože spojuje věčnou moudrost s moderním poznáním.

Tento dialog ti pomůže pochopit, že všichni vaši učitelé říkají vlastně totéž mnoha různými způsoby, že říkají tutéž pravdu mnoha různými jazyky, že vidí tutéž vizi z mnoha různých pohledů a že vám ukazují tutéž realitu prostřednictvím mnoha různých prožitků reality.

Tato kniha, spolu s knihou Nová proroctví, může vést k zásadní změně lidského myšlení, jak individuálního, tak kolektivního. **A jediné taková změna může dnes zachránit svět.**

(4)

ZACHRAŇOVÁNÍ SVĚTA

*Musím ti říci, že dost dobře nechápu, co myslíš větou „zachraň svět“. Dříve jsi mi říkal, že „všechno je dokonalé“ a že „nemusím nic dělat“. Teď však hovoříš o „zachraňování světa“, což mi připomíná „zastrašovací taktiku“, kterou používají různá náboženství, aby nás přesvědčila o správnosti **jejich** pojetí Boha. Mám pocit, že zítřejší Bůh používá jiný prostředek zastrašování, nicméně je to stále zastrašování.*

To je velice dobrý postřeh. Chápu, jak jsi k němu dospěl. Proto mi dovol opakovat, že všechno ve vesmíru **je** dokonalé. Nic není „špatné“, neboť slovo „špatné“ je relativní pojem založený na tom, čeho chceš dosáhnout.

Vesmír se nesnaží **ničeho dosáhnout**. Vesmír prostě **je**. A takový, jaký je, **je dokonalý**, protože nemá žádný program. Jestliže máš nějaký program, pak se v tvém světě, v tvé části vesmíru mohou dít věci, které bys rád změnil. Vesmír ti to dovolí. Dá ti k tomu potřebnou sílu, ale nikdy tě k tomu nebude nutit. Všechno závisí jen na tobě.

Jestliže se ti líbí dnešní život na této planetě, pak jej budeš chtít zachovat v nezměněné formě. To mám na mysli, když hovořím o záchraně světa. Když říkám, „zachraň svět“, myslím tím „zachovej svět“.

*Co **to** znamená ?*

Když jsem hovořil o „chybějícím poselství“ jednoty Boha a Života, radil jsem vám, abyste to poselství nechali proniknout do hloubi svého bytí, aby se stalo součástí vašeho podvědomí a bezprostřední reakcí na každou životní situaci.

Chceš-li zachovat všechno takové, jaké to dnes je, nebo chceš-li to dokonce zlepšit, pak se musíš rozhodnout, že budeš sloužit všemu, co podporuje Život. To musí být tvou hlavní

prioritou.

Vlastně se musíš rozhodnout ještě před tím, než učiníš vědomé rozhodnutí.

Nejsem si jistý, zda ti rozumím. Jak se mohu rozhodnout něco dělat, ještě než učiním vědomé rozhodnutí ?

Nesmíš se rozhodovat na **vědomé úrovni**. Musíš vycházet z **jiné** roviny tvorby.

Existují čtyři úrovně vědomí:

1. Podvědomá
2. Vědomá
3. Nadvědomá
4. Integrální

*Ano. O tom jsi hovořil už v knize **Přátelství s Bohem**.*

Správně.

Každý ví, co je podvědomí. Mohl bys mi ale vysvětlit, co to je nadvědomá úroveň a integrální úroveň vědomí ?

Lidské vědomí funguje na čtyřech úrovních zároveň.

Podvědomí řídí všechny tělesné funkce a kromě toho ukládá do paměti všechny události, prožitky a pocity, které člověk vnímá prostřednictvím těla a vědomé mysli.

Vědomá mysl shromažďuje informace v každém okamžiku přítomnosti. Analyzuje data z minulosti, činí okamžitá rozhodnutí, plánuje budoucí činnost a hodnotí všechny smyslové vjemy. Tímto způsobem produkuje vaše přítomné zážitky. Tyto zážitky můžete kdykoli změnit tím, že přejdete na vyšší úroveň vědomí.

Nadvědomá mysl má na starosti totální vědomí, spojení těla a mysli, spontánní tvorbu, intuitivní vnímání a projevy duše.

Integrální mysl má na starosti všechny uvedené funkce a kromě toho má za úkol integraci individualizovaného bytí s nediferencovaným bytím - to jest integraci individuální duše s Jedinou duší.

Na této úrovni mysli jste spojeni se mnou a se vším existujícím. Toto nelineární spojení eliminuje hranice a zachovává specifickou energetickou integritu.

Hm... mohl bys to opakovat ?

Na této úrovni jste totožní s Bohem, aniž zapomínáte, čím jste jako jedinci.

Aha !

Je to pravý opak procesu vaší podvědomé mysli, v němž se ztotožňujete se svým individuálním já, zatímco **zapomínáte, čím opravdu jste**.

Zkrátka a dobře, podvědomí neboli nejnižší úroveň mysli vás vzdaluje od Boha, zatímco
BŮH NA KTERÉHO ČEKÁME

integrální neboli nejvyšší úroveň mysli vás k Bohu přibližuje.

Tento proces přitahování a odpuzování je miniaturní verzí napětí, jež udržuje pohromadě celý vesmír.

Jsem si vědom díla obskurního ruského meteorologa Alexandra Friedmanna, který se dlouhé roky přel s Albertem Einsteinem o logických důsledcích Einsteinovy teorie relativity.

*Friedmann tvrdil, že s pomocí Einsteinových rovnic lze dokázat existenci zvětšujícího se vesmíru, zmenšujícího se vesmíru a dokonce i „oscilujícího vesmíru, který se zvětšuje a zmenšuje, jakoby s vydechováním a nadechováním kosmického Stvořitele“, jak to řekl Corey S. Powell ve své fascinující knize **God in the Equation**.*

Vaši vědci se snaží vysvětlit tento proces už dlouhé roky. Ať už na úrovni univerzální kosmologie nebo na úrovni života jedince, tento proces je inherentní součástí veškerého Života.

Podvědomá mysl vykonává svou funkci tím, že ukládá všechna data přijatá od vědomé mysli, která jí umožňují odlišit sama sebe od Všeho existujícího.

Integrální mysl vykonává svou funkci tím, že ukládá všechna existující data, která jí umožňují nerozlišovat sama sebe od Všeho navzdory své individualizaci. Z toho důvodu je schopna vyprodukovat kdykoli ve všech lidech zážitek neoddělené oddělenosti neboli singulární duality.

Dělá to i v tomto okamžiku, zatímco ty, Neale, píšeš tato slova, která přicházejí ode mne skrze tebe, jako bychom byli jeden - jak tomu ve skutečnosti je.

*Tohle jsi mi v knize **Přátelství s Bohem** nevysvětlil dost podrobně.*

V té době jsi nebyl připraven to slyšet. Nejdřív sis musel vytvořit „přátelství s Bohem“, abys mohl slyšet o skutečné povaze Nejvyšší reality. Ještě donedávna jsi žil ve strachu z Boha, nikoli v **přátelském vztahu** s Bohem. Tvůj strach ti znemožňoval pochopit, kým a čím Bůh skutečně je.

Jakmile sis vytvořil skutečné přátelství s Bohem, díky sedmi krokům vysvětleným v té knize, začal jsi důvěřovat tomu, co jsi o mně věděl. Dveře se najednou otevřely. Zbavil ses strachu z Boha. Tvá mysl se vyjasnila a tvá duše se osvobodila.

Cílem edice **Hovorů s Bohem** bylo postupné osvobození člověka od jeho omezených představ. To znamená povznesení člověka z podvědomé úrovně na úroveň integrální mysli. Tomuto procesu se říká **zvyšování vědomí**. Je to způsob, jakým lidé dosahují širšího vědomí života, hlubšího prožitku Já a bližšího spojení s univerzálním bytím.

*Moje úžasná přítelkyně Jean Houstonová to popsala ve své fascinující knize **Jump Time**. Mimo jiné říká:*

*Když člověk začne rezonovat s univerzálním cílem, pozná to v srdci, cítí to v kostech. Uvědomí si velký vzestup, kosmické ano, náhlý výboj energie v prázdnotě. V takových okamžicích se projeví entelechie, **tvůrčí semeno velikosti v každém z nás**. (Zvýraznění jsem přidal já.)*

Navzdory svým profesionálním úspěchům mnozí lidé nevědí, čím budou, až dospějí. Jen málokdo zná úplnou odpověď. Jakmile ji však najdeme, naše jméno se stane biblickým, neboť entelechie je matricí forem, rezonancí boží podstaty v člověku. Je to naše umocněné

já, je to kosmická osobnost sladěná s lidskými možnostmi.

*Není to elegantní, opravdu **elegantní** formulace ?*

Je produktem elegantní mysli.

Ano, Jean Houstonová má takovou mysl.

Jakmile si vytvoříte „přátelství s Bohem“, dovolíte mi stát se součástí vašeho života do takové míry, že vám je tato skutečnost naprosto jasná. Je vám to jasné z vlastní zkušenosti, nikoli jen intelektuálně. Rozšířené vědomí se stane součástí vašeho podvědomí, projeví se ve vašem nadvědomí a je vyjádřeno jako samotný Život ve vaší integrální mysli.

Jakmile dojde k této integraci, vaše **vědomá** rozhodnutí začnou stále více vyjadřovat vaši celistvost a nejvyšší realitu sjednocené inteligence a sjednoceného porozumění a sjednoceného vyjádření, jemuž se jazykem vašeho světa říká „Bůh“ nebo „Život“.

Až se vaše poznání a vědomí této sjednocené reality rozšíří - až si začnete uvědomovat, čím opravdu jste - **budete vycházet z této úrovně** ještě dříve, než začnete činit vědomá rozhodnutí. Začnete dávat přednost službě Životu před službou svému malému já, jež prožíváte jako svou lidskou totožnost.

Toto rozhodnutí není vědomé. Je kombinací podvědomého rozhodnutí, nadvědomého rozhodnutí a rozhodnutí vaší integrální mysli -to jest vašeho Velkého Já.

Začnete jednat „intuitivně“.

Vnímáte signály z totality svého bytí a měníte je v činnost ještě dříve, než má vaše vědomá mysl možnost vyhodnotit všechny své informace a učinit promyšlené rozhodnutí.

Můžeš uvést nějaký příklad ?

Jistě.

Životu slouží například žena, která skočí do bazénu, aby zachránila tonoucí dítě, ačkoli sama neumí plavat. Životu slouží muž, který se vrhá do hořícího domu, aby zachránil druhé, aniž myslí na nebezpečí, jemuž se sám vystavuje.

Tato úroveň bytí a činnosti se projevuje mnoha dalšími způsoby. Způsoby, které nejsou sice tak dramatické, ale které přesto vyjadřují Božský impuls, jenž leží v jádru samotného Života, jenž se projevuje skrze vás.

Vím, o čem mluvíš, když užíváš dramatické ilustrace, ale uveď nějaký příklad méně dramatického jednání.

Muž si dá do úst cigaretu a chce ji zapálit. Už to v životě udělal tisíckrát. Je to návyk. Ale tohoto dne, v tomto okamžiku se něco stane. Možná právě přečetl tuto knihu. Možná slyšel tento rozhovor. Na tom nezáleží. V tomto okamžiku o ničem nepřemýšlí. Jedná impulzivně. Božský impuls v jeho nitru se rozhodl, že bude sloužit samotnému Životu, než poslouží Malému já. Muž odloží nezapálenou cigaretu, aniž o tom přemýšlí. Položí sirky. Najednou si uvědomí, že už nikdy nebude kouřit. Je mu to jasné, aniž o tom přemýšlí. Prostě to ví. Jeho dlouhý boj s kouřením skončil.

Žena vstane uprostřed noci z postele. Slyšela pláč svého dítěte. Je unavená. Byl to dlouhý den a teď bude ještě delší. Žena na to však nemyslí. Nemyslí na nic. Jde láskyplně k dítěti.

Je matkou a na světě není nic krásnějšího. Jedná na základě božského impulsu. Žena JE boží podstatou, která impulzivně vyjadřuje sama sebe. Usmívá se na dítě, ale její úsměv nepřichází z její mysli. Přichází přímo z nebe.

Tomu se říká sloužit Životu prostřednictvím všeho v Životě - ještě **před tím**, než o tom začneme přemýšlet. Tohle je něco, co děláme, když nemyslíme, když nejsme uvězněni ve své mysli, když vycházíme z vyšší úrovně vědomí.

Jedině službou na této úrovni můžeme zachovat Život v jeho současné formě.

A to je cílem Nové duchovnosti.

Senza !

Ano, „senza“. Tohle je nová forma duchovnosti, která chápe samotný Život jako nejvyšší hodnotu. Tohle je forma duchovnosti, která od vás vyžaduje, abyste otevřeli svou mysl nejvyšším úrovním vědomí, abyste si uvědomili, co už víte na podvědomé, nadvědomé a integrální úrovni.

Když rozšíříte své vědomí tímto způsobem, otevřete se všem centrům poznání ve svém nitru.

Ale jak se to dělá ? Jak se mohu „otevřít nejvyšší úrovni vědomí ve svém nitru“ ?

Právě to učí Nová duchovnost. Je to vysvětleno v mých knihách a v mnoha programech, jež nabízí mnoho učitelů. Je to proces, který trvá celý život - a který lze dovést v jediné minutě. Je to proces, který nikdy nekončí, neboť úrovně vědomí jdou stále výš. I kdybyste dosáhli nejvyšší úrovně vědomí, tato úroveň by okamžitě vytvořila ještě **vyšší** úroveň. Když si uvědomíte, že nikdy nemůžete „dojít na konec“, můžete se rozhodnout, že začnete znovu od začátku, jen pro radost a zábavu !

„Začínat znovu“ je zábava ? Vidím, že máš jinou představu o zábavě než já.

ŽIVOT je zábava ! SÁM Život je zábava ! Tvoření je zábava. Tvorba je podstatou života. Tvoření je prvotní akt, první cíl. Nemůžete však nic vytvořit, pokud víte, že všechno už bylo stvořeno ! Začínat znovu JE zábava, protože, když začnete znovu, zapomenete, že všechno už bylo stvořeno, a **začnete to vytvářet znovu, jako by to neexistovalo.**

*Tak dobře, když říkáš, že to bude zábava, tak já ti věřím. Ale teď jsem uprostřed tohoto cyklu a chci rozšířit své vědomí a „otevřít se všem centrům poznání ve svém nitru“. Jak to mám udělat ? Ještě jsi mi neřekl, jak mám **rozšířit své vědomí.***

Jak už jsem řekl, úplná odpověď by naplnila - ve skutečnosti už naplnila - mnoho knih. Na konci tohoto rozhovoru si můžeš udělat seznam.

Seznam ?

Ano. Bude obsahovat jen některé z mnoha zdrojů, z nichž lidstvo může získat informace. Ale nechci, abys teď hledal jiné zdroje než tento dialog, protože vím, že by pro tebe bylo otravné, kdybys měl skončit tento dialog a kdybys měl hledat odpověď někde jinde.

*Děkuji ti. To **by bylo** opravdu otravné.*

Takže ti dám stručnou odpověď hned teď, ale musím tě upozornit, že o tomto námětu lze říci mnohem víc a na mnohem hlubší úrovni. A ty mi musíš slíbit, že pokud máš opravdový zájem, později si vyhledáš další zdroje ve vašem světě, z nichž se dovíš podrobnější

informace.

Tak dobře.

Nejsnazší způsob, jak můžete rozšířit své vědomí, je uvědomit si skutečnost, že máte „vědomí“.

Mít vědomí je něco, co si musíte začít uvědomovat. Tomu se říká sebevědomí, a rozvinout je není příliš obtížné.

Až se příště podíváš do zrcadla, medituj o tom, koho tam vidíš.

Koho vidím ?

Dívej se do zrcadla a třikrát po deseti vteřinách opakuj slovo „Kdo ?“ Můžeš to dělat v duchu nebo nahlas. V každém případě se dívej přímo do svých očí, zhluboka se nadechni a třikrát jedním dechem řekni... **Kdo ?**

Otázka, kterou si kladeš, zní: „Kdo to je ? Kdo to tu přede mnou stojí ? Kdo je tato bytost, kterou považuji za sebe samého ? **Kdo ?**“

Jestliže to uděláš stokrát během příštích třiceti dnů, začneš si uvědomovat své já. Možná plně nepochopíš, kdo jsi, ale začneš si uvědomovat, že JSI. Jinými slovy, začneš být sebevědomý.

Jakmile si uvědomíš, že máš vědomí - to jest část svého já, která je větší než jsi ty, která se může oddělit od tvého malého já - jsi na dobré cestě odhalit pravdu svého bytí a dosáhnout osvícení.

Brzy pochopíš, že osvícení dosáhneš jedině tehdy, když je nehledáš. Člověk se nestane osvíceným jen proto, že si to přeje. Člověk se stává osvíceným, protože osvícený je. Jinými slovy, osvícený už jsi, a teď si to musíš jen uvědomit.

Hovoříme tu o **vědomí**. A teď ti prozradím jedno velké tajemství. Nemůžeš si uvědomit nic ve svém nitru, pokud to nevidíš ve vnějším světě; a nemůžeš si uvědomit nic ve vnějším světě, pokud to nevidíš ve svém nitru.

To je úžasné. Zádrhel číslo 22.

Ne. Oboje je možné zároveň, a tak je tomu vždycky.

Když jsi otevřený okolnímu světu, když se v něm pohybuješ, uvědomuj si všechno kolem sebe. Dívej se na všechno tak, jak ses ještě nikdy na nic nedíval. Udělej z každého okamžiku meditaci. Vnímej trhlíny v chodníku, listy na stromech, okvětní lístky květin, jednotlivé tváře lidí v davu. Snaž se je všechny vidět **jako sebe**.

Snaž se vidět v okolním světě sám sebe. Neptej se, jak ses tam dostal, co tam děláš a jak je možné, že tam jsi. Prostě se snaž vidět své já. Říkej si: „Díky Bohu jsem tady.“

„Tak tohle jsem já, vandrák bez peněz. Tak tohle jsem já, ta květina v poli. Tak tohle jsem já, ten panovačný manžel. Tak tohle jsem já, ten diktátor, který utlačuje můj lid. Tak tohle jsem já, to stéblo trávy.“

Snaž se vidět sám sebe všude. A když se vidíš, usmívej se, protože víš, že tu jsi a že všechno, co vidíš kolem sebe, je ve tvém nitru.

A pak každý den proživej nějaký čas ve svém vnitřním světě. Jakmile vstoupíš do svého vnitřního světa, zapomeň na vnější svět a zbav se všech myšlenek. Úplně vyprázdni svou mysl. Zhluboka dýchej a uvědomuj si zvuk svého dechu. Učiň ze svého dechu svou mantru - zvuk, který tě zavede do tvého nitra.

Nyní soustřeď svou pozornost na bod uprostřed svého čela, přímo nad očima. „Dívej“ se tam svým vnitřním zrakem. Upřeně se dívej do toho tmavého prostoru nicoty, dokud něco „neuvidíš“. Nepřestávej si uvědomovat svůj dech a dívej se na to, co vidíš. Dívej se hluboko. Nic nepřidávej, jen čekej, dokud se tvému vědomí neukáže něco, co tam už je.

Něco se ti najednou zjeví. Může to vypadat jako tančící modrý plamen. Nejen že jej uvidíš, ale budeš jej také cítit. Ten pocit naplní tvé tělo. Budeš tomu říkat Láska. Možná se rozpláčeš. Nebraň se tomu. A... řekni ahoj své duši.

Je to opravdu tak snadné ?

Ano, je. Každý z vás je toho schopen. Ale jen málokdo to zkusil. Říkáte, že nevíte, jak to dělat. Teď jsem vám vysvětlil jednoduchý postup. Používejte jej, a začnete si uvědomovat, že si uvědomujete. Začnete si uvědomovat své vědomí.

Nyní vezmi tuto vizi a tento pocit Já, který jsi prožil ve svém vnitřním světě, a přenes je do vnějšího světa. Brzy se zamiluješ do každého a do všeho. Doslova obrátíš svůj svět naruby.

Nemohu tomu uvěřit. Ještě nikdy mi to nikdo nevysvětlil tak jednoduše. A co se mi stane potom ?

Získáš přístup ke všemu, co víš, a ke všemu, čím jsi. To rozšíří tvé možnosti pro činnost. Poskytne ti to nové příležitosti. Budeš přemýšlet o věcech, o kterých si nikdy nepřemýšlel, budeš říkat věci, které jsi nikdy neřikal, budeš dělat věci, které jsi nikdy nedělal. Uvědomíš si, že „žiješ v tomto světě, ale že z něj nepocházíš“.

Všechno ve tvé realitě se změní a všechno se změní v realitě, kterou vytváříš. Takže nakonec změníš svůj svět. Část světa, které se dotkneš, už nikdy nebude stejná, **změní se i celý svět**, neboť tvůj vliv přesahuje všechno, co si představuješ.

Jako mávání motýlích křídel v San Francisku ovlivňuje klima v Singapuru.

Přesně tak.

To se děje i v tomto okamžiku. Svět **ovlivňuješ v každém okamžiku**. Ovlivňuješ jej vším, co si myslíš, co říkáš, co děláš. Jenže v tomto okamžiku to většina z vás dělá **nevědomě**.

Nová duchovnost vás to naučí dělat vědomě. Nová duchovnost je výzvou k rozšíření vědomí, výzvou k vědomému tvoření. Nová duchovnost je další krok v procesu evoluce.

Tohle vyvolá revoluci na celé vaší planetě. Bude to nenásilná revoluce, což je vždycky ta nejrevolučnější revoluce. Bude to evoluční revoluce.

Takže to není nutně „revolta“ proti něčemu, je to spíš změna či růst.

Revoluce je „obrat“. Je to opsání celého kruhu. A právě to dělá teď Život, který se projevuje skrze lidstvo. Pohybujete se v kruhu, od plnosti poznání k prázdnotě zapomnění, od prázdnoty zapomnění k plnosti poznání. Od jednoty k oddělenosti, od oddělenosti k jednotě. Od totálního vědomí k nevědomí, od nevědomí k totálnímu vědomí. Tento pohyb je

součástí nekonečného cyklu Života. Je to přicházení a odcházení, vníkaní a zanikání, bytí a nebytí, je to žití a umírání.

Je to popsáno ve vašich filozofiích, odhaleno ve vašich náboženstvích a vyjádřeno ve vaší kulturní historii. Najdete to ve vašich básních a písních, ve vašich tancích a obřadech všeho druhu. Je to ve vašich myslích, srdcích a duších.

Je to pravda veškeré pravdy, moudrost veškeré moudrosti, povaha všeho existujícího, zázrak Života.

JE to Život, který se projevuje JAKO Život a SKRZE Život. Život je cyklický, kruhový proces, který zahrnuje všechno, protože JE VŠÍM.

K této revoluci dojde bez ohledu na to, zda se jí lidstvo zúčastní nebo ne. Tento cyklický proces nepotřebuje účast lidstva, ale bez lidstva nebude mít žádný smysl. Neboť aktivita vědomí bez aktivity hmotnosti je jako jin bez jang. Taková aktivita je prázdná a nesmyslná.

Proto Bůh stvořil lidstvo a proto lidstvo stvořilo Boha - a až to pochopíte, budete chápat všechno.

To je... dost velké sousto. Myslím... že to je víc, než mohu najednou spolknout. Budu si to muset přechříst ještě jednou, abych viděl, co z toho dostanu. Tenhle rozhovor je rychlejší, než jsem očekával. Přivádí mě na myšlenky, o kterých jsem nikdy nepřemýšlel.

Ptal ses mě na zítřejšího Boha, a ten nebude mít nic společného se včerejší realitou. Ale přesto tu nebude nic, co byste nemohli pochopit, čemu byste nemohli porozumět. Budete však muset otevřít svou mysl.

Jak se to dělá ? To je psychologický trik, který neumím „udělat“ na požádání.

To není žádný psychologický trik, je to psychologický proces. Je to něco, co můžeš udělat s pomocí svého těla.

Mohu získat otevřenou mysl prostřednictvím něčeho, co udělám se svým tělem ?

Ano. Tělo a mysl jsou vzájemně propojené. Nejsou od sebe oddělené.

Tvůj mozek je součástí tvého těla. Tvoje mysl není tvůj mozek, ale můžeš ji **otevřít s pomocí mozku**.

To vám říká každé duchovní učení, každé to říká svým vlastním způsobem. Prohlašují to duchovní mistři všech tradic.

A co mám dělat ?

Prostě vdechuj Život, který je všude kolem tebe. Dýchej zhluboka, v přirozeném rytmu Života. Můžeš to dělat vleže nebo vsedě.

To jsem už slyšel. Říká se tomu „dechové cvičení“.

Ano. Při nadechování vnímej, jak do tebe proudí životní energie. Po chvíli hlubokého dýchání si představuj, jak ti tato energie vstupuje do temene hlavy. Pozoruj vnitřním zrakem, jak proudí celým tvým tělem. Při vydechování si představuj, jak odchází z těla chodidly. Několikrát cvik opakuji. Sleduj své tělo.

Nyní si představuj, jak ti tato energie naplňuje mozek. Vnímej, jak kyslík posiluje tvé mozkové buňky. Představuj si, jak se buňky rozšiřují. Dělej to po dobu několika minut.

Po tomto cvičení se ti může trochu zatočit hlava. Neměj strach. Může se ti zatočit, protože je lehká. Poslal jsi do mozku zlaté světlo životní energie. Udělal jsi to úmyslně. Osvěžuje ti to mozkové buňky. Můžeš mít pocit **osvícení**. S tímto pocitem může přijít zesílené vědomí Života a všeho kolem tebe. Otevřel jsi svou mysl a vystavil jsi ji mírnému vánku rozšířeného vědomí.

Ted' se můžeš vrátit ke knize a znovu si přečíst, co jsi se právě dozvěděl.

Zkusím to. Položím knihu a zkusím to ted' hned.

Udělej to, prosím tě. A dělej to každý den. Možná zjistíš, že hluboké dýchání v meditativním stavu nejen rozšiřuje tvé vědomí, ale také posiluje tvé tělesné zdraví.

Toto dechové cvičení dělej každý den ráno, než začneš jinou činnost. Brzy se ti to stane návykem. Budeš tak sloužit Životu. Neboť dýchání je proces, při kterém do tebe vstupuje životní energie, proudí skrze tebe a pak se opět vrací k Životu.

Vím, že už chápeš, jak proudění životní energie všemi životními formami udržuje při životě všechny životní formy na vaší planetě.

Ano. Vím, že kyslík, který dýchám, je produkován rostlinami, jež vdechují oxid uhličitý, který já vydechuji, a že jej mění opět v kyslík, který vdechuji. Je to kruhový systém vzájemné závislosti.

To je základní poznatek, ale je vcelku správný. A nikdo vám nemusí říkat, abyste dýchali. Děláte to automaticky, protože to slouží Životu. Děláte to v každém okamžiku. Než začnete sloužit svému malému já, sloužíte tomuto Velkému Já, které je samotným Životem, jež vyjadřujete skrze sebe samého. V tomto nekonečném koloběhu, jehož jste součástí, slouží Život Životu. Tím, že sloužíte tomuto cyklu přede vším ostatním, sloužíte Životu - čímž jej zachováte.

*Bože, ted' mi to **došlo**. Právě mi došlo, co se mi tu snažíš celou tu dobu vysvětlit. Konečně jsem pochopil celý obraz! Tento cyklus JE součástí širšího procesu, kterému říkáme evoluce. **Ted' to vidím**. Dokonce i dýchání - něco tak jednoduchého a instinktivního jako dýchání - slouží celému cyklu Života.*

Ano, začínáš vidět větší část celkového obrazu. Čím větší část vidíš, tím hlouběji pronikáš do tajemství vesmíru.

Zpočátku sis uvědomoval jen své malé já. Ted' si začínáš uvědomovat své Velké Já. To je další krok pro tebe a pro celé lidstvo - které se může nechat vést lidmi, jako jsi ty a jako je každý, kdo celý proces chápe jako kolektivní úsilí lidstva.

*Už ten proces chápu. Právě jsem si vzpomněl, co řekl Duane Elgin ve své úžasné knize **Awakening Earth**. Elgin říká, že našim nejvzdálenějším předkům trvalo přibližně dva a půl milionu let, než se dostali od prvních záblesků „sebepoznání“ k „reflexivnímu vědomí“ - to jest k vědomí, které si uvědomuje samo sebe.*

Relativně modernímu člověku pak trvalo 30 tisíc let, než prošel lovecko-sběračskou fází svého vývoje, a dalších 5 tisíc let, než ukončil fázi zemědělské civilizace. Mnoho národů však prošlo stadiem průmyslové civilizace během pouhých tří set let.

Elgin považuje současnou dobu za „jedinečný bod v lidské historii“, neboť opouštíme stadium sebevědomí a směřujeme k tomu, co on nazývá „sjednocujícím vědomím“ a co Richard M. Bucke nazývá „kosmickým vědomím“.

Mnozí učitelé, spisovatelé a myslitelé jak staří, tak moderní chápou povahu věcí. Vaši mystici a světci už dávno hovořili o jednotě Života neboli o tom, čemu já říkám „sjednocená realita“.

Ano. Fyzik John Hagelin je jedním z mnoha moderních vědců a myslitelů, kteří navrhuji Teorii všeho, která zahrnuje myšlenku, že veškerý Život je sjednocený celek - integrální systém, jež nelze úplně rozdělit na jednotlivé části. Nejnovější objevy v oboru jaderné fyziky vedou k obnovení podobných spekulací.

(Doktor Hagelin to však nepovažuje za spekulace. Ve svých přednáškách na celém světě tvrdí, že moderní věda dnes potvrdila, že Život je celek, že člověk je totožný se vším a že jsme všichni vzájemně spojeni v tomto sjednoceném poli neuvěřitelné komplexnosti.)

*Ve své knize **The Mind of God: Science and the Search for Ultimate Meaning**, Paul Davies píše: „Dokonce i myšlenkový proces zahrnuje pohyb elektronů v našem mozku. Tento pohyb, byť nepatrný, ovlivňuje všechny ostatní atomy a elektrony ve vesmíru.“*

To je ono sjednocené pole nebo sjednocená realita, o které tu mluvím. Je to původní, přirozená forma projevu Života.

Lidstvo má dnes příležitost zachovat život v jeho současné formě tím, že jej zachová v jeho původní formě. To znamená ve formě, v níž vám byl dán předtím, **než jste jej začali měnit**.

Měníte formu, kterou se Život projevuje na vaší planetě. Život se už neprojevuje ve své původní formě. Přesto však můžete původní formu zachovat a dokonce ji můžete vylepšit, jestliže budete sloužit Životu v jeho původní formě.

Abyste to mohli udělat, musíte vědět, čím opravdu jste a musíte tomu sloužit.

Tohle učí Nová duchovnost. Tohle říká.

*Takže musíme sloužit především své nejvyšší **představě** o tom, čím jsme, což je sám Život, vyjádřený jedinečným způsobem. Jedině tak lze zachovat život v jeho původní formě.*

Přesně tak ! Konečně jsi to pochopil. Přesně to mám na mysli, když mluvím o záchraně světa.

Ted' vidím ten problém, a příležitost.

Je to velká příležitost. Je to příležitost, jaká se člověku naskytne jednou za život. Tím, že zachováte Život, můžete zachránit svět, který jste si vytvořili.

Všechno, co děláte, musíte dělat s cílem zachovat Život. To musí být vaší první myšlenkou - vlastně první myšlenkou před vaší první myšlenkou.

Tuto myšlenku před první myšlenkou někteří z vás nazývají „instinktem“. Uložil jsem jej do buněčné paměti každé živé bytosti. Instinkt je vrozený. Ale řeknu ti něco, co většina lidí neví. **Můžete změnit způsob, jak instinkt vyjadřujete.**

Mnozí lidé si myslí, že nad svou „instinktivní reakcí“ nemají žádnou kontrolu. U bytostí s vyšším vědomím však „instinktivní reakce“ není „automatickou reakcí“. Je to reakce, o které je vědomá bytost přesvědčena, že slouží jejím **nejlepším instinktům**. A takovou reakci lze

vypěstovat a ovládat. Bytosti s vyšším vědomím to dělají, a právě to je **charakterizuje** jako bytosti s vyšším vědomím.

Nová duchovnost vám přinese nové pochopení „nejlepších instinktů“, jež jsou dary Života Životu.

Vaše chápání zítřejšího Boha bude založeno na tomto daru a bude jeho vyjádřením.

(5)

ZMĚNA BOŽÍHO JMÉNA

Zdá se, že často užíváš slova „Život“. A v minulých rozhovorech jsi říkal, že toto slovo je zaměnitelné se slovem „Bůh“. Chceš, aby to lidstvo konečně pochopilo? Nebude od nás zítřejší Bůh vyžadovat, abychom věřili v „Život“ a nikoli v Boha v konvenčním slova smyslu?

Věříte-li v Život, věříte v Boha, ať už to říkáte nebo ne. Zítřejšímu Bohu bude lhostejné, zda jste ateisté nebo agnostici nebo cokoli jiného.

Ani dnes na tom nezáleží, ale zítra si to uvědomíte všichni. Zítra to pochopí každý. A to bude dobré, protože to odstraní většinu konfliktů, které vznikají kvůli tomu, že každý z vás věří v jiného Boha.

Dosud jste se nedokázali dohodnout, když jste užívali slova jako Bůh, Alláh, Jehova, Branman a mnoho dalších slov, kterými jste označovali Esenci a Bytí. Doporučuji vám, abyste si vybrali nové slovo, na jehož smyslu se můžete všichni shodnout. Jakmile tímto slovem nahradíte slovo „Bůh“, všechno vám začne připadat jednoduché a jasné.

A tím slovem je slovo „Život“?

Ano. Slovo „Život“ je nejbližší tomu, co chcete vyjádřit, když užíváte slova jako Bůh, Alláh, Brahman, Višnu nebo Šiva, slova, o kterých si myslíte, že vyjadřují Boží podstatu nejlépe.

Zkrátka a dobře, ŽIVOT je Boží podstata.

Život JE. Život je to, co JE. Život nemá žádnou formu, žádný tvar, žádné pohlaví. Nemá žádnou barvu, žádnou vůni, žádnou velikost. Život má všechny tvary, všechny formy, všechny barvy, vůně a velikosti. Život je mužského i ženského pohlaví a zároveň je bezpohlavní.

Život je všechno a Život je nicota, ze které všechno pochází.

Všechno, co Život produkuje, je samotný Život. Všechno, co vidíte kolem sebe, je Život. Život je všechno. Život proudí a prostupuje vším. VY jste Život. A Život vyjadřuje sám sebe skrze vás.

Každý člověk je Život. Neexistuje žádná živá bytost, která by nebyla vyjádřením Života. I lidé, jež považujete za nejhorší, jsou vyjádřením Života.

Žádné z těchto tvrzení ti nepřipadá sporné. Jen málokdo by s nimi nesouhlasil. Jejich pravdivost se na první pohled zdá být zjevná.

A teď udělej malý pokus. Zahraj si malou hru. Nahraď slovo „Život“ slovem „Bůh“, a uvidíš, co se stane. Tvá mysl začne šílet. Opakuj přesně to, co jsem právě řekl, ale místo slova „Život“ užívej slova „Bůh“ a všimni si, co s tím tvá mysl udělá.

Zkus to. Dej ty věty do uvozovek, protože budou přesnou citací toho, co jsem řekl, pouze s tím rozdílem, že slovo „Život“ bude nahrazeno slovem „Bůh“.

Tak dohře...

„Bůh JE. Bůh je to, co JE. Bůh nemá žádnou formu, žádný tvar. žádné pohlaví. Bůh nemá žádnou barvu, žádnou vůni. žádnou velikost. Bůh má VŠECHNY tvary, všechny formy, všechny barvy, vůně a velikosti. Bůh je mužského i ženského pohlaví a zároveň je bezpohlavní.“

Bůh je Všechno a Bůh je nicota, ze které všechno pochází. Všechno, co Bůh produkuje, je samotný Bůh. Všechno, co vidíte kolem sebe, je Bůh. Bůh je všechno. Bůh proudí a prostupuje vším. VY jste Bůh. A Bůh vyjadřuje sám sebe skrze vás.

Každý člověk je Bůh. Neexistuje žádná živá bytost, která by nebyla vyjádřením Boha. I lidé, které považujete za nejhorší, jsou vyjádřením Boha.“

Bylo to snadné říci a přijmout ?

Pro mě ano, ale pro někoho jiného to snadné být nemusí.

Ano, pro některé lidi by bylo téměř nemožné s těmi slovy souhlasit.

Ano. Některí lidé by považovali první tvrzení za naprosto rozumné, zatímco druhé by jim připadalo jako blasfemie.

To proto, že někteří z vás si myslí, že Bůh NENÍ Život. Tito lidé si myslí, že Bůh stojí **mimo Život, že jej sice tvoří, ale že jím není.**

Ale já ti řeknu tohle:

Slova „Život“ a „Bůh“ jsou zaměnitelná. Jakmile si to uvědomíte, pochopíte základní myšlenku Nové duchovnosti a získáte téměř automatický naváděcí systém, jenž vám umožní žít v podle principů Nové duchovnosti, která může změnit váš kolektivní život na této planetě.

*Je velmi obtížné přijmout Boha, který nám říká, že v Boha nemusíme věřit. Jsem zvyklý na náročného Boha, který mi říká nejen to, že v něho musím věřit, ale také mi říká, co přesně si o něm musím myslit, **proč** v něho musím věřit a **jak** v něho musím věřit.*

Ty si myslíš, že Životu záleží na tom, zda v něj věříš ? Život s tebou nezachází podle toho, co si o něm myslíš.

Život prostě je a tvá víra či nevíra na tom nic nezmění.

Život tě „nepotrestá“, když v něj nebudeš věřit, a „neodmění“ tě, když v něj věřit budeš.

Život objektivně neprodukuje ani trest, ani odměnu. Život je **proces**.

Ale jsou-li slova „Bůh“ a „Život“ vzájemně zaměnitelná, pak to znamená, že Bůh je proces.

Ano, naprosto správně.

*Bůh je **proces** ?*

Ano.

To je úplně nová definice.

Zítřejší Bůh bude jiný v mnoha ohledech.

Myslíš, že ho lidé budou schopni přijmout ?

Možná ne dnes. Ale zítra ano. V blízké budoucnosti ano.

Jaký proces je Bůh ?

Život.

Aha, vracíme se na začátek kruhu.

Ano.

A v tom je pátý důležitý rozdíl mezi včerejším Bohem a zítřejším Bohem:

♥ **5. Zítřejší Bůh není Nadpřirozená bytost, nýbrž neobyčejný proces, jemuž se říká Život**

*To není zanedbatelná změna v našich teologických konstrukcích. Pro některé lidi je to **zásadní změna**. Pro jiné to je blasfemie.*

Nicméně tato změna vašeho pojetí Boha může zachránit svět. Může zachovat váš způsob života.

V minulosti si většina lidí myslila, že Bůh je nějaká Nadpřirozená bytost. To jim umožňovalo představovat si Boha **jako osobu**. Jinými slovy, jako větší verzi sebe samých.

Proto jste si vytvořili Boha podle svého vlastního obrazu - což je pravý opak toho, co podle vašeho názoru udělal Bůh.

Mnozí lidé říkají, že Bůh řekl světu, že on stvořil lidi podle svého obrazu. A jestliže věříte, že Bůh je prostě větší, vznešenější a mocnější verzi člověka, pak vám nepřipadá divné, že jste takoví, jací jste - ať už jste jakkoli nedokonalí.

Ale když vám teď řeknu, že Bůh není Nadpřirozená bytost, nýbrž proces, jemuž se říká Život, vaše teologické představy se zhroutí. Najednou je podle obrazu Boha stvořeno všechno, nejen lidstvo. To mění váš vztah ke všemu. Teď je všechno jednou věcí, a ta se nazývá Bůh.

To ovšem není nová myšlenka. To není „Nová myšlenka“ nebo „Nový věk“. Mnozí vědci a filozofové to říkají už dlouhá staletí. Ve skutečnosti je to křižovatka, kde se setkávají věda, filozofie a náboženství. Každý z těchto oborů pak může pokračovat svou individuální cestou, ale když zapomene nebo ignoruje skutečnost, že se na této křižovatce setkaly, dělá to na vlastní nebezpečí.

Nová duchovnost tuto křižovatku neignoruje, ale stojí uprostřed.

Není pochyb, že kdyby lidstvo přijalo Novou duchovnost, svět by se změnil. Nová duchovnost by jej zachránila před zničením.

*Neboť lidé by přestali dělat zemi a jeden druhému to, co dělají dnes, **kdyby si uvědomili, že to dělají sami sobě.***

Přesně tak. Nedovolil by jim to pud sebezáchovy. Váš buněčný kód - pud sebezáchovy - by vám v tom zabránil. **Instinktivně** byste to přestali dělat.

Nikdy byste neudělali svému vlastnímu tělu to, co bezmyšlenkovitě děláte druhým. Nikdy byste nezacházeli se **svými** vlastními city tak, jak zacházíte s city druhých. Nikdy byste neudělali své vlastní rodině nebo své vlastní zemi to, co děláte cizím rodinám a zemím.

Jediným ospravedlněním vašeho chování je vaše víra, že jsou od vás oddělené. Abyste tuto oddělenost zdůraznili, tvrdíte, že druzí jsou odděleni také od Boha. Pouze VY jste spojeni s Bohem, pouze VY jste Bohem vyvolení, pouze VY dodržujete Boží plán spásy.

Skutečnost, že vaše pochopení Božího plánu vede k zabíjení lidí, vás nijak nezajímá. Druzí umírají buď proto, že si to zasluhují („Smrt bezvěrcům!“), nebo proto, že nevyznávají jediného a pravého Boha - který je od nich odloučen, . neboť je spojen pouze s VÁMI prostřednictvím jakési zvláštní dohody nebo zjevení.

Tak jste si vytvořili svou kulturní historii kolem vašeho včerejšího Boha - a proto je včerejší Bůh jednou z hlavních příčin vaší zkázy.

*O, můj Bože, to **neříkej**. Příčinou naší zkázy je **Satan**. Neříkej, že příčinou je **Bůh**. To je apostaze !*

Když říkám včerejší Bůh, myslím tím vaše včerejší představy o Bohu. Právě tyto představy jsou příčinou vaší zkázy, protože vás nevedou tam, kam říkáte, že se chcete dostat. Nepřinesly vám mír, harmonii ani štěstí. Nepřinesly zlatý věk osvětlení. Přinesly slzy, hněv, násilí, krveprolití a destrukci na celém světě.

To způsobily vaše představy o Bohu, nikoli ona sama. Bůh sám by nic takového neudělal. Toho jsou schopni jen lidé.

A zítřejší Bůh to změní ?

Nové představy o Bohu, které přijmete v budoucnosti, všechno ovlivní velice pozitivně.

*Takže to není jen malá změna v našem pojetí Boha. Je to zásadní změna, která dramaticky změní naši kulturní historii. Změní to, **co jeden druhému říkáme o životě.***

Nejsem si jistý, zda je na takovou změnu lidstvo připraveno. Lidé mají komplikovaný vztah ke změnám. Lidé nemají změny příliš rádi.

Proto jste vždycky měli komplikované vztahy k Bohu.

NOVÁ DEFINICE BOŽÍ POVAHY

Náš komplikovaný vztah ke změnám způsobil naše komplikované vztahy k Bohu ?

Ano.

Jak to ? Proč ?

Protože existuje další slovo, které je zaměnitelné se slovem „Bůh“, a to slovo je „změna“.

Copak tohle nikdy neskončí, tohle ustavičné znovu definování Boha ?

My Boha nedefinujeme znovu, my ho poprvé definujeme plně.

Aha.

Rozšiřujeme definici Boha tak, aby obsáhla jemné rozdíly, které vám umožní lépe pochopit jeho povahu. Takže uvidíte Boha na více místech, což odstraní váš pocit oddělenosti a odcizení a umožní vám pochopit hlubokou jednotu s Bohem.

Přesně to dnes potřebujeme !

Žádná „potřeba“ neexistuje. Potřeba je jen iluze. Ale vzhledem k tomu, kam říkáte, že se chcete dostat, rozšíření vaší definice Boha bude užitečné.

Už jsem řekl, že Bůh je to, co je neustále přítomné a co se mění v každém okamžiku, takže Boha můžete **chápat** v každém okamžiku, **přijímat** v každém okamžiku a **vyjadřovat** v každém okamžiku.

Řekl jsem také, že slova „Bůh“ a „Život“ jsou zaměnitelná. A teď vám chci říci, že **Život je proces Změny**. Proto je slovo „Bůh“ synonymem slova „změna“.

Takže tohle je další změna vašeho pojetí Boha. Včerejší Bůh byl něčím, co se nikdy nemění. Byl dokonce nazýván nehybnou hybnou silou. A v tom je šestý důležitý rozdíl mezi včerejším Bohem a zítřejším Bohem.

♥ 6. Zítřejší Bůh se neustále mění.

Ty opravdu chceš, abychom odhodili celé paradigma -abychom odhodili všechno, co jsme si kdy o Bohu mysleli ?

Nechci, abyste to „odhodili“, chci, abyste svou představu **rozšířili**. Je na čase, abyste rozšířili své vědomí.

Vaše představa o Bohu, jako o něčem, co se nikdy nemění, byla v jistém smyslu správná. Nebyla však úplná. Necháпали jste, že to jediné, co se na Bohu nemění, je skutečnost, že Bůh se neustále mění; že právě **tohle může být konstantou**.

A tak tomu je.

Bůh se neustále rozšiřuje. Proces rozšiřování nikdy nekončí. Tak Život funguje, tak se Život přizpůsobuje, tak Život zachovává sám sebe. Tomuto procesu jste říkali evoluce.

Nerad ti to říkám, ale některé věci se nikdy nemění.

Nic se „nikdy nemění“.

Nic ?

Nic.

Zdá se, že některé věci se nemění.

Jmenuj jednu.

Tak moment, o tom jsme už mluvili. Hovořil jsi o tom v jednom z našich předešlých rozhovorů; jako příklad jsi uvedl kámen.

Ano, ale je dobré se k tomu vrátit. Opakovaná moudrost přináší hlubší porozumění.

A kromě toho ne každý četl transkripce našich předešlých rozhovorů.

Tak dobře, zůstaneme u příkladu s kamenem. Promluvíme si o kamenech v mé zahradě. Jsou tam už roky a ještě nikdy se nezměnily. Jsou to nehybné předměty; které se nikdy nemění.

To není pravda. Kameny se pohybují. Kameny se mění. Jsou v neustálém pohybu. Pod silným mikroskopem bys to viděl. Viděl bys částice pohybující se neuvěřitelnou rychlostí. To je jejich historie. To je historie kamene.

Veškerý život je energie v pohybu. Nic není v klidu. Nic. Ani jediný předmět ve vesmíru není statický. Všechno je v pohybu. A pohyb je změna.

*Copak se některé věci nemohou pohybovat a přesto zůstat stejné ? Kameny v mé zahradě vypadají stejné jako před deseti lety. Jako před dvaceti lety Jako před **sto** lety.*

Ne všechna energie ve vesmíru vibruje stejnou rychlostí - nebo na stejné úrovni vědomí.

Energie, která si je totálně vědoma sama sebe, se pohybuje rychleji. Energie, která si není totálně vědoma sama sebe, se pohybuje velmi pomalu a produkuje stále stejnou strukturu, která se mění během velice dlouhé doby.

Proto kámen vypadá, jako by byl stále stejný, zatímco můj vzhled se mění rok od roku.

Rok od roku ? Spíš měsíc od měsíce. Vlastně den ode dne, ačkoli tyto změny jsou nepatrné.

Energetické systémy, které vibrují pomaleji, jsou stabilnější a spolehlivější. Tak je tomu proto, že „produkují stále stejnou strukturu, která se mění během velice dlouhé doby“.

Takovým způsobem se pohybuje například vesmír. Mléčná dráha se pohybuje stejným způsobem už miliardy let a můžete se spolehnout, že se tak bude pohybovat další miliardy let.

To vše závisí na úrovni sebevědomí.

Chceš říci, že kámen si uvědomuje sám sebe ?

BŮH NA KTERÉHO ČEKÁME

38

www.andele-svetla.cz www.vesmirni-lide.cz

Všechno je sebevědomé, ale úrovně sebevědomí se liší. Vysoce sebevědomá energie se vždycky snaží stát se ještě sebevědomější.

„Jak je udržíš na farmě, když už viděli Paříž ?“

Přesně tak.

Čím víc víš, tím víc chceš vědět. Čím víc žiješ, tím víc chceš žít. To je povaha Života. Život hledá víc Života skrze proces Života.

To je velmi poetické.

A zároveň je to pravda. Takže čím rychleji energie vibruje, tím **bude** vibrovat rychleji.

*Jinými slovy, **všechno se zrychluje**. Ale co zákon setrvačnosti, který říká, že „předmět v pohybu má tendenci zůstat v pohybu, zatímco předmět v klidu má tendenci zůstat v klidu“ ?*

Přesně řečeno, **nic není v klidu**. Takže nový zákon vašeho nového světa, který se rodí z Nové duchovnosti, by říkal, že předmět v pohybu má tendenci zůstat v pohybu a že **všechny předměty jsou v pohybu**.

A tomuto pohybu říkáme proces evoluce.

Ano. Přesně tak.

Tomu rozumím. To chápu. Ale co to má společného s Bohem a se mnou a s mým každodenním životem.

Řekl jsem ti, že budeme znovu definovat Boha. Dokud chápete Boha tak, jak ho chápete, budete mu připisovat vlastnosti, které nemají s povahou Boha nic společného.

Pamatuješ si, že jsem ti už říkal, že Bůh, v něhož věříte, **není skutečný**, že Bůh, v něhož věříte, **je vymyšlený**.

Ano, pamatuji. To prohlášení mě velice překvapilo,

Nicméně je pravdivé. Včerejší Bůh je Bůh, kterého jste si vymyslili. Je to Bůh, který nemá nic společného s Nejvyšší realitou. A já teď hovořím o Nejvyšší realitě, abys pochopil složitost celého systému.

Pokus se vydržet tenhle krátký kurz o psychologii Boha a Života, neboť až mě vyslechneš, už nikdy nebudeš o „Bohu“ přemýšlet jako dosud.

Tak dobře. Já už poslouchám.

Tak, abych pokračoval, kde jsem skončil... veškerá energie je sebevědomá, ale ne každá energie si je vědoma, že je sebevědomá.

Co tím myslíš ?

Všechno živé, až do poslední buňky, molekuly a atomu, obsahuje inteligenci. Tato základní inteligence je životu **vrozená**. Je součástí buněčného kódu. Proto se tyto nepatrné částice pohybují způsobem, který má **smysl**. Jejich pohyb produkuje specifický a vypočitatelný výsledek.

Tomuto výsledku se říká Život.

BŮH NA KTERÉHO ČEKÁME

Na makro úrovni se tomu říká kosmologie vesmíru. Na mikroúrovni se tomu říká jaderná fyzika, kvantová teorie atd.

*A někde uprostřed jsme **my** !*

Ano. **Ted' to chápeš.**

Někteří z vás říkají této vrozené inteligenci „pud sebezáchovy“. Všechny vaše fyzikální zákony a jejich vypočitatelnost jsou založeny na pochopení, kterého jste zatím dosáhli.

A teď přijde zajímavý zvrat: V určitém bodě evolučního procesu si životní energie začne **uvědomovat**, že si je vědoma sama sebe.

To je veliká událost, že ano ?

Jistě. Život si začne uvědomovat, čím JE ve své přítomné formě. To je velice důležité, protože to produkuje něco, čemu říkám fenomén oddělenosti. V tomto bodě si individuální částice Života poprvé uvědomí, že je oddělena od Boha. To je první klíčový okamžik.

Do té doby se částice energie projevovaly jako součást celého systému. Uvědomovaly si svou inteligenci jako inteligenci systému.

*Trochu jako Borg ve filmu **Star Trek**.*

Přesně tak, ale bez zlého úmyslu.

V prvním klíčovém okamžiku sebeobjevení si jednotka energie uvědomí, že je součástí systému, nikoli systémem samým. Její individuální totožnost se změní v myšlenku, že je od systému oddělena.

Aha.

Ano, tohle je ono velké Aha vesmíru. Je to matka všech Aha. Tak je tomu **doslovně**, protože z toho se **rodí** další nový proces Života: chaos.

Chaos ?

Ano. Vědomí, že je určitá část života něčím „jiným“ než systém, vnáší do života chaos.

Ted' mi ukazuješ, jak je důležitá fyzika. To je úžasné pokračuj. Jak vytváří myšlenka oddělenosti od celku chaos v systému ?

Jednotka energie, která si začne uvědomovat sama sebe, ztrácí vědomí širšího systému. Taková jednotka si teď uvědomuje svou inteligenci - jež je ve skutečnosti inteligencí systému - **jako svou vlastní inteligenci.**

Příkladem toho je to, co se děje v tomto okamžiku.

Opravdu ?

Ano.

V jakém smyslu ?

Ty si myslíš, že jsi to TY, kdo tu mluví, ale ve skutečnosti jsem to JÁ. Část tvého já si myslí, že toto vysvětlení pochází z tvé inteligence, ale tak tomu není, protože **ty vůbec nic nevíš.**

BŮH NA KTERÉHO ČEKÁME

40

www.andele-svetla.cz www.vesmirni-lide.cz

Ale protože to přišlo **skrze** tebe, myslíš si, že ti to patří. Myslíš si, že to je **tvoje**, ale ve skutečnosti je to **naše**.

(Intelligence, o které tu mluvím. Mluvím o inteligenci, která teď říká tato slova.)

Máš pravdu. Občas si skutečně myslím, že tohle všechno vychází ze mě. Ačkoli vím, že to tak není, někdy si to myslím.

Z toho si nic nedělej. To je přirozené. Jen ti chci vysvětlit, jak to je přirozené. Tak prostě funguje Život. A ta intelligence samozřejmě pochází od tebe. Pochází z té části tebe, která je **mnou**. To znamená, že přichází od systému, jehož jsi neoddelitelnou součástí.

Když však taková jednotka energie, jako jsi ty, vidí sama sebe jako oddělenou od systému, nikoli jako produkt systému, Život vytváří falešnou představu. Je to jedna z Deseti falešných představ lidí. Je to myšlenka nejednotnosti.

A tady přichází ke slovu teorie chaosu a kvantová fyzika.

Ano. Kvantová fyzika je vědeckým vysvětlením toho, jak se Bůh - neboli systém - dívá na individuální součásti sebe samého.

V duchovním smyslu bys tento jev nazval „vyšší úrovní vědomí“ nebo „zvýšeným sebevědomím“. K tomu dochází, když si to, co je vědomé, uvědomuje skutečnost, že ono samo ovlivňuje to, čeho si je vědomo.

„Všechno pozorované je ovlivněno pozorovatelem.“ První zákon kvantové fyziky.

Velice správně.

A nyní si energetická jednotka neboli životní forma opět uvědomí sama sebe jako součást systému. Uvědomí si, že čím vyšší je její frekvence, tím větší je její účinek na energii kolem ní.

*To je fascinující. Teď začínám chápat, jak se to týká **mého vlastního života**. Čím víc si uvědomuji sám sebe, tím větší mám vliv na život kolem sebe. A čím víc to cítím, tím víc si uvědomuji svůj **potenciální** vliv, takže jej mohu vzít v úvahu při svém budoucím rozhodování.*

Tak to má fungovat, ale některé pozemské životní formy - vlastně většina - si předem přesně neuvědomují svůj vliv. Proto se součástí systému stává nevypočitatelnost. Tomu se říká stvoření. Stvoření a Stvořitel je jedno a totéž.

V energetické jednotce, které říkáte kámen, je všechno vypočitatelné. Pokud si kamene nebudete všimnout, bude existovat stále stejným způsobem velice dlouhou dobu.

Samozřejmě i kámen je produktem rozsáhlejšího procesu. **Vyvinul** se z něčeho jiného. Ten proces však trval velmi dlouho, neboť energetické jednotky, jež kámen produkují, vibrují velice pomalu.

A nyní přijde člověk - energetická jednotka či životní forma vibrující **mnohem** rychleji - který má schopnost vidět v kameni to, co kámen sám nevidí. Z hlediska kamene udělá člověk něco naprosto neočekávaného. Hodí kámen do leštícího bubnu a leští jej tak dlouho, dokud se z něj nestane krásný zářivý drahokam.

Mnohem pomalejší energetický systém, jehož je kámen součástí, může vyprodukovat stejný výsledek, jestliže se prvky země třou

o kámen tak dlouho, dokud se z kamene nestane drahokam. To však trvá věky, zatímco člověk - který ví, jak používat energii k dosažení specifického výsledku - může dosáhnout téhož výsledku během několika hodin. Tomu se říká vědomé tvoření.

*Už to chápu ! Všechno, co dělám, je součástí tvůrčího procesu, který je vlastní veškerému Životu. A jakmile dosáhnou opravdu vysoké úrovně, budu schopen předvídat a dokonce volit způsob, jakým ovlivňuji Život. Mohu se stát **pánem svého osudu**.*

Vidím, že to opravdu „chápeš“. A uvědomuješ si, co to má společného s tvým každodenním životem ?

Jakmile si to uvědomíš, jakmile se začneš dívat na Život a na Boha novým způsobem, začne se měnit celý základ tvého bytí. Změníš svůj názor na Život - a na své místo V něm.

Zatímco veškerý Život je tvůrčí, vyvinutější prvky Života jsou schopné **tvořit vědomě**. A čím je určitá životní forma vyvinutější, tím vědoměji tvoří.

Až se životní formy stanou ještě sebevědomější, začnou dosahovat vyšších úrovní vědomí, včetně úrovně vědomí, z níž samy vznikly.

To vede k druhému klíčovému okamžiku -v němž vaše individuální vědomí začne splývat se Vším. Tomuto stavu říkají někteří východní mystici nirvána neboli blaženost.

Takže ty mi říkáš, že toho mohu dosáhnout už teď, pokud budu chtít ?

Ano, přesně to ti říkám. Blaženost je přirozený stav bytí Života, a všechny životní formy se k němu vrací. Vysoce vyspělé životní formy vstupují a vystupují z tohoto stavu vědomě.

Tento cyklický pohyb je hnací silou Života.

Blaženost je nejvyšší možná vibrace energie. Blaženost je nebe. Blaženost je nirvána. Blaženost je sjednocení s Bohem. Blaženost je konec životního cyklu.

Zrození je nejnižší možná vibrace energie. Zrození je počátek životního cyklu.

Životní cykly nikdy nekončí. Kdyby skončily, Život by přestal existovat. Nic takového se však nestane, protože to Život nedovolí.

Život je řízen třemi základními principy: funkčností, přizpůsobivostí a udržitelností. Život funguje a když zakrní do bodu dysfunkčnosti, přizpůsobí se, a tím se zachová.

Život se vždycky zachová.

Život je věčný. Všechno v Životě podporuje Život.

Takže se nemáme čeho obávat.

Nicméně si musíte dávat pozor na třetí základní princip Života. Neboť Život je neskonale přizpůsobivý. Aby se zachoval, dokáže změnit svou formu.

Co to znamená pro mé ? Co to znamená pro lidi ?

To znamená, že by se vaše planeta mohla stát peklem. To znamená, že energetický systém, jehož jste součástí, se může přizpůsobit jakýmkoli způsobem, aby se zachoval Život.

Takže jestliže se lidé, jako součást Života, přizpůsobí životnímu systému, jehož jste součástí, BŮH NA KTERÉHO ČEKÁME

takovým způsobem, že ohrozí fungování samotného systému, systém se pak přizpůsobí, aby se zachoval, a vám se to, příteli, možná nebude líbit.

Životní systém je větší než vaše malé já, ale vy se mylně domníváte, že vaše malé já je větší než systém - který je samozřejmě Velkým Já.

Nežijete mimo systém, ale jste jeho součástí, a systém přizpůsobí tu svou část, jíž jste vy, ještě dříve, než vám dovolí, abyste vy změnili JEJ za jeho funkční meze.

Tento „systém“ je onen „proces“, jež nazýváš „změnou“, že ano ?

Správné.

Takže tento „systém“ je to, co nazýváš „Bohem“, že ano ?

Dalo by se to tak říci.

Ach Bože, další definice.

(7)

ZOSOBŇOVÁNÍ BOHA

*Tohle všechno zní tak... tak **neosobné**. Doufal jsem, že zítřejší Bůh bude osobní Bůh, ale zdá se, že tenhle nemá žádné osobní vlastnosti, žádný osobní zájem.*

Tvoje charakteristika Života je přesná.

Ale já jsem mluvil o Bohu. Mluvil jsem o zítřejším Bohu. Nebo o systému či „změně“ nebo jako tomu příštím Bohu budeš říkat.

Říkejme Bohu „Život“, ano ? Jak už jsem řekl, zdá se, že s tímto jménem skoro každý souhlasí. Máš nějaké námitky proti nahrazení slova „Bůh“ slovem „Život“ ?

Ani ne.

Vidím, že váháš.

*Protože pro některé lidi je Bůh **větší** než Život. Bůh je to, co **stvořilo** Život a všechno v něm.*

Můžeš jmenovat něco v Životě, co by nebylo Bohem ?

Jistě, mohu jmenovat spoustu věcí.

Tak začni.

Například špenát. Nejsem si jistý, zda je Bůh špenát.

Ne, teď vážně, já opravdu nevím, jak na tvou otázku odpovědět. Jestliže Bůh stvořil Život, pak je stvořitelem Života, nikoli Životem.

Chceš říci, že Bůh není živý ?

Ne. Bůh je živý.

Víš to jisté ? Je Bůh živý ?

Ano.

Takže Bůh stvořil Život, a když ho tvořil, byl živý, je to tak ?

Ano... myslím, že ano.

Takže Bůh BYL tím, co STVOŘIL.

V jistém smyslu ano.

A právě to se ti snažím vysvětlit.

Moment. Možná že Bůh byl první živou bytostí, která pak stvořila další život. Nemohlo by to tak být ?

Ale kdo stvořil Boha ?

Bůh vždycky existoval, Bůh byl vždycky živý. Bůh vždycky byl, je a bude.

Takže Bůh je to, co je živé.

Ano.

Takže, když Bůh stvořil další Život, stvořil víc toho, čím je sám - jinými slovy, stvořil to, co je živé.

Ano, myslím, že to tak lze říci.

Nuže, příteli, to je základní myšlenka Nové duchovnosti.

Myslím, že jsi mě trochu přitlačil ke zdi. Jsem si jistý, že nějaký teolog, nějaký profesor teologie nebo kosmolog by z toho vyšel lépe než já.

To záleží na tom, co považuješ za „lepší“. Občas je pravda, že čím víc máš vědomostí, tím méně toho víš. Ale vraťme se k tvé námitce, že Bůh je neosobní. Chtěl jsem ti jen vysvětlit, že když tuto „neosobní“ kvalitu zahrneš do svého pojetí „Boha“, je to trochu smutné.

Ano.

Když však to, co považuješ za „neosobní“, zahrneš do svého pojetí „Života“, nebudeš s tím mít žádný problém.

To nebudu.

Proto jsem říkal, že záměna slov „Bůh“ a „Život“ ti usnadní pochopit a přijmout Boha takového, jaký je.

Život se nestará o tebe individuálně. Životu je lhostejné, jak jej prožíváš.

To vím.

Život je však energie, kterou můžeš kdykoli použít a která ti přinese očekávané výsledky. Chápeš-li to tímto způsobem, Život se stane tvým nejlepším přítelem, tvým nejlepším nástrojem, tvou největší silou, která ti pomůže dosáhnout toho, po čem toužíš. Ty jsi Život.

A teď se vrať k předešlému odstavci a nahraď slovo „Život“ slovem „Bůh“ a uvidíš, zda to nezmírní tvůj smutek.

Tak dobře.

*„Bůh je energie, kterou mohu kdykoli použít a která mi přinese očekávané výsledky. Chápu-li to tímto způsobem, Bůh se stane mým nejlepším přítelem, mým nejlepším nástrojem a mou největší silou, která mi pomůže dosáhnout toho, po čem toužím. Já **jsem** Bůh.“*

Nějaká změna ? Cítíš se teď jinak ?

Cítím se silnější. Mám pocit, že mám přítele, který o mne má zájem.

Řeknu ti tohle: V budoucnosti všichni lidé pochopí, že to, co bylo právě řečeno o Životě, lze říci i o Bohu. A také to o něm bude řečeno.

To se bude říkat o zítřejším Bohu.

Nicméně spřátelit se s tebou může jen živá osoba, jen živá osoba o tebe může projevit zájem.

Teď si uvědomuji, že Boha zosobňuji. Tuto energii, které se říká Život, chápu osobně. Tak to ve skutečnosti možná není, ale mně to dělá dobře.

A to je nejlepší způsob, jak si představovat Boha. Představuj si Boha tak, jak ti to nejlépe vyhovuje.

*A co když mi vyhovuje představovat si ho jako našeho včerejšího Boha - jako náročného a trestajícího Boha, který od nás vyžaduje, abychom dělali určité věci určitým způsobem a abychom ho uctívali určitým způsobem, neboť jinak by nás potrestal. Co když mi vyhovuje právě **takový** Bůh ?*

V tomto případě si ho takto představuj. Zamysli se nad tím, zda to produkuje výsledky, kterých chceš ve svém světě dosáhnout, zda ti to přináší to, co si v životě přeješ. Jestliže ano, **pak nic neměň**.

Ale svět je chaos !

Tak něco změň.

Rád bych, ale jak už jsem řekl, nebude to snadné. Většina náboženství nikdy neměla v úmyslu změnit své pojetí Boha -tím myslím změnit je radikálně.

To je v podstatě pravda.

A najednou to udělají ?

Udělají to lidé tohoto světa, a to donutí náboženství, aby rozšířila své názory a představy, neboť jinak by ztratila své stoupence.

Víš jistě, že se tohle všechno stane ?

Ano. Je to nevyhnutelné.

A všechno se změní ?

Ano. To je součástí evolučního procesu.

Tak proč musíme zachraňovat svět ? Z jakého důvodu ?

Copak to děláte ? Svět zachraňovat nemusíte. Ale můžete se rozhodnout, že jej zachováte pro sebe, své děti a vnuky a jejich děti a vnuky.

Život nikdy neskončí. To se ti snažím vysvětlit. Životní systém je soběstačný. Je vždycky funkční, přizpůsobivý a udržitelný. Takže Život nikdy neskončí.

A váš svět, vaše planeta tu bude ještě velice dlouho. Takže, když říkám, abyste „zachránili svět“, myslím tím, že byste měli svět „udržovat v takovém stavu, jak jej znáte“. Už jsem ti vysvětlil, že světa „zachráníte“, když jej zachováte. A svět zachováte, když mu sloužíte. To jest, když mu sloužíte ještě dřív, než o nějaké službě vůbec přemýšlíte. Když to děláte naprosto přirozeně a **instinktivně**.

Dnes však své instinkty znásilňujete. Vaše instinkty vám **říkají**, že to, co děláte svému světu a sobě, je destruktivní, ale vy v tom přesto pokračujete.

Takže jste Život, který ignoruje poselství samotného Života. Ale už dlouho vám to nebude dovoleno. Jak už jsem řekl, Život změní svou **formu** (to jest přizpůsobí se, aby byl udržitelný) a nedovolí žádné ze svých součástí, aby jej učinila dysfunkčním. A tak jedinci, kteří ignorují důležitá poselství Života, začnou měnit svou formu. Řeceno vaším jazykem, **tito lidé umřou**.

Někteří z nich umřou velice mladí. Mnozí umřou dřív, než by umřeli, kdyby byli neignorovali poselství o to, co činí jejich vlastní život udržitelným.

Jestliže se vám líbí život ve své dnešní podobě, snažte se zjistit, co jej činí udržitelným a **chovejte se podle toho**.

Učte se, učte se, učte se, dokud se vám nestane **druhou přirozeností žít** udržitelným způsobem. Shánějte informace, které vám v tom pomohou. Přemýšlejte o nich. Opakujte si stále stejné věci.

Opakujte, opakujte, opakujte moudrost věků, dokud vám nepronikne do podvědomí.

Tak proto se v tomto rozhovoru pořád opakuješ ?

Ano. Tento rozhovor se pohybuje v kruhu, protože Život není nic jiného než proces, který se pohybuje v kruhu. Nicméně budeme hovořit o nových věcech, protože pokaždé, když obejdeš kruh, vidíš víc, než jsi viděl předtím. A tak se kruh rozšiřuje.

To je rozšíření vědomí, o němž jsme už mluvili. Tak pokračuj ve čtení, neboť se dočteš o tom, jak se Nová duchovnost a zítřejší Bůh budou projevovat v každodenním světě vaší kolektivní reality.

Tak dobře. Právě to se chci dovědět.

Nejdřív však musíš pochopit všechno, co lze pochopit, pokud jde o zítřejšího Boha. Jedině pak můžete zachovat Život, jaký na vaší planetě znáte. Jedině pak můžete sloužit Životu instinktivně, aniž o tom budete přemýšlet. Jedině pak můžete sloužit **Životu**, místo abyste

sloužili svým omezeným a krátkodobým zájmům.

„Včerejší Bůh" a „stará duchovnost" nám v tom nijak nezabránily, že ne ?

Ne, protože stará duchovnost vašich předků hovořila o oddělenosti a nejednotnosti a o neživém vesmíru. O vesmíru, který je v podstatě mrtvý.

Co myslíš slovem „mrtvý" ?

(8)

OŽIVENÍ VESMÍRU

Většina lidí si myslí, že předměty ve vesmíru - Země, Slunce, sluneční soustava - jsou „mrtvé". Chápou je jako neživé předměty -v podstatě jako „kameny" - které se pohybují časem a prostorem setrvačností, jež jim byla udělena jakousi primární explozí... takzvaným Velkým třeskem.

Ano, myslím, že máš pravdu. Lidé tomu věn, pokud o tom vůbec přemýšlejí.

To je falešná představa. A jestliže v ní žijete, nemáte žádný důvod dělat něco jiného než tyto „mrtvé" předměty vykořisťovat jen proto, abyste mohli „žít lépe".

Když však chápete tyto předměty jako součást **živého systému**, kterou je realita, pak změníte svou představu o svém já a jeho vztahu k celému systému.

Dnes víte, že vy **sami** žijete, ale jakmile začnete vnímat, že všechno ostatní je **také** živé, uvědomíte si sami sebe jako součást většího celku, jako jednu životní formu, která je součástí větší životní formy, jako malé já, které je součástí Velkého Já.

Tohle „chybějící poselství" není obsaženo v dnešní teologii.

Není. Jak už jsem řekl, tohle je křížovatka mezi starou duchovností a Novou duchovností, mezi včerejším Bohem a zítřejším Bohem. Tohle je křížovatka mezi zkušeností a moudrostí. Cháпали jste sami sebe určitým způsobem a nová moudrost vás vyzývá, abyste změnili směr a vydali se jinou cestou.

Zatímco stará duchovnost tvrdí, že včerejší Bůh stvořil nebe a Zemi, Nová duchovnost říká, že zítřejší Bůh JE nebem a zemí.

Stará duchovnost říká, že Bůh je oddělen od světa, jež stvořil, a že vdechl Život člověku proto, aby člověk mohl ovládat a hromadit co nejvíc věcí na tomto světě. Nová duchovnost učí, že Bůh je totožný se vším a že nevdechl život do člověka, nýbrž že dýchá skrze lidi, aby člověk mohl vnímat a vyjadřovat svou Boží podstatu a aby si uvědomoval, že všechno ve vesmíru je projevem Boha.

Stará duchovnost vyžaduje, abyste sloužili Bohu, zatímco Nová duchovnost chce, abyste sloužili Životu - **což je jedno a totéž**. Stará duchovnost vám dovoľovala věřit, že můžete sloužit Bohu tím, že budete **ničit** Život, zatímco Nová duchovnost nic takového nepřipouští.

Takže k událostem z 11. září by nikdy nebylo došlo „ve jménu Alláha“, kdyby lidé sloužili zítřejšímu Bohu.

Nemělo k nim dojít ani ve jménu včerejšího Boha, ale to je problém, o němž tu mluvíme. Učení staré duchovnosti tedy včerejšího Boha jsou tak nejasná - a v některých případech otevřená těm nejfantastičtějším interpretacím -že můžete chladnokrevně vraždit jeden druhého, zabíjet nevinné lidi letadly napadajícími budovy nebo shazovat na města „chytré bomby“, a to všechno můžete dělat naprosto beztrestně, neboť věříte, že Bůh je na vaší straně a že to od vás **vyžaduje**.

Poselství zítřejšího Boha bude mnohem srozumitelnější. Pryč budou všechny posvátné knihy, v nichž se píše o Bohu, který zabil tisíce lidí za to, že v něho nevěřily nebo že ho „neposlouchaly“. Pryč budou všechny pasáže z posvátných knih, v nichž se píše o Bohu, který vyžaduje, aby lidé vraždili nevěrce, a tím „chránili jeho čest“.

Sloužit především Životu bude motto Nové duchovnosti. To bude její krédo.

*Stále však budou lidé, kteří to budou interpretovat jako ospravedlnění zabíjení druhých. Ve skutečnosti to je **klasickým ospravedlněním všech válek**, ať už je vedou státy nebo teroristé. „Musíme to dělat. Nemáme na vybranou. Závisí na tom náš život. Sloužíme Životu tím, že Život zabíjíme.“*

Někteří lidé ospravedlňují zabíjení poukazem na skutečnost, že Život sám ničí Život, kdykoli to je nevyhnutelné.

Je pravda, že životní cykly někdy produkují změny životních forem, aby sloužily širšímu plánu systému životní energie. Samotný vesmír produkuje takové změny.

Ano. Astronomové nedávno pozorovali obrovskou hvězdnou explozi v malé galaxii poblíž Mléčné dráhy. Po explozi zůstal ve vesmíru zbytek supernovy, která se jmenuje LMC N 49. Vědci říkají, že z tohoto materiálu nakonec vzniknou nové generace hvězd, stejně jako vznikla naše sluneční soustava ze zbytků hvězd, které před miliardami let explodovaly v Mléčné dráze.

Tyto události potvrzují, že vesmír je živý systém, jehož součástí tvoří obrovskou matici vzájemně propojených energetických vln, které jsou závislé jedna na druhé. Jejich vibrace tvoří hmotu a formu a něco, co není ani hmotou, ani formou.

Jen málokdy je však nutné zasahovat do **normálních životních cyklů, řízených samotným Životem**. Je fakt, že životní formy, které dosáhly většího sebevědomí, jsou schopny ovlivňovat normální životní cykly ostatních životních forem. Z toho důvodu jsou Vyšší životní formy zároveň požehnáním i prokletím vesmíru. Jejich činnost často vyžaduje, aby se jí přizpůsobil samotný Život, aby mohl existovat. Podobným způsobem se přizpůsobují jednotlivé rodiny, národy, kultury a společnosti. Takovému „přizpůsobování“ se často říká „válka“.

Tyto skupiny jsou přesvědčeny, že musejí zabíjet, aby si zachovali svůj způsob života.

*Nikde to není zjevnější než na Středním východě, kde konflikt mezi Izraelci a Palestinci zuří už po generace. Lidé v této oblasti se vzájemně zabíjejí ve snaze zachovat Život. A nejsmutnější je, že **nikdo není ochoten přiznat, že tento způsob života nikam nevede**.*

*Hlavní aktéři tohoto dramatu věří, že se všechno vyřeší, budou-li v zabíjení **ještě chvíli pokračovat**. Ale „nevyřeší“ se nic. Aspoň ne do té doby, dokud si obě strany neuvědomí, že*

je nutné s tímto cyklem násilí jednou provždy skoncovat.

A Střední východ je jen jedním z mnoha míst na světě, kde tento druh myšlení dodnes vládne.

Ano. Tohle je špatný cyklus. Takovéto destruktivní cykly je velice těžké zastavit. Mnoho civilizací už zaniklo v „hvězdné explozi“ na civilizační úrovni. Když se v energetickém systému (v tomto případě v lidské společnosti) nahromadí masivní síly a dosáhnou kritické masy, něco musí povolit.

Považuje-li však většina společnosti **Život** za nejvyšší hodnotu, takovéto destruktivní cykly mají jen zřídka příležitost dosáhnout kritických rozměrů, neboť někdo, někde - jedinec nebo skupina - zasáhne a změní kurz.

A tohle se dnes může stát úkolem Týmu lidstva. Můžeme začít organizovat lidi na celém světě, aby pomohli změnit tento destruktivní kurz.

Ano, to můžete udělat. A tím rozšíříte po celém světě nové pojetí Boha a Života.

Váš tým může začít informovat lidi o tom, že vesmír je živý systém.

Země je nepatrná, miniaturní částice v tomto obrovském systému a ty jsi také nepatrná, miniaturní částice. A v tobě jsou další částice, které jsou právě tak miniaturní. A přece žádná část tebe není nedůležitá pro tebe celého, neboť každá z nich tvoří to, čím jsi. A to platí o všech lidech a o živém systému, kterému se říká Život.

Tohle jsou vědomosti, které můžete dávat malým dětem už v raných letech jejich vývoje. Vaše společnost ztratila úctu k Životu, protože její členové tyto vědomosti nikdy nezískali. Ve skutečnosti je nedáváte ani vašim dětem.

Jen málo dětí ví, že vesmír je živý systém. Jen velmi málo dětí ví, že i země je živá. A velmi málo dětí se ve škole učí, že jsou součástí tohoto systému. Málokteré dítě ví, že je totožné s Bohem a se všemi lidmi.

Dokonce ani náboženské školy to děti neučí.

*Žertuješ ? **Zejména** náboženské školy to neučí.*

Slavný biolog Rupert Sheldrake hovoří o „morfních polích“, které jsou základem systémů, jako je naše galaxie - a které existují i uvnitř těchto systémů, například tady na zemi.

*Sheldrake (v knize **Physics of Angels**, kterou napsal společně s teologem Matthewem Foxem) říká, že tato pole dávají těmto systémům schopnost organizovat se. „V tomto smyslu jsou živí nejen mikrobi, rostliny a zvířata, ale také molekuly hvězdy a galaxie.“*

Až přijmete zítřejšího Boha, vaše vzdělávací komunity budou tyto myšlenky předávat vašim dětem, aby si tyto hodnoty vzaly do života.

Tyto myšlenky, uložené hluboko v podvědomí, vám pomohou vytvořit novou společnost, již budou tvořit noví lidé, kteří budou uctívat Život jako nejvyšší hodnotu.

Ale copak musíme čekat, až vytvoříme vzdělávací komunity, které budou tyto myšlenky učit naše děti ?

Nemusíte. Můžete takové komunity začít zakládat už dnes, aby se vaše děti - zítřejší dospělí

- nemusely tak obtížně zbavovat starých myšlenek.

Už dnes můžete začít měnit své staré názory a zbavovat se myšlenek, které vedou k dysfunkčnímu životu. Už dnes můžete začít přijímat nové myšlenky, které vám pomohou vytvořit novou realitu.

To lze udělat během třiceti let.

To jsi už říkal.

A myslel jsem to vážně. Během třiceti nebo i méně let, všechno bude záviset na tom, jak vážně chcete skoncovat s tímto zlým snem, v němž dnes žijete. Všechno bude záviset na tom, zda opravdu chcete realizovat skutečné sny celého lidstva.

Nakonec se vám to jistě **podaří**, o tom nepochybuj. Je to jen otázka času. A také je otázka, zda nové pojetí Boha přijmete ještě **před tím**, než se váš dnešní život změní k nepoznání, nebo až potom.

Znovu opakuji, že odpověď na tuto otázku musíte najít sami. Všechno závisí na tom, zda opravdu chcete vytvořit ráj na zemi, zda opravdu chcete žít životem neomezených možností. Jestliže to nechcete doopravdy, vaše planeta se může stát ještě méně přátelským místem a váš život ještě omezenějším.

*Ano, to už se děje v mnoha částech světa. Duan Elgin říká ve své knize **Promise Ahead**, že jestliže považujeme příjem tří dolarů denně za hranici bída, pak přibližně tři a půl miliardy lidí - neboli **60 procent lidstva** - žijí pod touto hranicí.*

Za oficiální hranici bída ve Spojených státech je dnes považován příjem 11 dolarů za den - tedy skoro čtyřikrát tolik, než má většina lidí na světě. „To znamená,“ říká Elgin, „že bída a nedostatek příležitostí jsou životním stylem pro většinu lidstva.“

A ujasněme si, o čem tu mluvíme. Nemluvíme o nouzi, která člověku nedovolí, aby si koupil nejnovější model auta nebo počítače. Elgin říká, že v Rusku žije přes 44 milionů lidí za necelý dolar denně. V Číně to je 350 milionů lidí. A v Indii 500 milionů.

*Je šokující, že v prvním desetiletí nového tisíciletí žije 80 procent Indů bez elektřiny. A v Indonésii je bída tak extrémní, že počet pacientů klesl na polovinu, protože lidé nemají na poplatek za lékařské vyšetření, **které stojí v přepočtu 5 centů**.*

*Téměř 3 miliardy lidí - **50 procent světové populace** - používá dřevo jako primární zdroj energie.*

Z těchto údajů jasně vyplývá, že jen velice málo lidí využívá výhod, které přináší evoluce lidstva. Stojíte před systémovou krizí prvního řádu.

To je řečeno příliš mírně. Elgin říká, že polovina lidí na naší planetě hladoví, nemá přístup ke zdravotní péči a žije v chudinských čtvrtích, kde není elektřina, pitná voda ani policejní a protipožární ochrana.

„Vezmeme na sebe kolektivní zodpovědnost za zdraví lidské rodiny na naší planetě?“ ptá se Duane. „Náš přístup k řešení tohoto problému bude měřítkem naší vyspělosti.“

Chcete-li tuto kritickou situaci změnit, chcete-li zabránit zhroucení celého systému, který způsobil tuto nespravedlnost, začnete

přemýšlet o možnosti rozšíření Nové duchovnosti na vaší planetě. Neboť jde o **duchovní** problém. Není to problém ekonomický ani politický. A v žádném případě to není problém vojenský.

Týká se vašich názorů na člověka a lidské vztahy a vašich představ o Bohu a Životě.

Tento problém začnete řešit teprve a jediné tehdy, až si uvědomíte, že ignorovat jej vás může zavést někam, kam se nechcete dostat.

Jinými slovy, musíme situaci změnit, nebo se změní sama, a to způsobem, který se nám nebude líbit.

Jak jsi právě řekl, situace se už mění.

*Až změn, které se nám nelíbí, začne přibývat, změníme se i my. Pak **změníme** naše představy o Životě, byť jen proto. abychom přežili.*

Ne „být jen proto“. **Především proto.**

Změníte se především proto, abyste přežili.

Bude-li přímo ohrožen váš život, uděláte všechno, co budete muset udělat. Budete-li muset, změníte dokonce i své nejposvátnější představy o sobě samých, o Bohu, o Životě, prostě **o všem**.

Vždycky zvolíte přežití, o tom nepochybuj. K tomu vás donutí pud sebezáchovy. Jak už jsem řekl, tento pud je vám „vrozený“. Život je funkční, přizpůsobivý a udržitelný. Vždycky.

A budete-li se muset rozhodnout, co má přežít - vaše představy nebo lidstvo - vyberete si lidstvo a vzdáte se svých představ.

Už dávno byste se vzdali představ, které vám škodí a které snižují vaši schopnost přežít, ale negativní účinky většiny vašich nejškodlivějších představ jsou tak záluďné, že je za škodlivé ani nepovažujete.

*Kdyby naši planetu napadli mimozemšťané, jako v nějakém sci-fi filmu, myslím, že bychom své představy změnili velice **rychle**. Změnili bychom svou představu, že jsme jeden od druhého odděleni, změnili bychom svou představu, že musíme jeden s druhým soutěžit, a změnili bychom svou představu, že je nutné věřit v Boha jediným způsobem.*

*To všechno by ztratilo svůj význam. Uvědomili bychom si, že nejvyšší hodnotou je Život a **instinktivně** bychom mu začali sloužit.' Spojili bychom se a udělali všechno co je v našich silách, abychom útočníky odrazili. Začali bychom sdílet ty nejtajnější technologie a zapomněli bychom na naše názorové neshody*

Kdybychom se octli v tak kritické situaci, velice rychle bychom se z ní dostali. Ale zatím v takové situaci nejsme. Chováme se jako krabi v hrnci s teplou vodou. Voda se pomalu ohřívá, ale krabi jsou tak hloupí, že z hrnce nevylezou -ani se o to nepokusí - dokud není pozdě.

Možná by bylo dobré, kdyby nás mimozemšťané opravdu napadli.

To není nutné. Vy se napadáte sami mezi sebou. Vrhli jste sami sebe do plamenu vašeho vlastního ohně. Tento oheň byt zapálen vašimi falešnými představami o Bohu a Životě, představami, které naplňují vaši mysl strachem a vaše srdce nenávisť.

A tyto falešné představy' byl}' jasně vysvětleny v knize Nová proroctví, takže o nich teď nemusíme mluvit podrobně. Ale možná bys je mohl vyjmenovat. Které představy o Bohu a Životě vedou k násilí, zabíjení a válkám ?

Vaše falešné představy jsou:

1. Bůh něco potřebuje.
2. Bůh nemusí dostat to, co potřebuje.
3. Bůh vás od sebe odloučil, protože mu nedáváte to, co potřebuje.
4. Bůh pořád potřebuje to, co potřebuje, tak nutně, že od vás vyžaduje, abyste mu to ze své odloučené pozice dali.
5. Bůh vás zničí, jestliže nesplníte jeho požadavky.

Tyto představy o Bohu jsou destruktivní samy o sobě, ale jsou ještě nebezpečnější, když je spojíte s vašimi představami o Životě, k jejichž vzniku vedly. Mnozí lidé - vlastně většina lidí - věří, že...

1. Lidé jsou odděleni jeden od druhého.
2. Na světě není dostatek toho, co lidé potřebují ke štěstí.
3. Aby to mohli získat, musejí o to soutěžit jeden s druhým.
4. Někteří lidé jsou lepší než ostatní.
5. Je v pořádku, když lidé řeší své názorové rozdíly tím, že se navzájem zabíjejí.

Tyto falešné představy o Bohu a Životě vždycky vedly a dodnes vedou k chybám, které vyvolávají na světě hněv, násilí, utrpení a teror.

Domníváte se, že vás terorizují ostatní lidé, ale ve skutečnosti vás terorizují vaše vlastní názory a představy.

A právě ty musíte změnit, jestliže chcete uskutečnit svůj sen a začít žít ve světě míru, harmonie a štěstí.

Chcete-li zachovat Život v jeho dnešní podobě, chcete-li něco předat svým dětem a dětem jejich dětí, budete si muset vytvořit nové představy, novou teologii, novou duchovnost.

Nová duchovnost nebude náhražkou staré duchovnosti, bude jejím rozšířením. Nebude opuštěním vašich dnešních náboženství, bude jejich oživením.

Chcete-li zachovat Život v jeho dnešní podobě, budete muset **oživit náboženství**. Neboť náboženství - neboli to, v co věříte - je základem vaší civilizace. Vaše víra produkuje vaše chování; a znovu opakuji, že tak tomu je bez ohledu na to, zda věříte v Boha nebo ne.

Proto k vám přicházím. Protože váš svět žije v tichých obavách, lidé žijí ve strachu z další katastrofy, z další války, z dalšího teroristického útoku - jako by problémy každodenního života nestačily.

Přicházím v tomto kritickém bodě vaší historie, abych vám předal poselství o zítřejším Bohu, o víře, kterou si vytvoříte, o představách a názorech, které přijmete - a také proto, abych vás
BŮH NA KTERÉHO ČEKÁME

povzbudil k tomu, abyste začali tvořit novou budoucnost v tomto okamžiku přítomnosti.

(9)

JAK VYTVÁŘÍ NÁBOŽENSKÁ VÍRA OBČANSKÝ ZÁKON

Mluvíš - znovu a znovu mluvíš - o celkové změně naší základní představy o Bohu a Životě. Rozumím ti správně ?

Ano. Jak už jsem řekl, tuto změnu lidstvo učiní. Otázkou není zda ji učiní, nýbrž kdy.

A ty říkáš, že čím dřív, tím líp.

Jestliže opravdu chcete to, co říkáte, že chcete, pak ano. Chcete-li žít v míru, harmonii, štěstí a zdraví, chcete-li žít ve světě, který je rájem ve srovnání s ostatními planetami, chcete-li žít v podmínkách, které umožňují radostný život lidstva - pak ano. Čím dřív, tím líp, ano.

Ale jak přinutíme lidstvo, aby změnilo své nejzákladnější představy ?

Tím, že **je zpochybníte**. Tím, že je podrobíte kritickému zkoumání. Musíte zkoumat nejen své nejposvátnější představy, ale také **zdroj**, z něž vznikly.

Abyste to mohli udělat, musíte jej identifikovat.

Tak odkud naše základní představy pocházejí ?

Z vašich organizovaných náboženství. Většina vašich nejdůležitějších zákonů a prakticky všechny základní představy byly poprvé formulovány vašimi nejstaršími mystickými učiteli a později jejich stoupenci a vykladači. Učení těchto mystiků se pak předávala z generace na generaci, takže časem došlo k jejich zkomolení. A tato učení se stala základem vašich nejvlivnějších náboženství.

Nakonec pronikla do všech oblastí života včetně občanského zákona a stala se vaší kulturní tradicí.

Takže to je pravda, že ano ? Celá naše kultura se zrodila z našich náboženství.

Ano. A je to celkem přirozené, neboť náboženství mají hodně společného s tím, čemu lidé věří. A to, čemu **věříte**, ovlivňuje vaše chování. Závisí na tom, co chcete a co nechcete, co zachováte a co zničíte, závisí na tom všechno.

*A bude na tom záviset i to, zda zachráníme nebo zničíme **sami sebe**.*

Přesně tak, příteli. Uhodil jsi hřebík na hlavičku.

Vaše kultura vzniká z vašich představ a vaší víry. A vaše víra, kdysi náboženská doktrína, říká věřícím nejen to, co mají dělat a co si mají přát, ale také to, co od nich vyžaduje Bůh. A to se projevuje mnoha způsoby.

Mohl bys uvést nějaký příklad ?

BŮH NA KTERÉHO ČEKÁME

Mohu ti dát skvělý příklad. Homosexuální manželství.

Ach, Bože.

Chceš se vyhnout kontroverzím, nebo mi chceš porozumět ?

Chci ti porozumět.

Tak se připrav.

Můžeš začít.

V mnoha společnostech je homosexuální manželství nezákonné a jen v málo společnostech je takové manželství povoleno. Občanský zákon však neuvádí žádný rozumný důvod, proč by homosexuální manželství mělo být nezákonné. Homosexuální vztahy nikomu neškodí.

Někteří lidé si to nemyslí. Tito lidé by řekli, že to narušuje morálku celé společnosti a ovlivňuje všechny aspekty našeho života. Řekli by, že už nemusíme ctít nic přirozeného a dobrého a beztrestně můžeme odhodit všechny tradiční hodnoty. To nás morálně zabíjí. To by byl jejich argument.

Takže homosexuální manželství by měla být zakázána, protože jsou „nemorální“ ?

Ano.

Takže společnost by měla vytvořit zákony, které by zakazovaly veškeré „nemorální“ chování ?

To bychom nikdy nebyli schopni. Nemohli bychom napsat tolik zákonů.

Ale mohli. Mohli byste vytvořit zákony proti všemu, co považujete za „nemorální“.

Mohli byste zakázat kreslení a vystavování obrazů lidí a zvířat (vytváření „model“), hraní hudby (kromě posvátné hudby), mohli byste zakázat mužům, aby chodili neoholení, a ženám byste mohli zakázat, aby chodily na veřejnost bez doprovodu muže. A dokonce byste mohli vytvořit zákon, který by přikazoval, aby chodily zahalené od hlavy až k patě.

A jakékoli porušení zákona byste mohli krutě trestat, například veřejným bičováním, jakmile by byl přestupek odhalen mravnostní policií.

Moment. Myslím, že jdeš příliš daleko.

Myslíš ? To říkáš ty ? A co kdyby s tím souhlasili všichni členové vaší společnosti ?

Každý by s takovými nesmyslnými zákony nesouhlasil.

A co kdyby menšina mocných fundamentalistů donutila společnost přijmout zákony založené na „morálce“ ?

Už vidím, kam míříš.

Co kdyby lidé ve vlivných postaveních přesvědčili většinu lidí o nesprávnosti něčeho takového, jako je homosexuální vztah ?

Byly doby, kdy bych byl řekl: „Kdo by podporoval „morálku legislativou“ ? Dnes však vidím odpověď v novinách...

VATIKÁN (31. červenec 2003) - Vatikán zahájil celosvětovou kampaň proti homosexuálním manželstvím. Katoličtí politikové byli varováni, že podpora homosexuálních manželství je „nemorální“.

Shromáždění pro Doktrínu víry vydalo se souhlasem papeže Jana Pavla druhého dvanáctistránkový svazek směrnic ve snaze zastavit tvorbu nových zákonů zaručujících právo na homosexuální manželství v Evropě a v Severní Americe.

„Není absolutně žádný důvod považovat homosexuální manželstva za podobné Bohem posvěcenému manželství," praví se v dokumentu. „Manželství je svaté, zatímco homosexuální akt odporuje přirozenému morálnímu zákonu.“

O tomto problému, se obzvlášť vášnivě debatuje ve Spojených státech, kde někteří zákonodárci navrhují ústavní zákaz homosexuálních manželství, aby zpochybnili zákony jednotlivých států, které taková manželství uznávají.

Prezident Bush řekl, že manželství je definováno jako vztah mezi mužem a ženou, a prohlásil, že to „bude v každém případě kodifikovat“.

Vatikánský dokument dále říká, že katoličtí politikové mají „morální povinnost“ hlasovat proti přijetí zákonů, které uznávají homosexuální manželství.

Pokud byly některé zákony už přijaty, politikové proti nim musejí vystupovat a dělat všechno pro jejich zrušení.

„Volit ve prospěch zákonů poškozujících společenské dobro je nanejvýš nemorální," píše se v dokumentu.

Dokument sice říká, že by homosexuálové neměli být diskriminováni, ale zároveň tvrdí, že odmítat homosexuálním partnerům práva, která mají tradiční manželství, není diskriminace.

Minulé úterý na Náměstí svatého Petra v Římě protestovala proti dokumentu malá skupina členů italské Radikální strany. Demonstranti mávali transparenty s nápisy: „Žádný Vatikán. Žádný Taliban.“ „Demokracie ano, teokracie ne.“

Proti dokumentu se postavila také Strana zelených v převážně katolickém Rakousku. Mluvčí strany Ulrike Lunacková prohlásila: „Tato hierarchie, která zakazuje mnoho dalších věcí, jako například používání kondomů za účelem ochrany proti AIDS, žije mimo realitu.“

Z této novinové zprávy je zjevné, že vaše námitky nejsou založeny na občanském zákoně. Jsou založeny na morálních soudech -a vaše morální soudy vycházejí z toho, co si myslíte, že si **přeje Bůh**.

Nebo spíš z toho, co si **Bůh nepřeje**.

Ano. Zákaz homosexuálního manželství je založen na názoru, že Bůh má určité preference, pokud jde o sexuální chování jedinců v soukromí svých domovů.

Tento druh myšlení dlouho zakazoval určité sexuální praktiky, zatímco jiné toleroval, a dokonce zakázal i „smíšená manželství" mezi rasami. Kdyby vám teď papež řekl, že Bůh nemá **nic** proti homosexuálnímu manželství, otřásl by to základy vašeho právního systému a zničilo by to morální ospravedlnění mnoha vašich zákonů. To vám ovšem papež neřekne, a proto vám to budu muset říci já.

Takže ty kategoricky prohlašuješ, že Bůh nemá nic proti homosexualitě ani proti

homosexuálním manželstvím ?

Říkám jen to, co jsem vždycky říkal. Bůh nemá žádné preference a neodsuzuje žádné lidské chování. Vím, že věříte, že Bůh preference má, a také vím, že názor, že Bůh žádné preference nemá, by zničil všechno. Ale tak tomu je.

Utvořili jste si určitý názor na homosexualitu, a tohle je výborný příklad toho, jak náboženství a jeho učení proniká do světské kultury a každodenního povědomí lidí, ať už věřících či nevěřících.

Uvedu další příklad. Nitroděložní genetická manipulace.

Vidím, že miluješ kontroverzní náměty.

Dokážeš-li mluvit o Bohu a nezabřednout do kontroverze, řekni mi, jak to děláš.

Ted' jsem tě dostal.

Kontroverze však nemusí vést ke konfliktu. Lidé mohou diskutovat, aniž se přitom musejí hádat. Lidé mohou zkoumat, aniž jeden druhému musí nadávat. A určitě mohou vyjadřovat a obhajovat své názory, aniž musejí odsuzovat a zabíjet druhé.

Tohle řekni všem fanatikům tohoto světa.

Z lidí se stávají fanatici, když mají pocit, že je nikdo neslyší. Z lidí se stávají fanatici, když mají pocit, že jejich názory nejsou respektovány.

Většina lidí nepotřebuje, aby jejich názory byly přijaty, stačí jim, když jsou respektovány. Neboť když nerespektujete něčí názor, je to stejné, jako kdybyste jej ignorovali, jako by vůbec neexistoval. Ignorujete-li něčí názor, je to stejné, jako když ignorujete jeho. Všechno je pak stane otázkou přežití.

Jen málo lidí se naučilo respektovat názory druhých, zejména když jsou v rozporu s jejich vlastními. Proto je na naší planetě tolik fanatiků. Sami jste je vytvořili.

No ne.

Jsi ochoten vyslechnout názor, s nímž nesouhlasíš ?

Ano. Říkal jsi...

Říkal jsem, že dalším příkladem toho, jak náboženské názory pronikají do každodenního života, je nitroděložní manipulace.

Ve velice blízké budoucnosti může lékař říci mladým manželům očekávajícím dítě: „Mám pro vás špatnou zprávu. Z posledního vyšetření vyplývá, že embryo má predispozici k Hodgkinově chorobě. Můžeme udělat genetickou úpravu, a tím situaci změníme. Ale musíme to udělat hned teď, dokud je embryo v děloze. Dáte nám svolení.“

Co na to mají rodiče říci ?

Samozřejmě že řeknou NE ! To by byla výroba dětí na objednávku. Záleží na Bohu, k čemu bude dítě náchylné. Jak se takhle můžeš ptát ?

Začínáš to chápat. A když s tím bude souhlasit dostatečné množství lidí, vytvoříte zákon proti

nitroděložní manipulaci. Nicméně po narození dítěte dovolíte lékařům, aby dělali, co mohou, aby dítěti pomohli v boji s Hodgkinovou chorobou.

Samozřejmě.

Takže tu nejde o to, zda Bůh chce, aby dítě trpělo Hodgkinovou chorobou, jde vám jen o to, kdy je vhodné **zasáhnout**. Je to tak ?

Řekl jsi to tak... tak... srozumitelně, že lidé najednou vypadají jako hlupáci.

Nechci nikoho zesměšňovat, jen jsem ti položil otázku.

Po narození dítěte s predispozicí k Hodgkinově chorobě se budete **modlit**, aby je Bůh zachránil. Ale když vám byl nabídnut lékařský zákrok před narozením dítěte, řekli jste, že to je proti Boží vůli.

Tak o co tu jde - o Boží **načasování** ? Nebyl zákrok správně načasován ? Nebo je to otázka specifické procedury ? Myslíte si, že pracovat s genetickým materiálem před narozením je proti Božímu zákonu ?

Někteří lidé si to myslí.

A kdo to řekl ? Kde je psáno, že to Bůh zakázal ? A co kdyby někde jinde bylo psáno, že to Bůh nezakázal ? Co potom ? Čemu byste věřili ?

Chápu.

Říkám ti, že celé společnosti si vytvářejí zákony na základě takovýchto soudů.

V některých zemích se ani nesnaží zakrýt náboženský zákon rouškou občanského zákona. Dobrým příkladem je pákistánské ustanovení Ehtram-e-Ramazan, které zakazuje podávat jídlo a kouřit na veřejnosti a předpisuje zavírací dobu kin, divadel a ostatních zábavních podniků. „Kdokoli poruší toto nařízení... bude odsouzen k trestu odnětí svobody na dobu až tří měsíců nebo k pokutě ve výši až pěti set rupií.“

*Zákaz jíst a pít na veřejnosti platí nejen **pro Pákistánce jakéhokoli vyznání ale i pro cizince**. Toto nařízení je jedním z trestů, které v roce 1981 poprvé uvedl v platnost diktátor Mohammad Zia-ul-Haq jako součást kontroverzní „islamizace“ pákistánské společnosti. Další tresty zahrnovaly ukamenování, amputaci rukou za krádež a bičování za pití alkoholu.*

Tato nařízení vycházejí z právního a morálního kódu islámu, který se jmenuje Shari'a, a jsou zákonem v mnoha muslimských zemích. Shari'a je čistě náboženský zákon.

Právě tak náboženským zákonem byl v prvních stoletích Společné éry tradiční židovský zákon Halakhah. Vliv těchto zákonů je dodnes zjevný v občanském zákoně Izraele.

V jiných zemích, například ve Spojených státech je občanský zákon oddělen od náboženského vlivu, ale toto oddělení je převážně institucionální nikoli funkční. Zákon se snaží fungovat jako absolutní odraz náboženských názorů společnosti, pokud jde o morální otázky.

A takhle se vaše kultury rodí z vaší víry. Představy společnosti o sobě samé pocházejí z jejích představ o Bohu a Životě - a tyto představy pocházejí od nejmocnějších dodavatelů myšlenek - jmenovitě náboženství.

Dokonce i dnes, kdy si společnost stěžuje na přílišný vliv ostatních dodavatelů myšlenek - jako jsou filmy, televize nebo video - je náboženství jediným dodavatelem myšlenek, který má **morální autoritu**.

Z toho důvodu si na vliv náboženství stěžuje jen málo lidí, ačkoli právě tento vliv vedl k takovým ukrutnostem, jako bylo 200 let křížáckých válek nebo letecké útoky na budovy v New Yorku a Washingtonu.

Nikoho by ani nenapadlo tvrdit, že filmy, televize, video nebo kreslené seriály mají nějakou morální autoritu, nicméně vaše náboženství autoritu má.

Ačkoli některé posvátné texty posloužily jako předloha pro kreslené seriály...

Ano, ale to je něco jiného.

Já ti teď vysvětluji, že náboženství má nesmírný vliv. Stát ti může nařídit, abys šel do války, ale ty můžeš odmítnout na základě morálního přesvědčení. Když ti však řekne Bůh, abys šel do války, na základě čeho můžeš odmítnout ?

*Když odmítnu jít do války, která **mí podporu** Boha, ztratím veškeré morální ospravedlnění.*

Když v roce 2003 vyhlásily Spojené státy válku Iráku, protože Irák údajně vyráběl zbraně hromadného ničení, jež ohrožovaly bezpečnost Spojených států a celého světa, reverend Charles Stanley řekl televizním divákům, že „Bůh bojuje proti lidem, kteří se mu protíví a kteří bojují proti němu a jeho stoupencům. Takže, ačkoli Bůh válku nenávidí, v tomto případě proti ní není. Ve Starém zákoně je spousta příkladů toho, jak Bůh vedl válku, aby realizoval své plány“.

„Bůh má boží důvody k tomu, aby zvolil válku jako prostředek k dosažení svých cílů,“ řekl reverend Stanley. A aby nikoho ani nenapadlo, že by s ním nemusel souhlasit, dobrý reverend rychle dodal: „Ačkoli existuje mnoho různých názorů na válku, nejdůležitější je názor Boha. V bibli je spousta důkazů, že Bůh preferuje válku z božích důvodů a občas je vede, aby vykonal svou vůli.“

Když jsem tyto citáty poprvé četl, byl jsem ohromen. Myslil jsem si, že byly vytrženy z kontextu, ale mýlil jsem se. Objednal jsem si videokazetu a transkripci jeho kázání. Reverendova prohlášení jednoznačně dokazují, co si miliony lidí myslí o včerejším Bohu.

Je poučné poslechnout si, co reverend Stanley řekl 17. února 2003 před svou celonárodní kongregací. Doporučuji každému, aby si objednal kompletní - a hrozivou - transkripci jeho kázání. Máte-li zájem přečíst si tento neuvěřitelný dokument, můžete si jej objednat elektronickou poštou na internetové adrese transcript@cwq.org.

A křesťané nejsou jediní, kterým se říká, že Bůh souhlasí s válkou. Táž myšlenka přiměla muslimské teroristy, aby s pokřikem „Alláh je velký!“ zničili World Trade Center v New Yorku.

*Badatelka Karen Armstrongová říká ve své knize **Battle for God**, že „v roce 1980 rabín Israel Hess uveřejnil v oficiálním časopise Bar-Ilan University článek s titulem ‚Genocida: Příkázání tóry‘. V článku se píše, že Palestinci jsou pro Židy totéž, co je tma pro světlo, a že zasluhují stejný osud jako Amalekité.“*

A jaký to byl osud ?

Podle Samuelovy knihy (15: 2-3): „Tak řekl Pán vojsk: ‚Budu účtovat za to, co udělal Amalek Izraeli, když se mu postavil do cesty, zatímco vycházel z Egypta. Jdi teď, a srazíš Amaleka a

oddáš ho zničení se vším, co má, a nebudeš s ním mít soucit a usmrtíš je, muže stejně jako ženu, dítě stejně jako kojence, býka stejně jako ovci, velblouda stejně jako osla."

A tak Saul shromáždil „dvě stě tisíc pěšáků a deset tisíc mužů Judeje", aby vykonali Boží rozkaz.

Ano, tohle je vynikající příklad toho, jak náboženské učení ovlivňuje jak věřící, tak nevěřící - takže jsou ochotni jít do války.

Abych použil nejnovější příklad, vy věříte, že v době války musíte podporovat svou vládu - i když je to válka, s níž jste nesouhlasili, dokud ji vaše vláda nevyhlásila. Jinými slovy, **musíte** ji podporovat, **neboť to říká Bůh**.

*Nejsmutnější je, že to je jen **nedostatek** nesouhlasu, co umožňuje společnosti podniknout něco tak destruktivního. A to je něco, co lidé, kteří nedokážou vyjádřit nesouhlas, buď nechápou...*

... nebo chápou a prostě ignorují.

Má-li lidstvo změnit své nejposvátnější představy a pocházejí-li tyto představy z náboženství té které kultury, nežádáš vlastně lidstvo, aby se postavilo proti Bohu ?

Mnohá náboženství doufají, že právě tohle si lidé budou myslet. Právě na tomto základě mohou takové chování označit za „apostazi“.

Což je se v některých zemích trestá smrtí.

Ano.

Takže lidé věří, že **nesmějí** odporovat Bohu. Věřící, že nesmějí pochybovat tom, v co věří. Možná že nejvíc ze všeho věří právě této víře.

*Víš co mě právě napadlo ? Lidé věří, že musejí věřit tomu, čemu věří, i **když to je neuvěřitelné**.*

To jsi vyjádřil skvěle. A tohle je krédem mnoha lidí: ať už věříte v cokoli, nikdy o tom nepochybuje - a pronásledujte každého, kdo o tom pochybuje.

Není na čase, abychom konečně řekli, že císař je nahý ? Kdy už konečně přiznáme, že věříme v rozporuplného Boha, který miluje a zabíjí, tvoří a ničí, přijímá a odmítá, odměňuje a trestá, přináší dobro i zlo ? Kdy už konečně přiznáme, že věříme v Boha, který je vším a který je zároveň od všeho oddělen, který je všude a který není v nás ?

Tohle je včerejší Bůh, který nemá nic společného s Bohem, který skutečně existuje. Tyto rozporuplné představy, popsané v posvátných knihách světových náboženství, jsou považovány za posvátné. Soubor všech posvátných knih všech největších organizovaných náboženství by se mohl jmenovat: **Dobrotivý Bůh/Zlý Bůh**.

*Chytrý newyorský redaktor by takového Boha mohl nazvat **Bobem dvou tváří**. Tím by si určitě získal pozornost.*

Dokud věříte v Boha dvou tváří, vytváříte současně extázi a teror.

Věříte v Boha, který je ztělesněním extáze i teroru. A protože věříte, že jste byli stvořeni podle obrazu Boha, máte morální právo **projevit oboji**.

Milujete a nenávidíte ve jménu Boha.

Prospělo by vám, kdybyste si ten rozpor uvědomili, a přestali s tím.

Tvoříte a ničíte ve jménu Boha.

Prospělo by vám, kdybyste si ten rozpor uvědomili, a přestali s tím.

Přijímáte a odmítáte, odměňujete a trestáte ve jménu Boha.

Prospělo by vám, kdybyste si ten rozpor uvědomili, a přestali s tím.

Chcete-li opravdu nastolit světový mír, prospělo by vám, kdybyste s tím vším přestali. Řeknu vám tohle: Bůh nic neničí. Bůh nic neodmítá a Bůh nikoho netrestá.

Vy tomu nechcete věřit, protože kdybyste tomu věřili, ztratili byste morální právo **dělat to sami**.

Stabilita celé vaší společenské struktury závisí na tom, že si toto právo dáváte sami a prohlašujete, **že vám bylo dáno Bohem**.

Neumíte si představit, že byste mohli žít jinak. Ale jestliže si to brzy nepředstavíte, brzy nebudete žít vůbec.

Už jsem vám to řekl a řeknu vám to ještě jednou: Zabijí vás vaše víra.

A teď to řeknu jinak - dramatičtěji a srozumitelněji, abyste to konečně slyšeli:

Zabijí vás váš Bůh.

(10)

VŠECHNO SI VYMÝŠLÍTE

Než budeme pokračovat, rád bych si s tebou o něčem promluvil.

Tak mluv.

Už jsem řekl, že v tomto dialogu chci mluvit nejen sám za sebe, ale také za druhé.

Tak začni.

Někteří lidé už nevěří, že hovořím s Bohem.

Po přečtení předešlé kapitoly si tím budou jistí.

*Někteří lidé tomu **nikdy** nevěřili, ale teď tomu přestávají věřit i ti, kteří tomu zpočátku věřili. Říkají, že jsem ztratil „spojení“.*

Víš, proč to říkají ?

Ano. Ze dvou důvodů. Zaprvé kvůli některým věcem, které teď říkáš.

Myslíš ?

Lidé si myslí, že Bůh by nikdy nemluvil o takových záležitostech „skutečného světa“, jakými jsou politika, ekonomika, vzdělání atd. Takže, když o nich mluvíš, lidé říkají, že ti vkládám do úst svá vlastní slova.

Chápu. Nikdo jiný to nedělá, že ano ? Všichni ostatní spisovatelé slyší všechno přímo od Boha. Je tomu tak ?

Ano. Žádný jiný spisovatel - to jest autor posvátných knih - nemluvil o politice a lékařských problémech a -

- tak moment. Opravdu jsi ty posvátné knihy četl ?

Ano.

A není v nich nic o politice nebo společenských problémech ?

Samozřejmě že ano. Bible je plná takových námětů. A korán také. A Bhagavadgíta a prakticky všechny ostatní posvátné knihy. Píše se v nich o tom, co bychom měli jíst, jak bychom se měli oblékat a jak bychom měli organizovat společnost na všech úrovních.

Takže ?

Tyto knihy byly napsány před mnoha staletími. To jim dává větší autoritu. Kdyby byly napsány dnes, pravděpodobně by byly považovány za kacířské a jejich autoři by byly ignorováni jako blázni.

Tak tomu prostě je. Za dvě stě let budou tvé dnešní názory také možná přijaty.

Ale vy už nemáte tolik času.

To vím. A snažím se to čtenářům vysvětlit.

A z jakého dalšího důvodu někteří lidé už nevěří, že hovoříš s Bohem ?

Jak už jsem řekl - protože se zdá, že mám stále ještě otázky. Lidé si myslí, že znám všechny odpovědi, protože jsem měl tolik rozhovorů s Bohem. A mají pocit, že jsem neupřímný, když stále ještě kladu otázky. Myslí si, že se ptám zbytečně.

Ale to není pravda. Jak už jsem řekl, kladu hypotetické otázky. Ptám se na věci, na které se ptají ostatní lidé na celém světě. Lidé však říkají, že už nejsem autentický, že tohle už není skutečný rozhovor s Bohem a že si to všechno vymýšlím.

Konečně se někam dostáváme.

Všchno si to vymýšlíš. A dělal jsi to od začátku. Řekl jsi jim to ?

Ano.

Ano i ne.

To záleží na tom, v jakém stavu vědomí jsem, když o tom mluvím. Jsem-li na vysoké úrovni vědomí, umím to vysvětlit takovým způsobem, že tomu všichni rozumí. Jsem-li na nízké

úrovni vědomí, nejsem si jistý, zda tomu sám rozumím.

Můžeš mi vysvětlit, co myslíš „vysokou úroveň vědomí“ a „nízkou úroveň vědomí“ ?

*Jsou chvíle, kdy si uvědomuji mnohem víc, kdy jsem mnohem otevřenější Životu a pravdě, již Život přináší. Nevím, jak se tam **dostávám**, vím jen, že „tam“ jsem. Někdy mi k tomu dopomůže meditace. Jindy stačí, když slyším nějakou píseň v rádiu nebo zvuk bublajícího potoka. Jindy stačí, když cítím vůni šeríku. Může to být cokoli. Najednou se tam dostanu. Najednou najdu své já.*

Doslovně.

*Ano ! Doslovně, **najdu tam své já**. Jindy se však zdá, že jsem uvězněn ve svých pocitech, své vlastní „irealitě“. To je jediné slovo, které mě napadá. Velice dobře vím, že to, co cítím, je něco, co si sám vymýšlím, ale nejsem schopen to zastavit. To mám na mysli, když hovořím o tom, že jsem na nízké úrovni vědomí. V takovém stavu jsem obvykle velmi necitlivý k druhým. Neuvědomuji si skoro nic kromě svých vlastních pocitů, a ty jsou většinou dost chmurné.*

A když jsi na nízké úrovni vědomí, neumíš se vyrovnat s faktem, že si celý tento rozhovor vymýšlíš od samého začátku ?

Ne, ne když jsem na nízké úrovni vědomí.

Ale právě o to jde v tomto dialogu. To je smyslem celé edice **Hovorů s Bohem**. Chci ti vysvětlit, že si všechno vymýšlíš.

Vymýšlíš si **všechno**. Vymýšlíš si nejen své knihy, ale celý svůj život. A děláte to všichni. Dělá to každý na vaší planetě. V **každém okamžiku**.

Lidé na nízké úrovni vědomí to nechápou.

Urážkami jim nepomůžeš.

Tak jsem to nemyslel. I já patřím do té skupiny velice často.

Když jsem na nízké úrovni vědomí, nic nechápu a nic nevidím. Rád bych řekl, že jsem dnes většinou na vysoké úrovni, ale tak tomu není.

Máš pocit, že bys měl být ?

Někdy ano. Někdy si to myslím. Myslím, že to ode mě lidé očekávají.

Očekáváš to sám od sebe ?

Někdy ano.

Bylo by pro tebe lepší, kdybys to neočekával. Na vysoké úrovni vědomí můžeš být **jedině tehdy**, když neočekáváš, že na ní budeš pořád.

Cože ?

Jakmile to očekáváš, nejsi tam. Sám akt očekávání, že něčím budeš, ti brání v tom, abys tím byl. Nemůžeš očekávat, že budeš tím, čím už jsi. Jestliže očekáváš, že něčím budeš, znamená to, že tím nejsi. Buď něčím jsi, nebo očekáváš, že tím budeš. Nemůžeš něčím být a

zároveň očekávat, že tím budeš. Očekávání posunuje do budoucnosti to, čím chceš být.

Pamatuj si to. **Očekávání ti vzdaluje to, co očekáváš.**

Nepřát si být na vysoké úrovni vědomí může být nejlepší známkou toho, že tam jsi. Proto si nevytvářej obrazy toho, jak vypadá „vysoká úroveň vědomí“. Někdy vypadá „vysoká úroveň vědomí“, jako když nemusíš být na „vysoké úrovni vědomí“. Jinými slovy, být „spokojen“ s jakýmkoli stavem vědomí, v němž se právě nacházíš, může být známkou toho, že jsi na „nejvyšší úrovni vědomí“.

Když „nejsi spokojen“ se stavem vědomí, v němž právě jsi, přeješ si něco víc, a přát si víc - **čehokoli** - vždycky snižuje stav tvého vědomí, protože si myslíš, že nemáš to, co si přeješ, a proto nemůžeš být totálně šťastný. **Ale tak tomu není.**

Vždycky můžete být totálně spokojeni s tím, co máte v přítomnosti. Ale jen mistři si to uvědomují.

Jestliže to je pravda, proč bychom se snažili něco měnit ?

Být šťastný a zároveň se snažit něco změnit se vzájemně nevylučuje. Rozhodnutí něco změnit nemusí vycházet z nespokojenosti.

Proces čistého tvoření vychází z touhy, nikoli z nespokojenosti.

Pamatuj si, že změna je proces, jemuž se říká Život. Rozhodnutí něco změnit je rozhodnutím **žít**. Je to rozhodnutí žít vědomě - být příčinou změn, nikoli jejich důsledkem.

Můžeš upéct nejlepší koláč na světě, a přesto se můžeš pokusit upéct ještě lepší. Můžeš vědět hodně a přesto můžeš chtít vědět stále víc. Tomu se říká růst, a touha růst je pozitivní energie. Není to soud, nýbrž touha. Rodí se z vášně, nikoli z nespokojenosti. Z touhy Života po Životě.

Tato vášeň, kterou máš v sobě, je hnací silou veškerého tvoření. Proto je psáno: Neposuzuj a neodsuzuj. Ale nikde není psáno: Netvoř a neměň.

Stále musíš něco měnit, a totéž musí dělat Život kolem tebe. Ačkoli nemůžeš zastavit změnu, můžeš řídit způsob, **jak probíhá**. Můžeš ovlivňovat, jak se mění tvůj život a jak se mění svět.

Způsob, jak měníte svůj život, a způsob, jak měníte svět kolem vás, určuje čím jste a čím chcete být.

Svět můžete změnit dvěma způsoby. Můžete jej zachránit, nebo jej můžete zničit. Lidstvo se dnes rozhoduje, jakým způsobem změní svět.

V tomhle a ve všem ostatním si všechno vymýšlíte. To znamená, že všechno vytváříte. Jste zároveň stvořiteli i stvořeními. Jste alfou a omegou, jste začátkem i koncem.

Proto všem řekni, že nejsi pořád na úrovni, kterou by druzí mohli nazvat „vyšším vědomím“, ale když tam jsi, pak je ti jasné, že vytváříš svůj život včetně tohoto dialogu.

Většina lidí chce však věřit, že Bůh je od nás oddělen, takže, když jim řeknu, že si tohle všechno vymýšlím, ztratí víru v tebe, ve mě a v celý proces.

Boha bys mohl definovat jinak. Teď popisuješ včerejšího Boha - Boha, který žije mimo tebe, Boha, který je od tebe oddělen, Boha, k němuž mluvíš.

Zítřejší Bůh nebude Bůh, KE kterému budeš mluvit, bude to Bůh, SE kterým budeš mluvit. V tom je ohromný rozdíl. Pokud si ještě vzpomínáš, to je třetí nejdůležitější rozdíl mezi včerejším Bohem a zítřejším Bohem.

♥ 3. Zítřejší Bůh mluví s každým a pořád.

Nicméně věta „**Bůh, se kterým mluvíš**“, může mít dva významy. Může to znamenat, že mluvíš „s“ Bohem - jako v „hovorech s Bohem“ -nebo to může znamenat, že Bůh a ty mluvíte zároveň - jako když mluvíte společně.

První význam je spojen se včerejším Bohem, zatímco druhý význam je spojen se zítřejším Bohem.

V budoucnosti si budete představovat Boha, který hovoří K vám a SKRZE vás - skrze vás všechny a pořád - a ne jako Boha, ke kterému se **modlíte**.

Až k tomu dojde, všechno ve vašem světě se změní, neboť vidět Boha tímto novým způsobem, vám umožní vidět novým způsobem i člověka. Neboť jestliže věříte, že Bůh hovoří k vám a skrze vás, pak vidíte jeden druhého v jiném světle.

A až uvidíte jeden druhého v novém světle, novým způsobem, pak uvidíte jeden druhého JAKO světlo a přestanete se chovat jeden k druhému tak, jak jste se chovali předtím. Všechno se změní. Tato jednoduchá změna ve vašem vnímání změní všechno.

To mi nepřipadá jako „jednoduchá změna“.

Nicméně z hlediska teologie a filozofie je to velmi malá změna. Už víte a souhlasíte, že Bůh je Vším. V budoucnosti prostě do tohoto „Všeho“ zahrnete i **sami sebe**.

Kde si myslíš, že jsi ve vztahu, ke všemu, co je ? Jsi toho součástí ?

Ovšemže ano.

Jsi součástí všeho, co je ?

Jistě.

Pak tedy pochopíš, že je-li Bůh vším a ty jsi součástí všeho, Bůh je v tobě a ty jsi v Bohu, takže nemůžete být od sebe odděleni.

*Samozřejmě, to je poselství celé trilogie **Hovory s Bohem**. A tato myšlenka mi připadá velice vzrušující. Přesto však nevím, jak mohu vidět Boha ve zlých lidech tohoto světa. Jak mohu vidět Boha, jak mluví **skrze** světové despoty a zabijáky a utlačovatele a šílence ?*

Dokud nevidíš Boha ve tváři svého nepřítele, nemůžeš ho vidět vůbec. Neboť nic takového jako „nepřítel“ vlastně neexistuje. Existuje část tebe, která je s tebou v rozporu. Jestliže pro tebe Bůh existuje jen v lidech a věcech, které máš rád, pak pro tebe neexistuje.

Skutečný mistr je ten, kdo si uvědomuje, že Bůh existuje ve všem a skrze všechno. Že Bůh je přítomný ve všem a v každém.

Jestliže tomu tak je, jak je možné, že se někteří lidé chovají tak, jak se chovají ?

Lidé se chovají způsobem, který nepřináší prospěch ani jim, ani druhým, protože zapomněli, BŮH NA KTERÉHO ČEKÁME

čím jsou.

A proč to zapoměli ?

Protože jim to pořád **říkali**, protože je to

celý život **učili**. Vaše starobylé tradice vám říkají, že jste odděleni od Boha, a většina moderních společností to dodnes opakuje svým dětem.

To všechno je součástí cyklu zapomínání a rozpomínání, tedy součástí samotného Života. Řekl jsem ti, že se pohybujete v kruhu, od plnosti poznání k prázdnotě zapomnění a od prázdnoty zapomnění k plnosti poznání. Od jednoty k oddělenosti a od oddělenosti k jednotě. Od totálního vědomí k nevědomí a od nevědomí k totálnímu vědomí. Tento proces je neustálým přicházením a odcházením, vznikáním a zanikáním, bytím a nebytím a tím, čemu říkáte žití a umírání.

Ale co máme dělat, když lidé jednají způsoby, které nám ubližují ?

Připomeňte jim, čím opravdu jsou. Ale nejdřív si musíte uvědomit, čím jste vy - a musíte se podle toho chovat.

Když vám někdo ublíží, velmi často je to příležitost k usmíření. Jen velmi málo lidí ubližuje druhým vědomě, aniž by měli důvod, jež považují za dobrý. Když ti někdo ublíží, můžeš udělat jednu ze tří věcí. Můžeš se (a) bránit, (b) zaútočit, (c) zjistit, jaký k tomu měl důvod. Snaž se zjistit, proč tě napadl a hledej příležitost k usmíření, odpuštění a spolupráci.

Jak už jsem řekl v této i předešlých knihách, každý útok je voláním o pomoc. Když si to uvědomíš, snažíš se zjistit, jakou pomoc potřebuje člověk, který tě napadl. Můžeš se přímo zeptat: „Prosím tě, řekni mi... co tě bolí tolik, že si myslíš, že mi musíš ublížit, abys svou bolest zmírnil ?“

Když jeden národ napadne druhý národ, když jedno náboženství napadne druhé náboženství, jedna kultura druhou kulturu, jedna skupina druhou skupinu, jeden člověk druhého člověka, obvykle je to proto, že je útočník přesvědčen, že mu napadený udělal něco, proti čemu se on musí bránit.

Když zjistíš, proti čemu se útočník brání, jsi na nejlepší cestě k usmíření.

Usmíření otvírá dveře k vzájemnému uznání - to jest k uvědomění - čím opravdu jste.

Jsi totožný s Bohem, právě tak jako ten, kdo tě napadl. A teď máš příležitost mu to připomenout.

*Jak mám připomenout šílenci, že je Bohem ? Problém je v tom, že takový člověk **si to většinou už myslí**.*

Člověk, který si myslí, že je Bohem, ale jedná šíleně, zapomněl nejen to, čím je on, ale zapomněl také, čím je Bůh.

To ti dává příležitost připomenout mu, kým a čím je Bůh.

*Takže mám **druhým** připomínat, kým a čím je Bůh ?*

To záleží na tobě. K tomu tě vyzývá Nová duchovnost. To se může stát úkolem Týmu lidstva.

A co přesně bychom měli říkat ?

Láska. Řekněte to jedním slovem. Bůh je láska.

A svoboda.

Jedním slovem, Bůh je svoboda.

A radost.

Jedním slovem, Bůh je radost.

A mír.

Jedním slovem, Bůh je mír.

A jednota.

Jedním slovem, Bůh je jednota.

To jsou nejkrásnější aspekty Boha a Života, a když jsou lidé něčím jiným, znamená to, že zapomněli čím opravdu jsou. A ty máš příležitost jim to připomenout.

Všichni jste poslové a všichni máte jen jediné poselství.

„Vidím vás.“

To je jediné poselství, které kdy budete potřebovat.

„Vidím tě. Vidím tvé skutečné já. Znáš tě. Znáš tvé skutečné já. Miluji tě. Miluji tvé skutečné já.“

Nemůžeš mě oklamat. Znáš mě a vím, kdo jsi. Můžeš se chovat, jak chceš, ale já svůj názor na tebe nezměním. Víš, čím opravdu jsi.

Vidím tě, vždycky tě uvidím. Nemůžeš zmizet, nemůžeš se ukrýt, nemůžeš změnit svou totožnost. Nemůžeš být něčím čím nejsi. Můžeš se chovat, jako bys byl něčím, čím nejsi, ale nemůžeš být něčím, čím nejsi.

Vždycky uvidím, čím jsi. Je mi lhostejné, co děláš, neboť nejsi tím, co děláš. Vždycky tě uvidím na úrovni bytí.

Vidím tě. Vidím, kdo jsi. Nic, co uděláš, mě nemůže oklamat.“

Tohle je jediné poselství, které kdy někomu budete muset poslat. **Tohle poselství vyléčí všechno.**

CESTA K MISTROVSTVÍ

*Lituji, ale pořád tomu nerozumím. Jak můžeš poslat poselství lásky někomu, kdo tě zabíjí ? Jak můžeš poslat takové poselstva někomu, kdo tě utlačuje ? Jak můžeš někomu říci, že ho vidíš takového, jaký opravdu je, když on nevidí **tebe** takového, jaký opravdu jsi ?*

Musíš vidět sám sebe takového, jaký opravdu jsi, i když tě ostatní tak nevidí. **Zejména** když tě ostatní tak nevidí.

To dělají všichni velcí mistři, a tím mění svět.

Nedělal to Buddha ? Nedělal to Abrahám ? Nedělal to Ježíš ? Nedělal to Mohamed ? A nedělal to Gándhí, nedělala to Matka Tereza, nedělal to Martin Luther King, nedělala to Johanka z Arku a nedělal to Nelson Mandela, jakmile ho propustili z vězení ?

Podívej se na lidi, kteří změnili svět. Nedělali všichni právě tohle ?

Ano, ano, ale já nejsem jeden z nich ! Nejsem na jejich úrovni, nepatřím do jejich skupiny.

Patříš, když se mezi ně zařadíš. Nikdo tě nevylučuje, to děláš jen ty sám.

Tohle nedokážu ! To ode mě nikdo nemůže žádat !

Jestliže si myslíš, že to musíš dělat sám, pak chápu, proč ti to připadá příliš obtížné. Kdybys však měl deset tisíc dalších nebo **sto tisíc** dalších nebo **milion** dalších, kteří by ti pomáhali měnit svět, připadalo by ti to i pak příliš obtížné ?

To nevím. Možná že ne. Myslím, že ne.

Tak **vytvoř ten tým**, o kterém jsi mluvil. Vytvoř Tým lidstva. Spoj se s mnoha ostatními. Vašemu světu by dnes prospělo, kdyby měl víc než jednoho nebo dva mistry. Doba individuálních mistrů je pryč. Přišel čas, aby se objevilo víc mistrů. Otázkou je, zda jste připraveni stát se mistry kolektivně. Chcete i nadále předstírat, že nevíte, co vědí mistři, že nemůžete dělat, co dělají mistři ?

Chcete-li i nadále žít v této přetvářce, pak svět nezměníte ani kolektivně. Neboť celý proces musí začít takto:

Změňte sebe, změňte svět.

Tento proces nelze obejít. Především musíte změnit sami sebe. Teprve pak můžete změnit váš svět.

Myslím, že si nedovedu představit sám sebe v roli „mistra“. Příliš toho o sobě vím. Nikdy bych se nemohl zařadit do kategorie Ježíše nebo Abraháma nebo Mohameda.

Nebyl to Ježíš, kdo řekl: „Proč jste tak překvapeni ? Tyto věci a mnohem víc budete také dělat.“

Ano, ale nemyslím, že hovořil o mně.

Ale **tak** to bylo míněno, a dokud Ježíšovo poselství nebudeš chápat tímto způsobem, nepochopíš je vůbec.

Ježíš a všichni velcí mistři vyzývali **každého člena lidstva**, aby se stal mistrem. Každý z těchto velkých mistrů sliboval, že to je možné. Ve skutečnosti je to slib Boha.

Ale co je k tomu nutné ? Myslím, že nemám, co je k tomu potřeba. Když se podívám, co jsem dosud v životě dokázal, nemyslím, že mám vlastnosti „mistra“ čehokoli, kromě mistra packalství.

„Tvoje dosavadní úspěchy“ s tím nemají nic společného. Včerejšek nemá nic společného s tím, čím jsi. Včerejšek se týká toho, za koho ses **považoval**.

Tohle je základní princip Nové duchovnosti: smyslem - a největším darem a příležitostí - života je **přetvořit sám sebe** podle nejkrásnější verze té nejkrásnější představy, jakou jsi kdy měl o tom, čím jsi. A to můžeš dělat v každém okamžiku přítomnosti.

Přichází čas vaší transformace.

Ten je tu vždycky.

Nejde o to, zda „máš, co je potřeba“, otázkou je, zda **použiješ to, co máš**.

Vezmi dary, které máš - je jich spousta -a začni je sdílet se všemi lidmi. Používej je a rozdávej je, jako by nebyl žádný zítřek.

Pěstuj svou touhu sdílet své dary. Máš-li touhu, budeš mít to, co je k tomu potřeba -neboť právě **touha je tím, co je potřeba**.

To mi připomíná onoho žáka, který se zeptal svého učitele: „Mistře, řekni mi, co mám dělat, abych dosáhl mistrovství ?“ Mistr vzal žáka k malému rybníku a řekl mu, aby se do něj podíval. „A teď mi řekni, co tam vidíš.“

„Vidím sám sebe, mistře,“ odpověděl žák.

„Ty hlupáku !“ řekl mistr. „Idiote !“

„Co jsem udělal, mistře ? Proč mi nadáváš ?“ zvolal žák.

„Až se podíváš na svůj obraz a neuvidíš sám sebe, teprve pak se můžeš vydat na cestu k mistrovství,“ odpověděl mistr. „Jinak o tom ani nepřemýšlej.“

„Ale mistře,“ zeptal se žák, „jak se mohu nevidět ? Můj obraz je přímo přede mnou, jasný jako den. Tak, kdy budu připraven vydat se na cestu k mistrovství ?“

„Kde vidíš sám sebe ?“ zeptal se mistr.

„Tamhle,“ řekl žák a ukázal na odraz své tváře na hladině. „Tamhle.“

*„Podívej se lépe,“ řekl učitel a žák ho uposlechl. „Ne, ještě lépe,“ přikázal učitel a žák se naklonil nad hladinu a díval se ještě lépe. „Ne, ne, ne. Dívej se hluboko do odrazu... **takhle,**“ řekl učitel a strčil žákovi hlavu do vody.*

Učitel držel žáka pevnou rukou. Žák se kroutil a kroutil a s každou ubíhající vteřinou podléhal stále větší panice, ale učitel ho nepouštěl. Nakonec žák sebral všechnu svou sílu z jakéhosi

místa, o jehož existenci nikdy nevěděl, a mocným trhnutím se vynořil nad hladinu.

*„Proč jsi to **udělal** ?“ zeptal se učitele, když konečně chytil dech.*

„Až budeš chtít dosáhnout mistrovství tak zoufale, jako ses chtěl dostat z vody, pak budeš připraven vydat se na cestu k mistrovství.“

Ano, to je příběh o zoufalé touze. Je to dobrá ilustrace odhodlání.

Odhodlání ?

Žák byl odhodlán **žít**. Chtěl **pokračovat v životě**. Chtěl žít, a proto v sobě našel sílu, o jejíž existenci ani nevěděl, a dostal se z vody. Neměl v úmyslu utopit se.

Až se nebudeš chtít utopit, také vyndáš hlavu z vody - nebo z písku - a budeš připraven vydat se na cestu k mistrovství.

I kdybych se na tu cestu vydal, mohlo by mi trvat roky -možná životy - než bych dosáhl cíle. A co dobrého by to přineslo světu teď hned ?

Každý člověk, který se vydá na cestu k mistrovství, začíná tím, že se zbaví nevědomosti. Už to samo je obrovským prvním krokem, který má dalekosáhlé důsledky nejen pro něho samého, ale i pro lidi kolem něho. A na určité úrovni pro všechny lidi na světě.

Takže vydat se na cestu je důležité samo o sobě.

Ano, neboť to zvyšuje frekvenci životní energie. Tato změna má účinek na vibraci veškeré energie kolem.

Je možné, abych zvýšil svou individuální vibraci na takovou úroveň, na které bych mohl ovlivnit Všechno ?

Už teď všechno ovlivňuješ. Nikdy nemůžeš neovlivňovat všechno. Ovlivňuješ celek, protože jsi součástí celku. Co děláš ty, dělá celek. Zejména ta část celku, která je v tvé blízkosti.

Nemůžeš udělat nic, aniž bys ovlivnil všechno, protože ty jsi všechno a všechno jsi ty. Tudíž to, co děláš, ovlivňuje všechno, bezprostředně a hluboce.

*Tak dobře, to chápu. Proto dnes svět potřebuje mnoho mistrů nebo aspoň mnoho lidí, kteří jsou ochotni **vydat se na cestu** k mistrovství. Neboť takové zvýšení vibrace životní energie může změnit směr, jímž se lidstvo ubírá.*

Správně. A tady se ti nabízí příležitost. Tobě a všem ostatním, kteří chtějí být v Týmu lidstva. Nastal čas, abyste se všichni stali mistry. Neboť jsem vás poslal na zem, abyste byli dobrými správci.

A to první, co musíte spravovat, je pravda. Musíte být správci pravdy svého bytí.

Co to znamená ?

Být správcem pravdy vlastního bytí znamená tuto pravdu chránit a nikdy na ni nezapomínat. Znamená to mluvit pravdu o sobě a o všem a o všech. Znamená to žít v pravdě a nikdy ji nenechat umřít.

Dále musíte být správci jeden druhého. Musíte se starat jeden o druhého, musíte jeden

druhého chránit, musíte jeden druhému pomáhat a musíte **jeden druhého uznávat**.

Musíte jeden druhého znovu poznat, neboť když druhého opravdu poznáte, začne veškeré léčení.

Na jaké úrovni vědomí dochází k tomuto poznám ?

Toto poznání je společným aktem podvědomé mysli, nadvědomé mysli a integrální mysli. **Je mimo vědomou vůli**. Jde o dosažení nové úrovně vědomí. Je to něco, k čemu dochází automaticky, když jste tím, čím opravdu jste. Budete zachovávat Život. Budete chápat Život jako nejvyšší hodnotu.

Pak budete správci svého domova, svého místa ve vesmíru. Budete svůj domov spravovat, budete jej chránit a pomůžete mu, aby si pomohl sám.

Chcete-li opravdu žít v míru, radosti, zdraví, štěstí a harmonii, pak toto všechno musíte dělat.

Myslím, že jsi říkal, „že nemusíme nic dělat“. To jsi mi řekl v našem prvním rozhovoru.

Nic z toho dělat nemusíte. V tomto smyslu neexistuje nic, co byste „museli“ dělat. Musíte to dělat jen tehdy, jestliže to chcete prožívat. Protože jinak to prožívat nemůžete. Jinak to nemůžete vytvořit. Jinak se nemůžete dostat tam, kam se chcete dostat.

Tohle všechno lze zredukovat na jediné slovo. Láska. To je nová úroveň vědomí, kterou byste měli dosáhnout. Měli byste zakusit úroveň vědomí, na které JSTE láskou.

Pamatuj si, že slova „Láska“ a „Bůh“ jsou zaměnitelná. Stejně jako slova „Život“ a „Bůh“. Takže říci, že jste Láska, znamená říci, že jste Život, což znamená říci, že jste Bůh.

To je velice odvážné prohlášení, ale dnes se od vás očekává, abyste zakoušeli a vyjadřovali vědomí Boha. Jste toho schopni ? Jak se zachováte ?

Výzva ke správcovství je výzvou k Lásce. Neboť být správcem znamená starat se o něco a milovat také znamená starat se o něco. Proto milujte pravdu. Milujte jeden druhého. Milujte svůj domov, milujte zemi. A milujte mě. Neboť, budete-li milovat mě, budete milovat všechno ostatní... protože **JÁ JSEM VŠECHNO** a protože neexistuje nic, čím bych nebyl.

A nestarej se o to, zda ti někdo věn, že hovoříš s Bohem nebo sám se sebou. Ty a já víme, že to je totéž.

Neexistuje žádný Bůh, který by od tebe byl oddělen.

(12)

JEŽÍŠŮV FAKTOR

Já vím, že nejsem od Boha oddělen. Když jsem na vysoké úrovni vědomí, prožívám jasné okamžiky kdy si to jasně uvědomuji.

A přesto mám někdy dojem, že mi z psychologických důvodů vyhovuje představovat si, že já
BŮH NA KTERÉHO ČEKÁME

jsem „tady“ a Bůh je „tam“. Tímto způsobem mohu k Bohu mluvit, mohu se k Bohu modlit, mohu s Bohem diskutovat a mohu Boha požádat o pomoc.

To **může** být docela dobré, a jestliže tomu tak je, **tak to dělej**. Tímto způsobem komunikuje malé já s Velkým Já.

Moje výborná přítelkyně Barbara Marxová Hubbardová, vynikající spisovatelka a duchovní učitelka, hovoří o těchto aspektech božství jako o lokálním já a univerzálním já.

Ano, já jsem ji k tomu inspiroval. Když mluvím jako ona a když ona mluví jako já, používáme tuto terminologii, protože to zvyšuje porozumění.

Moment. Právě mě něco napadlo. Jsme-li všichni sebou, jak je možné, aby ti některá část tebe nerozuměla ?

Rozumíš sám sobě dokonale ? Rozumíš všemu, co děláš, rozumíš všemu, co říkáš ?

Ne, nerozumím.

Takže jsi zodpověděl svou vlastní otázku.

Ale myslím, že to není celá odpověď.

Ne, to není. Samotný fakt, že jsi individualizovanou součástí mě, znamená, že nemůžeš dosáhnout totality porozumění a poznání, jakou má neindividualizovaná Nejvyšší realita, kterou nazýváš Bohem.

Proč ne ?

Z téhož důvodu, proč kapka vody v oceánu nemá sílu oceánu, ačkoli je z téže **látky**. Kapka má sice stejné složení a vlastnosti, ale není kolektivem. Je individualizací a individualizace a kolektiv si nejsou rovné.

*Takže Bůh a lidé **nejsou** jeden celek.*

Jste.

Ale nemůžeme dělat totéž.

Můžete, ale v jiném měřítku. Pokud to už neděláte.

Jak to můžeme dělat ?

Musíte zvýšit a rozšířit své vědomí. Musíte vycházet ze své podvědomé, nadvědomé a integrální mysli. Jinými slovy, z Velkého neboli Univerzálního Já.

Jako všechny osvěcené a posvěcené bytosti.

Přesně tak.

Jako Ježíš !

Takže teď dokonale chápeš vztah mezi Bohem a člověkem, stejně jako vztah mezi Bohem a člověkem, který se nazýval synem Boha.

*Před několika lety, krátce po prvním vydání **Hovorů s Bohem**, se mě kdosi zeptal, jak*
BŮH NA KTERÉHO ČEKÁME

do toho všeho „zapadá“ Ježíš. Odpověděl jsem, že i on říkal, že Bůh a my jsme jeden celek, ale že tomu nikdo nechtěl věřit, protože to nevyhovovalo lidským plánům.

Jestliže se vaše plány nezmění, určitě se změní váš život. To se ti tu snažím vysvětlit.

Chápu. A také jsem řekl, že vliv Ježíšova života byl tak velký, že nebude nikdy zapomenut. Tak je tomu proto, že Ježíš byl - a je - spasitelem celého lidstva. Takovým mohu být i já a každý jiný člověk.

Měl jsi pravdu.

Lidé žijí ve světě, který si sami vytvořili; žijí ve falešných představách, které nemají nic společného s Nejvyšší realitou ani s tím, čím opravdu jsou. A já věřím, že Ježíš to věděl. Ježíš věděl, čím opravdu byl. A také to říkal, aby to všichni slyšeli.

A řekl ještě něco jiného. Řekl, že to, co udělal on, bychom mohli udělat i my. K tomu je však potřeba pevná víra. To učil Ježíš. To bylo jeho ústředním poselstvím.

Před několika lety jsem napsal malou knihu **Tak se změň**, ve které o těchto věcech hovořím.

Ta kniha obsahuje mnoho úžasných moudrostí. Některé z nich nám můžeš říci.

Tak dobře. Budu citovat přímo z knihy.

Byl to Ježíš, kdo říkal: „Všechno závisí na vaší víře.“

Byl to Ježíš, kdo říkal: „O, ženo, velká je tvá víra: kéž se ti splní, co si přeješ.“ A její dcera se v tom okamžiku uzdravila.

Byl to Ježíš, kdo řekl: „A jestliže budete mít víru velikosti hořčičného zrna, řeknete této hoře: ‚Přemísti se odtud tam‘, a ona se přemístí, **a nic pro vás nebude nemožné.**“ (Kurzívu přidal autor.)

Protože nejsme schopni věřit sami v sebe a v naše boží dědictví, Ježíš nás láskyplně vyzývá, abychom věřili v něho.

„Říkám vám, ten, kdo ve mě věří, **bude dělat totéž co já; a bude dělat ještě větší věci; protože jdu za svým Otcem.**

A cokoli budete žádat mým jménem, to udělám, aby Otec byl veleben v Synovi. Požádáte-li o cokoli mým jménem, udělám to.“ (Kurzívu přidal autor.)

Není to úžasný slib? Tak velké a úplné bylo Ježíšovo pochopení toho, čím byl a čím jsme my („Já a Otec jsme jedno,“ říkal, a později dodal: „Všichni jste bratři.“), že si hluboce uvědomoval, že dokážeme udělat cokoli, jestliže věříme sami v sebe **nebo v něho.**

Nechápeme Ježíšova prohlášení mylně? Neinterpretujeme je nesprávně? Ne. Jeho slova jsou naprosto jasná. Ježíš chtěl, abychom se považovali za totožné s Otcem, právě tak jako je on totožný s Bohem.

Tak velká byla jeho láska k lidstvu a tak velký byl jeho soucit s utrpením člověka, že se rozhodl povznést se na nejvyšší úroveň a stát se nejkrásnějším projevem svého bytí, aby dal živoucí příklad lidem na celém světě.

A pak se modlil za to, aby viděl důkaz nejen své jednoty s Otcem, ale také naší jednoty

s Bohem.

(„A kvůli nim posvěcuji sebe, **aby i oni byli posvěceni skrze pravdu**. Nemodlím se jen za ně, ale také za ty, kteří ve mě uvěří skrze své slovo. **Aby všichni byli jedním**; jako ty, Otče, jsi ve mně a já v tobě, **aby byli jedním také v nás**: aby svět všichni uvěřili, že jsi mě poslal. **A slávu, kterou jsi mi dal, dávám jim, aby byli jedním, jako jsme my.**“ (Zvýraznění opět přidal autor.)

Není možné vyjádřit se srozumitelněji.

V **Hovorech s Bohem** se píše, že jsme všichni součástí Božího těla, ačkoli si myslíme, že jsme od Boha odděleni.

Ježíš chápal, jak je pro nás obtížné věřit, že jsme součástí Boha, součástí samotného Božího těla. Sám tomu však věřil.

Proto pro něho bylo jednoduché vyzvat ty, kteří nevěřili, že jsou součástí Boha, aby si představovali, že jsou součástí jeho Syna.

Ježíš věděl, že je pro nás snazší vidět samí sebe jako bratry v Kristu než se vidět jako součást Boha. A jelikož se už prohlásil za totožného s Otcem, bylo mu jasné, že kdybychom věřili, že jsme bratry v Kristu, pochopili bychom, že jsme nutně součástí Boha.

Ježíš tuto myšlenku zdůrazňoval nesčíslněkrát, neboť jeho učení a komentáře zapsané v bibli obsahují mnoho odkazů k tomuto vztahu.

Spojte jen některé z těchto odkazů a máte neobyčejné zjevení:

„Já a Otec jsme jedno (Jan 10: 30). Dal jsem jim také slávu, kterou jsi mi dal, aby byli jedno, právě jako my jsme jedno (Jan 17: 22). Já ve spojení s nimi a ty ve spojení se mnou, aby byli zdokonaleni v jedno (Jan 17: 23). Aby láska, kterou jsi mě miloval, byla v nich, a já ve spojení s nimi (Jan 17: 26)

„Tak my, ačkoli je nás mnoho, jsme jedno tělo ve spojení s Kristem, ale jednotlivě jsme údy, které patří k sobě (Římanům 12: 5).

„Kdo tedy sází a kdo zalévá, jsou jedno (1. Kor. 3: 8). Protože je jeden chléb, my, ačkoli mnozí, jsme jedním tělem, neboť všichni se účastníme na tom jednom chlebu.“ (1. Kor. 10: 17)

„Vždyť právě jako tělo je jedno, ale má mnoho údů, a všechny údy toho těla, ačkoli jich je mnoho, jsou jedno tělo, tak je také Kristus. Opravdu jsme totiž byli všichni pokřtěni jedním duchem v jedno tělo, ať Židé nebo Řekové, ať otroci nebo svobodní, a všichni jsme byli napojeni jedním duchem. Tělo totiž vskutku není jeden úd, ale mnoho.

Kdyby noha řekla: ‚Protože nejsem rukou, nejsem částí těla‘, proto nepřestává být částí těla. A kdyby ucho řeklo: ‚Protože nejsem okem, nejsem částí těla‘, proto nepřestává být částí těla. (1. Kor. 12-16)

„Je však mnoho údů, a přece jedno tělo.“ (1. Kor. 12: 20)

Tyto opakované odkazy, zdůrazňující znovu a znovu pravdu jednoty, jasné ukazují, že se křesťané nemusí vzdávat svých názorů, aby přijali zítřejšího Boha nebo Novou duchovnost.

Všichni jsme údy Kristova těla. A je-li Kristus totožný s Bohem, pak jsme i my. Jenže my to

prostě nevíme. Nebo tomu nechceme věřit. Nebo si to neumíme představit.

*Nicméně není pravda, že jít s Ježíšem k Bohu vyžaduje, abychom šli **skrze** Ježíše. To nebylo jeho poselství. Kdyby mohl své poselství přeložit do našeho současného jazyka. myslím, že by řekl:*

„Vidím, že nevěříte sami v sebe. Nevěříte, že lidé jsou božští. Je jasné, že potřebujete nějaký vzor. Já budu vaším vzorem. Já jím jsem.

„Já a Otec jsme jedno. Já jsem syn Boží, a vy jste moji sourozenci. To znamená, že i vy jste synové a dcery Boha.

*Já jsem cesta a pravda a život. Žijte svůj život, jako já žiji svůj, jděte cestou, kterou jdu já - to **jest následujte mě** -a poznáte Boha. Nemůžete-li uvěřit ve mě, nevěříte-li, že jsem tím, co říkám, že jsem, vzdor všemu, co jsem udělal, pak nikdy nebudete věřit sami v sebe ani v to, čím jste, a Boha nikdy nepoznáte, neboť nevěříte v možnost, že lidstvo je božské - a tohle je pravda, kterou jsem vám přišel vyjevit.“*

Takže víra v božství Krista - v Ježíše jako Boha v lidské podobě - je nutným předpokladem toho, abyste uvěřili ve své vlastní božství. Neboť když věříte, že jste božští, nutně věříte, že je božský i Ježíš, ale když nevěříte, že Ježíš je božský, nemůžete věřit, že jste božští vy, neboť byste se považovali za většího než Ježíš.

Ale co když se nechci považovat za božského ? Co když za božského chci považovat pouze Ježíše ? Co když chci považovat sám sebe za ubohého a pokorného člověka, který si nezaslouží ani zavázat Ježíši tkaničky u bot ?

Pak nepochopíš poselství, které vám Ježíš přinesl. Neboť on vás přišel povznést, nikoli pokořit. Povznést, nikoli srazit na zem.

A co když na druhé straně nechci považovat za božského Ježíše ? Co když prostě nevěřím, že Ježíš je synem Božím ?

Pak zase nepochopíš poselství, které vám Ježíš přinesl. Ježíš hlásal, že on sám není větší než kdokoli jiný a že nikdo není větší než ostatní, neboť jste všichni součástí jednoho celku, a nic nemůže být větší než celek.

Takže kdyby Ježíš nebyl božský, nebyli byste božští ani vy. A nejste-li božští vy, jak by mohl být božský on ?

*Takhle argumentují lidé, kteří popírají Ježíšovo božství. Všichni jsme jen lidé a Ježíš nebyl o nic méně lidský než my. My nejsme božští, tak jak by mohl být božský on ? Pokud ovšem nebyl bytostí z nějaké nadpozemské sféry a pokud jen **nepředstíral**, že je člověkem.*

VŠICHNI jste bytosti z nadpozemské sféry a všichni **předstíráte, že jste lidmi.**

Ach, Bože, už jsme se k tomu zase vrátili.

Ano, máš pravdu, už jsme se k tomu zase vrátili.

Tohle je totiž základní myšlenkou Nové duchovnosti. V tom spočívá tajemství a nádhera a sláva zítřejšího Boha. V tom spočívá tajemství a nádhera a sláva člověka. Vy to jen musíte pochopit a přijmout.

Ježíš si to přeje. Totéž si přeje všichni mistři a poslové. Neboť všichni žijí dnes, právě tak jako

žili v době, kterou nazýváte minulostí. A všichni mistři a poslové - Buddha, Abrahám, Bahá'ulláh, Ježíš, Krišna. Mojžíš, Mohamed a všichni ostatní - vás milují, právě tak jako vás milovali tehdy, a stále vás vyzývají, abyste přijali nádheru toho, čím jste, a abyste skončili se svým utrpením a přestali působit utrpení druhým.

Ježíš dělal to, co dělal, říkal to, co říkal -dělal zázraky, léčil nemocné, oživoval mrtvé a nakonec sám vstal z mrtvých - abyste pochopili, čím byl... abyste pochopili, čím jste vy.

A právě tohle se často vypouští z tradičního učení o Ježíšovi. A právě tohle je základem Nové duchovnosti.

Nová duchovnost neodmítá tradiční učení, Nová duchovnost je naopak rozšiřuje.

Takže musíme přijmout skutečnost, že Ježíš byl synem Božím, abychom si uvědomili, že i my jsme synové a dcery Boha. Čemu nevěříme o sobě samých, tomu často věříme o druhých - a Ježíš to věděl.

Ted' jsi přesně pochopil Ježíšovo poslání. Tohle přesně si Ježíš uvědomoval, a proto dělal to, co dělal.

*Pochopil jsem, že jsme tu **všichni** proto, abychom zachránili svět. Ne před „léčkami d'ábla" ani před „věčným zatracením". Žádný ďábel a žádné věčné zatracení totiž neexistují. Přišli jsme zachránit lidstvo **před jeho mylnými představami o sobě samém.***

Správně. Konečně jsi pochopil své poslání.

Jsmo nadějí lidstva.

Ano, jste. A tohle je poselství Nové duchovnosti, která se na zemi zrodí. Brzy to začne chápat stále víc lidí, a tohle bude jejich výzva ke všem ostatním:

BUĎTE NADĚJÍ LIDSTVA

(13)

ZÁKLADY NOVÉ DUCHOVNOSTI

To je výzva Nové duchovnosti.

Ano.

A jejím poselstvím je jednota.

Jednota je základní pravdou Nové duchovnosti.

To chápou, neboť se k tomu neustále vracíme.

Nemáš ani tušení, jak je to důležité. Dala by se o tom napsat celá kniha, nejen polovina. Všechno by se změnilo, kdyby vám tato myšlenka „došla", kdyby pronikla do vašeho

podvědomí a stala se vaším instinktem, kdyby se stala filozofií lidstva.

Všechno by se změnilo. Všechno. Změnila by se politika i ekonomika, změnily by se vaše názory na lidské vztahy, na sexualitu a na řešení konfliktů, změnil by se smysl vašeho života - změnilo by se **všechno**.

Takže to není malá myšlenka, kterou by nemělo smysl opakovat, je to velká myšlenka, kterou je potřeba opakovat znovu a znovu.

Tohle uče. Tohle uče. Všechno ostatní bude následovat.

Zapamatujte si tato slova:

Všichni jsme součástí jednoho celku.

Řiďte se podle toho, až budete stát před svým dalším rozhodnutím. Řiďte se podle toho, až budete dělat své další plány a strategie. Řiďte se podle toho, až se budete rozhodovat o výplatách svých zaměstnanců a cenách zboží, které prodáváte.

Chovejte se podle **toho**, až příště vstoupíte do mešity nebo synagogy nebo chrámu nebo katedrály.

Chovejte se podle **toho v** každém okamžiku svého života, a tím budete učit všechno o Nové duchovnosti a zítřejším Bohu.

Už to chápu. Opravdu to chápu. Jednota veškerého Života je základním principem Nové duchovnosti a aplikace tohoto principu v každodenním životě je její ústřední etickou myšlenkou. Už to chápu.

Existují ještě nějaké další základní principy, které bych měl znát ?

Nepotřebnost.

Nepotřebnost ?

♥ V době Nové duchovnosti budete chápat zítřejšího Boha jako něco nepotřebného.

A v tom je sedmý důležitý rozdíl mezi včerejším Bohem a zítřejším Bohem.

♥ 7. Zítřejší Bůh je nepotřebný.

Na to slovo si dávej pozor, neboť má dva různé významy. Snaž se chápat oba.

Zaprvé, budete vnímat Boha jako bytost bez jakýchkoli potřeb. Takže Bůh bude nepotřebný.

Zadruhé, uvědomíte si, že Boha nepotřebujete.

♥ V době Nové duchovnosti se nebudete považovat za potřebné bytosti, které se musejí modlit k Bohu, aby jim poskytl pomoc a podporu. Takže Bůh bude nepotřebný.

*V knize **Přijímání Boha** jsi řekl, že představa existence potřeb je první z Deseti falešných představ lidstva.*

Ano, to je pravda. Na této představě jsou založeny všechny ostatní. Je to velice mocná

představa, ale až si uvědomíte, že to pouhá představa, začnete žít úplně jinak; vstoupíte do nového světa.

Představ si svět, ve kterém Bůh nic nepotřebuje a ve kterém vy nepotřebujete Boha. Představ si svět, ve kterém nic nepotřebujete.

To je dost těžké. Je to obtížné pochopit. Mohu pochopit, že Bůh nic nepotřebuje, ale neumím si představit, že bych já nic nepotřeboval. Mám pocit, že potřebuji Boha. Právě s tebou mluvím, protože potřebuji odpovědi.

Tak dobře, vezmeme to postupně. Chápeš, že Bůh nic nepotřebuje ?

Ano, samozřejmě. Bůh je Nejvyšší bytost, Stvořitel Nebe i Země. Co by mohl potřebovat ?

Například vaši věrnost. Nebo vaši poslušnost. Jestliže mě nebudete poslouchat, budu smutný. Možná se dokonce rozzlobím, to bude záležet na tom, jak moc mě nebudete poslouchat.

To je možné.

A co utrpení ? Potřebuji, abyste trpěli ?

Samozřejmě že ne.

Takže je v pořádku ukončit vlastní život, když trpíte nevyléčitelnou nemocí ?

Ne, ne, ne. To jsem neřekl.

Takže to není v pořádku ?

Není.

Proč ne ?

Protože to není součástí Božího plánu. Jedině Bůh rozhoduje o tom, kdy má člověk umřít. Život je největší Boží dar. Bůh nám jej dal a jedině on nám jej může vzít. My jej nemůžeme zahodit.

Chápu. Takže Bůh se rozzlobí, když jeho dar zahodíte ?

Nevím, zda se Bůh rozzlobí, ale vím, že zahodit jeho dar není správné. To je vše.

Je snad „lepší“, aby sedmaosmdesátiletá žena trpěla nevyléčitelnou nemocí než aby se osvobodila od nekonečné bolesti a vděčně prohlásila svůj život za ukončený ?

*Ano ! Je „lepší“, když trpí. To je Boží zákon. Nekonečně trpět, dokud neumřeme přirozenou smrtí. **Nevezmeš si vlastní život.** To není jen Boží zákon, v mnoha zemích je to zákon občanský. Tím chci říci, že sebevražda s pomocí lékaře je protizákonná.*

Další zákon založený na Božích potřebách, že ano ?

*Neřekl jsem, že to Bůh **potřebuje**. Tak to prostě **je**. Je to Boží **zákon**.*

K čemu by měl Bůh takový zákon ? Nebo jakýkoli jiný zákon ?

Protože některé věci jsou správné a některé špatné. Tak je to jednoduché.

Jestliže Bůh nic nepotřebuje, proč by ho to mělo zajímat ? Myslím, že jsi řekl, že chápeš, že Bůh nic nepotřebuje. A jestliže nic nepotřebuje, proč by potřeboval, abyste dodržovali jeho zákony ?

*Nepotřebuje to. **Nepotřebuje**, abychom je dodržovali, prostě to **chce**.*

A když nedostane, co chce, rozzlobí se a potrestá vás, že ano ?

Ano.

To mi připadá jako „potřeba“.

Děláš si ze mě legraci ?

Nedělám. A neděláš si legraci ty ze **mě** ?

Ne, já ne. Na tom není nic legračního. Mluvíme tu o Nebi a Peklu a věčném zatracení. Jestliže si z toho chceš dělat legraci, tak si posluž.

Mluvíš správně. Takhle přemýšlí většina lidí. Řekl jsi, že v tomto rozhovoru budeš mluvit za celé lidstvo. Děláš to dobře.

Děkuji. Většina lidí si totiž myslí, že Bůh nemá buď žádné potřeby, nebo že jich má mnoho. Máme jakéhosi dichotomického Boha. Na jedné straně nechce nic a na druhé straně chce všechno.

Ano, to jsou dvě tváře vašeho včerejšího Boha. Zítřejší Bůh nebude tak nepochopitelný. Zítřejší Bůh nebude mít tak roztříštěnou osobnost.

Zítřejší Bůh vám prostě řekne: „Nic od vás nechci. Můžete si dělat, co chcete. Dal jsem vám svobodnou vůli.“ A bude to myslit vážně. Neřekne vám: „Máte svobodnou vůli, pokud děláte, co vyžaduji, jinak vás potrestám.“ Co by to bylo za svobodnou vůli ? Jste svobodní dělat to, **co od vás vyžaduji** ?

Nazýval bys to svobodou ?

Ne.

Vaše církev to tak nazývá.

*To vím. Nicméně lze říci, že svobodní **jsme**. Právě tak jako jsme svobodní přejít křižovatku na červenou. Jsme svobodní to udělat, pokud nás nezajímají důsledky. Jsme-li ochotní nést důsledky, můžeme si dělat, co chceme.*

V tom je určitá logika. Jste svobodní volit, ale když nebudete volit mě, dám vás zastřelit. Jste svobodní mít vlastní podnik, ale když mi nebudete odvádět většinu svých zisků, dostanete pokutu a váš podnik zkrachuje. Jste svobodní mluvit, ale když řeknete něco, co se mi nelíbí, nechám vás zavřít do vězení. Žádný problém. Máte svobodnou vůli, že ano ?

Ve světě, kde žijete, považujete takový druh svobody za frašku. Říkáte tomu diktatura.

Také to diktatura je.

Takže Království Boží je diktatura ?

To jsem neřekl.

BŮH NA KTERÉHO ČEKÁME

Proč se neshodneme na tom, že většina lidí považuje Boha za diktátora ? Možná za benevolentního diktátora, ale přesto za diktátora. Lidé si myslí, že Bůh něco musí mít, aby byl šťastný, že ano ? Odpověz upřímně.

Ano, většina lidí si to myslí.

Dobře. Teď mluvíš pravdu. A to jsem rád, protože kdybys lhal, musel bych tě potrestat.

To je legrační. To je opravdu vtipné. Tak pokračujme.

Řekl jsi, že si neumíš představit, že bys nic nepotřeboval.

Ano, to jsem řekl.

Mluvím tu o vaší představě o Bohu, jako o bytosti, která něco potřebuje, protože vaše představa o Bohu je základem vaší představy o sobě samých.

Neumíte si představit, že byste vy sami nic nepotřebovali, protože si neumíte představit Boha, který by nic nepotřeboval. Jestliže i **Bůh** má potřeby, jak byste bez nich mohli být vy.

Vidíš, do jaké pasti jste se dostali ?

Dříve jsem to neviděl, ale teď to vidím.

To je dobře. Protože se ti snažím vysvětlit, že vaše představy o Bohu utvářejí vaše představy o sobě samých. Nebo naopak. Vaše představy o **sobě samých** utvářejí vaše představy o **Bohu**.

Myslíš, že je to možné ?

Myslím, že ano. Vlastně nevím. Nikdy jsem o tom nepřemýšlel tímto způsobem.

Tak o tom přemýšlej. Nevidíš Boha jako jakési „velké Já" ? Jako větší verzi člověka ?

Překvapilo mě to, když jsi to řekl před chvílí.

Opakuji to, abys to nezapomněl. Nevidíš Boha jako větší verzi sebe samého ?

Myslím, že ano. Někteří lidé ho tak vidí.

Většina lidí. Většina lidí považuje Boha za větší a mocnější verzi člověka.

V bibli je psáno, že jsme byli stvořeni podle obrazu Boha.

A bible má v **tomto ohledu pravdu**.

*Takže **ty jsi** větší verzí člověka.*

Ne. **Vy** jste menší verzí **Boha**.

To je totéž.

To rozhodně ne, příteli. Rozhodně ne.

TAJNÝ RECEPT ŽIVOTA

Je-li pravda, že jsem byl stvořen podle obrazu Boha, pak bys měl vypadat jako člověk, je to tak ?

Ano.

Tak to mi stačí.

Když chci.

Cože ?

Vypadám jako člověk, když chci vypadat jako člověk. Když chci vypadat jako kometa, vypadám jako kometa.

To už tu bylo.

Tomu se nevyhneš. Pravda tě bude pronásledovat a najde si tě, ať jsi kdekoli. Zejména když ji hledáš.

Tvrzení, že jste byli stvořeni podle obrazu Boha, neznamená, že Bůh je jako vy. Znamená to, že vy jste jako **Bůh**.

Rozumíš tomu ?

Myslil jsem, že ano.

Opravdu ? Uvědomuješ si, jaké to má důsledky ?

Proč mi to neřekneš ?

Jste-li jako **já**, znamená to, že nemáte tělesnou formu, ale že ji můžete **přijmout**, kdykoli chcete. A také to znamená, že můžete přijmout jakoukoli **jinou** formu, kdykoli chcete.

Znamená to, že jste čistá energie, která má tvůrčí schopnost, jež se projevuje jako zdroj nekonečné moudrosti a bezpodmínečné lásky.

Znamená to, že nejste svým tělem, nýbrž esencí, jež vaše tělo obklopuje a tvoří. Znamená to, že jste samotný Život, který se projevuje určitým způsobem v určitou dobu, protože vás to těší.

Mám pro tebe novinu. Být člověkem není vždycky příjemné.

Máš pravdu, pro mnohé z vás je to většinou nepříjemné. Tak je tomu proto, že jste zapomněli, čím jste. Myslíte si, že jste odděleni ode mě, od Života a jeden od druhého. Tyto představy ovlivňují vaše pocity. A pocit oddělenosti - který je iluzí - je to jediné, co může vyvolat pocit nedostatku - který je opět iluzí. Jedna falešná představa produkuje druhou a to je zdrojem vaší nespokojenosti, to je zdrojem vašeho neštěstí, to je zdrojem vašeho zoufalství.

Existuje vůbec nějaké řešení ? Je-li všechno falešná představa, jak se s tím vyrovnáme ? Jak můžeme v tomto iluzorním světě najít mír, harmonii a štěstí ? Existuje nějaký „tajný recept“ ?

Konečně jsi mi položil zásadní otázku.

A odpověď ?

Mohu ti odpovědět jedním slovem.

Tak ven s tím.

Služba.

Služba ?

Služba Životu.

Když sloužíte Životu, Život slouží vám. Tak je tomu proto, že lidé a Život jsou jedno a služba Životu je služba lidem.

Proto je úkolem Boha sloužit vám.

Ne, ne, ty mi nerozumíš. Je to právě naopak. Naším úkolem je sloužit Bohu.

Ne, ty nerozumíš mně. Vaším úkolem není sloužit Bohu, neboť Bůh od vás nic nepotřebuje. Myslíli jste si, že včerejší Bůh něco potřeboval, ale zítřejší Bůh nic nepotřebuje.

Takže my nebudeme muset sloužit zítřejšímu Bohu ?

Nebudete. Nikdo to nebude vyžadovat. Zítřejší Bůh bude sloužit vám. To je funkcí Boha. V tom je osmý důležitý rozdíl mezi včerejším Bohem a zítřejším Bohem.

♥ 8. Zítřejší Bůh nevyžaduje, aby mu někdo sloužil, zítřejší Bůh je služebníkem veškerého Života

*Moment. Bůh je **pán**, nikoli „služebník“. My lidé jsme služebníci a my se musíme plazit u pánových nohou.*

Řeknu ti tohle: Opravdový pán je ten, kdo produkuje nejvíc pánů, nikoli ten, kdo produkuje nejvíc služebníků.

S radostí vám ukazuji, že jste všichni páni. Nepotřebuji, abyste mi dokazovali, že jsem pánem já. Já dobře vím, co jsem. Ale vy jste to zapomněli.

A proto vám nabízím své služby, abyste si vzpomněli, čím jste. A když mi nabídnete své služby, dokážete, že jste páni.

Myslil jsem, že jsi právě řekl, že ti nebudeme muset sloužit.

Ano, to jsem řekl, a sloužit mi nemusíte. Až přijmete zítřejšího Boha, služba Bohu přestane být povinností. Ale jestliže se svobodně rozhodnete sloužit Bohu, dokážete tím, že nic nepotřebujete, že máte všechno a že vám dělá velkou radost dát Bohu všechno, co máte -a to je definice mistra.

Nyní v předešlé větě nahradte slovo „Bůh“ slovem „Život“ a odhalíte tajný recept, jak najít (vytvořit) mír, harmonii a štěstí na zemi.

Služte Životu ve všem, co si myslíte, co říkáte a co děláte. Ptejte se sami sebe: „Posiluje tahle myšlenka Život nebo jej oslabuje? Posiluje tohle slovo Život nebo jej oslabuje? Podporuje tahle činnost Život nebo jej poškozuje?“

Tyto otázky a odpovědi se stanou součástí automatického procesu, o kterém ani nemusíte přemýšlet, jestliže máte v úmyslu zachovat Život na vaší planetě.

Životu však nemůžete sloužit, dokud si myslíte, že něco postrádáte. Dokud něco postrádáte, snažíte se uspokojit především své potřeby a nemáte čas sloužit Životu. Když však víte, že **jste** Život, okamžitě si uvědomíte, že sloužit Životu znamená sloužit sobě.

Tak začínají všichni mistři.

Mahátma Gándhí, Matka Tereza...

Ano.

Martin Luther King...

Ano.

A ty.

Já ? Nemyslím, že patřím do téže kategorie.

Takže máš problém.

To vím, ale neumím si představit sám sebe na tak vysoké úrovni. Ty mluvíš o velkých lidech. Tito lidé změnili svět.

Jejich představa o sobě samých nebyla naštěstí tak omezená jako tvoje.

Díky Bohu. A kdybych o sobě chtěl přemýšlet novým způsobem, jak bych to měl dělat ?

Tak, že bys o sobě **nepřemýšlel** vůbec. Že bys přemýšlel pouze o svém Já.

Co to znamená ?

To znamená, že když přemýšlíš o „sobě“, přemýšlíš jen o svém malém já, ale když přemýšlíš o „svém Já“, přemýšlíš o Velkém Já.

Když přemýšlíš o Velkém Já -

- o tom, čemu Barbara Marxová Hubbardová říká univerzální Já -

- automaticky hraješ vyšší hru a jdeš za krásnějším cílem, než je omezená vize tvého malého já.

*Začneš chápat, že to, co je „nejlepší pro druhé“, je „nejlepší pro tebe“, protože si uvědomuješ, že **jsi** těmi druhými; že jsi součástí téhož celku.*

Ted' mi rozumíš.

Je mnoho druhů služby a tvoje duše ví, kdy dělá, co je pro tebe nejlepší a co je nejlepší pro druhé. A když jsou tyto dvě představy v rozporu, tvoje duše ví, jak se cítí, když dělá to, co je nejlepší pro druhé, ačkoli ty si nemyslíš, že to je nejlepší pro tebe.

Tento pocit je pocitem velikosti. Najednou se cítíš větším. Je to pocit vnitřního rozpětí. Někteří lidé tomu říkají „nesobeckost“.

Tak se cítíš, když zapomeneš na své malé já a začneš si uvědomovat své Velké Já. Někdy to trvá jen okamžik, jindy to trvá déle a někdy celý život. V každém případě je to zážitek, na který nikdy nezapomeneš.

To je můj největší problém. Vždycky vidím své zájmy jako první. Zdá se, že vždycky sloužím svému malému já. A chci, aby mu sloužili i druzí. Zdá se, že dělám něco pro druhé jen tehdy, když mi to něco přináší. Když mi to na nějaké úrovni nic nepřináší, pak pro druhé nic nedělám. Kvůli tomu jsem přišel o spoustu důležitých vztahů.

A jaké to je ?

Hrozné. Je to hrozný pocit.

Takže vlastně nesloužíš svým vlastním zájmům, že ne ? Nesloužíš sám sobě jako prvnímu.

Ne. Ne, pokud je v mém zájmu být šťastný. Jak to mohu změnit ?

Uvědomil sis to, a to je první krok.

To mi nepřipadá jako příliš velký krok.

JE to velký krok. Uvědomit si své vlastní nežádoucí chování je **ohromný** krok. Mnoho lidí takový krok nikdy neudělá. Je to příliš bolestivé.

A teď svou bolestnou zkušenost sděluješ lidem a oni to pochopí. I oni se začnou léčit. Copak **nechápeš, jak to všechno funguje ?**

Jste tu proto, abyste **jeden druhého probudili**.

Už jsem ti řekl... Druzí vidí své možnosti ve tvé realitě. Proto buď vzorem všem ostatním.

Jsi vzorem pro miliony lidí. Otevřel jsi své nitro, jsi upřímný. Odhalil jsi druhým své nedostatky. A také svou velikost. Díky tobě se druzí uzdravují. Díky tvé sdílené bolesti se druzí zbavují bolesti své. Díky tvé zkušenosti získávají druzí naději.

Tímto způsobem může **každý** pomáhat každému. Nemusíte dělat víc než říkat jeden druhému pravdu.

*To říká můj přítel Brad Blanton, který napsal krásnou knihu s titulem **Radikální upřímnost**. Brad věří všemu, co tu říkáš.*

Pravda je druh služby, copak to nechápeš ? Je to jeden z mnoha druhů služby, kterou můžeš poskytovat lidem každý den.

A skrze službu zjistíš, že jsi nikdy nic nepotřeboval a že tvůj pocit nedostatku byl jen falešnou představou.

Když začneš rozdávat to, co sis myslel, že postrádáš - lásku, soucit, přátelství, peníze, cokoli -

najednou si uvědomíš, že jsi to vždycky měl. Všechno se úplně změní. Uvědomíš si, že máš všechno.

Máš to. Máš to. Teď to jen musíš rozmnožit. **Je nemožné rozmnožit něco, co nemáš.** Ale teď, když víš, že to máš, můžeš to rozmnožit snadno.

Ale nezapomínej, že to nemá nic společného s kvantitou. Máš-li dolar a dáš-li někomu pětadvacet centů, je to stejné, jako bys měl milion a dal někomu čtvrt milionu. **Bytí** nelze kvantifikovat. Buď **jsi** dávající, nebo **nejsi**. Buď jsi milující, nebo nejsi. „Dávání“ nelze kvantifikovat. Právě tak nelze kvantifikovat lásku.

Nemůžeš milovat jednoho člověka „hodně“ a druhého „jen trochu“. Buď miluješ, nebo nemiluješ. **Jak svou lásku projevuješ**, to je něco jiného. Lásku lze vyjádřit mnoha způsoby, ale pokud to je láska, nelze ji kvantifikovat.

Takže když začnu sloužit ještě víc, můj život začne fungovat ještě lépe ?

Tvůj život funguje už teď. Ty si jen myslíš, že nefunguje, když ti právě nepřináší to, co chceš.

A není to docela dobrá definice „života, který nefunguje“ ?

Ne, je to příšerná definice. Tvůj život **vždycky** funguje, ať už si to uvědomuješ nebo ne. Někdy ti přináší to, co chceš, a jindy ti brání získat to, co si **myslíš**, že chceš, do té doby, než dospěješ a pochopíš, že by ti to nepřineslo to nejlepší.

*Tohle je těžké strávit, to si snad uvědomuješ ? Snažíš se mi snad říci, že hladovějící rodina nebo dívka znásilněná otcem je důkazem toho, že život **funguje** ?*

Vím, já vím. Kdykoli se snažíš aplikovat zjednodušená vysvětlení na komplexní životní situace, zdá se, že se vysvětlení začnou hroutit.

Zdá se ? Promiň... ta vysvětlení se **hroutí.**

Nemůžeš znát plány duše. Můžeš znát jen **zdánlivý** plán těla. A ani tím se nemůžeš být jistý, nanejvýš se můžeš dohadovat.

To bych řekl. Je docela bezpečné předpokládat, že každý člověk chce zůstat naživu a že nikdo nechce přijít k úrazu.

To je docela bezpečný předpoklad, alespoň většinou. V tomto případě jde o pud sebezáchovy na nejnižší úrovni. Jsou však další úrovně, na kterých esence toho, čím jsi, přežívá - a existují ještě další důvody.

Pamatuj si, že jsem ti řekl, že nejsi svým tělem. Řekl jsi, že každý chce zůstat naživu a že nikdo nechce přijít k úrazu, že ano ? Nicméně tvé hmotné tělo je tím nejprimitivnějším vyjádřením tvé životní formy. Na jiné úrovni může mít tvá životní forma jiný plán. To ovšem nevíš. Pokud to ovšem nevíš.

Někteří lidé jsou ve velmi úzkém spojení s totalitou toho, čím jsou. Někteří lidé si to uvědomují jen někdy. A někteří lidé si to neuvědomují nikdy.

Když jsi ve spojení s totalitou a esencí toho, čím jsi, všechno se ti jeví jinak. Co ti připadalo důležité, najednou důležité není. Co ti připadalo rozhodující, je najednou triviální. Na čem ti záleželo, to je ti teď lhostejné.

Například být fyzicky napaden nebo umřít hladem ?

Nebo ukřižován ?

To není fér. My nejsme bohové.

Oprava. Všichni jste bohové. Není snad v bibli psáno: „Sám jsem řekl: „Jste bohové“ ?

(15)

JE BŮH NEPOTŘEBNÝ ?

Ovšem, to jsem už slyšel.

Nepotřebnost je stav bytí, v němž žije Bůh. Bůh nic nepotřebuje. Ani vy nic nepotřebujete, ale vy to nevíte. Proto se stále snažíte uspokojit své potřeby. Jakmile však dosáhnete mistrovství, uvědomíte si, že jste nic nemuseli dělat. Vaše potřeby byly vždycky uspokojeny.

Ve skutečnosti jste **žádné** potřeby neměli. Jen jste si je vymýšleli.

Lidé si to někdy uvědomují a jindy ne.

Nepotřebnost není kvalita osobního bytí, není to něco, o čem přemýšlíte. Je to něco, co o sobě víte v hloubi svého bytí. Když z toho vycházíte, jste schopni dělat neobyčejné věci.

Například žena skočí do bazénu, aby zachránila tonoucí dítě, ačkoli sama neumí plavat - nedělá to proto, že by o tom přemýšlela, ale právě proto, že o **ničem nepřemýšlí**.

V tom okamžiku ví, co má udělat. Ví o **sobě všechno a také ví, že nic nepotřebuje**. Nepotřebuje ani svůj život. Vůbec o tom nepřemýšlí. Prostě skočí do bazénu. Vidí, jak se dítě topí, a bez přemýšlení skočí do bazénu. Chytí dítě, zvedne je nad hlavu, někdo je vytáhne z vody, a teprve pak žena zavolá o pomoc, aby ji vytáhli z bazénu.

Skočí do bazénu, vytáhne dítě a když se jí pak někdo zeptá, jak si mohla myslit, že dítě zachrání, když sama neumí plavat, odpoví: „Nemyslila jsem na to. Prostě jsem věděla, co musím udělat, a udělala jsem to.“

To je instinkt pod povrchem kultury. Je to vaše kulturní tradice, která se odehrává v každém okamžiku vašeho života.

Vaším základním instinktem je pud sebezáchovy a vaše kulturní tradice vám říká, co musíte dělat, abyste zachovali Život. Nejen svůj vlastní. Snažíte se zachovat život kolem sebe. Něco ve vašem nitru, něco na buněčné úrovni vám říká, že nejde jen o váš vlastní život. A tak medvědice brání medvíďe před hladovým lvem. Je to vrozený instinkt. Jde o přežití druhu.

A právě tento instinkt ignorujete. Vaše strategie přežití vás zabíjí. Zabíjí vás vaše vlastní kulturní tradice. Ve svém podvědomí máte řadu poselství, která vám byla předána, když jste byli velice mladí. Předali vám je vaši rodiče a učitelé. A ze všeho nejdříve vám řekli, že něco potřebujete. Potřebujete něco, abyste byli šťastní, potřebujete něco, abyste byli úspěšní.

Něco potřebujete.

To je poselství vaší kultury.

Vaše sdělovací prostředky jej na každém kroku posilují. Totéž vám říká i vaše náboženství, od kterého očekáváte nejvyšší moudrost. Všichni vám říkají, že potřebujete Boha. A Bůh potřebuje, abyste se chovali určitým způsobem.

Lidstvo dnes potřebuje novou kulturní tradici. A tu vám může nabídnout Nová duchovnost. Tu vám může nabídnout zítřejší Bůh.

A dojde k tomu mnoha způsoby a v mnoha zemích. Bude to práce lidí, kteří se rozhodli, že budou spolupracovat, aby vyléčili kolektivní vědomí lidstva.

O tom jsme si už řekli hodně, ale teď ti musím říci, že představa Boha, který nic nepotřebuje, nebo Boha, kterého nepotřebujeme my, bude pro mnoho lidí stěží přijatelná. „Bůh se stane nepotřebným?“ To je opravdu těžké přijmout.

Já vím. Vaše současná teologická konstrukce Boha, který má potřeby, jež musejí být uspokojeny, je základem vašeho názorového systému. A vaše chápání sebe samých jako bezmocných bytostí, které jsou závislé na potřebném Bohu, tento systém jen posiluje. To je nejlepší cesta ke zhroucení jakýchkoli vztahů. Není tedy divu, že vztah mezi lidstvem a Bohem téměř nefunguje.

Tento vztah je den ode dne horší, zatímco se lidé snaží aplikovat ve svém životě pojetí Boha, který něco potřebuje, a začínají používat letadla jako rakety a chytré bomby jako nástroje, s jejichž pomocí chtějí Boha uspokojit.

Pamatuj si, že Život se řídí třemi základními principy. Život je funkční, přizpůsobivý a udržitelný. Když se dostane na hranici funkčnosti -když už nemůže fungovat jako dosud - vždycky se přizpůsobí. Život na zemi se brzy přizpůsobí. Už nemůže pokračovat jako dosud. Něco se bude muset změnit, a také se to změní. Život nezklame Život. **Život se přizpůsobí.**

Často jsme tu řekli a měli by to opakovat lidé na celém světě: Toto přizpůsobení může vést buď k zániku vaší civilizace, nebo k jejímu obrození.

Takže nemáme na vybranou a musíme přijmout tuto představu nepotřebného Boha ? To je teologie budoucnosti ? To je povaha zítřejšího Boha ?

Vždycky máte na vybranou. Jestliže vaše současná teologie funguje, jestliže zaručuje mír na zemi, pak nic neměňte. Vůbec o změně nepřemýšlejte. Proč byste měli něco měnit, když všechno tak dobře funguje ?

Jestliže však zjistíte, že náboženská učení všech velkých náboženství na světě nejsou schopna odvrátit zkázu lidstva, pak byste měli připustit, že je možné dovědět něco víc o Bohu a Životě.

Nevyžaduji, abyste „přijali tuto myšlenku“ nepotřebného Boha, ale měli byste o ní alespoň přemýšlet. Jste ochotni to udělat ? Můžete otevřít svou mysl možnosti, že to stojí za to ?

Protože problém vašeho světa spočívá v tom, že příliš lidí má zavřenou mysl. Myslíte si, že víte všechno, co lze o Bohu vědět.

Jste ochotni zkoumat všechno ostatní. Jste ochotni zkoumat nové myšlenky ve vědě, jste ochotni zkoumat nové procedury v medicíně, jste ochotni zkoumat nové teorie v ekonomice,

jste ochotni zkoumat nové přístupy ve školství, jste ochotni zkoumat dosud nezmapovaný prostor ve vesmíru, jste ochotni zkoumat nové techniky v psychiatrii, psychologii a fyziologii, ale nejste ochotni zkoumat nové myšlenky v teologii.

Říkáte, že to je blasfemie. Že to je apostaza. Že to není dovoleno. A v některých případech se to trestá smrtí.

Já vám však radím, abyste začali zkoumat myšlenky Nové duchovnosti - a pak spolu s ostatními začali připravovat prostor pro tuto Novou duchovnost na celém světě.

Tak dobře, pokračujme ve zkoumání. Co je další základní pravdou této Nové duchovnosti ?

Nepodmínečnost.

Je to vůbec slovo ?

Ted' ano.

Tak dobře.

Je to stav bytí, jež nemá žádné podmínky.

Tomu nerozumím.

Život JE. Prostě JE. Neexistují žádné podmínky, za kterých by Život „nebyl“.

*To nevím. Někteří lidé by řekli, že když jsi **mrtvý**, život „není“.*

V tom se mýlí.

To, čemu říkáš „smrt“ není smrt, nýbrž Život v jiné formě.

Ovšem, to vím. To už jsi mi několikrát řekl. A souhlasí s tím všechna velká světová náboženství.

Takže **Život existuje** bez jakýchkoli podmínek.

To znamená, že Bůh existuje bez jakýchkoli podmínek.

To znamená, že Láska existuje bez jakýchkoli podmínek.

Pamatuj si, že slova „Bůh“, „Život“ a „Láska“ jsou zaměnitelná. Všechna ta slova jsou jedno, takže tvoří posvátnou trojici.

Opravdová láska je bezpodmínečná. Láska, která si klade podmínky, není láska, ale falešná verze lásky. Opravdová láska, stejně jako opravdový Bůh a opravdový život, si neklade žádné podmínky.

Podmínečná Láska je oxymóron.

Proto představa Boha, který si klade podmínky pro udílení své lásky, nefunguje. Je to contradictio in adiecto neboli nesmysl. Přesto si tak představujete včerejšího Boha, který vyžaduje, abyste se snažili přiblížit Bohu, z něhož máte strach.

Láska a strach se vzájemně vylučují. Protože nemohou existovat společně, lidé mají velmi konfliktní vztahy se včerejším Bohem.

Není bezdůvodné, že téměř každý duchovní učitel lidem radí: „Nemějte strach.“

Boha se nemusíte bát, protože od vás nic nechce. Nechce nic.

*To je **velice** těžké přijmout.*

Já vím, protože vás celý život učili, že včerejší Bůh hodně vyžaduje a není schopen uspokojit své potřeby sám, takže očekává, že je uspokojíte vy. A když jeho potřeby neuspokojíte, Bůh vás potrestá. To vím, to vím.

To všechno vím.

A to nás přivádí k devátému důležitému rozdílu mezi včerejším Bohem a zítřejším Bohem.

♥ 9. Zítřejší Bůh miluje bezpodmínečně a nikoho nesoudí a netrestá.

*Přál bych si, aby **to** byla pravda.*

To je pravda.

*Zní to až příliš **krásné**.*

Takže ty si myslíš, že zítřejší Bůh je příliš dobrý na to, aby mohl existovat ?

Bůh, kterého popisuješ, takový možná je. Zítřejší Bůh je možná příliš dobrý. Mnozí z nás chtějí věřit v Boha, který odsuzuje a který trestá. Chceme věřit v Soudný den. Chceme vědět, že přijde Poslední soud.

Pak máte štěstí. Zítřejší Bůh říká, že Soudný den přijde. Poslední soud existuje.

To je dobře. Hned se cítím lépe.

KAŽDÝ den je soudný den. Poslední soud existuje v každém okamžiku.

Tak moment. O čem to mluvíš ?

Všchno, co si myslíš, co říkáš a co děláš, je soudem o tobě samém.

Už jsem ti řekl: „**Každý akt je aktem sebeurčení.**“

*Už vidím, kam míříš. Ve své knize **The Physics of Angels** říká anglikánský kněz Matthew Fox, že už abatyše Hildegarda z Bingenu prohlásila, že „každý tvůrčí akt je posledním soudem, protože člověk nemá možnost jej změnit. Každý akt je jedinou volbou.“*

V tomto prohlášení Hildegarda „překonává dualismus mezi tímto a příštím životem, mezi nebem a peklem a zemí“, říká Fox. „Hildegarda vlastně říká, že naše rozhodnutí produkují buď peklo, nebo nebe na zemi.“

Hildegarda měla pravdu.

Nepřijde snad po smrti soudný den ?

Žádná SMRT neexistuje, tak jak by mohl být po smrti soudný den ? **Život nikdy nekončí.** Všechno, co si o sobě myslíte, se projevuje ve vaší realitě, v tomto životě nebo v příštím.

Všechno, co říkáte a děláte, produkuje to, čím jste.

*To bylo hlavní myšlenkou Stephenova Simonova úžasného filmu **What Dreams May Come**.*

Ano. Stephen Simon byl velice odvážný, že takový film natočil. Film odporuje všem vašim představám o pekle a věčném zatracení.

Tyto představy dokáže většina lidí přijmout. Lidé jsou zvyklí na včerejšího Boha. Všichni víme, kde stojíme. Když se chováme dobře, je nám prokazováno dobro. Když se chováme špatně, jsme potrestáni. Jednoduché a srozumitelné.

Ale co to znamená chovat se „dobře“ ?

Jíst maso v pátek znamená chovat se dobře nebo špatně ? Jíst vepřové kterýkoli den znamená chovat se dobře nebo špatně ? Jíst cokoli během posvátného měsíce ramadan znamená chovat se dobře nebo špatně ?

Je dobré nebo špatné, když se žena nahlas modlí na posvátných židovských místech ?

Co o tom říká Halakhah ? Co říká bible ? Co říká Shari'a ?

A co o tom všem říká Bůh ?

To záleží na tom, kterého Boha posloucháš.

Nebo **kdy ho posloucháš**. Včerejší Bůh říká jedno a zítřejší Bůh říká něco jiného.

*Ale takzvaná Nová duchovnost a zítřejší Bůh neodpovídají na mnoho otázek. **Včerejší Bůh nám odpověděl na všechny naše otázky**. To na něm bylo to nejkrásnější. Ačkoli odpověděl různým lidem různě, alespoň odpověděl. Zítřejší Bůh nám nechává víc otázek než odpovědí.*

To je dobře. Otázky jsou lepší než odpovědi.

Nevím, já jsem chtěl věřit v Boha, který ví všechno. Chtěl jsem věřit v Boha, který je zdrojem vší moudrosti.

Moudrost neznamená mít všechny odpovědi, moudrost znamená mít všechny otázky.

I když jde o Boha ?

I když jde o Boha.

Jak je to možné ? Vždycky jsem si myslel, Bůh je „Zdrojem moudrosti“. A jestliže jím opravdu je, jak je možné, že nezná všechny odpovědi ?

Bůh je zdrojem všeho tvůrčího. Odpovědi nejsou tvůrčí. Jakmile si myslíš, že znáš odpověď, přestaneš tvořit. **Odpovědi zabíjí tvorbu.**

To poslední, co si můžeš přát, je konečná odpověď na cokoli. „Možnou odpověď“, možná. „Dočasnou odpověď“, možná. Ale „konečnou odpověď“ ? Nikdy.

V životě je nakonec jen jediná otázka. A ta zní: „Kdo jsem ?“ A na tuto otázku **nikdy nechceš konečnou odpověď**.

Stále se ptej. Stále zkoumej, neboť jedině v procesu zkoumání najdeš motivaci a vášeň tvořit. A tvorba je slávou Boha, která se projevuje stále novými způsoby v nekonečném procesu
BŮH NA KTERÉHO ČEKÁME

Života.

Takže ty říkáš, že světu by dnes prospěla duchovnost, která prohlašuje, že nemá všechny odpovědi. Duchovnost, která říká: „Nepřestávejme klást největší životní otázky a važme si procesu zkoumání i cest, na které tento proces zavede každého z nás. Uvědomme si, že neexistuje jen jediná správná cesta, ale že na vrchol vede mnoho různých cest.“

Ano ! A prohlase, že jakmile se dostanete na vrchol, **vždycky budou další vrcholy, na které se můžete vydat.**

S radostí prohlase, že vrchol jedné hory je úpatím druhé - a že hory nikde nekončí. Radujte se z toho, že jsou nekonečné.

Tato radost z nekonečnosti vašeho Bytí nakonec změní vaše náboženství a váš svět.

To je duchovnost, o které tu mluvím. To je duchovnost, kterou navrhuji. A k této změně duchovního projevu lidstva dojde. Je to jen otázka času. Jde jen o to, kdy k tomu dojde.

Tuhle otázku jsi mi položil už šestkrát.

Buď trpělivý.

Stane se to, až se dostanete na pokraj sebezničení a až nebudete mít co zachraňovat ? Nebo se to stane dřív, dokud ještě bude existovat něco z toho, co je ve vašem životě na zemi dobré a krásné ?

*Tak teď ses zeptal po **sedmé.***

A TEBE žádám, abys tuto otázku opakoval sedm **tisíckrát**. Žádám tě, abys ji opakoval sedm **milionkrát**. Žádám tě, abys ji opakoval znovu a znovu a znovu, **dokud tě někdo neuslyší.**

Protože to je dnes velice naléhavá otázka. Život nemůže čekat na odpověď o moc déle. Brzy bude nucen najít svou vlastní odpověď.

Pokud to neuděláme my, „systém“ si najde svůj směr.

Na to můžeš vsadit svůj život. Ve skutečnosti to už děláte.

(16)

KONEC JEDINÉHO ZDROJE

Tak dobře, v pořádku. Vidíme, že jednota a nepotřebnost a bezpodmínečnost patří k základním pravdám Nové duchovnosti. Vím, že existují ještě další. Můžeš mi říci které ?

Ne, to ti neřeknu.

Cože ?

Řekl jsem, že ti to neřeknu. Ne teď.

BŮH NA KTERÉHO ČEKÁME

Proč ne ?

Protože, kdybych ti všechno řekl v této knize, udělal bys z ní bibli.

To bych neudělal.

Ale někteří lidé by to udělali. Věř mi.

Ano, už to chápu.

Takže nedáme všechno do jedné knihy a neuděláme z tebe jediný zdroj.

Pravda je taková, že jediný zdroj má každý člověk ve svém nitru. To je další základní pravda Nové duchovnosti, a je to poslední pravda, o které tu budeme mluvit. Každý, kdo se chce dovědět víc, se musí ponořit do svého nitra.

Hledejte uvnitř, ptejte se uvnitř, **jděte** hluboko dovnitř - neboť pokud to neuděláte, nic nezískáte, nic se nedovíte. Nedovíte se odpovědi, které vás uspokojí, nezískáte klid, který zůstane ve vašem nitru, a nepoznáte radost, která z vás bude vyzařovat, a nestanete se láskou.

Láska se stane vámi - a vy se **stanete** láskou a budete krásnými. To už láska dělá. Láska člověka transformuje. Láska obrací všechno naruby. Aby však byla **trvalá**, musí vycházet z vašeho nitra - z **nitra každého z vás**.

Takže chcete-li se dovědět víc o Nové duchovnosti, musíte jít do svého nitra. Musíte meditovat. Musíte hloubat a přemítat. Uvažujte o tom, co vám dala tato kniha, a přemýšlejte o tom ve svém srdci.

Ale co když chce člověk rozšířit své vědomí s pomocí nástrojů vnějšího světa ? Copak to nemůže udělat ? Není snad rozumné dívat se kolem sebe a pozorovat, jak žijí druzí a co říkají o svých zkušenostech ?

Ovšemže to je rozumné. Pokud všemu, co se dovíš ve vnějším **světě**, nepřipisuješ veškerou autoritu.

Vysvětli mi to.

Sbíráš-li to, co ti tvůj svět může nabídnout, zatímco hledáš vnitřní pravdu o Bohu a Životě, zajisté získáš informace, které hledáš. Informace ti prakticky spadnou do klína. Stejně jako tahle kniha.

Pokud však v těchto záležitostech připisuješ veškerou autoritu vnějšímu světu, pak děláš z vnějších informací svůj posvátný zdroj.

Nikdy nezapomínej tohle: Svůj posvátný zdroj najdeš pouze ve svém nitru.

Ve vnějším světě však najdeš skvělé pomocníky - můžeš jim říkat „andělé“ - kteří k nám přišli, aby nám pomáhali v našem vnitřním hledání tím, že nám předávají své vlastní zkušenosti.

Ano, a těmito anděly jste **všichni**. Úkolem každého z vás je probouzet druhé, předávat jim zkušenosti a připomínat jim, čím opravdu jsou.

Protože nikdy nevíme, kdy nějaké naše slovo nebo čin rozsvítí světlo v nitru druhého člověka

a odhalí mu jeho nejhlubší moudrost.

Přesně tak ! Konečně jsi to pochopil ! Takže nenapišeme všechno do jediné knihy, nepředáme všechno jedinému člověku, aby všechno vycházelo z jediného zdroje, ale dovolíme Životu, aby čerpal ze samotného životního procesu.

Řekneme každému, aby se díval kolem sebe a sledoval, co mu život přináší jako další vnější zkušenost, která vede v větší moudrosti z nitra. Ochota každého jedince zapojit se do tohoto procesu bude kritériem jeho odhodlanosti vytvořit prostor pro Novou duchovnost na zemi.

Každý, kdo si myslí, že lze všechno najít na stránkách jediné knihy, je stále ještě uvězněn ve starém způsobu myšlení.

Právě o poselství včerejšího Boha se říkalo, že je obsaženo v jediném textu, v jediné posvátné knize. Ti, kteří vědí o zítřejším Bohu, nic takového netvrdí.

Právě toto tvrzení učinilo včerejšího Boha tak nebezpečným. Protože ti, kteří nepřijali specifickou doktrínu obsaženou v jediné knize, byli vyloučeni z „obce věřících“, byli zesměšňováni, odsuzováni a zabíjeni.

Zítřejší Bůh nebude hlásat výlučnost jediného zdroje a myšlenky Nové duchovnosti nebudou obsahovat žádnou doktrínu výlučnosti.

Nová duchovnost je otevřený systém, který se neustále rozšiřuje. Tento systém čerpá z procesu Života a ze zkušeností lidí, kteří se jej účastní.

Nemluvíme tu o jediné doktríně, obsažené v jediné posvátné knize, mluvíme o kolektivní **zkušenosti** lidstva, zaznamenané v mnoha knihách.

*Takže Nová duchovnost není jakousi transformací **Hovorů s Bohem** v „nové náboženství“ ?*

Nová duchovnost je všechno, jen ne nové náboženství. Kdyby tomu tak bylo, byl bych první, kdo by vám poradil, abyste všechny ty knihy spálili a zapomněli na ně.

Tyto knihy mají velkou hodnotu - ale pouze jako individuální zkušenost jednoho člověka. V tomto kontextu mají nesmírnou cenu. Kdyby se však měly stát „oficiálním textem“ nebo „posvátným zdrojem“ nové formy duchovního projevu, mohly by být velice nebezpečné. A stejně nebezpečný bys mohl být ty.

Nemám v úmyslu stát se nebezpečným.

Pak tedy každému řekneš, že takové zážitky, jako jsi měl ty, může mít každý. Vysvětlíš lidem, že každý „hovoří s Bohem“ neustále a že není otázkou, s **kým Bůh hovoří**, otázkou je, **kdo naslouchá**.

Budeš se bránit pokušení dovolit druhým, aby tě zařadili do nějaké zvláštní kategorie nebo aby tě považovali za „zdroj“ jejich duchovní pravdy.

Tomu se bránit budu, věř mi. Už to dělám a budu v tom pokračovat.

To je dobře. Neboť nic nemůže zničit Novou duchovnost rychleji než tvrzení, že pochází z jediného lidského zdroje. Nová duchovnost pochází z jediného zdroje, ale ne z jediného INDIVIDUÁLNÍHO LIDSKÉHO zdroje. Pochází z jediného zdroje, který proudí celým lidstvem - a veškerým Životem.

Proto její vyjádření nebude stejné u každého člověka. Bude specifickým projevem každé individuální životní formy. Tyto projevy mohou být podobné, ale nikdy nebudou totožné. Kdyby tomu tak bylo, znamenalo by to, že vzniká nové dogma.

Lidé často chápou věci obráceně. Dělají z dogmat své bohy. Ale dogma není Bůh, Bůh je každý živý tvor.

Proto dávej pozor, aby lidé nezměnili tohle nebo jakékoli jiné poselství v dogma - a dogma v Boha.

Definici božské podstaty nehledej v jediném, nýbrž v mnoha zdrojích a v procesu samotného Života. Nic neodmítej a nic nevyklučuj.

Neříkej, že pravda je výlučně „tady“ nebo výlučně „tam“. Říkej, že pravda není „ani tady, ani tam“, neboť pravda je **všude**.

Pravda je v koránu a v Upanišádách. Pravda je v Bhagavadgítě a v bibli. Pravda je v částech bible, kterým se říká Tóra a Žalmy a Nový zákon. Pravda je v Knize Mormon a v Knize skrytých slov. Pamatuj si tohle: Celou pravdu nenajdeš **nikde** a částečnou pravdu najdeš **všude**. Každý jednotlivý zdroj obsahuje neúplné poznání.

Proto požádej všechny lidi, kteří jsou ochotni žít podle principů Nové duchovnosti, aby považovali každou knihu a každého posla za posvátného, právě tak jako jsou posvátní oni, neboť jejich vlastní život píše knihu jejich nejposvátnějších pravd.

Nikdy nezapomeň tohle:

Tvůj vlastní život píše knihu tvých nejposvátnějších pravd a přináší o tom důkazy.

DRUHÝ DÍL

ČTVRTÁ TRANSFORMACE

(17)

NOVÉ ZPŮSOBY VNÍMÁNÍ BOHA

*Karen Armstrongová říká ve své pozoruhodné knize **The Battle for God**, že „zhroucení zbožnosti zakořeněné v mýtech a kultech přinutilo věřící v osvícenské době, aby hledali nové způsoby zbožného života“. Z toho, co říkáš, usuzuji, že v blízké budoucnosti se stane něco podobného. Mám pravdu ?*

Ano. A z téhož důvodu. Lidstvo si velice brzy uvědomí, že včerejší Bůh nemůže sloužit budoucímu světu.

Ano, už brzy dojde ke „zhroucení zbožnosti zakořeněné v mýtech a kultech“ a lidstvo opět začne „hledat nové způsoby zbožného života“.

Myslím, že této nadcházející změně budu říkat Čtvrtá transformace.

Budeš ?

*Abych to uvedl do správného kontextu, dovol mi, abych se vrátil k prohlášení svého přítele Duana Elgina, který v knize **Promise Ahead** píše:*

„Jen třikrát v historii lidstva se náš pohled na realitu změnil tak zásadně, že způsobil revoluci v našem pojetí vesmíru, člověka a lidských vztahů.

K první transformaci došlo přibližně před 35 tisíci lety, když se lidstvo „probudilo“... K druhé transformaci došlo před 10 tisíci lety, když lidstvo opustilo kočovný způsob života a začalo zakládat vesnice a farmy.“

Součástí druhé transformace, asi před 5 tisíci lety, bylo postupné vznikání městských států a rozvoj civilizace jako takové. Duane říká: „Ke třetí transformaci našeho způsobu vnímání reality došlo přibližně před 300 lety, když stabilita agrární společnosti ustoupila radikálnímu dynamismu a materialismu vědecko-průmyslového věku.

Kdykoli se změnil převládající způsob myšlení lidstva, vždycky se změnilly všechny ostatní
BŮH NA KTERÉHO ČEKÁME

aspekty života.“

Z toho, co říkáš, mám dojem, že přesně to se stane, až lidstvo přijme zítřejšího Boha.

Ano, pochopil jsi to naprosto správně.

Ne, byl to Duane, kdo to pochopil. Já pouze rozšiřuji jeho závěry a nazývám toto nejnovější duchovní probuzení Čtvrtou transformací.

*Tato revoluce se zdá být poněkud opožděná, neboť, jak už jsem řekl, ve všech ostatních oblastech **kromě** oblasti duchovní už k revoluci došlo. Věda udělala objevy, které vyrazily lidstvu dech. Moderní lékařské techniky prodloužily lidský život za hranice neoptimističtějších očekávání. Technologické vynálezy přesahují schopnosti lidského chápání. Neuvěřitelný pokrok zaznamenala také politika, ekonomika, průmysl i umění - prakticky **všechny** oblasti kromě náboženství a našeho duchovního chápání, které ustrnulo na úrovni, kde bylo před několika tisíci lety.*

Takže závěr je jasný:

Lidstvo nemůže řešit problémy jedenadvacátého století způsoby prvního století - tím méně způsoby z doby ještě vzdálenější.

To by bylo stejné jako přijít do operačního sálu moderní nemocnice s nástroji z prvního století.

Zítřejší morální a společenské problémy nelze řešit použitím myšlenek z osmnáctého, desátého nebo dokonce šestého století. Tyto myšlenky nebyly „nesprávné“ nebo „špatné“, byly prostě **neúplné**.

Dokud nepřiznáte, že **nevíte všechno, co lze vědět o Bohu a Životě**, nemáte žádnou naději pokračovat ve svém dosavadním způsobu života na této planetě.

*Přesto někteří lidé tvrdí, že příčinou našich problémů je pravý opak toho, co říkáš. Tito lidé říkají, že náš problém spočívá v tom, že jsme se vzdálili myšlení našich předků a že se musíme **vrátit ke** starému způsobu myšlení a ke starým tradicím.*

Fundamentalistické chápání posvátných textů vašich náboženských tradic je moudré -ale zároveň neúplné, a tudíž nebezpečné. Uctívejte tradice, ale také rozšiřujte své porozumění. To je dnes nutné. To musejí dělat všechna náboženství, pokud chtějí lidstvu pomoci.

Uctívejte své tradice, ale zároveň je rozšiřujte. To se stane, až lidstvo přijme zítřejšího Boha.

Mohl bys mi říci přesněji, kdy k tomu dojde ?

Z individuálního hlediska bude evoluční proces probíhat mnohem rychleji u jedinců, kteří si vědomě volí způsoby, jakými se chtějí vyvíjet. Pro lidi, kteří se považují spíš za pozorovatele než za aktivní účastníky, bude proces evoluce pomalejší.

Z kolektivního hlediska bude rychlost evoluce záviset na tom, kolik lidí se rozhodne vytvářet svou budoucnost vědomě, a na tom, jak brzy dosáhne jejich počet kritického množství.

I tohle může lidstvo řídit. Jestliže se spojí velké množství lidí, kteří se rozhodnou vytvářet budoucnost vědomě, lidstvo by mohlo dosáhnout kritického množství poměrně brzy. Během několika desetiletí, nikoli staletí. Možná během několika let.

Všechno závisí na vás. Všechno závisí na tom, jak odpovíte na tuto výzvu. Všechno závisí na tom, zda ji vůbec uslyšíte. Neboť duše lidstva dnes volá: „Kdo se zapojí do týmu lidstva?“

Ale tohle není tým ve smyslu „my proti nim“, že ne? Tím chci říci, že to není soutěž.

Ne. Je to tým, který spolupracuje na vytváření společné budoucnosti. Nemusíte s nikým soutěžit, protože žádný jiný tým neexistuje. Chápejte život jako hru, nikoli jako soutěž nebo boj.

V minulosti jste chápali život jako boj. Bojovali jste proti přírodě, bojovali jste jeden proti druhému, bojovali jste proti samotnému Životu, neboť jste jej považovali za svého přirozeného protivníka. Život však není vaším protivníkem a nikdy jím nebyl. Příroda není vaším protivníkem a nikdy jím nebyla. Druzí lidé nejsou vašimi protivníky a nikdy jimi nebyli.

*Zdá se, že tohle byl náš největší problém. Považovali jsme Boha a všechno, co stvořil, za našeho **protivníka**.*

Ano, to je do jisté míry pravda. Mnoho věcí jste považovali za negativní. Myslili jste si, že Bůh je proti vám a že se ho musíte bát. Myslili jste si, že příroda je proti vám a že si ji musíte podmanit. Myslili jste si, že Život je boj a že **to tak musí být**.

Přírodu si nemusíte podmanit, musíte s ní jen spolupracovat. Proti Životu nemusíte bojovat, musíte se jím nechat unášet. A nemusíte se bát Boha, musíte s ním splynout.

A totéž platí o náboženstvích. Ani náboženství nejsou našimi protivníky. Musíme s nimi spolupracovat, zatímco hledají vyšší pravdu a pomáhají nám najít naši vlastní cestu k pravdě.

Správně. Nová duchovnost nebude odsuzovat tradiční náboženství, naopak se bude snažit **zahrnout** je do permanentního procesu, který odhaluje boží pravdu.

Vaše náboženské tradice obsahují mnoho pokladů, které si nemůžete dovolit odhodit. Budoucnost lidstva závisí na zkoumání a oživení náboženství, nikoli na jeho odmítnutí.

V blízké budoucnosti budete zkoumat jednu náboženskou doktrínu po druhé, abyste zjistili, co má smysl a co smysl nemá, co funguje a co nefunguje.

Obnovíte dobré tradice, postupně se vzdáte všeho, co vám přestalo sloužit, a přidáte nové myšlenky zrozené z rozšířeného vědomí, které se pak stanou základem Nové duchovnosti.

Takže náboženství nezmizí z povrchu Země?

Vůbec ne, náboženství bude naopak všudypřítomné. Zmizí jen učení o zlostném, žárlivém a trestajícím Bohu. Zmizí morální ospravedlnění odplaty a pomsty. Zmizí doktríny o výlučnosti, které vrhaly stíny na mnohá náboženství minulosti.

A vedle náboženství bude existovat nová forma lidského vyjádření touhy po sblížení s Bohem, vyjádření, jež nebude zakořeněno v posvátných knihách a učeních, ale v každodenním životě každého člověka, který upřímně hledá Boha.

Doufejme, že žádná z těchto forem vyjádření nebude prohlašovat, že je lepší než druhá.

Tak to bude. Ať je dnes sebetěžší si to představit, vaše tradiční náboženství se v budoucnosti přestanou navzájem odsuzovat. Nová duchovnost otevře dveře všem formám upřímného hledání moudrosti. Najdete nový způsob, jak komunikovat s Bohem a jeden s druhým -

způsob, který navždy změní váš svět.

Jak k tomu dojde ? Kdo to způsobí ? A jak mohu pomoci já ?

Nedojde k tomu pod vedením jediného člověka, nýbrž pod vedením mnoha.

Začne to v důsledku všeobecného probouzení. To bude první krok. Mnozí lidé se najednou probudí.

Během tohoto procesu probouzení se stane mnoho věcí. Některé se dějí už dnes. Všechny tyto změny nakonec sjednotí kritické množství lidí kolem myšlenky, že **musí existovat jiný způsob života**.

*Ano, už vidím jednořádkový slogan tohoto probouzejícího se hnutí: „**Musí existovat jiný způsob.**“*

*Musí existovat **jiný způsob**, jak organizovat náboženství. Musí existovat **jiný způsob**, jak dělat politiku. Musí existovat **jiný způsob**, jak dělat byznys. Musí existovat **jiný způsob**, jak vzdělávat naše děti. Musí existovat **jiný způsob**, jak jednat s lidmi. Musí existovat **jiný způsob**, jak žít život. Způsob, který má **smysl**. Způsob, který **funguje**. **Musí existovat jiný způsob.***

Takový způsob existuje. Bude se mu říkat Nová duchovnost a rozšíří se nejen do sféry náboženství, ale do všech oblastí života, protože neexistuje žádná oblast života, která by nebyla projevem toho, co si myslíte o Životě.

Politika je **projevem** vaší duchovnosti.

Ekonomika je **projevem** vaší duchovnosti.

Vzdělání je projevem vaší duchovnosti.

Vaše vztahy jsou **projevem** vaší duchovnosti.

Sexualita je **projevem** vaší duchovnosti.

Váš život je projevem vaší duchovnosti.

Jak se budete kolektivně probouzet, začnete kritizovat různá rozhodnutí státu. Budete žádat velké korporace, aby vám vysvětlili své obchodní praktiky. Pochopíte, že mnoho případů násilí, lze přičíst na vrub náboženských učení. Náboženských učení, proti kterým se nikdy nikdo vážně nepostavil. Místo abyste napadli učení, napadáte jeden druhého. Proč nezměnit učení ? Proč nezměnit to, co vás žene jednoho proti druhému ?

Sama kultura, v níž jste se narodili, vás nutí ničit kulturu, v níž jste se narodili - a vy to ani nevidíte, natož abyste to přiznali. Proč si nezachováte to, co je ve vaší kultuře nejlepší, a proč neodhodíte všechno, co je destruktivní ?

Čím víc lidí přijme zítřejšího Boha a myšlenky Nové duchovnosti, tím víc lidí si začne uvědomovat, že spousta věcí kolem vás je nepřijatelná. Ne proto, že by to bylo „špatné“, ale proto, že to neodpovídá tomu, čím jste a čím chcete být. Ani individuálně, ani kolektivně.

Ty tedy říkáš, že lidstvo začne ztrácet trpělivost samo se sebou.

Už ji ztrácí.

A proto vznikne toto hnutí za Novou duchovnost a během příštích dvaceti až třiceti dokončí svou práci.

Ano. Lidstvo pomalu ztrácí trpělivost a konečně chce něco udělat. V blízké budoucnosti si lidé jasně uvědomí, jakou roli hrají náboženská učení při vytváření mnoha kulturních tradic, jež produkují na vaší planetě trvalou nedůvěru, nenávist, násilí a zabíjení.

Každý člověk bude konat svou povinnost, jen málokdo zůstane stát stranou, protože bude stále jasnější, že přišel čas, aby obyčejní lidé vzali své záležitosti do svých vlastních rukou a přestali se spoléhat, že za ně druzí vytvoří kolektivní budoucnost lidstva.

Mnozí lidé se necítí kvalifikovaní pro tak náročnou práci. Někteří lidé by rádi pomohli, ale myslí si, že nemají potřebné vědomosti, vzdělání a kvalifikaci.

Bůh nevolá kvalifikované, Bůh kvalifikuje povolání.

Lidé, kteří se cítí povolání, zjišťují, že mají nejen potřebné schopnosti a dovednosti, ale také čas a energii. Lidstvo si brzy uvědomí, že bylo zrazeno. Bylo zrazeno právě lidmi a organizacemi, jimž byla svěřena péče o jeho blahobyt.

Lidstvo si brzy uvědomí, že jeho budoucnost je vážně ohrožena. Je ohrožena právě učením, doktrínami a názory, o nichž si lidé mysleli, že je osvobodí od utrpení.

Lidstvo se brzy probudí z dlouhého spánku a všimne si, že začal nový den, a rozhodne, zda to bude nejtemnější den v historii nebo úsvit nejkrásnějšího zítřka.

V následujících letech budou miliony lidí vrženy až na pokraj svého vědomí, na nejzazší hranici svého chápání a možná až na pokraj zoufalství - ale to nebude nenávratné, neboť zázrak je vždycky možný.

A lidé s otevřenou myslí a odvážně tlukoucím srdcem oznámí své členství v týmu lidstva a vrhnou se do budování nové budoucnosti.

Toho dne přijmete zítřejšího Boha, neboť právě on vás bude inspirovat.

(18)

OBČANSKÉ HNUTÍ ZA OSVOBOZENÍ DUŠE

*Já jsem inspirován už teď. Nejradši bych už začal. Co mohu udělat ? Konkrétně, **tady a teď, dnes a zítra**, co mohu udělat ?*

Prvním úkolem každého, kdo chce žít podle principů Nové duchovnosti, je prozkoumat své nitro.

Začni pravidelně meditovat, modlit se a tiše naslouchat své duši. Můžeš začít hned teď. Patnáct minut každé ráno a patnáct minut každý večer může změnit tvůj život. Někteří z vás nevěnovali tolik času tichému rozjímání ani jednou za celý život.

Zadruhé, trénuj své tělo. Tvá mysl není schopna jasně vnímat, když se tvé tělo stěží vleče. Jestliže pravidelně necvičíš, udělej si program hned teď. Dvacet minut cvičení denně může změnit tvůj život. Někteří z vás nevěnovali tolik času cvičení ani jednou za celý život.

Zatřetí, dobře jez. Tím, co jíš, otupuješ svou mysl a zabíjíš své tělo. Účinky se projevují pomalu a zákeřně. Až si jich nakonec všimneš, je už příliš obtížné změnit životosprávu.

Dvě třetiny lidí v západní společnosti jsou obézní. Jíte cukr, jíte škrob, jíte živočišné tuky a spoustu dalších nezdravých jídel, jež ani ten nejlepší zažívací systém na vaší planetě není schopen strávit. V důsledku toho váš tělesný život v dnešní formě končí mnohem dříve, než by měl. Navzdory všem varováním nejste ochotni změnit svou životosprávu a zdá se, že jste posedlí touhou ujist se a upít (nebo ukouřit) k smrti.

Ano, kouření je součástí vašeho problému, neboť nikotin je nebezpečná **chemikálie**, kterou vaše tělo absorbuje přímo do plic. Kouření je ten nejhorší **druh stravy**, protože nikotin stravuje VÁS - ale zdá se, že vás to příliš nezajímá. Nestaráte se ani o své blízké, neboť jste ochotni připravit je o svou přítomnost tím, že umřete o mnoho let dříve jen proto, abyste si dopřáli nespočetné dávky nikotinu každý den.

♥ **V době Nové duchovnosti to bude považováno za naprostý nedostatek duchovní disciplíny, neboť to ukazuje nezáměr o primární hodnotu, již je zachování Života.**

*Takže, chceme-li žít podle principů Nové duchovnosti, měli bychom učinit několik velmi praktických kroků - například začít **pečovat o své zdraví**.*

Správně. Tím byste měli začít, protože to ctí primární hodnotu. Až vaší primární hodnotou přestane být **okamžité uspokojení** a stane se jí Život, můžete říci, že žijete opravdu duchovně.

Chcete-li aby lidstvo přežilo, pak se zachování života musí stát vaší prioritou.

V současné době se mnoho lidí nestará o své zdraví. Většina lidí spoléhá na druhé. To je příčinou vzniku nových náboženství, která vám říkají, čemu máte věřit, vlád, které vám říkají, co máte dělat, škol, které vám říkají, co si máte myslet, ekonomik, které vám říkají, co máte mít, a společností, které vám říkají, čím máte být.

Vaším největším problémem je **závislost**.

Proto nazývám přijetí zítřejšího Boha a vytvoření Nové duchovnosti **Občanským hnutím za osvobození duše**. Neboť toto hnutí vás osvobodí od vašich závislostí.

Jedině proto, že jste závislí, můžete být utlačováni nerozumným a krutým Bohem. Jedině proto, že jste závislí, můžete být utlačováni nerozumným a krutým státem. Jedině proto, že jste závislí, můžete být utlačováni nerozumnou a krutou společností nebo nerozumnou a krutou ekonomikou nebo dokonce nerozumnými a krutými školami - ve kterých se dnes musíte nejen vzdělávat, ale také **bránit**.

Druhou největší slabostí lidstva je nedostatek vaší vzájemné závislosti.

*Tak moment. Naší největší slabostí je **závislost** a naší druhou největší slabostí je nedostatek **vzájemné závislosti** ? Nezdá se ti, že v tom je rozpor ?*

Tak ti to připadá jen proto, že považuješ závislost a vzájemnou závislost za jedno a totéž. Být „vzájemně závislý“ znamená žít v oboustranném vztahu. Být závislý znamená být na něčem závislým do takové míry, že to vytváří tělesný nebo psychologický návyk.

Mnozí lidé jsou chorobně závislí na svém náboženství, na svém státu, na svém zaměstnavateli a na celé společenské struktuře. Když jim tuto strukturu vezmeš, přestanou být schopni překonávat překážky, řešit problémy a činit rozhodnutí. Tito lidé si myslí, že mají potřeby, které nemohou uspokojit sami.

Takový způsob myšlení od nich vyžaduje včerejší Bůh, aby na něm byli závislí.

Zítřejší Bůh nic takového vyžadovat nebude. Zítřejší Bůh lidem řekne: „Nepotřebujete mě. Nepotřebujete náboženství. Nepotřebujete stát. Nepotřebujete zaměstnavatele. Nepotřebujete společenské struktury, které jste si vytvořili. Společenské struktury jsou vašimi nástroji, vy nejste nástroji společenských struktur. Používejte jich ke svému prospěchu, nenechte se jimi zneužívat.

*Každý však **někoho** potřebuje. To je naprosto přirozené*

Jste **vzájemně závislí** v tom smyslu, že nikdo nemůže existovat sám - nikdo není ostrov. Nejste však závislí v tom smyslu, že potřebujete **určitého člověka**.

O tom si promluvíme, až budeme hovořit o zítřejším Bohu a lidských vztazích. Teď ses mě však ptal, co můžete udělat, chcete-li zkoumat Novou duchovnost už dnes. Řekl jsem ti tři věci, které můžete udělat okamžitě. A existuje další.

Jaká ?

Hledejte duchovní inspiraci a potravu pro svou duši. Uvědomujte si posvátnost veškerého Života a uctívejte všechno, co je inspirováno Bohem.

Dělejte to takovým způsobem, jaký vám vyhovuje.

Chodte pravidelně do kostela, do chrámu, do mešity nebo do synagogy - chodte kamkoli, kde najdete posvátnou inspiraci. Ale ani tam se nebojte klást otázky. Nebojte se odporovat doktrínám, pokud vám to velí srdce. Nepřijímejte žádné názory jen proto, že vám to někdo řekl, „nejděte s davem“ jen proto, že to je nejsnazší.

Pamatuj si tohle: Bůh nepotřebuje být „uctíván“ a zítřejší Bůh vám to jasně řekne.

Lidstvo by si dnes mělo uvědomit, že vyjadřovat úctu k Životu je něco jiného než uctívat Boha, který ve skutečnosti Život ničí - a vyzývá lidi, aby udělali totéž. V tom je zásadní rozdíl mezi zítřejším Bohem a včerejším Bohem.

Co když se něčemu v hloubi mé duše bytostně přičí chodit do kostela, kde lidé uctívají Boha, který řeší konflikty zabíjením a ovládá davy hrozbou věčného zatracení ?

V tom případě si najdi jiný způsob uctívání Života, který odpovídá tvé povaze.

Chod' do přírody, rozjímej, poslouvej dobrou hudbu, čti klasickou poezii nebo literaturu - **prostě si najdi nějaké spojení s nádherou Života**, která JE projevem Boha.

Můžeš se například rozhodnout, že si přečteš nejméně dvě knihy měsíčně. Kniha, kterou právě držíš v ruce, může být první z nich.

To je úžasné ! Takže už jsem na nejlepší cestě !

Jen tak vytrvej. Nedovol, aby tahle kniha byla první a poslední. Chceš-li žít podle principů Nové duchovnosti, seznam se s jejími projevy ve vnějším světě. **Vzdělávej se.**

Seznam se s jejími projevy a pak se snaž zjistit, zda rezonují s tvou vnitřní pravdou - nebo zda tě k ní přibližují.

To znamená, že jestliže jsi ještě nikdy nebyl v kostele nebo synagoze nebo katedrále nebo mešitě, přemýšlej o tom, že bys tam mohl zajít. Podívej se, co se tam děje.

Jestliže jsi ještě nikdy nemeditoval, zkus to. Jestliže ses ještě nikdy nemodlil, zkus to. Jestliže ses ještě nikdy nepostil, zkus to. Sleduj, jak tyto činnosti působí na tvou mysl, tělo a duši.

A především čti a čti a čti. Čti, aby ses dověděl, čím všichni učitelé přispívají k vytvoření zítřejšího Boha.

Je taková spousta knih ! Nevím, kde začít.

Kde bys chtěl začít ?

*Znám mnoho spisovatelů, jejichž knihy bych lidem rád doporučil. Uvedu jen některé z nich: Brad Blanton (**Honest to God**), Deepak Chopra (**How to Know God**), Ram Dass (**Still Here**), Wayne Dyer (**There's a Spiritual Solution to Every Problem**), Duane Elgin (**Promise Ahead**), Thkh Nhat Hanh (**The Heart of the Buddha's Teaching**), Thom Hartmann (**The Last Hours of Ancient Sunlight**), Robert Heinlein (**Stranger in a Strange Land**), Hazel Hendersonová (**Building a Win-Win World**), Esther a Jerry Hicksovi (**Being Well Being**), Jean Houstonová (**Jump Time**), Barbara Marxová Hubbardová (**Conscious Evolution**) a Gerald Jampolsky (**Love Is Letting Go of Fear**).*

*A další: Daphne Rose Kingmaová (**The Future of Love**), dr. Ilchi Lee (**Brain Respiration**), rabín Michael Lerner (**Spirit Matters**), Mary Manin Morrisseyová (**No Less Than Greatness**), Wayne Muller (**Learning to Pray**), Jack Reed (**The Next Evolution**), Don Miguel Ruiz (**The Four Agreements**), rabín Jonathan Sacks (**The Dignity of Difference**), Robert Theobald (**Reworking Success**), Eckhart Tolle (**The Power of Now**), Marianne Williamsonová (**Everyday Grace**), Paramahansa Yogananda (**Autobiography of a Yogi**) a Gary Zukav (**Seat of the Soul**).*

Ne všechny tyto spisovatele lze zařadit mezi autory „duchovních knih“, ale všichni píšou o nových způsobech myšlení, které vyjadřují principy Nové duchovnosti. A knihy, které jsem tu uvedl, nejsou jediné, jež tyto spisovatele napsali. Prakticky každá kniha od Marianne Williamsonové otvírá mysl, léčí srdce a uklidňuje duši.

*Také věřím, že čtenáři hodně získají čtením ostatních knih edice **Hovorů s Bohem**. Například **Druhá kniha Hovorů s Bohem** pojednává o praktické aplikaci duchovních principů v každodenním životě. Také ostatní knihy jsou obdivuhodně stručným, neuvěřitelně srozumitelným a překvapivě působivým vyjádřením principů Nové duchovnosti.*

A samozřejmě existuje mnoho dalších, neobyčejně moudrých a opravdových autorů a učitelů, jejichž knihy by tu měly být uvedeny.

Souhlasíš se vším, co tyto učitelé říkají ?

*Samozřejmě že ne. Ani bych **nechtěl** souhlasit s každým jejich slovem a prohlášením. Myslím, že by to bylo příliš lehkomyslné.*

Mnoho lidí však **věří všemu**, co si přečtou v knihách, které jim poskytují duchovní potravu.

To mě mrzí, ale myslím, že to je nebezpečné, protože to může vést k fanatickému lpění na každé větě a k dogmatické interpretaci každého odstavce. Takový přístup uzavírá mysl a

redukuje proces duchovní inspirace na pouhé memorování.

Ale copak jsi neřekl, že tyto knihy jsou inspirovaným slovem Božím ?

To jsem řekl, ale byly napsány lidmi - některé dokonce několika lidmi - a mnohé byly zrevidovány, „zmodernizovány“ a přeloženy do různých jazyků.

Posvátné knihy všech náboženských tradic by samozřejmě měly být zařazeny do tvého seznamu, neboť obsahují velkou moudrost, a je smutné, že je nečetli mnozí věřící, kteří podle nich žijí.

*Věřím, že by lidstvo hodně získalo, kdyby užívalo stejná měřítká na všechny tyto posvátné knihy a ostatní učení inspirovaná Bohem. Každá z těchto knih by měla být podrobena následujícímu testu: „**Pomáhá tato kniha lidem ? Podporuje život ? Podporuje léčení lidského srdce ? Produkuje harmonii ?**“*

Každý člověk by si pak měl utvořit svůj vlastní názor na základě své vlastní vnitřní moudrosti.

A pamatuj si, že i názory, s nimiž nesouhlasíš, tě mohou přivést blíž k tvé vnitřní pravdě.

Když jsem ti říkal, že každá kniha je posvátná a každý posel svatý, myslel jsem to právě v tomto kontextu. Neboť Život byl stvořen proto, aby vás přivedl k vaší nejvnitřnější pravdě, a **také to udělá, když mu to dovolíte.**

Život vás otevře všemu, co je ve vás pravdivé. Proto žehnejte Životu a všemu, co je v něm obsaženo. Neodsuzujte to, s čím nesouhlasíte, ani to nepovažujte za špatné, nevhodné nebo neúčinné. Neboť všechno, co vás vede k vaší vnitřní pravdě, je dobré, a všechno vás tam vede.

Nesouhlasíte s tím, co právě čtete ? Výborně ! Pak to splnilo svůj úkol. Neboť cílem tohoto dialogu není **přesvědčit vás**, nýbrž vrátit vás sobě samým a sjednotit vás s vaší nejvnitřnější pravdou - a Stvořiteli tohoto dialogu je lhostejné, jak k tomu dojde.

Už jsem řekl, že v blízké budoucnosti lidstvo ochotně přijme rozšířené pojetí Boha a Života. A tak to bude. To se opravdu stane. A bude to mít nesmírný vliv na vaše náboženství.

Jak to bude „vypadat“ ?

Až přijmete zítřejšího Boha, vaše náboženství se změní několika způsoby.

Vaše tradiční náboženství přestanou bojovat Jedno proti druhému.

Přestanou se dohadovat o malichernostech. Přestanou se navzájem odsuzovat a říkat vyznavačům ostatních náboženství, že půjdou do pekla.

Přestanou dělat ještě něco jiného, a to je velice důležité.

A co to je ?

Vaše tradiční náboženství přestanou předstírat, že znají všechny odpovědi.

Připustí, že koneckonců nevědí všechno o Bohu a Životě. Otevřeně přiznají, že jsou věci, které nechápou - a že pochopení těchto věcí může změnit všechno.

Sir John Templeton tomu říká „teologie pokory“.

To je velice výstižné. Neboť pokora by dnes prospěla vašim teologiím ze všeho nejvíc - a většina vašich organizovaných náboženství tento postoj nakonec přijme, až lidstvo přijme zítřejšího Boha.

Tato změna přijde zpočátku pomalu, ale pak se změní v čerstvý vítr. Bude se konat stále víc mezinárodních konferencí a kongresů, jako jsou ty, které se konají v posledních letech a na kterých představitelé světových náboženství zkoumají možnosti vzájemné spolupráce.

Vím o několika takových událostech včetně Iniciativy sjednocených náboženství.

Cílem těchto důležitých konferencí nebude odstranění rozdílů mezi jednotlivými náboženstvími, neboť všichni nakonec pochopí, že rozmanitost duchovních projevů je **požehnáním**, nikoli problémem. Diskuze se soustředí na hledání nových způsobů, jak tyto rozdíly mohou přispět k poznání totality Boha. Účastníci se budou snažit zjistit, zda **kombinace všech odlišných názorů** může vytvořit Celek, který je větší než součet jeho částí.

To by samozřejmě vyžadovalo, aby jednotlivá náboženství sjednotila doktríny, které si vzájemně odporují.

A právě k tomu dojde. Teologové a učitelé všech náboženství znovu prozkoumají své doktríny a budou se snažit zjistit, zda za zdánlivě neslučitelnými pravdami jednotlivých náboženství není možné objevit Vyšší pravdu. V protikladech lze často objevit Vyšší harmonii.

V knize **Hovory s Bohem** ses dověděl o Boží dichotomii, v níž mohou existovat současně dvě zdánlivě protichůdné pravdy.

*Ano, to si pamatuji. A toto poznání mi mnohokrát pomohlo, když jsem narazil na dvě zdánlivě neslučitelné pravdy nebo na dva protichůdné názory na **cokoli**. Naučil jsem se vidět, co mi říkával můj otec: „Synu, každý příběh má dvě strany.“ A uvědomil jsem si, že jedna nemusí být „špatná“, aby druhá mohla být „dobrá“.*

To je známkou dospělosti, a většina lidí nakonec dospěje. Lidé začnou chápat, že nežijí v černobílém světě, že existuje mnoho odstínů šedi a že zastávat nekompromisní pozici „buď/anebo“ nikomu nepomůže - a nejméně ze všeho Životu.

Nežijete v „černobílé“ realitě. Realita zahrnuje obě stránky.

Zatímco mnoho lidí, jako například tvůj otec, tohle pochopili, světová náboženství jsou méně schopná tuto moudrost přijmout. Většina největších náboženství tvrdošíjně odmítá vzdát se svého jednostranného pohledu na realitu. To bude jednou z dramatických změn v budoucnosti, neboť i vaše náboženství nakonec **přijmou** toto širší porozumění.

Pak ale nebudou vyznávat žádný názor. Náboženství nic neznamená, jestliže znamená všechno. Copak to má smysl ?

Z vašeho dnešního hlediska to smysl má, protože stále ještě žijete v černobílém světě. Je-li však pravda, že „náboženství nic neznamená, jestliže znamená všechno“, pak ani Bůh nic neznamená, neboť Bůh JE vším.

*Přesně to budou tvrdit náboženství. Alespoň některá. Budou říkat, že Bůh, který je vším, je horší než žádný Bůh. Budou tvrdit, že to je falešný Bůh, který vede lidi na scestí. Budou říkat, že Bůh **musí** něco chtít. Bůh **musí** být „tohle“ a ne „tamto“.*

Ale kdyby byl Bůh „tohle“ a ne „tamto“, pak by muselo existovat něco, co „není Bůh“ -a to je nemožné.

Uvědom si to. Jakmile si to uvědomíš, pochopíš všechno, co kdy budeš potřebovat vědět o zítřejším Bohu.

Až přijmete Novou duchovnost, mnohá z vašich tradičních náboženství přestanou prohlašovat, že něco může existovat mimo Boha.

Náboženství pak opravdu přijmou své vlastní doktríny - doktríny o boží všemohoucnosti a všudypřítomnosti. „Bůh je přítomen všude,“ budou říkat, ale tentokrát to budou **myslit** vážně.

V blízké budoucnosti si lidstvo vybere mezi Velkým Bohem a malým Bohem. Velký Bůh je Bůh, který je vším, a malý Bůh je Bůh, který je jen něčím.

Ve světě malého Boha je Bůh zdrojem všeho pozitivního, zatímco zdrojem všeho negativního je Dábel. Tímto způsobem vaše organizovaná náboženství vyřešila dualitu toho, co ve své omezené mysli považujete za pozitivní a negativní.

Když popíráte dobro v čemkoli, když nevidíte dokonalost v ničem, pak to chápete jako něco negativního a věříte, že v tom vidíte Satana.

Právě mi to došlo ! SATAN je vlastně ztělesněním našeho negativního myšlení.

Ano, z toho vyplývá, že Satan není bytost. Satan je stav mysli.

Už mnohokrát jsem ti řekl: „Snaž se vidět dokonalost.“ Řekl jsem ti, že „všechno je dokonalé“. Když odmítáte to, co je cenné - což je **všechno v životě** - znamená to, že odmítáte mě. Znamená to, že popíráte přítomnost Boha ve všem a v každém okamžiku.

*Takže, když popíráme dokonalost Boha, když považujeme cokoli v Životě za **nedokonalé**, chápeme všechno obráceně.*

Bůh je překonáním negativity. Když přestaneš popírat, že všechno je dokonalé, jsi Bohem. Jakmile přestaneš popírat, že jsi Bůh, pak vidíš Boha všude. Takže Bůh je Život, který přestal odmítat sám sebe.

To není špatné. Neboť když přestaneš popírat své Já, když přestaneš popírat, čím opravdu jsi, pak se tím **staneš** - a jsi totožný se zítřejším Bohem.

A tak přichází doba velkého rozhodnutí. Ty a všichni lidé na světě budete volit mezi velkým a malým, neboť celý Život je pohyb mezi velkým a malým, mezi velkým a malým vyjádřením sebe sama. Život je jako kyvadlo, jako nadechování a vydechování.

Vy však toto dýchání řídíte. Můžete dýchat zhluboka nebo povrchně. Dýcháte-li zhluboka, vyvíjíte se rychle, dýcháte-li povrchně, vyvíjíte se pomaleji.

Lidstvo je v procesu neustálého vývoje. Rozšiřujete své vědomí, rozšiřujete stav svého bytí. Dnes se však lidstvo rozhoduje a zadržuje svůj kolektivní dech. Ptáte se sami sebe, zda se stanete něčím víc, než jste, nebo něčím míň, než jste.

Není náhoda, že vaši lékaři nazývají nadechování „inspirací“.

Co si tedy vyberete, **inspiraci** nebo **expiraci** ?

To je věčné dilema bohů.

Inspirace je nadechování, přijímání víc vzduchu, víc Života. Když skončí inspirace, přichází expirace, přichází konec.

V takové situaci jste dnes. Lidstvo je na pokraji zániku, protože skončila inspirace.

Zdá se, že v jistém smyslu už zanikáme. Začali jsme proces pomalé, ale jisté destrukce naší planety. Začali jsme proces destrukce naší společnosti a našeho způsobu života. Na druhé straně se však zdá, že se vyvíjíme, že nadechujeme. Nadechujeme stále víc Života. Stále ještě rozšiřujeme své znalosti.

Ne tak docela.

„Ne tak docela?“ Co tím myslíš?

Rozšiřujete své znalosti ve všech oblastech kromě jedné. Jak jsi sám řekl, v jedné oblasti zaostáváte.

V oblasti duchovní?

Správně. Dodnes lpíte na představách, které jste měli před staletími a tisíciletími.

Dnes si však musíte vybrat mezi malou láskou a velkou láskou, mezi malým životem a velkým životem, mezi malým Bohem a velkým Bohem, mezi malou svobodou a velkou svobodou, mezi malou moudrostí a velkou moudrostí, mezi malým světem a velkým světem.

Musíte si vybrat mezi malou myšlenkou a velkou myšlenkou. A jestliže si vyberete velkou myšlenku, **všichni vám budou říkat: „Hej, co to znamená?“** A vy budete moci říci: Znamená to, že jsem všichni součástí jednoho celku.

Znamená to, že existuje jen jediný Bůh a tomu je lhostejné, zda jste katolíci, protestanti, židé, muslimové, hinduisté nebo Mormoni. Je mu lhostejné, zda máte nějakou víru.

Znamená to, že pokud budete milovat jeden druhého, všechno ostatní se o sebe postará.

Znamená to, že nikdo není lepší než druzí. Znamená to, že přírodní zdroje patří všem lidem na celém světě.

Znamená to, že nikdo nic „nevlastní“ - že nevlastní ani zemi, která je naším domovem, ani lidi, kteří jsou jejími obyvateli.

Znamená to, že svoboda je podstatou Života, že to není něco, co si musíte zasloužit, že to je něco, čím JSTE, a že každá snaha omezit svobodu je snahou omezit sám Život, který bude obnovován duší na všech úrovních, dokud se duše, která JE svobodou, nezačne plně vyjadřovat v každém okamžiku.

Znamená to, že láska si neklade žádné podmínky a že nemá žádná omezení a že každá snaha omezit lásku je snahou omezit sám Život, který bude obnovován duší na všech úrovních, dokud se duše, která JE svobodou, nezačne plně vyjadřovat v každém okamžiku.

Znamená to, že radost je přirozeným stavem vašeho bytí a že ji nejlépe prožíváte, když ji dáváte druhým.

To jsou jen některé z velkých myšlenek, kterých je spousta.

Jsou tak velké, že je malá mysl stěží pochopí.

Ve skutečnosti jsi Velkou myšlenkou **ty**, a čím dřív si to uvědomíš, tím dřív uvidíš, jak skrze tebe proniká do vašeho světa.

Zdá se, že svět by potřeboval nejen nového Boha, ale nové odhodlání uvést ho do života lidstva.

Toho se světu dostane.

V nejbližší budoucnosti začnou vznikat populární hnutí, jejichž cílem bude lidi vzdělávat, nikoli je obracet na víru.

Bude to **občanské hnutí za osvobození duše**, které konečně osvobodí lidstvo od víry v ješitného, krutého a pomstychtivého Boha.

Lidé začnou zakládat místní organizace ve svých městech a vesnicích a budou komunikovat s ostatními organizacemi na celém světě prostřednictvím moderních komunikačních technologií.

Tohle by mohlo být úkolem Týmu lidstva ! Lidé na celém světě by mohli zakládat různé studijní a podpůrné skupiny. Mohli by organizovat různá školení, semináře a vzdělávací programy.

*Mohli by organizovat diskuzní skupiny, které by se pravidelně scházely a debatovaly o problémech života v jedenadvacátém století. Mohli by pořádat veřejné akce, kterým by se říkalo Budování zítřka a které by získaly podporu široké veřejnosti. **A to by nebylo ani zdaleka všechno !***

To bude teprve začátek. Mnoho lidí a mnoho organizací tuto výzvu přijme. Někteří lidé to už dělají.

Mám dojem, že Nová duchovnost, o které tu mluvíš, vyzývá lidi k plnějšímu životu. Až budou lidé chápat sami sebe jako SOUČÁST Boha, jejich pohled na realitu se změní do takové míry, že se život na celém světě stane něčím, čím ještě nikdy nebyl.

Tvůj dojem je správný.

A to přinese lidem velkou radost. Budou tak šťastní a radostní jako děti. To je součástí Nové duchovnosti, že ano ? Vrátit se k nevinnosti ? Žít každodenní život jako děti ?

Ano. To učili všichni velcí mistři, každý svým vlastním způsobem.

Vraťte se k nevinnosti dětství.

Nevinnost, která se rodí z hluboké moudrosti, je obzvlášť čistá. Nevinnost, která se rodí z nevědomosti, není pravá nevinnost. Lidé, kteří nic nechápou, nemají žádnou jinou volbu. Jejich nevinnost je nedostatkem porozumění.

Dosáhneš-li však hluboké moudrosti a přesto zůstaneš nevinným - nemáš-li žádné sobecké motivy a nechceš-li všechno jen pro sebe na úkor ostatních - pak lze tvou nevinnost nazvat božstvím.

Taková je nevinnost andělů, kteří jsou nevinní nikoli proto, že by nic nevěděli, ale proto, že vědí všechno.

ZÍTŘEJŠÍ BŮH A „SKUTEČNÝ ŽIVOT“

Vraťme se k jádru věci. Rád bych věděl, jak tahle Nová duchovnost ovlivní „skutečný život“ na naší planetě. Jak se projeví například v politice.

Nová duchovnost způsobí v politice revoluci.

*To je **dobře**.*

Až přijmete zítřejšího Boha, politika se změní v mnoha směrech.

Navždy odhodíte názor, že se politika a duchovnost vzájemně vylučují.

Pamatuj si, že Nová duchovnost říká, že **politika je projevem vaší duchovnosti**. V blízké budoucnosti si to konečně uvědomí všichni lidé.

Některé společnosti na vaší planetě však věří, že by politika měla být od duchovnosti oddělená. Tuto myšlenku považují za velmi málo prospěšnou.

Ale moje země byla založena právě na této myšlence ! To je jedna z nejdůležitějších hodnot Ameriky. Spojené státy jsou hrdé na „odluku církve od státu“.

To je prospěšné.

To nechápu. Právě jsi řekl, že to příliš prospěšné není.

Tak dobře, ujasníme si terminologii, abys mi rozuměl.

Jestliže definuješ „církve“ jako organizaci, která učí specifickou doktrínu velmi specifickým způsobem, a „stát“ jako instituci, která vytváří zákony a dohlíží na jejich dodržování, pak je prospěšné, když jsou tyto dvě instituce odloučeny.

Jestliže definuješ „duchovnost“ jako souhrn vašich kulturních hodnot a nejposvátnějších ideálů, a „politiku“ jako proces výběru lidí, kteří navrhují a přijímají zákony, pak není prospěšné, když jsou tyto dvě instituce odloučeny.

Propagovat specifické náboženské doktríny není funkcí státu. Proto není prospěšné, když určitá církev uplatňuje svůj vliv na státní struktury. Žádné náboženství ani žádná církev nemluví za všechny lidi, a proto by takový vliv nebyl spravedlivý k lidem, kteří nesouhlasí s názory a doktrínami dané církve.

Bylo by však prospěšné, kdyby vaše kulturní hodnoty a nejposvátnější ideály ovlivňovaly způsob, jakým rozhodujete o tom, kdo bude navrhovat zákony a jak budou přijímány, neboť každý občan volí nebo by měl volit podle svého svědomí.

Zdá se, že popisuješ rozdíl mezi kolektivním vlivem na celý systém a individuálním vlivem na konkrétní lidi či návrhy uvnitř systému.

Přesně tak. Politika je proces. Stát je instituce.

Jestliže vám politický proces neumožňuje vyjadřovat vaše kulturní hodnoty a ideály, k čemu

pak tyto hodnoty a ideály jsou ?

*Takže ty si myslíš, že **bychom** duchovnost a politiku oddělovat neměli ?*

Ve Spojených státech už neděláte -a váš národ má nejvyšší zločinnost na světě. Spousta dětí žije v bídě, miliony lidí nemají zdravotní pojištění, adekvátní bydlení ani stravu. Rasová a sexuální diskriminace je běžná a spousta lidí nemá žádnou naději na lepší budoucnost.

To nechápu. Myslil jsem, že jsi říkal, že potřebujeme víc duchovnosti v politice. A teď mi říkáš, že ve Spojených státech politiku a duchovnost už směšujeme -

- a všude na světě –

- a všude je chaos.

Problém není v tom, že směšujete ideály s politikou, problém je v tom, že vaše ideály jsou zmatené.

Máte spoustu zmatených názorů. A vy sami jste zmatení.

Myslil jsem, že jsi Bůh, který nikoho nesoudí.

Také to nedělám.

Mně to jako soud připadalo.

To nebyl soud. Bylo to jen konstatování skutečnosti. Říci, že venku prší, není totéž jako říci, že déšť je špatný. Prostě jsem konstatoval, že vzhledem k tomu, kam se chcete dostat a čeho chcete dosáhnout - jmenovitě světového míru, harmonie a štěstí - jdete opačným směrem. Jestliže si myslíte, že svého cíle dosáhnete, když se budete chovat tak, jak se chováte, pak jste opravdu zmatení. Tímto způsobem ničeho nedosáhnete.

Dovol mi to opakovat.

Tímto způsobem ničeho nedosáhnete.

A ty si myslíš, že nám pomůže, když uvedeme duchovnost do politiky' ?

Ještě jednou: vaše duchovnost už v politice zapletená je. Vy to jen nechcete přiznat. Alespoň ne ve vaší zemi. V některých zemích se to otevřeně přiznává, což je poctivější.

Problém není v tom, že směšujete duchovnost s politikou, ale v tom, že do politiky mícháte **povahu** duchovnosti - to jest kulturní hodnoty a posvátné ideály.

Takže ty říkáš, že naše kulturní hodnoty a posvátné ideály politický systém infikují, místo aby jej zlepšovaly ?

Ano. A nejen ve Spojených státech, ale všude na světě je politika nepříznivě ovlivňována vašimi duchovními hodnotami.

*Jak je to možné ? A co selepší, když do politiky přineseme **víc** duchovnosti ?*

Je tomu tak proto, že vaše hodnoty jsou založeny na vašem pojetí včerejšího Boha. Vaše hodnoty tvoří starou duchovnost, což je duchovnost odloučenosti, nadřazenosti, pomsty a násilí.

Až přijmete zítřejšího Boha, tohle všechno se změní. A uvedení duchovnosti do politiky vám pomůže.

V Americe na tom příliš nezáleží, protože duchovnost do politiky příliš nemícháme. Vím, že říkáš, že to tak není, ale v tom s tebou nesouhlasím. Tohle není Saudská Arábie nebo Irán, kde jsou duchovní hodnoty prakticky zákonem.

Jestliže si myslíš, že ve Spojených státech se vaše duchovní hodnoty neodrážejí v politickém systému, tak lžeš sám sobě nebo jsi slepý.

*Samozřejmě že naše politika **odráží** naše kulturní hodnoty! To politika má dělat. Ale **náboženství** je v této zemi odloučeno od politiky.*

Chceš říci, že „náboženství“ ve vaší zemi nemají nic společného s vašimi kulturními hodnotami a nejposvátnějšími ideály?

Samozřejmě že mají.

Tedy popíráš, co jsi právě řekl.

Kdybyste opravdu nemíchali náboženství do politiky, pak by vaše politika neodrážela vaše kulturní hodnoty a nejvyšší ideály. Jestliže však vaše politika odráží vaše kulturní hodnoty a nejposvátnější ideály, pak je jasné, že náboženství do politiky mícháte.

Nemůžete dělat oboje najednou.

*Tak moment. Když mluvím o „kulturních hodnotách“, nemám na mysli teologické konstrukce, které se zabývají Bohem a povahou Nejvyšší reality nebo cestou ke spáse. To patří do oblasti „náboženství“. A když mluvím o našich „nejposvátnějších ideálech“, nemám na mysli víru v nebe a peklo, v moc modlitby nebo v posvátnost manželského vztahu. I to patří do oblasti náboženství. Mluvím o **kulturních** hodnotách, nikoli o **náboženských** hodnotách. Mluvím o **amerických** hodnotách, nikoli o hodnotách protestantských, katolických, židovských nebo hinduistických. Mluvím o **národních** hodnotách, nikoli o **náboženských** hodnotách. Chápeš ten rozdíl?*

Uveď nějakou „americkou“ hodnotu.

O.K. Svoboda. Svoboda je americká hodnota.

Už jsem ti řekl, že slova „svoboda“ a „Bůh“ jsou zaměnitelná.

*Ano, to jsi řekl. Ale to neučí žádné organizované **náboženství**.*

Neučí snad vaše velká tradiční náboženství, že Bůh je všemohoucí, vševědoucí a všudypřítomný?

Ano, učí.

A nejsou to vlastnosti někoho, kdo je esencí svobody?

Nikdy jsem o tom nepřemýšlel tímto způsobem.

Není snad všemohoucí, vševědoucí a všudypřítomný člověk v podstatě **naprosto** svobodný?

Myslím, že je.

Nemůže takový člověk dělat, co chce, kdy chce a kde chce ? A nemá naprostou **svobodu** dělat to, jak chce a proč chce ?

Myslím že ano.

A není to v podstatě vaše definice Boha ?

Ano, je.

Takže způsob, jak jste definovali Boha, je vlastně způsob, jak byste chtěli definovat sebe. A v budoucnosti to prostě přiznáte a nebudete to skrývat.

♥ **V době Nové duchovnosti bude všeobecně přijata myšlenka užívání politiky k definování člověka tak, jak jste definovali Boha.**

Jak už jsem řekl, politiku tímto způsobem už používáte, ale protože ta myšlenka je odsuzována, musíte předstírat, že to neděláte. Ve skutečnosti jste se snažili vytvořit lidskou společnost na základě Božích vlastností - aspoň do té míry, jak jim rozumíte.

Chcete, aby vám Bůh dal tyto vlastnosti prostřednictvím procesu, jemuž říkáte politika.

Tak bych to neřekl.

Ne ? Ve skutečnosti **to říkáš**. V Americe pořád mluvíte o „Bohem daných právech“. Věříte, že by vám váš politický proces měl **zaručit** stejná práva.

O tom je celá vaše politika.

Jak už jsem řekl, nikdy jsem o tom nepřemýšlel tímto způsobem.

Ostatní ano. Ostatní lidé na světě vidí, co děláte, vidí, že jste si udělali ústavu a vybudovali národ na základě vašich nejhlubších kulturních hodnot a nejposvátnějších ideálů - jinými slovy na základě vaší **duchovnosti**. Všichni vidí, jak to prohlašujete po celém světě, ukazujete to všude, je to součástí vašeho slibu věrnosti a máte to vytištěné i na bankovkách.

A ostatní také vidí, že vaše duchovnost se zásadně liší od jejich. Tito lidé nevěří, že člověk by měl mít stejná práva a stejnou svobodu jako Bůh. Nevěří, že by člověk měl být Bohem. Věří, že člověk by měl být před Bohem pokorný. Tito lidé nevidí, že by Američané byli před Bohem pokorní.

Takže když vidí, jak se americké kulturní hodnoty rozšiřují po celém světě, mají pocit, že to ohrožuje jejich vlastní kulturní hodnoty. Mají pocit, že je ohrožena jejich duchovnost, že je ohrožen jejich Bůh.

To způsobuje náboženské války, protože najednou jde o přežití. O přežití toho nejdůležitějšího, s čím se lidé ztotožňují - o přežití nejposvátnějších ideálů.

Dochází ke střetu kultur, jinými slovy ke střetu ideálů. A to se neděje jen ve vztahu ke Spojeným státům, ale také ve vztahu k ostatním národům, které mají jiné představy o Bohu a Životě.

Tohle je příčina věčného problému lidstva. A proto bude Nová duchovnost řešením.

Boj lidstva není vojenský boj, je to boj o lidskou mysl.

Kdyby to byl vojenský boj, pak by už dávno skončil, protože by snadno zvítězila nejsilnější armáda. Vaše historie dokazuje, že ani nejmocnější armáda nemůže zvítězit. Může porazit nepřítele, může si ho podmanit, ale nemůže zvítězit.

Podmanění nepřítele a vítězství není totéž.

Jedině když změníte názory lidí, můžete dosáhnout vítězství v boji za světový mír a harmonii. A k tomu dojde teprve tehdy, až si lidé uvědomí, že problém lidstva není vojenský, politický ani ekonomický.

Problém, před nímž dnes lidstvo stojí, je problém duchovní.

Vojenských, politických a ekonomických nástrojů můžete použít k řešení vašeho problému teprve tehdy, až tohle pochopíte. Pak změníte celý svůj Život, neboť nic jiného nemůže zachránit lidstvo před sebou samým.

Jak se to stane, zejména v politice ? Jaké změny přinese Nová duchovnost do našeho politického procesu ?

Lidstvo si najde svá vlastní řešení problémů, jež způsobuje dnešní politický proces. Tato řešení se zrodí z nových představ o Bohu a Životě.

To vím. Ale ptal jsem se tě, k jakým změnám dojde.

Nová duchovnost **sjednotí vaše** nejposvátnější ideály.

Lidstvo konečně začne sdílet základní představy a vytvoří jednotnější normu politických názorů na celém světě.

Jak už jsem řekl, vaše politika dnes vyjadřuje kulturní hodnoty a posvátné ideály, které jsou velmi odlišné v různých částech světa. Ze zoufalství nad touto situací se některé společnosti rozhodly vytvořit politický systém bez účasti Boha.

Tyto společnosti nejsou obvykle úspěšné, protože život lidí je založen na jejich hodnotách a jejich hodnoty jsou založeny na jejich nejhlubších představách o Životě a jejich nejhlubší představy o Životě jsou založeny na jejich kulturních tradicích, takže žádná snaha odstranit Boha nemůže jeho vliv zrušit na dlouho, neboť spojení s Bohem je člověku **vrozené** a snažit se tento fakt ignorovat je tudíž marné.

Proto se státy, které se pokusily odstranit Boha ze společenského a politického života, buď zhroutily -

- jako například Sovětský svaz, východní Německo atd. -

- nebo, aby se nezhroutily, uvolnily společenská a politická omezení, a tím „umožnily“ návrat Boha.

Jako například v „novém“ Rusku. Nebo tak trochu i v Číně, kam se Bůh pomalu vrací.

Ano. A znovu opakuji: Státy, které se snažily odstranit Boha ze života lidí, velice rychle zjistily, že to je prakticky nemožné. Touha po bohu je člověku vrozená a dokonce i ateisté ji dokážou překonat jen silou racionálního myšlení, které popírá nejvnitřnější instinkty.

Každý člověk - a všechno v Životě - si v hloubi duše uvědomuje to, čemu říkáte Bůh. Nicméně včerejší Bůh se jeví každému jinak. Takže lidstvo je jako orchestr, jehož členové hrají z různých partitur. Každý hraje svou část dokonale, ale celkovým výsledkem není symfonie, nýbrž kakofonie.

Váš Bůh - včerejší Bůh - neprodukuje harmonii, nýbrž disharmonii.

Dnes by nám pomohla nová partitura, která by harmonicky sladila mnoho melodií. A ty říkáš, že k tomu dojde, až přijmeme zítřejšího Boha ?

Ano.

Před chvílí jsem řekl, že lidstvo se pokusilo vytvořit společnost na základě božích vlastností - tak jak je chápete. Přejete si, aby vám je Bůh dal prostřednictvím procesu, jemuž říkáte politika.

Problém není v tom, že se snažíte boží vlastnosti napodobovat, problém je v tom, že je dost dobře neznáte.

♥ **V době Nové duchovnosti porozumíte povaze Boha a jeho vlastnostem mnohem lépe.**

To bude mít velký vliv na politiku na celém světě.

Řekni mi, co by to mohlo znamenat.

Jednota všeho - včetně jednoty Boha a lidstva - je základním principem Nové duchovnosti. Až se tato myšlenka rozšíří globálně, bude to mít nesmírné důsledky. Politické systémy, které tuto myšlenku nepřijmou nebo které se jí nepřizpůsobí, prostě nepřežijí.

Jak bude toto „přizpůsobení“ vypadat na národní politické úrovni ?

To záleží na vás. O tom rozhodnou lidé. Musejí to udělat.

Doufal jsem, že dostaneme pokyny od tebe.

Členové osvícených společností nedostávají od nikoho pokyny, sami si stanoví své vlastní cíle. Nečekají, až jim někdo řekne, co mají dělat.

Osvícené společnosti **samy určují svou** budoucnost.

Ne všichni lidé vědí, co je pro ně nejlepší. Nemůžeš lidem dovolit, aby si dělali, co chtějí. To by vedlo k anarchii. K vládě lůzy. K sebevraždě společností.

Vzhledem k dnešnímu stavu vědomí ve vaší společnosti máš pravdu. Předpokladem vzniku osvícené společnosti je změna kolektivního vědomí, a právě tu přinese Nová duchovnost.

♥ **V době Nové duchovnosti vám bude jasné, co je ve vašem společném zájmu, a budete vědět, jak toho dosáhnout bez nesmyslného dohadování a konfliktů.**

To zní až příliš krásně na to, aby to byla pravda.

Když si to budete myslet, nikdy toho nedosáhnete. Dojde k tomu jedině tehdy, když se rozhodnete to udělat. Musíte věřit ve svou nejvyšší pravdu. Jedině pravda vás osvobodí.

Kdybys byl členem společnosti založené na myšlenkách Nové duchovnosti - nebo kdybys
BŮH NA KTERÉHO ČEKÁME

takovou společnost pomáhal vytvořit - jak bys odpověděl na svou vlastní otázku, jak bude vypadat politika, až víc lidí přijme zítřejšího Boha ?

Řekl bych, že přestanou existovat diktatury Diktátorské režimy nemohou trvat dlouho, jakmile si lidé uvědomí, že jen oni jsou silou, která jim dává moc.

Řekl bych, že se stane totéž, co se stalo v Sovětském svazu. Lidé si uvědomili, že jejich síla závisí na jejich solidaritě, nikoli na jejich vládě, a tak despotickou vládu nakonec svrhli. Dveře k převratu jim otevřela glasnost a perestrojka.

Z téhož důvodu došlo k pádu berlínské zdi, z téhož důvodu skončil režim Siobodana Miloševiče a z téhož důvodu skončila spousta dalších despotických režimů.

Diktatura nebude možná, jakmile masy přijmou základní principy Nové duchovnosti, neboť jedním z jejích základních principů je Svoboda, a lidé nepřijmou něco menšího, jakmile si uvědomí, že svoboda je přirozeným stavem věcí.

Máš pravdu: „Svoboda“ je vlastní přirozenému řádu věcí, svoboda je vlastní zítřejšímu Bohu a lidé byli stvořeni svobodní. To zahrnuje také svobodu žít v souladu s Bohem, který lidi neosvobozuje, nicméně vyžaduje, aby se chovali určitým způsobem.

Paradoxem svobody je, že svoboda nám dává svobodu vzdát se svobody.

Máš pravdu. A právě to dnes děláte ve Spojených státech.

No ne.

Jen se podívej kolem sebe. Copak nevidíte, jak jsou vaše svobody omezovány ? Samozřejmě že to vidíte. A navíc s tím **souhlasíte**.

Proč s tím souhlasíte ?

Ze stejného důvodu jako lidé na celém světě.

Tím důvodem je strach.

Řeknu ti tohle: Strach a pocit viny jsou jediní nepřátelé člověka.

Dnes žijete ve světě založeném na strachu. A čím větší budete mít strach, tím budete ochotnější vzdát se **svobod**, které jste měli. A vzdáte se jich s **vděčností**. Neboť existuje něco, co chcete ještě víc než svobodu.

A co to je ?

Bezpečí.

Jistota.

Přežití.

Kam zmizel názor „dejte mi svobodu, nebo smrt“ ?

To mi řekni ty.

Amerika zabloudila. Tento kdysi zářivý maják lidstva zabloudil.

Celé lidstvo zabloudilo. Ale neměj strach, cestu opět najdete. Ukáže vám ji zítřejší Bůh. Neboť duchovnost, která přináší poselství svobody, nemůže a nebude podporovat despotismus. Poselství svobody vás bude dříve či později inspirovat ke svobodnému životu.

♥ **V době Nové duchovnosti vás bude poselství svobody inspirovat ke svobodnému životu.**

Zítřejšího Boha budete chápat jako samu esenci svobody, a protože pochopíte, že jste s Bohem totožní, uvědomíte si, že jste svobodní.

Takže jestliže každodenní život nebude v souladu s naší vnitřní pravdou, začneme se bouřit proti náboženským a státním autoritám.

Ano. K tomu dojde. Už k tomu došlo v bývalém Sovětském svazu. Už k tomu došlo v Jižní Africe. Už k tomu došlo v Polsku a v bývalém Československu a už k tomu došlo v Jugoslávii a v Afghánistánu. A dojde k tomu i ve Spojených státech, jestliže se vláda stane ještě despotičtější a bude omezovat stále víc občanských svobod.

Dojde k tomu všude na světě, protože poselství **svobody** inspiruje lidi ke svobodnému životu.

Už jsem řekl, že Nová duchovnost je **občanské hnutí za osvobození duše**. Nová duchovnost chce člověka osvobodit od krutého a despotického Boha. Až lidé uslyší toto poselství, nebude záležet na tom, jak mocný je despotický stát nebo represivní náboženství. Až počet lidí, kteří nesouhlasí s utlačováním, dosáhne kritického množství, **despotický stát padne a represivní náboženství zmizí**.

Myslím, že v důsledku Nové duchovnosti dochází k novému politickému vývoji.

K jakému ?

Dnešní forma demokracie mizí.

Mizí ? A proč ? Proč si myslíš, že mizí ? A myslíš, že to je dobré ?

Myslím, že ano.

Proč ?

Protože další základní pravdou Nové duchovnosti je jednota, a ti, kteří Novou duchovnost přijmou -

- a bude jich stále víc -

- se nebudou považovat za odloučené od nikoho a ničeho. Věřím, že tento pocit jednoty bude skutečný a nejen teoretický.

S tím souhlasím. Nová duchovnost tuto změnu způsobí. Lidé budou nejen **vědět**, že jsou součástí jednoho celku, ale budou tuto jednotu opravdu **vnímat**.

♥ **V době Nové duchovnosti budete bytostné vnímat jednotu všeho.**

To změní naše postoje k mnoha věcem.

Ano, to změní.

Změní to postoj lidí nejen k jejich nejbližšímu okolí, ale také k širším aspektům života, změní to jejich postoj k životnímu prostředí, k ekonomice, k výchově dětí a k aktivitám, které nazýváme „politikou“.

Lidé například odmítnou „vládu většiny“ jako prostředek k dosažení něčeho, co ovlivňuje život určité skupiny nebo společnosti jako celku.

To je zajímavé. Vláda většiny je základním kamenem demokracie. Jediný hlas navíc je rozhodující.

Ale v době Nové duchovnosti to tak být nemusí, protože peníze už nebudou schopny kupovat hlasy potřebné k vítězství ve volbách. Zájmové skupiny už nebudou schopny sehnat potřebné množství voličů, aby dosáhly nadpoloviční většiny.

Zákulisní a mocenská politika přestane určovat budoucnost milionů lidí, kteří dnes o ničem nerozhodují.

Věřím, že až si lidé opravdu uvědomí, že jsme součástí jednoho celku, najdou si nový způsob, jak rozhodovat o budoucnosti společnosti. Důležitá rozhodnutí už nebudou ponechána nepatrné skupině mocných.

To je fascinující. Jak myslíš, že k tomu dojde ?

Bude vytvořen nový systém demokracie, který bude zahrnovat přímou volbu jak na místní, tak na celonárodní úrovni, a který bude vyžadovat dvoutřetinovou většinu.

V dnešní době lidé volí své představitele jednou za několik let a tito představitelé pak rozhodují o aktuálních problémech. Nová duchovnost tohle všechno změní. Lidé budou volit přímo, v lidových referendech a hlasy voličů budou zaznamenány na počítačové síti, takže výsledky voleb budou uveřejněny okamžitě po skončení referenda.

*I nadále budeme posílat své představitele do sněmoven, ale ne proto, aby schvalovali nebo odmítali specifické zákony. Představitelé budou zákony jen **navrhovat**. O přijetí návrhů se pak bude rozhodovat prostřednictvím místních, národních a celosvětových referend.*

Úkolem představitelů bude studovat jednotlivé problémy a navrhopvat alternativní řešení, k nimž by obyčejný občan nemohl dospět. Návrhy vybrané na základě konsenzu pak budou předloženy veřejnosti ke schválení dvoutřetinovou většinou.

*Protože návrhy budou předkládány veřejnosti na základě konsenzu představitelů, bude prakticky nemožné ovlivnit hlasy potřebné ke schválení nebo zamítnutí daného návrhu - neboť bude nutný **každý** hlas.*

Protože konečné schvalování návrhů bude probíhat prostřednictvím místní nebo celonárodní počítačové sítě, lobisté nebudou schopni referendum významně ovlivnit.

Takže ty říkáš, že čím víc lidí se podílí na konečném rozhodnutí, tím obtížnější je ovlivnit průběh hlasování pochybnými způsoby.

Ano. Voliči se stanou zákonodárci, zatímco veřejní představitelé budou navrhovatelé zákonů. Představitelé budou voleni na poměrně krátkou dobu a budou vybíráni místními radami, jejichž členové budou voleni místními občany, opět prostřednictvím počítačové sítě a dvoutřetinovou většinou.

Personál úřadů představitelů se bude měnit jednou za sedm let, aby časté personální změny

nenarušovaly efektivní fungování úřadu.

Takže rozhodování na základě konsenzu a přímá volba prostřednictvím počítačové sítě jsou dvě změny, které vidíš v politickém procesu.

*Ano. Myslím, že změníme **celý systém** volebního procesu veřejných představitelů. Vytvoříme nový proces, jenž bude vyjádřením našeho vědomí, že jsme všichni součástí jednoho celku. Budeme pracovat víc jako kolektiv a najdeme nové způsoby, jak realizovat kolektivní vůli.*

A vidím ještě jednu změnu.

Jakou ?

Součástí politického procesu se stane průhlednost. Věřím, že poselstvím Nové duchovnosti je myšlenka, že bez pravdy nemůže existovat žádná osvícená společnost ani jedinec. Proto musíme začít mluvit pravdu a nic než pravdu.

Máš pravdu. To je poselství zítřejšího Boha. Lidé, kteří přijmou Novou duchovnost, budou žít naprosto průhledným životem.

*To bude mít nesmírný vliv na celý politický proces. A protože si budeme uvědomovat, že jsme všichni součástí jednoho celku, přestaneme napadat své protivníky, neboť konečně pochopíme, že to, co děláme druhým, děláme sami sobě. A tak se změní **proces i jazyk** politického myšlení.*

A změní se také financování procesu.

Ty ses opravdu rozjel.

Nová duchovnost mě inspiruje. Dává mi nové nápady.

A bude inspirovat celé lidstvo. Už to vidím.

Už vidím, jak se to děje.

Jak by podle tvého názoru mělo vypadat financování politického procesu.

Poněvadž si budeme uvědomovat, že jsme všichni součástí „jednoho celku“, bude nám jasné, že financování politické činnosti by mělo být v rukou „voličů“. Veškeré financování speciálních zájmů jakéhokoli druhu bude eliminováno. Volby a volební kampaně budou financovány ze společného fondu vytvořeného všemi lidmi a peníze budou rozdělovány mezi všechny kandidáty a organizace.

Změní se také struktura mezinárodní politické obce. Bude vytvořeno celosvětové poradní shromáždění, které se bude zabývat problémy globálního významu a které bude dávat směrnice jednotlivým národním shromážděním, jež na jejich základě budou předkládat doporučení svým voličům.

Voliči celého světa pak budou volit v určitou hodinu určitého dne. Dvě třetiny voličů v každém národě budou muset souhlasit s navrhovaným zákonem, aby mohl být schválen na národní úrovni, a dvě třetiny národů budou muset souhlasit, aby byl přijat na mezinárodní úrovni.

Tohle je jen jeden z možných způsobů, jak toho dosáhnout. Samozřejmě budou existovat stovky dalších návrhů. Nicméně ústřední myšlenkou Nové duchovnosti je převést politickou

moc z rukou menšiny do rukou většiny - to jest do rukou všech národů na zeměkouli.

Pak bude vyloučeno, aby jediný člověk na vrcholu mocenské hierarchie mohl prosadit rozhodnutí, se kterým nesouhlasí přes 25 procent voličů. A žádný národ - byť sebemocnější - nebude moci udělat něco, s čím nesouhlasí přes 25 procent národů.

To jsou docela zajímavé změny a lidstvo přijde s mnoha dalšími, stejně podnětnými a možná ještě zajímavějšími, jakmile se zbaví současné kulturní tradice, která hlásá myšlenku oddělenosti a nedostatku.

A to jsem se ještě nezmínil o své nejzajímavější myšlence.

O jaké ?

O zrušení daní.

A jak myslíš, že něco takového bude Nová duchovnost inspirovat ?

Až budeme opravdu věřit, že jsme všichni součástí jednoho celku, vytvoříme systém, který bude financovat výdaje na naše kolektivní potřeby ze společných zdrojů.

Takový systém už máte. Říká se tomu daňový systém.

Máš pravdu, takový systém už máme, ale až uvěříme, že poselstvím Nové duchovnosti je svoboda, a až pochopíme, že svoboda je podstatou toho, čím jsme jako lidé, pak tento systém odmítneme jako naprosto nevyhovující.

Nahradíme jej systémem dobrovolného sdílení bohatství -pravidelnými příspěvky z osobního příjmu. Tuto myšlenku podporovalo mnoho duchovních učitelů a mistrů. Jedním z nich byl například Bahá'ulláh, který mimo jiné řekl: „Tyto příspěvky by neměly být vymáhány zákonem. Člověk by měl dobrovolně a pouze na základě vlastního rozhodnutí obětovat své vlastnictví a život pro druhé. A měl by dávat ochotně chudým.“

Vyznavači této víry říkají: „Na světě nemusí být hlad, bída ani průmyslová otročina, která ničí zdraví.“ A mají pravdu.

Takže já si představuji systém dobrovolného sdílení příjmů ze všech zdrojů - stejné procentuální příspěvky od každého. Každý by dobrovolně posílal své příspěvky skrze svůj bankovní účet do centrálního fondu.

V zítřejší naprosto transparentní společnosti nebudou potřeba peníze v hotovosti. Veškeré platby se budou převádět prostřednictvím bankovních účtů. A nebude existovat žádná daňová povinnost.

Co si myslíš, že lidi donutí, aby dobrovolně přispívali do společného fondu ?

Pro člověka, který věří, že jsme všichni součástí jednoho celku, by odmítnutí přispět na společné dobro bylo stejné, jako kdyby nepřispěl sám sobě. Takový člověk by měl pocít, že podvádí sám sebe.

Bylo by to podobné, jako kdybyste byli sami na golfovém hřišti a zapisovali si lepší výsledky, ačkoli víte, že je nikdo neuvidí. K čemu by vám to bylo ?

Nepřispívat do společného fondu by bylo jako okrádat sám sebe. K čemu by to bylo dobré ?

A protože by společnost založená na principech Nové duchovnosti byla naprosto transparentní, jména lidí, kteří by odmítali přispět do společného fondu, by byla pravidelně uveřejňována v novinách, v rozhlasu a v televizi a na internetu.

Nic nenutí lidi chovat se podle svých nejvyšších ideálů víc než světlo veřejné kontroly.

Veřejná kontrola je vždy mnohem silnějším podnětem než jakýkoli zákon.

Ale ještě jsem se nedostal k tomu, co považuji za největší změnu, ke které dojde v celosvětových politických systémech.

Jaká to je změna ?

Vytvoření úřadů na všech úrovních státní správy, jejichž úkolem bude posilování světového míru a rozšiřování informací o všem, co přináší největší prospěch lidstvu v jednotlivých oblastech lidské činnosti.

*Nejdřív si promluvíme o tom druhém úkolu. Myšlenka sdílení nových řešení se dosud nedostalo dostatečné pozornosti ze strany mocenských struktur. Každý den vznikají brilantní řešení našich největších problémů - **a nikdo o nich neví.** V důsledku toho jsou lidé na celém světě nuceni znovu a znovu „vynalézat kolo“.*

Téměř každý lidský problém už byl někde vyřešen. A přesto tato řešení nejsme schopni sdílet. Prosté uplatnění existujících technologií by lidstvu pomohlo vytvořit strategie pro řešení téměř každého problému.

Co může být takovým problémem ? Tak například vytvoření nejlepšího možného vzdělávacího systému - lepšího, než je jakýkoli existující systém kdekoli na světě. Takový systém už byl vymyšlen. Nalezení způsobu financování nových podniků drobných podnikatelů, zejména žen a rasových menšin. Takový způsob už byl nalezen. Systém zdravotní péče, který by byl dostupný všem lidem. Takový systém už existuje. Odstranění hladu a bídy bez ohledu na finanční možnosti jedince.

Existují další problémy ?** Léčení těch nejtěžších nemocí, o kterých víme ? Už byly vyléčeny. Zavedení státní správy, která by zaručila vysokou kvalitu života a maximální svobodu projevu pro všechny lidi ? Lidstvo už takovou správu vymyslelo. Snížení zločinnosti tím, že se vyčistí chudinské čtvrti a odstraní podhoubí, v němž se rodí antisociální chování. Lidstvo to už udělalo. **Už víme, jak se to dělá.

*Zeptám se potřeť: **Existuje nějaký problém, který bychom neuměli vyřešit ?** Zvýšení tolerance a zmírnění konfliktu mezi lidmi různých ras, kultur a názorů ? Lidstvo to už udělalo. Už víme, jak se to dělá. Odstranění patologických sexuálních vztahů a vytvoření zdravé a posvátné sexuality, kterou by mohli oslavovat všichni lidé ? Lidstvo to už udělalo. **Už víme, jak se to dělá.** Odstranění diskriminace nejen na pracovišti, ale také ve všech ostatních oblastech lidského života ? Lidstvo to už udělalo. **Už víme, jak se to dělá.***

Seznam našich problémů je prakticky nekonečný a seznam řešení, která jsme našli, je stejně dlouhý. Problém není v tom, že bychom neznali řešení, problém je v tom, že je nedokážeme sdílet - a v mnoha případech o nich ani nevíme.

Jedna ruka neví, co dělá druhá ruka.** Nebo, což je ještě horší, řešení známe, ale myslíme si, že je z nějakého nesmyslného důvodu nemůžeme uvést do praxe. A jaký' důvod uvádíme ? **Nemůžeme si to dovolit !

Ekonomický systém ve většině zemí na světě je takový, že pokud na něčem nelze vydělat, BŮH NA KTERÉHO ČEKÁME

nedokážeme sehnat prostředky potřebné k řešení našich největších problémů.

Proto ještě donedávna umírali chudí lidé na celém světě jen proto, že nemohli sehnat určitý lék - neboť ceny léků, stanované farmakologickými korporacemi, byly tak vysoké, že léky byly pro chudé lidi prakticky nedostupné. Tytéž korporace se snažily dosáhnout zákazu prodávání generických léků, které mají stejné složení, čímž chtěly dosáhnout toho, aby jejich produkty byly jedinými léky na trhu.

Teprve pod tlakem veřejné kampaně hromadných sdělovacích prostředků některé z těchto korporací začaly spolupracovat s vládami rozvojových zemí, aby některé léky zpřístupnily většímu množství lidí.

Dostupnost zázračných léků moderní medicíny je však i nadále především otázkou peněz.

Tato potřeba zisků bude to první, co odstraníte, až přijmete zítřejšího Boha a Novou duchovnost, neboť si uvědomíte, že to nepodporuje Život.

To je námět pro další diskuzi.

Máš pravdu. Tak teď mi řekni něco víc o myšlence „sdílených řešení“.

Zdá se mi, že jediné tehdy, až se začneme dívat na problémy druhých lidí jako na své vlastní problémy -

- což je etika, kterou přinese Nová duchovnost -

- pochopíme výhody zakládání „Národních úřadů pro sdílená řešení“ ve všech zemích na světě. Je s podivem, že jsme to dosud neudělali.

*Tyto úřady by byly samozřejmě spojeny prostřednictvím globální počítačové sítě, aby mohly v reálném čase poskytovat informace o všem, **co funguje** kdekoli na světě. Vedly by v evidenci experimenty, pozorně sledovaly odvážné iniciativy a okamžitě rozšiřovaly zprávy jak o jejich úspěšnosti, tak o jejich neúspěšnosti.*

Tento způsob sdílení informací by mnohonásobně zkrátil dobu nutnou k rozšíření vědomostí po celém světě.

Tyto myšlenky nejsou moje. Pocházejí od takových tvůrčích duchů, jakými jsou Duane Elgin, Hazel Hendersonová, Jean Houstonová, Barbara Marxová Hubbardová, Eleanor LeCainová, Jack Reed a mnoho dalších.

Jako dnes sledují ministerstva obrany konfliktní oblasti a nebezpečné zóny na celém světě, stejným způsobem by Úřady pro sdílená řešení sledovaly různé projekty a programy a identifikovaly „zóny řešení“ tam, kde nějaký jedinec nebo skupina přišla s nějakou důležitou inovací, kterou by bylo možno exportovat do dalších částí světa.

*A jako má armádní štáb své nástěnné mapy a počítačové obrazy, které generálům ukazují místa potenciálních konfliktů, právě tak by byl Úřad pro sdílená řešení vybaven moderními prostředky, které by upozorňovaly na místa reálného nebo potenciálního klidu - a zároveň předávaly informace, **proč a jak** bylo takové situace dosaženo.*

S myšlenkou „mírového štábu“ poprvé přišla Barbara Hubbardová Marxová na Celostátním sjezdu demokratické strany v roce 1984 ve Spojených státech. Tehdy navrhla, že potřebujeme novou společenskou instituci, která by „sledovala, mapovala a komunikovala všechno, co funguje nejen ve Spojených státech, ale také v ostatních zemích světa“.

*Její **Foundation for Conscious Evolution** (Nadace pro otázky vědomé evoluce) vytvořila na internetové adrese Evolve.org svou vlastní „verzi“ tohoto monitorovacího systému pod jménem Synergy Center. „Pokud vím,“ řekla mi nedávno Barbara, „naše internetové stránky jsou první iniciativou, která nabízí podrobné informace o posledních inovacích ve všech oblastech lidského života. Samozřejmě jsme teprve v počátečním stadiu.“*

To jsou úžasné a podnětné myšlenky úžasných a vynalézavých lidí. Je jisté, že až se ve vaší společnosti rozšíří Nová duchovnost, mnoho dalších lidí přijde s mnoha dalšími myšlenkami. A to navždy změní politiku.

Lidstvo už brzy přestane tolerovat politické machinace dneška.

(20)

VYHOZENÍ SMĚNÁRNÍKŮ - ZNOVU

V poslední době jsme zažili spoustu obchodních skandálů, které ukazují neuvěřitelnou chamtivost velkých korporací. Ředitelé a manažeři těchto korporací o sobě tvrdí, že jsou „bohobojní“. Tito lidé si našli v učení včerejšího Boha myšlenky, které jim dávají oprávnění chovat se tak, jak se chovají.

*Existuje riziko, že nadnárodní korporace převezmou vládu nad světem. Tyto korporace jsou mnohem mocnější než většina států, možná mocnější než **všechny** státy. Zdá se, že už dnes řídí naše vlády.*

*Kroutíme hlavami a ptáme se: „Jaká morálka vede k takovému zneužívání moci?“ Jestliže to je morálka dneška, pak bychom měli přijmout zítřejšího Boha **co nejdřív**.*

Ale jak to bude vypadat? Jakým způsobem ovlivní Nová duchovnost světovou ekonomiku?

Ekonomika přestane být oddělená od ostatních životních systémů. Myšlenka jednoty bude opět hrát hlavní roli v budování zítřejšího světa, zejména pokud jde o ekonomiku.

♥ V době Nové duchovnosti se ekonomické zájmy stanou součástí integrálního přístupu k budování společnosti a k tvorbě nového způsobu života.

Ještě donedávna jste plánovali ekonomické programy bez ohledu na společenské a ekologické důsledky.

Zavírání továren a stěhování podniků z jednoho státu do druhého - nemluvě o stěhování podniků ze Spojených států do cizích zemí - se dělo bez ohledu na cokoli kromě bilanční rozvahy. Společenský dopad takových rozhodnutí prostě nebyl součástí vašeho plánování.

V budoucnosti se však do ekonomického rozhodování vrátí **svědomí**. Začnete si uvědomovat důsledky svých rozhodnutí a přestanete je činit v izolaci. Byznysy se začnou považovat za **lidské komunity**, jejichž život je přímo ovlivněn ekonomickými rozhodnutími.

♥ V době Nové duchovnosti se změní smysl podnikání a obchodu.

Dnes existuje byznys jen proto, aby majiteli přinášel zisky.

To je trochu tvrdé. Mnoho byznysů existuje proto, aby poskytovaly služby veřejnosti.

Všechny byznysy jsou závislé na zisku a jakmile nějaký byznys začne prodávat, přestane prostě existovat. Vaše společnost a její hodnoty znemožňují existenci podnikům, které nevýdělečným.

Proto máme nevýdělečné organizace. Byznysy, jejichž první prioritou je sloužit veřejnosti, jsou osvobozeny od tvrdých zákonů trhu tím, že jim stát uděluje status nevýdělečné organizace. To jim umožňuje pokračovat v byznysu bez ohledu na zisky.

Nesmysl. I nevýdělečné byznysy musejí vydělat víc, než utratí. Zeptej se ředitele kterékoli nevýdělečné nemocnice.

Máš pravdu. Nevýdělečné nemocnice odmítají stále víc a víc chudých pacientů, protože si nemohou dovolit poskytovat jim zdravotní péči. Takže, když nemáš peníze, dostaneš jen základní zdravotní péči - a vůbec žádnou preventivní péči.

Co je na tom špatného ? Co je důležitější ? Kvalita lidského života nebo zisky lékařů a nemocnic ?

Kvalita lidského života.

Ne, podle názoru vaší společnosti. Podle tohoto názoru je zisk to nejdůležitější, dokonce i pro „nevýdělečné“ organizace.

Omezujete sociální služby, protože si je „nemůžete dovolit“. Vaše školy poskytují stále méně programů, protože si je „nemůžete dovolit“. Zavíráte psychiatrické ústavy a vyhazujete duševně nemocné na ulici, protože si je „nemůžete dovolit“.

Myšlenka, že si „nemůžete dovolit“ občanskou společnost je příčinou toho, že vaše společnost už není civilizovaná.

Tento problém budete mít tak dlouho, dokud nezměníte společenský systém, který produkuje „bohaté“ a „chudé“.

To nikoho nezajímá. „Ať jedí dorty,“ jak řekla Marie Antoineta. Pár bohatých lidí potřebuje své statisícové příjmy a dvě nebo tři auta a velké televize a rozsáhlé usedlosti. A pokud jde o ostatní ? Hod'te jim kus chleba.

Ano, to jsi řekl správně. Ale většina lidí se tím nechce zabývat.

Včerejšího Boha si představujete jako Boha, který se stará jen sám o sebe. Tak je tomu proto, že ho vidíte jako odděleného od lidí.

Jsme-li od sebe odděleni, pak se každý musí starat jen o sebe. Nejsou-li uspokojeny potřeby Boha - lidmi, samozřejmě - pak Bůh musí udělat, co musí udělat... a když na to doplatí lidé, co na to říci ?

I lidé se musejí starat o sebe. Nejsou-li uspokojeny jejich potřeby - druhými lidmi, samozřejmě - pak musejí udělat, co musejí udělat... a když na to doplatí druzí lidé, co na to říci ?

Život je tvrdý.

*„V rozvojovém světě žijí dnes tři miliardy lidí v bídě," říká Jack Reed ve své knize **The Next Evolution: Making the World Work for Everyone**. „Z těch tří miliard žije 1,3 miliardy v naprosté bídě. Nemluvím o tom, co definujeme jako bídu ve Spojených státech, mluvím o absolutní bídě. Mluvím o lidech, kteří nemají pitnou vodu, jídlo ani střechu nad hlavou.*

Tak je tomu proto, že máte ekonomický systém, jehož jediným cílem je zisk.

A co by mělo být jeho cílem ?

Ve vesmíru není nic, co by „mělo" nebo „nemělo" být. Kdo by o tom rozhodoval ?

Tak dobře, chápu. Zítřejší Bůh nic nevyžaduje.

Správně. Představa, že existují požadavky, je mylná. Je to jedna z Deseti falešných představ Lidstva.

Jak už jsem řekl, tyto představy byly podrobně vysvětleny v mé knize Přijímání Boha. Mohl bys je tu ještě jednou vyjmenovat ?

Ovšem. Tady jsou: Potřeba existuje, neúspěch existuje, nejednotnost existuje, nedostatek existuje, požadavky existují, posuzování existuje, odsuzování existuje, podmíněnost existuje, nadřazenost existuje a nevědomost existuje.

Když porozumíš těmto představám, pochopíš, jak **funguje** Život.

Například vaše ekonomika je založena na falešných představách o existenci nedostatku a nejednotnosti. Představa, že „není dostatek" toho, co potřebujete ke štěstí, a představa, že jste jeden od druhého odděleni, jsou základem vašeho ekonomického systému.

Nová duchovnost vám poskytne nový základ pro celou vaši ekonomiku - nový důvod, proč se věnovat byznysu. Cílem ekonomiky už nebude zisk.

Co bude jejím cílem ?

Vytvořit bohatství.

***Jaký** je v tom rozdíl ?*

Velký.

Mně to tak nepřipadá.

Tak poslouchej, řeknu ti víc.

Promiň, pokračuj.

V současné době definujete bohatství jako vlastnictví a moc. Stará duchovnost vám říká, abyste **převzali** vládu nad zemí. A tak si myslíte, že je dobré **vlastnit** nebo ovládat lidi, zemi i věci.

Myslíte si, že čím víc věcí vlastníte, tím jste bohatší a tím větší máte moc.

♥ V době Nové duchovnosti bude bohatství definováno Jako dostupnost a štěstí, nikoli jako vlastnictví a moc.

Tomu nerozumím.

BŮH NA KTERÉHO ČEKÁME

Mluvím o používání věcí, nikoli o jejich vlastnění.

Dovol mi položit ti otázku. Potřebuješ vysavač prachu ?

Co tím myslíš ?

Myslíš si, že ke štěstí potřebuješ vysavač ?

Nejsem si jistý, jestli ho „potřebuji“, ale jsem rád, že ho mám. Usnadňuje mi čištění koberců.

To jistě. A potřebuješ pračku ?

Na to musím odpovědět stejně. Nejsem si jistý, zda ji potřebuji, ale jsem rád, že ji mám, protože mi usnadňuje praní.

To jistě. Ale přesto chápeš, že polovina lidí na světě žije bez těchto věcí.

To chápu. Je to jen otázka pohodlí. Tyto věci nám šetří čas.

A „čas jsou peníze“.

Myslím, že ano. Alespoň se to říká.

Máte opravdu zajímavou ekonomiku.

Je to jen takové rčení.

A nebylo by dobré, kdyby si každý mohl ušetřit čas ?

Bylo by to dobré, ale nemyslím, že se to stane. Alespoň ne v dohledné době.

Ale, až k tomu jednou dojde, nebudou mít všichni lepší život ?

Myslím, že ano. Ale jak už jsem řekl, bude trvat mnoho let, než se světová produkce zvýší natolik, aby si každý člověk na této planetě mohl dovolit tyhle věci.

Co kdybych ti prozradil způsob, jak by si mnohem víc lidí na vaší planetě mohlo dovolit vysavač a pračku, aniž by museli čekat další den na zvýšení produkce. Co kdyby řešením nebylo zvýšení produkce, ale naopak její snížení ?

Co kdybych ti řekl, že v blízké budoucnosti by každý mohl mít vysavač a pračku, aniž by bylo nutné vyrobit nebo koupit jediný další vysavač nebo pračku ? Co bys mi na to řekl ?

Rád bych věděl, jak by se toho dalo dosáhnout.

Museli byste definovat „bohatství“ jako dostupnost. Museli byste změnit ekonomiku „vlastnictví a moci“ v ekonomiku „používání a spolupráce“.

Ne každý potřebuje **mít** svůj vlastní vysavač. Lidé potřebují vysavač jen **používat**. Ne každý potřebuje **mít** svou vlastní pračku. Lidé potřebují pračku jen **používat**.

Co by se stalo, kdyby třeba čtyři rodiny v blízkém sousedství začaly používat jeden vysavač dohromady ? Myslíš, že by měly méně čisté koberce jen proto, že nemají svůj vlastní vysavač ?

Ne, kdyby si udělaly rozumný rozvrh. Při dobré spolupráci by v tom nebyl žádný rozdíl.

A mohly by udělat totéž s pračkou ?

Jistě. Nájemníci v činžovních domech to dělají běžně.

A co kdyby se čtyři rodiny, z nichž každá má svůj **vlastní** vysavač, rozhodly používat jen jeden, dokud by vydržel, a koupily si nový teprve tehdy, až by se jim rozbil poslední... **co by se dalo udělat se třemi vysavači, které byly vyrobeny, aby pokryly dřívější poptávku ?**

To je zajímavá otázka. To mě nikdy nenapadlo.

A nemohlo by vzniklý přebytek vysavačů používat **dalších dvanáct rodin**, které by se rozhodly, že je také budou sdílet společně ? A kdyby si čtyři rodiny koupily jeden vysavač dohromady, nebyl by pro ně vysavač o 75 procent dostupnější ?

Máš pravdu, byl by dostupnější.

A teď si představ, že by se **čtrnáct rodin** v činžovním domě rozhodlo, že každá bude používat společný vysavač půl dne v týdnu. Takový vysavač by byl opravdu dobře využitý.

Nebyl by většinu času ve skříni a každá rodina by si ho mohla dovolit za zlomek ceny.

Dnes lidé platí spoustu peněz za věci, které používají jen zřídka.

V naší konzumní společnosti jsme se naučili, že každý musí mít „svou vlastní kopii“ všeho. Ale v některých méně „bohatých“ částech světa -

- chceš říci ve dvou třetinách světa -

- ano, ve dvou třetinách světa by čtyři rodiny považovaly za vrchol štěstí, kdyby mohly používat jeden vysavač dohromady. Nebo jednu pračku či auto.

Konečně to začínáš chápat. Na světě je víc než dost všeho pro všechny. Stačí jen změnit ekonomický systém.

*Tuto myšlenku vyjádřil Jack Reed ve své knize **The Next Evolution**, o které jsem se už zmínil.*

Ano, k tomu jsem ho inspiroval já.

Inspiroval jsem ho, aby napsal, že svět se může změnit ze dne na den, jestliže změníte svou definici bohatství. Jestliže budete definovat bohatství jako „používání a spolupráci“, nikoli jako „vlastnictví a moc“.

Jestliže by to tak dobře fungovalo, proč to nedělají aspoň lidé v chudých částech světa, kde si každý nemůže dovolit svou vlastní kopii všeho ?

Etika „spolupráce“ není v chudých zemích rozšířená o nic víc než v bohatých státech. Kromě toho lidé chtějí to, co vidí kolem sebe. Například televizi mají skoro všichni lidé i v těch nejchudších zemích.

Protože nemají peníze na žádný jiný druh zábavy, většina lidí se dívá ve volném čase na televizi. A právě v západních televizních programech vidí, jak vypadá „dobrý život“. Takže je zcela přirozené, že touží po stejném životním stylu. Nemůžeš očekávat, že by chtěli něco míň.

Aby nový ekonomický systém fungoval, bohatství musí být předefinováno bohatými, nikoli chudými. Společenské normy musejí změnit ti, kteří je určují.

Tím myslíš, že nemůžeme říci: „My si to můžeme dovolit, ale vy, kteří si to dovolit nemůžete, prostě používejte zdroje společně.“

„Dělejte, co říkám, nedělejte, co dělám," tak to myslíš ?

To mě jen tak napadlo.

To nebylo moc dobré. Chceš-li, aby se svět změnil, musíš být sám změnou, kterou si přeješ.

A kromě toho existují další důvody, proč se vzdát ekonomického modelu „vlastnictví prostředků". Ekonomika „sdílení prostředků" by měla mnoho dalších pozitivních důsledků.

Jako například ?

Nemuselo by se vyrábět tolik „věcí". Každý člověk na této planetě by mohl používat věci, které dnes používají pouze jedinci nebo jednotlivé rodiny a které jsou většinu času nevyužité.

Lidé, jejichž byznys závisí na **rozumném používání věcí**, tohle chápou dokonale. Zeptej se ředitele kterékoli letecké společnosti, kolik hodin denně jejich letadla čekají na letišti. Zjistíš, že většina letadel je skoro pořád ve vzduchu.

To znamená, že letadla musejí být velice kvalitní, aby vydržela nároky nepřetržitého provozu. A také to znamená, že se jich nemusí vyrábět tolik. Žádná letecká společnost na světě by si nemohla dovolit tolik letadel, aby každé bylo v provozu jen 5 procent času. **To by bylo absurdní. A právě na takové absurditě je založen ekonomický systém západního světa.**

Myslím, že o tom většina lidí takhle nepřemýšlí.

Až lidstvo přijme zítřejšího Boha, stále víc lidí bude přemýšlet tímto způsobem. Právě tak jako Jack Reed.

Proč ? Proč by nás nový duchovní model měl donutit přemyslet o novém ekonomickém modelu ?

Nový duchovní model říká, že jste „všichni součástí jednoho celku". A také vám řekne, že „všeho je dostatek." Jestliže si to vezmete k srdci, **okamžitě se začnete chovat k druhým tak, jak si přejete, aby se oni chovali k vám. A začnete každému dávat to, co byste chtěli, aby dal někdo vám.**

A brzy si uvědomíte, že nejlepší způsob, jak toho dosáhnout, není donekonečna zvyšovat a zvyšovat produkci, aby každý mohl vlastnit stejné věci, ale umožnit všem, aby mohli používat tytéž věci.

To předpokládá, že budete **produkovat méně spotřebního zboží**, což bude mít pozitivní důsledky pro ekologii na vaší planetě.

To chápu. Snížení produkce „spotřebního zboží" znamená snížení znečišťování vzduchu a vody a méně odpadu. Až změníme dnešní spotřební systém a začneme sdílet zdroje a prostředky společně, brzy zjistíme, že je používáme mnohem rozumněji a spravedlivěji a že hospodaříme mnohem lépe.

Přesně tak. A to je teprve začátek.

Lidstvo začne praktikovat to, čemu můj přítel Dennis Weaver, herec a ekologický aktivista, říká „ekolonomie“. Tento nový výraz vytvořil spojením slov „ekologie“ a „ekonomie“. Pak založil Institute of Ecolonomics, jehož cílem je podporovat udržitelnou budoucnost.

Jeho myšlenka je úžasná - a je příkladem pozitivního myšlení, kterým se vyznačují opravdoví vizionáři.

Mohou-li lidé používat věci, které potřebují, mohou žít šťastným životem. A to je nakonec to největší **bohatství**.

To mi připomíná myšlenky hnutí k jednoduchosti, jež před několika lety nashromáždil Duane Elgin svou knihou téhož jména. Esencí tohoto hnutí je prohlášení: „Žijte prostě, aby ostatní prostě mohli žít.“

Vskutku.

*Nová duchovnost, která vychází z myšlenky, že jsme všichni součástí jednoho celku, změní individualistický model ekonomiky v model kolektivistický. Začneme dělat byznys z úplně jiného důvodu - přestaneme se honit za „ziskem“ a začneme vytvářet „bohatství“. Takže to slovo budeme muset **znovu definovat**.*

Ano, to vás čeká v budoucnosti. To se děje ve všech dospívajících společnostech a vaše společnost konečně začíná dospívat.

*A pomáhají nám učitelé a vůdci, k nimž patří například Robert Theobald, autor knihy **Reworking Success**. Roberta znám velice dobře a považuji ho za vynikajícího myslitele v oboru ekonomiky a jejích důsledků. Dalším takovým myslitelem je rabín Michael Lerner, který nám už dlouho doporučuje, abychom si stanovili nové cíle v byznysu i v každodenním životě. Jeho kniha **Spirit Matters** je vzrušující a inspirující formulací principů Nové duchovnosti ve vztahu k ekonomice.*

Ovlivní Nová duchovnost světovou ekonomiku ještě nějak jinak ?

♥ V době Nové duchovnosti bude ekonomika transparentní.

Stejně transparentní jako politika, o které jsem tu už mluvil.

Ano. Přestanou existovat zákulisní machinace, tajné dohody i „tvůrčí účetnictví“. Každý bude vědět všechno o každém. Nebudete mít žádný důvod cokoli tajit, protože všichni budete sledovat stejný cíl.

Z hlediska nového smyslu ekonomiky a nové definice bohatství vám bude připadat primitivní a dětinské utajovat ekonomické informace za účelem zisku.

*V druhé knize **Hovorů s Bohem** jsi mluvil o tom, že na cenovkách zboží budou dvě ceny - Naše cena/Vaše cena - takže zákazníci budou vědět, kolik ta která společnost vydělává. A všichni zaměstnanci budou dostávat každý měsíc rozpis platů všech ostatních zaměstnanců.*

Ano, to je součástí toho, co mám na mysli, když říkám, že se ekonomika stane transparentní. Vědomost je moc a zítřejší Bůh bude podporovat převedení moci z rukou vyvolené menšiny do rukou většiny. Už jsem to řekl několikrát a toto téma se bude opakovat v každé vážné diskuzi o Nové duchovnosti.

♥ V době Nové duchovnosti bude ekonomika decentralizovaná.

To navazuje na právě zmíněné téma. Nejefektivnější způsob převedení ekonomické moci z rukou vyvolené menšiny do rukou většiny je decentralizace.

Místo, abychom vytvářeli jednu gigantickou ekonomiku, budeme vytvářet mnoho „malých ekonomik“ ve všech zemích světa.

Přesně tak.

Jack Reed říká, že v budoucnosti se budou tvořit téměř soběstačné komunity', které budou uspokojovat většinu potřeb svých členů. Nové zdroje energie - například využívání energie větru nebo slunečního záření - zajistí malým komunitám soběstačnost. S omezením výstavby továren (neboť průmyslová produkce se dramaticky sníží) budou mít komunity opět dostatek půdy pro pěstování zemědělských plodin. Už nebudeme muset dovážet všechno ovoce z Kalifornie ani fazole z Venezuely.

Mohli bychom vytvořit místní zákony povolující pěstování konopí, které by se mohlo používat místo dřeva, jež dnes získáváme kácením lesů. Z konopí bychom mohli vyrábět také provazy a látky všeho druhu. Místní měna a výměnný obchod by mohly učinit miliony lidí „nezávislými na ekonomické síti“.

Strategií decentralizace bude mnoho, ale máš pravdu v jednom: Jakmile přestanou být lidé závislí na vzdálených zdrojích, okamžitě mají větší kontrolu nad svým životem. To vede k větší svobodě a vyšší kvalitě života.

Poselství Nové duchovnosti říká, že potřeby jsou jen falešné představy. Náзор, že potře-

by existují, udržuje lidi v područí velkých korporací, politiků, dodavatelů energie a všech těch, kteří si myslí, že oni jsou jediní, kdo je schopen lidem poskytnout to, co potřebují ke štěstí.

Tohle všechno se změní, až přijmete zítřejšího Boha, který říká, že **nepotřebujete nic**, a který vám radí, abyste podle toho žili.

Právě jsem si vzpomněl, jak jsi říkal, že největší lidskou slabostí je závislost.

Ano, to je pravda. Díky Nové duchovnosti se stanete víc soběstačnými. Vezmete na sebe odpovědnost za svůj život. A Nová duchovnost bude mít mnoho dalších ekonomických dopadů.

♥ **V době Nové duchovnosti nebude existovat na jedné straně bohatství a na druhé straně bída.**

Pryč bude doba, kdy nepatrné procento lidí ovládalo ohromné procento finančních a přírodních zdrojů.

♥ **V době Nové duchovnosti bude každému jasné, že všichni lidé mají právo na základní existenční potřeby a na přežití.**

Utrpení a bídu vám pomohou překonat takové ekonomické nástroje, jako jsou například zaručený minimální příjem, všem dostupná preventivní zdravotní péče, všem dostupné vzdělání a rovnocenné pracovní příležitosti.

Tyto nástroje existují už dnes, ale až přijmete zítřejšího Boha, nikdo je nebude moci ignorovat.

♥ **V době Nové duchovnosti bude každému jasné, že přírodní zdroje patří všem.**

Každému by připadalo nesmyslné, kdyby si nějaký národ nebo jedinec dělal nároky na přírodní zdroje jen proto, že se vyskytují v místě, kde žije. Přírodní zdroje, jako jsou stromy (které zásobují svět kyslíkem), nerosty, ropa a voda, budou považovány za společné vlastnictví celého lidstva.

Z toho všeho vyplývá, že nás Nová duchovnost konečně vysvobodí z krysího závodu.

Ano. To jsi vyjádřil výstižně.

To jsem rád, protože problém krysího závodu spočívá v tom, že i když zvítězíš, jsi pořád krysa.

(21)

NAŠE DĚTI A BŮH

Jaký vliv bude mít Nová duchovnost na naše děti ?

V životě vašich dětí se mnoho změní. Především nebudou ignorovány.

Ignorovány ? A kdo je ignoruje ?

Mnoho dospělých. Stále víc rodičů nemá na děti čas, protože oba chodí do práce a pak se zabývají dalšími věcmi.

Děti tráví dlouhé hodiny koukáním na televizi nebo hraním počítačových her, což je izoluje od skutečného světa a uzavírá do světa imaginárního. To by nebylo tak špatné, kdyby to byl svět jejich vlastní představivosti, založený na tom, **co jste je naučili**. Ale tak tomu není. Je to svět, který existuje v představách televizních producentů a programátorů počítačových her.

My nechceme, aby se naše děti koupaly v téhle žumpě.

To jsi řekl ty, ne já. Já si tom nic nemyslím. Ale když nechcete, aby se koupali v té žumpě, proč je v ní **necháte topit** ?

Máš pravdu, děláme to. Nemáme na ně čas a tak je necháme v té žumpě plavat -

- a topit se v ní -

*- a topit se v ní. Někdy tam tráví celé hodiny, než vyplavou nad hladinu a nadechnou se čerstvého vzduchu. Dokážou sedět před televizí půl dne. Proč říkám půl **dne** - celý víkend !*

Už to není, jak to bývalo, když jsem byl malý. Jako děti jsme nikdy nechtěli sedět doma. To nám připadalo ze všeho nejhorší. Chtěli jsme si hrát venku s kamarády. Stavěli jsme si klubovny ze starých krabic a pevnosti ze sněhu. Vymýšleli jsme si všelijaké hry a navazovali přátelství, která vydržela mnoho let... a na která nezapomeneme celý život.

Když dnes pošleš dítě ven, vůbec neví, co má dělat.

V mnoha případech tomu tak je. Nová duchovnost to změní.

BŮH NA KTERÉHO ČEKÁME

128

www.andele-svetla.cz www.vesmirni-lide.cz

♥ V době Nové duchovnosti budou mít rodiče nástroje, které jim umožní vrátit dětem vlastní představivost

Zítřejší Bůh nebude děti děsit, nebude jim do duše vypalovat „strach z Boha“. Zítřejší Bůh je bude učit, že strach a pocit viny jsou jediní nepřátelé člověka a že láska je to jediné, co opravdu existuje, a že Bůh nikoho nikdy nepotrestá.

Zítřejší Bůh bude děti učit nebát se neúspěchu, protože žádný neúspěch v **Božím království neexistuje**. Existuje pouze úsilí, a to je to jediné, na čem v životě záleží, neboť každé úsilí vede k výsledkům, které posunují Život vpřed - a Život chce jít vždycky vpřed.

Zítřejší Bůh bude děti učit, že na světě je všeho dost. Neexistuje nedostatek a je dost všeho, co lidé potřebují k životu a ke štěstí, takže děti se nemusejí neustále snažit být ve všem **nejlepší nebo nejchytřejší** a nemusejí neustále s někým soutěžit a odstrkovat druhé z cesty, aby se dostaly mezi „vítěze“ a neskončily mezi „poraženými“.

Zítřejší Bůh bude děti učit, že nikdo není neúspěšný a že každý člověk někdy zabloudí. A řekne jim, že nikdo nebude bloudit věčně, ale že každý jednou najde cestu domů, cestu zpátky k lásce, zpátky k Bohu. Řekne jim, že se nemají vysmívat těm, kteří zabloudili, že je nemají odsuzovat, ale že jim mají podat pomocnou ruku a ukázat jim cestu zpátky.

Zítřejší Bůh bude děti učit, že všichni lidé jsou totožní s Bohem a že se každý ve svém každodenním životě může chovat tak, jak by se choval Bůh. A zítřejší Bůh dá rodičům nástroje, které jim umožní děti učit.

Těmi nástroji budou myšlenky Nové duchovnosti.

Bože, to mě inspiruje. Sedím tu a chce se mi plakat.

Můžeš plakat nad tím, co jste svým dětem dělali v minulosti, ale neplač nad tím, co pro ně uděláte v budoucnosti. Neboť budoucnost je krásná.

Budoucnost, o které tu mluvíš, je sice krásná, ale víš jistě, že se to všechno stane ?

Chceš, aby se to stalo ?

Ano !

Jsi ochoten pro to něco udělat ?

Ano.

Tak se to stane.

A jak budou vypadat naše školy ? Jak je změni myšlenky Nové duchovnosti ? A změni je vůbec ?

Ovšemže ano. Neexistuje nic, co nebude ovlivněno vaším přijetím zítřejšího Boha A vzdělání bude jedno z prvních.

Vzdělání je ten nejdůležitější nástroj, jež lze použít k transformaci lidstva. Lidé, kteří se dostanou k moci a chtějí si ji udržet, to vědí velice dobře. Proto dělají, co mohou, aby vzdělání lidí omezili nebo alespoň kontrolovali.

Ovládat lidi znamená ovládat jejich mysl. A nejlépe je začít už v dětství. Pošlete děti

do stejné školy, učte je stejné věci, nedovolte jim poznat víc a řekněte jim, že chtít se dovědět víc není přijatelné.

Většina státních a církevních škol vyučuje tímto způsobem. Nutí děti, aby se učily všechno nazpaměť, a neustále jim vtlučkají do hlavy myšlenky své kultury.

Učitelé budoucnosti budou vědět, že vyžadovat od dětí, aby si pamatovaly fakta, znamená vyžadovat, aby znovu vytvářely minulost, kdežto učit je zkoumat nové myšlenky je vést k vytváření nové budoucnosti, neboť jejich představy mohou být jiné než vaše.

Právě toho se bojíme.

Pročpak ? Copak jste tak pyšní na to, jak to ve vašem světě funguje ? Copak opravdu chcete, aby vaše děti opakovaly vaši minulost ?

Ted', když jsi to takhle formuloval...

Chováte se, jako byste to chtěli. Jen ve velmi málo oborech podporuje vaše společnost nezávislé myšlení. Ani dospělým lidem nedovolíte svobodně myslet, natož dětem. Vyžadujete, aby se každý řídil směrnicemi. Nikdo se nesmí ptát na důležité věci. Určitě ne v náboženství. Ani v politice, pokud chcete vyhrát ve volbách. A samozřejmě ne v oblasti sociálních záležitostí, ekonomiky či vzdělání. Nikdo nesmí odbočit z vyšlapané cesty.

A jak se změní školství pod vlivem Nové duchovnosti ?

Odbočí z vyšlapané cesty.

Školy zahrnou duchovnost do všech studijních oborů, aby si děti uvědomovaly, že jejich nejzákladnější a nejposvátnější představy nejsou izolované od každodenního života -a že to platí pro celou společnost.

Všechno v životě dítěte - **všechno** - bude vysvětlováno jako v podstatě duchovní zážitek. V takovém kontextu se děti naučí řešit životní problémy duchovními nástroji.

Zajímalo by mě, zda učitelé někdy přiznají, že většina problémů, s nimiž se děti v životě setkají, bude mít hodně společného s upřímností, snášenlivostí a poctivostí a vůbec nic společného s geometrií, geografií, biologií a historií.

Ve školách, které vzniknou v době Nové duchovnosti, to učitelé nakonec přiznají.

Protože je vzdělání tak důležité a protože jste je v minulosti zanedbávali, **práce Nové duchovnosti začne právě v oboru školství.**

Chcete-li změnit společnost z primitivní společnosti sobeckých a bezohledných lidí ve vyspělou společnost pozorných a milujících lidí, pak budete muset přeškolit většinu lidstva.

Prvním krokem bude trvalé odstranění trestu ze školského systému.

Odstranění trestu ?

Ano.

♥ V době Nové duchovnosti přestane být trest součástí vzdělávacího procesu.

Mluvíš o tělesných trestech, že ano ?

Naplácát dítěti po tom, co jsme mu řekli, že by nemělo nikomu ubližovat, nenaučí dítě být lepším, pouze mu to ukáže, že mocní lidé řeší problémy použitím fyzického násilí. Ukazuje to dítěti přesně takové chování, jaké je chcete odnaučit.

Ale nějaká laskavější forma trestu, například napsat 300krát „nikoho neuhodím“, má zajisté své místo ve výchově dětí.

Nemá.

A jak mají učitelé zacházet s neposlušnými dětmi ? Někdy je trest jediná možnost. S tím souhlasí i ti nejlepší učitelé.

To neznamená, že to je „správné“.

Takže odborníci na výchovu dětí se mýlí ?

Nic „správného“ ani „špatného“ neexistuje - a děti by se to měly naučit, aby tento nesmyslný model neudržovaly při životě, až vyrostou a budou řídit svět.

Samo o sobě není nic „správné“ ani „špatné“, něco prostě funguje a něco nefunguje.

Chcete-li dítě něco odnaučit, pak vám nepomůže, když je budete kritizovat nebo trestat. To prostě nefunguje. Nemluvte o tom, že to neposiluje jeho pozitivní představu o sobě samém.

Pamatujte si, že vám nejde jen o to, aby se přestalo chovat určitým způsobem, vy chcete, aby své chování **změnilo**. V tom je velký rozdíl. Trest může na nějakou dobu dítě donutit, aby se chovalo jinak, ale jeho staré chování se dříve či později vrátí (jak vědí všichni rodiče... a prezidenti), neboť trest chování jen pozastaví, ale nezmění.

O tom budu přemýšlet.

Je mnoho účinných způsobů, jak se chovat k dítěti, které nedělá to, o čem víte, že by pro ně bylo prospěšné. Ale kritika a trest k těmto způsobům nepatří.

Řekni mi, co je účinné ?

O tom by se dala napsat celá kniha.

*Musím přiznat, že jsou odborníci, kteří s tebou souhlasí a kteří neříkají, že trest je někdy poslední a nejlepší způsob. Adele Faberová a Elaine Mazlishová o tom napsaly celou knihu, která je plná neocenitelných rad pro rodiče i učitele. Kniha se jmenuje **How to Talk So Kids Can Learn - At Home and in School**.*

Jsou v ní uvedeny některé velice účinné alternativy, například ukázat neposlušnému dítěti, jak nám může být nápomocné, vysvětlit mu, jak může své chování napravit, anebo je nechat zakusit důsledky svého chování.

Děti lze inspirovat, aby se naučily sebekázní, a myslím, že to nikdo nevysvětluje lépe než Faberová a Mazlishová.

Souhlasím.

Ještě bych rád dodal, že na této knize spolupracovaly také Lisa Nybergová a Rosalyn

Templetonová. První je učitelkou obecné školy a druhá vyučuje budoucí učitele.

Takže ty souhlasíš, že trest do školy nepatří - a nepatří ani do Božího království.

Ano, souhlasím.

A předtím jsi jen hrál ďáblova advokáta.

Dělal jsem to, co jsem řekl, že v této knize budu dělat. Hovořil jsem za ostatní lidi.

A dělal jsi to dobře. Mnozí lidé opravdu věří, že trest je účinným prostředkem nápravy špatného chování, a mnozí lidé věří, že Bůh lidi trestá za to, že nedodržují jeho zákony, a proto si myslí, že mají morální povinnost dělat totéž jeden druhému.

Nic z toho samozřejmě není pravda, ale mnoho lidí má falešné představy o Bohu a Životě, a to jim znemožňuje žít v míru a harmonii.

Většinu těchto názorů jste převzali od rodičů a učitelů a mnozí z vás je zase předali svým dětem.

Je pravda, že školy v tom hrají důležitou roli ?

Samozřejmě. A to je řečeno příliš mírně. Školy se svými kárnými prostředky jsou primárními činiteli v předávání omezených - a tudíž nepřesných - názorů vašim dětem. A vy jste si úmyslně vytvořili vzdělávací instituce, které děti učí o životě z jediného a velice omezeného hlediska. Některé církevní školy jsou toho příkladem.

Například madrassa učí děti o životě pouze z islámského hlediska. Osnovy ve většině takových škol jsou téměř vždycky velice omezené.

Tyto školy vyučují arabštinu a historii islámu, ale neučí téměř nic o historii zbytku světa. Proto lze tyto školy považovat za prostředky indoktrinace.

Mnozí považují za úžasné, že do takových škol chodí a že se stanou **huffaz**- tedy někým, kdo zná nazpaměť celý korán.

Jak už jsem řekl, memorizace je hlavním vzdělávacím nástrojem ve většině dnešních škol. Tak je tomu proto, že cílem většiny škol je naučit děti, jak **opakovat život rodičů**.

Nejlepší způsob, jak toho dosáhnout, je přinutit děti, aby se učily tytéž věci, které se učili jejich rodiče. Pak budou mít stejné názory, myšlenky a chování.

Protože cílem lidí, kteří přijali zítřejšího Boha, je zbavit lidstvo falešných představ o Bohu a Životě, v budoucích školách se bude klást důraz na tvůrčí činnost, nikoli na opakování.

♥ **V době Nové duchovnosti se školy soustředí na tvůrčí činnost.**

Bude se tomu říkat tvůrčí vzdělání a právě v tom bude největší rozdíl mezi včerejšími školami a zítřejšími školami.

Jaké to bude ? O čem se bude učit ?

Školy budou mladým lidem ukazovat, čím opravdu jsou. Budou je povzbuzovat, aby se otevřeli tvůrčí síle ve svém nitru. Budou posilovat jejich sebedůvěru a budou je učit, že každý člověk je tvůrcem svého života.

Nové školy budou probouzet a otvírat mysl žáků, místo aby ji omezovaly a umrtvovaly, jako to dělají dnešní školy.

Budou se snažit spojit jejich mysl s jejich duší a jejich tělo s jejich myslí. Vysvětlí jim, že tyto tři aspekty tvoří jeden celek.

Cílem tvůrčího vzdělání bude naučit lidi vnímat všechno jako součást jednoho celku a vlastní já jako stvořitele.

Tohle se v mnoha dnešních školách neučí.

*V mnoha ? Myslím, že se to neučí v **žádné** škole.*

Tvůrčí vzdělání se soustředí na následující principy, jež Nová duchovnost dětem přinese:

1. Člověk je totožný s každým a se vším ve vesmíru - včetně Boha. Všechno je součástí jediného živého systému.
2. Protože jste totožní s Bohem, máte schopnost vytvářet všechno, co chcete prožít.
3. Tvoříte tím, co si myslíte, co říkáte a co děláte.
4. V procesu tvoření nemůžete udělat chybu; neúspěch je jen falešná představa. Všechno, co uděláte, je dokonalé - včetně vás.
5. Když tvoříte, naplňujete smysl svého života, neboť jediné tak se vyvíjíte, a to je cílem veškerého života.
6. Vaším nejlepším učitelem je život, který má své přirozené důsledky, ale nikoho netrestá. Trest není součástí Božího plánu a nepatří do Božího království. Učení je snadné - je to vlastně proces **rozpomínání** na to, co vaše duše vždycky věděla.
7. Snažte se nikomu a ničemu neubližovat, pomáhejte druhým a milujte je, zejména když udělali něco špatně. Budete-li to dělat, spřátelíte se skoro s každým a nikdy nebudete bez přítele.
8. Na světě je dostatek všeho pro všechny. Ke štěstí toho moc nepotřebujete, a nejlepší způsob, jak dosáhnout štěstí, je učinit šťastnými druhé lidi.
9. Vaším nejlepším přítelem je Život, protože nikdy nekončí. Až skončí ta část života, kterou strávíte na této zemi, nepřijde žádný „soudný den“, žádný poslední soud ani žádný trest, ale jen příležitost zamyslet se nad všemi svými myšlenkami, slovy a činy a rozhodnout se, co si vyberete, až budete v podobné situaci. Volba je evoluční proces, který vám umožňuje uvědomit si, čím opravdu jste.

Tohle je devět součástí základní osnovy prvních let tvůrčího vzdělání. V následujících letech se poselství stává sofistikovanější.

To zní krásně, ale co tradiční předměty ?

Ach ano, usmíření, přetvoření a sjednocení.

To jsem nemyslíl... měl jsem na mysli čtení, psaní a počítání.

Pořád se nemůžeš zbavit starého modelu. Tradiční předměty nejsou ani zdaleka tak důležité

jako předměty, které vám doporučí zítřejší Bůh.

Chceš říci, že se děti nebudou muset učit číst, psát a počítat ?

Samozřejmě že se to budou muset učit, ale jen jako prostředek k tomu, aby mohli dosáhnout usmíření, přetvoření a sjednocení. Jedině tak budete moci vybudovat nový zítřek.

♥ **V době Nové duchovnosti nebude prioritou vzdělání pouhé rozšiřování faktů, nýbrž zvyšování citlivostí, vědomí, porozumění, soucitu a oceňování nádhery Života.**

Dětský psycholog Haim Ginott říkal, že „každý učitel by měl být především učitelem lidství a teprve pak učitelem předmětu“. To jsem se dočetl v oné báječné knize od Faberové a Mazlishové. Snažíš se mi říci něco podobného ?

Ano. Tato myšlenka bude součástí základního přístupu tvůrčího vzdělání k učení.

Tak dobře, řekni mi o tom víc.

Vašemu světu by dnes velice prospělo, kdybyste se pokusili usmířit různorodé a neslučitelné aspekty uvnitř vaší společenské struktury. Kdybyste se snažili překonat rozpory mezi jednotlivými rasami, národnostmi a náboženstvími.

Toto usmíření musí zahrnovat přiznání všeho, co jste jeden druhému udělali, zatímco jste hledali cestu k lepšímu životu; musí obsahovat nejen přiznání všech křivd a bezpráví, ale také upřímnou omluvu.

Dobrym příkladem by bylo, kdyby se Japonci omluvili Korejcům za dlouhá léta své nadvlády a útlaku - a také za některé své dnešní postoje vůči Korejcům.

Ano.

Nebo kdyby se Američané omluvili indiánům za to, že jim vzali jejich zemi a donutili je žít v rezervacích, nebo kdy-

by se omluvili japonským Američanům za to, že je za druhé světové války zavírali do vězeňských táborů, nebo kdyby se omluvili černochům za to, že je udržovali v otroctví a po jeho zrušení pokračovali v diskriminaci - která v mnoha ohledech trvá dodnes.

Ano.

Nebo kdyby se Velká Británie omluvila Indii, nebo kdyby se Rusko omluvilo Polsku, nebo kdyby se Židé omluvili Palestincům za to, že jim vzali zemi, nebo kdyby se Palestinci omluvili Židům za to, že používají násilí jako prostředku řešení svých problémů... ale tenhle seznam by mohl pokračovat donekonečna.

Ano, to by mohl. A teď jsi uhodil jeden z největších problémů lidstva přímo na hlavičku. Protože většina lidí nikdy nezapomněla na tato příkon. Příběhy o nich byly předávány z generace na generaci, takže se nakonec staly součástí kulturní tradice. Všechno to utrpení způsobilo hlubokou hořkost a ta byla předávána vašim dětem jako **součást jejich vzdělání.**

Proto Tvůrčí vzdělání bude učit, jak vytvořit nový svět, jak vytvořit nový zítřek, jak vytvořit novou představu o tom, kdo jste jako lidé, jako kultura a jako občané nejen jednoho národa, ale celého světa.

Řekni mi něco víc o usmíření.

Usmíření musí zahrnovat **obnovu** vašich společností. Musí zahrnovat obnovu jedinců, aby se opět cítili celiství. To zahrnuje náhrady za minulé škody. Lidé musejí mít pocit, že mají možnost být tím, čím jsou, než začnou přemýšlet o tom, čím se mohou stát.

Proces obnovy by měl zahrnovat odstranění rozdílů mezi bohatými a chudými tohoto světa. Bída a nedostatečné vzdělání jsou hlavními faktory, které udržují lidstvo na nízké úrovni evoluce.

Usmíření bude prvním krokem v procesu obnovy lidstva. Než se rozhodnete, co uděláte, musíte si nejdřív uvědomit, co jste udělali.

Dobře. A co přetvoření ?

Přetvoření znamená vzdání se starých tradic, způsobů a návyků; znamená to, že musíte přetvořit sami sebe podle nejkrásnější verze té nejkrásnější představy, jakou jste kdy měli o tom, čím opravdu jste.

Jestliže si přejete žít v míru a harmonii, budete muset změnit váš svět, budete si muset vytvořit nové představy o tom, co to znamená být člověkem, co to znamená být úspěšným, co to znamená být šťastným.

Většinu tohoto přetvoření můžete dosáhnout skrze Tvůrčí vzdělání, které však bude muset zahrnovat společné úsilí státních i soukromých organizací a všech lidí na světě.

A sjednocení ?

Tvůrčí vzdělání - které bude poskytovat programy nejen pro děti, ale také pro dospělé -bude vždycky povzbuzovat lidi ke sjednocení se vším, co existuje. To znamená ke sjednocení s Bohem a se všemi lidmi na celém světě. Ke sjednocení se Životem ve všech jeho podobách.

Sjednocení může být ze všeho nejdůležitější. Neboť jakmile dosáhnete jednoty, všechno ostatní se vyřeší samo. Vědomí, že jste jedině Bytí - že všechno v Životě je jeden celek - změní váš život navždy.

Ano, chápu. Ale co naše tradiční předměty ? Co čtení, psaní a počítání ?

Hovoříš o shromažďování faktických informací, které musíte znát, abyste mohli komunikovat s ostatními.

Ano.

I to bude součástí Tvůrčího vzdělání.

To je dobře.

Ale ne jako hlavní předměty.

Co to má znamenat ?

To znamená, že tyto předměty se děti budou učit, aby získaly nástroje, které jim umožní naučit se to, co se naučit potřebují.

Žáci budou tyto předměty chápat jako nástroje tvůrčího procesu, jako nástroje, které jim umožní tvořit. Důraz se bude klást na vůz, nikoli na šroubovák a kladivo, kterých bylo použito

při výrobě vozu.

Až se tvůrčí činnost stane zábavou, pak každé dítě bude s radostí používat nástroje, které jsou k takové činnosti potřebné. Nikdo ho k tomu nebude muset nutit.

Líbí se mi, co říkáš, ale nejsem si jistý, zda přesně chápu, jak tohle nové vzdělání bude fungovat. Jak se budou vyučovat čisté akademické předměty ?

Nic takového jako „čistě akademický předmět“ neexistuje. Všechno je spojeno se Životem a problém dnešních škol spočívá v tom, že tato spojitost je často ignorována. Žáci nevidí důležitost toho, co se mají učit, a proto se učit nechťejí.

Když mají důvod, aby se něco naučili -svůj vlastní důvod - pak se učí neuvěřitelně rychle. Děti se dokážou naučit ten nejsložitější počítačový program mnohem rychleji než dospělí. Děti se naučily zacházet s dálkovým ovládačem televizoru dřív, než rodiče přečetli návod.

Ha ! To je legrační. Ale je to pravda.

Děti zajímá jen jedno. „Proč se tohle musíme učit ?“ Děti se nespokojí s odpovědí: „Protože musíte.“ Dětem musíte vysvětlit, proč je ten který předmět důležitý. Chcete-li v nich probudit zájem, **musíte probíraný předmět uvést do kontextu reálného života.** Toho nejsnáze dosáhnete tím, že děti budete učit něco úplně jiného - něco, co je zajímavé. **Dokonce se jich můžete zeptat, co by se chtěli učit.**

To je opravdu neobvyklý přístup.

♥ V době Nové duchovnosti bude úkolem vzdělání vyučovat suchá fakta v kontextu reálného života.

Řekněme, že učíš podle základních osnov a právě dětem vysvětluješ princip číslo 8: „Na světě je dostatek všeho pro všechny. Ke štěstí toho moc nepotřebujete, a nejlepší způsob, jak dosáhnout štěstí, je učinit šťastnými druhé lidi.“

Poslouchám.

Abys to dětem přiblížil, můžeš si najít klasický příklad něčeho, čeho je dostatek. Nebo jim můžeš říci, jak jeden člověk může učinit šťastným druhého člověka.

Nápaditý učitel si může vymyslet nějaký zajímavý příběh. Nebo může požádat žáky, aby si vymyslili příběh, v němž někdo, kdo chtěl druhého učinit šťastným, musel použít nástroje,

kterému se říká „čísla“. Učitel musí žákům ukázat nějaký problém a říci jim, aby se snažili najít řešení.

Když si vymyslí nějaký zajímavý příběh, žáci budou chtít najít řešení - a použijí k tomu **jakéhokoli nástroje, který bude vhodný.**

A tímto způsobem můžeme dětem ukázat, že učit se používat nástroje může být zábavné.

Ano. To je jeden z možných způsobů. Nápadité učitelé si najdou spoustu dalších.

*Žáci se budou učit například rovnice nebo vzorce jako **prostředek k řešení nějakého skutečného problému, nikoli jen proto, aby dostali dobrou známku.***

Ano. To je ono. Konečně to chápeš.

„Každý učitel by měl být především učitelem lidství a teprve pak učitelem předmětu“.

Ano.

To se mi líbí.

Tvůrčí vzdělání nebude odlišné jen ve svém přístupu. Bude se lišit také v tom, co bude vyučovat.

Nová duchovnost říká, že si člověk vytváří svou realitu, a proto Tvůrčí vzdělání bude rozvíjet vrozené schopnosti dětí včetně jejich schopností psychických.

Aha, teď vstupujeme na nebezpečnou půdu. Někteří rodiče o tom nechtějí ani slyšet.

Vaše společnost rozšíří své myšlení a začne zkoumat nové možnosti. Nebude navždy uvězněna ve strachu ze všerejšího Boha.

Meditace se brzy stane součástí učebního programu (jak tomu je už dnes v některých školách) a hodiny psychických umění budou následovat. Malé děti budou povzbuzovány, aby se spojily se svým „šestým smyslem“ a cvičily a používaly své psychické schopnosti.

Tomu nevěřím. Nevěřím, že budeme mít školy, které budou děti učit, jak používat tuto energii. V minulosti by to bylo odsouzeno jako „obcování s ďáblem“.

Tak tomu bylo proto, že všerejší Bůh byl žárlivý Bůh, který nechtěl, aby se o těchto schopnostech někdo dověděl, a tím méně aby je používal.

Zítřejší Bůh však lidem řekne, že jim dal tyto **schopnosti** proto, aby je používali, a že na nich není nic hříšného.

Právě tak jako na sexu.

Ano, jako na sexu, který je dalším velkým tabu.

Můžeme o tom hovořit v tomto dialogu ?

Můžeme a také budeme.

Výborně. Rád bych se na něco zeptal.

Tím jsem si jistý.

Ale teď mi řekni víc o těchto „psychických schopnostech“. Myslíš, že opravdu budeme tyto věci učit ve školách ?

Ovšemže ano. Proč ne ? Škola je místo, kde se děti učí o Životě, nebo snad ne ? A psychické schopnosti jsou součástí - důležitou součástí - Života. Tak proč byste je měli ignorovat ?

Říká se, že dnes používáme přibližně pět procent své mozkové kapacity. A přesto nejsme ochotni otevřít se neuvěřitelné kráse naší mysli, a to jen proto abychom neurazili žárlivého Boha.

Zítřejší Bůh žárlivý nebude.

Nebude ?

BŮH NA KTERÉHO ČEKÁME

Ne.

Hm.

A tak vaše děti budou moci zkoumat, co je za těmi pěti procenty, a až začnou používat jen nepatrnou část těch zbývajících pětadevadesáti procent, budete překvapeni, co budou schopny dělat a vědět.

Cílem Tvůrčího vzdělání bude dovést děti na tento práh a povzbudit je, aby jej překročily.

Některé děti na tomto prahu jsou už dnes, aniž by je to někdo učil. Na světě je spousta dětí, které mají zvýšenou vnímavost a neobyčejnou schopnost chápat Život.

To je předzvěst nadcházejícího evolučního pokroku lidstva.

*Stále víc dětí má jasnější vědomí „přítomnosti“ a větší schopnost vnímat možnosti, jež přítomný okamžik obsahuje. Někteří lidé nazývají tyto mladé lidi **indigové** děti podle filmu Indigo. Já jsem hrál hlavní roli v tomto filmu, který jsem napsal společně s producentem Jamesem Twymanem. Film byl režírován Stephenem Simonem, který mimo jiné natočil také filmy **What Dreams May Come** a **Somewhere in Time**.*

Film si získal velkou pozornost veřejnosti, protože ukazuje, že děti mohou změnit životy lidí a že bychom udělali dobře, kdybychom jim naslouchali.

„A povede je malé dítě...“

Přesně tak. Ale teď jsem začal žárlit i já. Co bude s námi dospělými ? Nezaspali jsme dobu ? Nemůžeme dostat trochu Tvůrčího vzdělání ?

Ovšemže můžete. A ty můžeš být jedním z těch, kteří ho budou poskytovat. Můžeš začít dávat hodiny Nové duchovnosti už dnes.

Jak bych to mohl dělat ? Jak bych mohl dávat hodiny o něčem, o čem nic nevím ?

Nejlepší způsob, jak se něco naučit, je začít to učit druhé. Sežeň si některé z knih, o nichž jsem se tu už zmínil, a vypracuj si na jejich základě učební program.

Vytvoř si takové **učební prostředí**, v němž se „učitel“ věnuje zkoumání stejně jako „žáci“. Abys druhé mohl něco učit, nemusíš o tom nutně vědět všechno. Musíš mít jen opravdový zájem dovědět se víc a musíš být ochoten sdílet proces růstu s ostatními.

Pamatuj si, že dobrý učitel se nesnaží nalít žákům něco do hlavy, spíš se snaží z žáků něco dostat.

Takže dobrý učitel nikomu nic nenalévá do hlavy, ale spíš z druhých tahá rozumy.

To jsi vyjádřil opravdu výstižně. Přesně tak to je.

K tomu, abys z druhých tahal rozumy, nepotřebuješ nic vědět. Čím míň si myslíš, že víš, tím je to lepší.

To se mi líbí. Spousta lidí, kteří chtějí rozšiřovat myšlenky Nové duchovnosti, by mohli zakládat studijní skupiny. Jediné, co k tomu potřebují, je „vytvořit si učební prostředí“, že ano ?

Ano. A to je podstatou Tvůrčího vzdělání -ať už jde o děti nebo o dospělé.

♥ V době Nové duchovnosti bude nejdůležitější vytvořit vhodné „učební prostředí“.

V budoucnosti vlastně nebudou existovat „školy“, jaké máte dnes.

Nebudou žádné školy ?

Ne v tradičním smyslu.

Nebudou žádné řady lavic obklopené tabulemi a nástěnkami. Nebudou žádné zatuchlé chodby a šatny a nebudou davy dětí, které do sebe vrážejí na cestě do vlhkých tříd, jež jim připadají jako malá vězení.

Třídy jsou malá vězení, kde jsou těla dětí držena jako zajatci, kde se ustavičně vykřikují nějaké rozkazy („Zařad' se !“ „Sed' na místě !“ „Nevrť se !“ „Zvedni ruku !“) a kde jsou myslí dětí podrobeny náporu faktů a čísel, která si musejí zapamatovat a zbožštit (doslovně z nich „udělat Boha“).

Tyto zastaralé školy budou nahrazeny „studijními komunitami“, v nichž žáci nebudou rozdělováni podle věku, rasy nebo pohlaví, ale budou se sdružovat podle svých zájmů.

V těchto studijních skupinách se budou učit starší i mladší žáci pohromadě. Starší budou mladším ukazovat, co se už naučili a co ještě nevědí, a mladší žáci budou klást starším otázky a navrhopvat způsoby vyjádření a zkoumání, které starším vyrazí dech.

Tyto synergické vztahy, v nichž bude docházet k mystickému setkání Života se Životem, budou typické pro vzdělání v době Nové duchovnosti.

(22)

BŮH V LIDSKÝCH VZTAZÍCH

Budoucnost, kterou mi tu maluješ, je opravdu vzrušující !

Výborně ! Je totiž na čase, aby Život začal lidstvo opět vzrušovat.

A když už mluvíme o vzrušení, mohli bychom si pohovořit o sexu ?

Začněme tedy partnerskými vztahy.

Samozřejmě, to jsem chtěl.

Já vím.

Já jsem tím opravdu chtěl začít. Chci totiž vědět, jak zítřejší Bůh ovlivní tuto neobyčejně složitou a důležitou oblast lidského života. Sexualita je jen částí lidských vztahů. Já bych si rád promluvil o celých vztazích.

Zítřejší Bůh převrátí vaše chápání partnerských vztahů naruby, stejně jako vaše chápání

náboženství, politiky, ekonomie a vzdělání.

To jsem očekával.

Jak víš, myšlenky Nové duchovnosti jsou opravdu revoluční. Pod vlivem těchto myšlenek se celá vaše společnost úplně změní.

♥ **V době Nové duchovnosti se lidské vztahy změní nejen z hlediska cíle, ale také z hlediska celého procesu.**

Tak co chceš slyšet nejdřív ?

Jak učinit partnerské vztahy funkčními ?

To záleží na tom, čemu říkáš „funkční“ vztah.

Řekněme, že funkční vztah je trvalý vztah.

Takže ty si myslíš, že vztah „nefunguje“, když „netrvá“ dostatečně dlouho ?

*Určitě nefunguje moc **dobře**.*

A nezáleží na tom, jaký má smysl ?

Co je vlastně smyslem partnerského vztahu ?

To mi řekni ty.

Myslím, že většina lidí by řekla, že smyslem partnerského vztahu je najít radost a štěstí ve společném životě.

To není smyslem partnerského vztahu.

Není ?

Ne. Smyslem partnerského vztahu je vytvořit radost a štěstí ve společném životě.

V tom je velký rozdíl.

♥ **V době Nové duchovnosti nebude partnerský vztah chápán jako prostředek k uspokojování potřeb.**

Lidé si uvědomí, že potřeby jsou jen falešné představy, a ačkoli si s těmito představami můžete pohrávat - stejně jako kouzelník, který s radostí provádí své triky - nakonec pochopíte, že smyslem nejposvátnějšího spojení s druhým člověkem není pouhé uspokojování potřeb.

Kdo tu mluvil o uspokojování potřeb ? Já jsem mluvil o nalezení radosti.

Jestliže něco **hledáš**, znamená to, že to nemáš, a jestliže to nemáš, myslíš si, že to potřebuješ.

Aha.

Něco můžeš **vytvořit** jen z něčeho, co **máš**.

To je zajímavé.

A to jsem teprve začal. Jestliže si myslíš, že smyslem partnerského vztahu je něco „najít“, pak to budeš ustavičně hledat. Nebudeš to cítit ve svém nitru, protože kdyby to tam bylo, tak bys to **nehledal**. Takže to budeš hledat ve vnějším světě - to jest v člověku, kterého považuješ za svého milovaného. Jestliže si však myslíš, že smyslem partnerského vztahu je něco „vytvořit“, pak do **vztahu přineseš** to, co v něm chceš prožívat. Budeš vidět sám sebe jako zdroj toho, co chceš vytvořit, neboť tvůrce čehokoli JE Zdrojem.

To je fascinující názor.

Je to jen zdravý rozum.

Názory většiny lidí však rozumné nejsou. Právě vaše názory jsou příčinou toho, že vaše partnerské vztahy nemají dlouhé trvání.

Většina lidí hledá štěstí ve vnějším světě, a to zejména v partnerských vztazích.

Ted' mluvíme o milostných vztazích.

Ano, ale všimni si, že všechno, co jsem řekl, lze aplikovat na všechny ostatní druhy lidských vztahů.

Tak dobře.

Nová duchovnost bude učit, že bez vztahu s něčím nebo někým nemůžete prožívat vlastní život smysluplně.

♥ **V době Nové duchovnosti budou všechny vztahy považovány za posvátné.**

Tohle jsem myslel, když jsem řekl, že **jste vzájemně závislí** v tom smyslu, že nemůžete existovat sami - nikdo není ostrov - ale jste **nezávislí** v tom smyslu, že nepotřebujete **určitého** člověka.

Všechny lidské vztahy jsou posvátné a každý vztah může vést k tomu, co od něj očekáváte. Představa, že potřebujete určitého člověka, však vede k oslabování vztahu, protože produkuje falešnou představu, že jste závislí na určitém člověku, abyste mohli být tím, čím opravdu jste - což je vnitřním cílem každé duše.

Chceš-li zkoumat lidské vztahy obecně, budeme si muset pohovořit o některých věcech, které ti budou připadat poněkud vzdálené. Naše diskuze se může stát trochu ezoterickou, ale budeš-li dobře poslouchat, nakonec všechno pochopíš.

Jsi připraven ?

Ano. Tak začni.

Dobře.

Chceš-li poznat, kdo jsi - nejen racionálně, ale prakticky - musíš si především uvědomit, kdo nejsi.

Už jsem řekl, že „v nepřítomnosti toho, čím nejsi, neexistuje ani to, čím jsi“. Tohle je velice hluboké prohlášení, pokud jde o relativní sféru - tedy o svět, v němž žijete.

Ty říkáš, že v nepřítomnosti „chladu“ neexistuje „teplo“. Nebo že v nepřítomnosti něčeho „velkého“ nemůže existovat nic „malého“. Nebo že v nepřítomnosti „zla“ nemůže existovat „dobro“.

Přesně tak. V relativním světě nemůžete mít jedno bez druhého. Tak tomu není v absolutní sféře, kde všechno, co je, je vším, co je.

V absolutní sféře nic neexistuje ve vztahu k čemukoli jinému, prostě proto, že nic jiného **neexistuje**.

Tak tomu je i v relativním světě, kde je jen jediný Bůh, a ten je vším, co existuje. Nicméně tento jediný Bůh se projevuje nespočetnými způsoby. Jednou „takhle“, podruhé „jinak“. Jednou je „rychlý“, podruhé je „pomalý“. Jednou je „tady“, podruhé je „tam“. Rozumíš ?

Ano. Ale proč ?

K tomu se dostaneme.

Bůh chce poznat sám sebe z vlastní zkušenosti. To je jeho posvátným cílem: vnímat sám sebe jako celek.

Intelektuálně se může poznat velice snadno. Stačí když o sobě přemýšlí. Ale aby mohl vnímat sám sebe, musí tu být něco, čím on není. Jedině pak může vnímat sám sebe.

Nicméně neexistuje nic, čím by Bůh nebyl. A já znovu opakuji, v nepřítomnosti toho, čím nejsi, neexistuje ani to, čím jsi.

Bůh si tedy našel řešení. Protože neexistuje nic, čím Bůh **není**, musel sám ze sebe stvořit něco, co vypadá jako „něco jiného“. Udělal to tak, že se rozdělil na miliardy nebo víc (vlastně mnohem víc) menších částí - z nichž každá je **něčím jiným** než totalitou Boha.

Jedině tak může každá část poznat totalitu a totalita zase může poznat každou jednotlivou část, takže Bůh může vnímat, kým a čím je.

To byl skvělý nápad. A tak Bůh stvořil relativní sféru a spolu s ní **relativní zkušenost**. Každá část Boha teď může prožívat sama sebe jako to, čím je ve **vztahu k** tomu, čím je všechno ostatní, a tak může poznat jak individualitu, tak totalitu Boha.

Tohle je samozřejmě velice zjednodušené vysvětlení existence. Ale je ti to jasné ?

Tak trochu.

Co ti není jasné ?

Znamená to, že abych mohl prožívat něco „dobrého“, musí v mém životě existovat něco „špatného“ ?

Tak především, pojmy „dobré“ a „špatné“ jsou hodnotové soudy, které jsou založeny na vašich představách o sobě samých a o Životě.

To vím, to vím, ale nechci se vracet na tuto teoretickou úroveň. Nemůžeš mi dát jednoznačnou odpověď ?

Tak dobře. Odpověď zní ano. Abys mohl prožívat něco, co považuješ za „špatné“, musí v tvém životě existovat něco, co považuješ za „dobré“.

To dost vysvětluje. Ted' chápu, proč je život často hromada -

- a právě to bys mohl považovat za „dobré“, neboť to „špatné“, co v tvém životě musí existovat, nemusí existovat v tvé **bezprostřední** přítomnosti.

Co to znamená ?

To znamená, že takzvaný opak toho, co chceš prožívat, může existovat buď v tvé minulosti, nebo někde **daleko od tebe** - v nějakém vzdáleném místě ve vesmíru. Musí to být však něco, co si uvědomuješ. Musí to být součástí tvého vědomí.

Tvůj vesmír není nic jiného než kontextové pole. Je to kontejner, do kterého byla nalita **každá zkušenost, kterou je možné mít**. Jinými slovy, vesmír **je totalita toho, co je**.

Jinými slovy Bůh.

Říkej si tomu, jak chceš. V tomto kontextovém poli paměti a vzdálenosti - tedy v tom, čemu říkáte čas a prostor - můžeš najít opak jakékoli zkušenosti, kterou chceš prožít. Nemusíš to k sobě přitahovat. Stačí, když si uvědomuješ, že to existuje. Proto se říká, že „vědomost je moc“.

*Takže, když se chci „dobře bavit“, stačí když si **vzpomenu na** něco „nudného“.*

Přesně tak.

*Nebo když chci prožívat, jak „dobrý“ je život **tady**, stačí když si uvědomím, jak „špatný“ je někde **jinde**.*

Nesmíš však zapomínat, že „dobré“ a „špatné“ je založeno na tvých hodnotových soudech.

Samozřejmě.

Všechno závisí na tvém hledisku. Z jiného hlediska může být „dobré“ to, co ty považuješ za „špatné“.

Takže Život je jen otázkou hlediska.

Ted' jsi řekl něco velice důležitého.

Naše zkušenost závisí na tom, jak se na věci díváme.

Správně. A jak věci vidíš, to závisí na tom, jak je vidět chceš.

*Tomu nerozumím. Přece vidíme věci takové, **jaké jsou**.*

Ne. Všemmu přisuzujete nějaký význam. To si pamatuj.

♥ V době Nové duchovnosti si lidé uvědomí, že všechno má jen takový význam, jaký tomu přisuzujete.

Tak dobře, ale co to má společného s lidskými vztahy ?

Všechno. Všechno ve vašich vztazích má jen takový význam, jaký tomu přisuzujete. Nic neznámá víc, než co řekneš, že to znamená. To zahrnuje všechno, co děláš a co se ti děje. Můžeš tomu přisoudit jakýkoli význam, ale musíš být opatrný, protože takový význam to pak pro tebe bude mít. A budeš podle toho jednat, budeš se chovat tak, jako by to bylo

skutečné.

Nechceš-li v tom mít zmatek, nesmíš zapomínat, že s/s **to všechno vymyslíl**.

Můžeš se zasmát všemu, co se ti v životě stalo, a můžeš si říci: „To nic není. To mě nemusí znepokojovat. Nic se mi vlastně nestalo.“ Nebo si můžeš říkat: „Je to hrozné. Strašně mi to ublížilo. To nesnesu.“

Ať už si řekneš cokoli, přesně tak se budeš cítit.

*Já vím, obvykle se **snažím** říkat to první, ale to druhé často zvítězí. Bud'me upřímní. Některé věci člověka prostě bolí. Hodně.*

Pocit bolesti je aktem zapomětlivosti. Zapomněl jsi, čím jsi, zapomněl jsi, čím je ten druhý, a zapomněl jsi, co tu děláte. Ponořil ses do falešné představy. Prožíváš příběh, který sis vymyslíl, jako režizér, který usnul, a teď se mu zdá, že prožívá svůj vlastní scénář.

Můžeš scénář prožívat až do hořkého konce, ale stejně už znáš konec, tak jaký to má smysl ?

Já ale konec neznám. Jaký to bude mít konec ?

Konec je vždycky stejný. Jednoho dne se probudíš - v tomto nebo příštím životě - a uvědomíš si, čím opravdu jsi a čím jsou všichni ostatní, a všem odpustíš a nakonec dosáhneš stadia, kdy pochopíš, že odpuštění není nutné.

Uvědomíš si dokonalost celého procesu, pochopíš, jak všechno přispělo k tvému vývoji a poděkuješ všem hercům ve svém scénáři a všichni budete šťastní, protože vás obklopí Boží láska, a ve své lásce k Bohu, který je Životem, budete jeden druhého objímat.

Víš to jistě ?

Ještě nic nebylo jistější.

♥ V době Nové duchovnosti lidé pochopí význam lidských vztahů i proces Života a svou roli v něm. Budou Životu žehnat a nazývat Jej posvátným, budou se jej účastnit a považovat jej za dobrodružství. Budou jej prožívat a nazývat jej radostí - a pak celý proces dokončí a budou jej nazývat nirvánou... a pak celý proces začnou od začátku v nekonečném koloběhu blaženosti, kterou je Život sám.

Tohle je příběh růstu vědomí. Tohle je příběh vývoje lidstva. Tohle je příběh tvého bytí.

Tvé vztahy jsou součástí tohoto příběhu. V minulosti jsi navazoval vztahy z důvodů, o kterých jsi tu před chvílí mluvil. Hledal jste radost a štěstí a doufal, že najdeš naplnění v partnerském vztahu s člověkem, s nímž jsi chtěl strávit život.

Prostě jsem nechtěl být sám.

To je totéž. Vyjádřeno stručněji.

A co je na tom špatného ?

Není na tom nic špatného, ale v tomto příběhu je stránka, kterou ti teď ukážu:

Nikdy se nezbavíš opuštěnosti ve svém životě, dokud neskončuješ s opuštěností uvnitř

svého života

Můžeš to opakovat ?

Cítíš-li se opuštěný ve svém nitru, strávíš zbytek života hledáním něčeho, co najít nelze. Nakonec se může stát, že projdeš mnoha vztahy, které budou jen přechodné.

Ty jsi četl můj deník ?

Tvé vztahy netrvají dlouho, protože nevíš, co v nich děláš. Snažíš se najít štěstí, místo abys je vytvořil. Snažíš se najít radost, místo abys ji vytvořil. Snažíš se najít naplnění, místo abys je vytvořil.

Myslíš si, že partnerský vztah je proces objevování, ale tak tomu není. Partnerský vztah je proces tvoření.

A totéž lze říci o Životě.

Ale já se snažil „vytvořit“ radost a štěstí, ale někdy partnerka i přesto odešla.

A vzala ti radost a štěstí ze života ?

Samozřejmě.

Tak jsi je nikdy neměl. Nikdo ti nemůže vzít to, co máš v **sobě**. To si pamatuj.

Jestliže mám radost a štěstí „v sobě“, tak nepotřebuji partnerský vztah.

Vztah potřebuješ, abys to mohl **prožívat**. Vytváříš si vztahy proto, abys mohl prožívat, čím jsi **uvnitř**.

Takže vztah potřebuji ! Ty mě chceš splést.

Nepotřebuješ vztah ve vnějším světě. Je dobré, když máš vztah se mnou, ve svém nitru.

♥ V době Nové duchovnosti bude každému jasné, že všechny vztahy začínají a končí v lidské duši.

Máš-li ve svém nitru vztah se mnou - se Životem, s Bohem a se Vším, co existuje - pak **budou** tvé vztahy se vším a s každými zážitky radosti a štěstí - protože jsi **je tam přinesl**. Pak prožíváš štěstí v každém okamžiku svého života. Co nemáš v sobě, bez toho nemůžeš žít ve světě.

*Velice vtipné. Ale jestliže to nemám v **sobě** a jestliže bez toho „nemohu žít“, jak to **získám** ?*

Určitě ne od partnerky. Žádná partnerka takovou tíhu neunes. Když ji na ni uvalíš, okamžitě uteče, protože si uvědomí, že máš v sobě takovou prázdnotu, že by ji nikdy nemohla naplnit, i kdyby chtěla.

Smyslem partnerského vztahu je sdílet osobní naplnění, nikoli je hledat. Sdílet radost, nikoli ji hledat. Sdílet štěstí, nikoli je hledat.

Vstupuješ-li do partnerského vztahu a nejsi šťastný, nepřinášíš do něj žádné štěstí -a znovu opakuji, že v jakémkoli vztahu najdeš jen to, co do něj sám přineseš.

To platí o všem v Životě.

BŮH NA KTERÉHO ČEKÁME

Lidský vztah je vlastně kontextové pole či kontejner, do kterého můžeš nalít všechno, čím jsi. Teprve pak z něj můžeš vytáhnout jakýkoli aspekt svého já, který chceš právě vyjádřit. Z kontejneru nemůžeš vytáhnout něco, co jsi tam předem nedal. Udělal bys velkou chybu, kdybys čekal, že to za tebe udělá někdo jiný.

Zkrátka a dobře, vztahy jsou založeny na dávání, nikoli na přijímání.

Na obojím. Ale všechno, co v partnerském vztahu dostaneš, dostaneš **sám od sebe**. Jenom si myslíš, že jsi to dostal od partnera. Takže dostáváš jen to, co dáváš. To je tajemstvím lidských vztahů. Jestliže očekáváš, že dostaneš něco, co jsi nebyl schopen dát partnerovi, pak budeš zklamaný - a zklameš i partnera.

Ale jak mohu dát něco, co nemám ?

Jsi schopen dát cokoli, co chceš sám dostat. Od partnera nechceš nic, co bys nemohl dát ty jemu. Můžeš si myslit, že mu to nemůžeš dát, ale tak tomu ve skutečnosti není.

Přemýšlej o možnosti, že jsi vstoupil do partnerského vztahu proto, aby ses **rozpomenul, jak můžeš být větší, než jsi**.

To je smyslem všech partnerských vztahů a celého života. Jak už jsem mnohokrát řekl: „Smyslem tvého života je přetvořit sám sebe podle nejkrásnější verze té nejkrásnější představy, kterou jsi kdy měl o tom, čím opravdu jsi.“

K tomu však potřebuji naprostou svobodu.

Bůh ti ji dal.

Bůh možná, ale ne ti druzí.

Svoboda vlastně není něco, co by ti dával Bůh. Já jsem to řekl jen obrazně. Svoboda je to, čím jsi. Bůh je svoboda a ty jsi svoboda. Proto když je tvá svoboda pošlapána, cítíš se uražen a ponížen. Nebylo pošlapáno něco vnějšího. Bylo to tvé já. Svoboda je podstatou tvého bytí.

Slova láska a Bůh jsou zaměnitelná. A slova svoboda a Bůh jsou také zaměnitelná. Proto jsou zaměnitelná i slova láska a svoboda. Všechna ta slova znamenají totéž.

♥ **V době Nové duchovnosti bude každému jasné, že láska a svoboda je totéž.**

To jsi mi už říkal, ale přineslo mi to jen problémy.

Proč ?

Protože většina lidí nevěří, že když někoho miluješ, tvoje láska mu dává naprostou svobodu.

Tak moment. Co myslíš tou „naprostou svobodou“ ? Svoboda nemůže být jen částečná. Svoboda je jako těhotenství. Nikdo nemůže být jen trochu těhotný. A nikdo nemůže být jen trochu svobodný. Buď jsi svobodný, nebo svobodný nejsi.

Svobodný dělat, co chceš ?

Buď jsi svobodný, nebo svobodný nejsi.

Ale ani ty jsi nám nedal takovou svobodu.

Ale dal.

To je pravda, ale trestáš nás, když ji použijeme.

Ne, to nedělám.

Ale dělají to manželky.

Lidé tomu skutečně věří ?

*Jestli tomu věří ? **Zakoušejí to.***

Takže lidé neprožívají ve svých vztazích svobodu ?

Jen někteří.

Ne, všichni.

To bych neřekl. Ne když je partner trestá tím, že odejde nebo že jim ztěžuje život. Ne když jsou trestáni za to, že rádi hrají golf nebo že mají spoustu práce nebo si partnera příliš nevšímají. Nebo když prožijí okamžik lásky s někým jiným.

♥ V době Nové duchovnosti lidé pochopí, že mají v partnerských vztazích naprostou svobodu, že jim svobodu nikdo nemůže vzít, protože oni sami jsou svobodou, a že každý pokus obviňovat druhého z omezování svobody je projevem zapomnětlivosti.

Lidské vztahy jsou **založeny na** naprosté svobodě. Tak prostě fungují.

Takže, když manžel řekne manželce, že odchází, protože si ho nevšímá, tak to je svoboda ? A může se i manželka cítit svobodná být sama sebou v manželském vztahu ?

Ovšemže ano. Když jí manžel řekne, že potřebuje, aby mu věnovala určitou pozornost, nebo že odejde, a manželka si ho i nadále nevšímá, je to projev jejího svobodného rozhodnutí.

*Ale pak je za své rozhodnutí **potrestáno**,.*

Každé rozhodnutí má své důsledky. Nicméně důsledky nejsou trestem. Důsledky jsou prostě důsledky.

Oba partneři mají svobodu vyjádřit své preference. Tyto preference jsou vyjádřením toho, čím jsou. Tvůj partner nemusí souhlasit s tím, čím jsi, ale musí si to uvědomit.

Nechceš-li žít v zakouřeném bytě, můžeš to svobodně říci manželce. Manželka se může svobodně rozhodnout, zda bude v bytě kouřit nebo ne. A ty se můžeš svobodně rozhodnout, zda v bytě zůstaneš nebo odejdeš.

Ani jeden z vás se nemusí cítit uražen rozhodnutím druhého. Říci, že jsi „hluboce uražen“ svobodným rozhodnutím partnerky, znamená popírat, čím oba opravdu jste. Je to projev zapomnětlivosti.

Partnerský vztah je dokonalým vyjádřením svobody. Vztah přestává fungovat ve chvíli, kdy na to partneři zapomenou a začnou se stylizovat do role „obětí“.

Takže, když řekneš, že Láska je Svoboda, pak říkáš, že by všichni lidé měli mít možnost svobodně vyjádřit lásku ke komukoli, jakýmkoli způsobem a naprosto beztrestně. Takhle se díváš na manželství ?

Ne. Tak se na manželství dívají někteří lidé, ale já ne.

Jak se na manželství díváš ty ?

Na manželství se dívám stejně jako na Život. Život prostě **je**. A stejně je to s manželstvím. Manželství je tím, čím je, a není tím, čím není.

A kdo rozhoduje o to, čím je ? Všichni říkají, že o tom rozhoduje Bůh.

Bůh o tom nerozhoduje. Na jakém základě by mohl činit taková rozhodnutí ? Bůh to nechává na lidech. Manželství je tím, co z něj udělají manželé.

Ale společnost musí stanovit nějaká pravidla.

Proč ?

Aby chránila lidi.

Před kým ? Před **sebou samými** ?

Před druhými.

Před kterými druhými ?

*Společnost musí chránit **sama sebe**. Musí se chránit před **zhroucením**.*

Ty si myslíš, že by se společnost zhroutila, kdyby měla míň pravidel ?

Ne, to si nemyslím. Myslím, že kdyby se nechránila, byla by na tom pravděpodobně lépe. Byla by taková, jaká opravdu je, a ne taková, jak si ji lidé chtějí představovat.

Jak se tak dívám na lidstvo, řekl bych, že všechny lidské vztahy včetně manželství jsou neustále se měnící proces, v němž nejsou žádná omezení a v němž existuje jediné pravidlo mluvit vždycky pravdu.

Jinými slovy ?

Jinými slovy, každý si může říkat, co chce, dělat, co chce, a být, čím chce. A jestliže to omezuje druhého, druhý to může říci nebo učinit **své** vlastní rozhodnutí, a tak celý proces pokračuje - jedno svobodné rozhodnutí za druhým, ve jménu Lásky a Života.

V tomto scénáři nejsou žádné oběti ani zločinci, žádní manželé nebo partneři v „právu“ či „neprávu“. Jsou tu jen svobodní jedinci, kteří vědomě vytvářejí své vztahy.

To mi nepřipadá příliš romantické. Lidé by rádi věřili, že manželství znamená být „věrný“ jedinému člověku do konce života. Rádi by věřili, že by člověk měl intimně milovat jen jediného člověka -

- myslíš sexuálně -

- ano, myslím sexuálně... a že vyjádřit lásku sexuálním způsobem někomu jinému znamená zradit a hluboce zneuctít partnera.

A to je dokonalý scénář pro manželství. Nic z toho, co tu bylo řečeno, tomu neodporuje. Naopak všechno, co tu bylo řečeno, to potvrzuje.

Ale tenhle scénář nedovoluje žádnou svobodu, alespoň ne sexuální svobodu.

Naopak, dovoluje maximální sexuální svobodu.

Jak to ? Tento scénář říká, že „vyjádřit lásku sexuálním způsobem někomu jinému znamená zradit a hluboce zneuctít partnera". To mi nepřipadá jako moc velká svoboda.

Když do partnerského vztahu vstoupíš svobodně, proč by to nemělo být vyjádřením svobody ? A když v něm zůstaneš a svobodně dodržuješ všechny vzájemné dohody, proč by to nemělo být svobodným vyjádřením svobody ?

Co když dodržuješ vzájemné dohody jen proto, že musíš ?

Ale ty je dodržovat „nemusíš". Jestliže je dodržuješ, děláš to proto, že to dělat chceš. **Všechno** v Životě děláš jen proto, že to dělat chceš. Neexistuje **nic**, co by nebylo svobodným rozhodnutím.

Chápu, co říkáš, ale nevím... nepřipadá mi to jako „svoboda", když něco dělám jen proto, abych zachoval partnerský vztah.

Ale to **je** svoboda. Svobodně ses rozhodl žít v partnerském vztahu a svobodně to děláš. Kde a kdy jsi ztratil svobodu ?

♥ **V době Nové duchovnosti se partneři nebudou vzájemně obviňovat, protože budou chápat, že partnerský vztah je tvůrčí proces, v němž jsou oba partneři zodpovědní za svá rozhodnutí.**

Osobní vztahy jsou výborná cvičiště. Dávají vám možnost oznámit, vyjádřit a prožívat, čím opravdu jste a čím se chcete stát.

Lidé však obvykle učiní nějaké rozhodnutí a pak říkají, že **neměli na vybranou**. To jim umožňuje tvářit se jako „oběť" a odsuzovat druhého jako „lotra".

Někdy se dostaneme do situace, kdy máme na vybranou mezi dvěma nepříliš dobrými možnostmi.

To neznamená, že nemáte na vybranou. Říkat, že nemáte na vybranou, znamená, že jste se vzdali svobody. Je to projev zapomnětlivosti.

Nevím. Tohle všechno jsou jen slova. Samozřejmě že mám vždycky na vybranou, ale když jsou obě možnosti mizerné, jaká to je volba ?

To je **nejlepší** volba.

Život vám nabízí nejhorší možnosti v době, kdy jste na pokraji zásadní životní změny.

To si pamatuj.

Nepříjemná volba je způsob, jakým tvá duše oznamuje tvé mysli skrze tvé tělo, že musíš zásadně změnit totalitu svého bytí.

Možnosti v takovýchto situacích nejsou „mizerné", jsou prostě kritické. Do takové situace se dostaneš tak šestkrát až sedmkrát za život. Můžeš je spočítat na prstech obou rukou.

Tyto kritické situace vítěj, v žádném případě se jim nevyhýbej, neboť ti nabízejí úžasnou

příležitost udělat pokrok v osobním vývoji. Tyto situace patří k největším požehnáním života.

*Takže smyslem partnerského vztahu je **vyvíjet se**.*

Samozřejmě. Proto jsem se tě před chvílí ptal, zda si myslíš, že partnerský vztah není „funkční“ jen proto, že „netrvá dlouho“. A pak jsem řekl, že „to závisí na jeho smyslu“. A ty ses zeptal, „jaký je smysl partnerského vztahu“. A teď jsi na svou otázku odpověděl.

Základním smyslem všeho je **evoluce**. A člověk se vyvíjí nejrychleji ve vztahu s druhým člověkem.

Posvátný vztah začíná tam, kde se tvé nitro setkává s vnějškem druhého člověka a kde se nitro druhého člověka setkává s tvým vnějškem a kde teplo vašich nitro rozpustí vaše vnějšky, takže vaše nitra splynou a uvědomí si, že jsou součástí jednoho celku.

Tohle je vyjádřením toho, čemu říkáte Láska.

(23)

SEX A DUCHOVNOST

A teď si promluvíme o sexu. Proč mají lidé takové problémy se sexem? A změní to Nová duchovnost?

Zítřejší Bůh vám jasně řekne, že vyjádření sexuality je oslavou Života -

- a jelikož slova „Život“ a „Bůh“ jsou zaměnitelná, vyjádření sexuality je oslavou **Boha**.

Správně, naprosto správně.

Tak proč se tolik lidí za sexualitu stydí?

Protože je to naučili. Protože jim to řekli. A někteří dokonce věří, že jim to **přikázal** **včerejší Bůh**.

Když jsem byl členem katolické církve, učil jsem se, že smyslem manželství a sexuality je rozmnožování rasy. Proto byl každý pokus zastavit proces plození považován za maření Boží vůle a tudíž za urážku samotného Boha. Z toho důvodu měly katolické rodiny často pět, šest, sedm nebo osm dětí.

Bylo mi jasně řečeno, že používání antikoncepčních prostředků je hřích. Bylo mi řečeno, že jediná Bohem povolená forma rodinného plánování je vzdát se pohlavního styku v plodném období menstruačního cyklu a věnovat se sexu v období neplodném.

To je zaostalý a primitivní přístup k nejpřirozenějšímu vyjádření lásky.

Já osobně na to nemám žádný názor.

Ty nemáš žádný názor na nic.

Máš pravdu.

Když jsem byl malý, učitelé mi říkali, že tělo je něco, za co bych se měl stydět, a proto bych neměl dovolit, aby mě někdo viděl nahého. A také bych neměl chtít vidět tělo druhého člověka. V některých kulturách není dovoleno vidět tělo ani při sexuálním aktu. Musí být tma a partneři musejí být alespoň částečně oblečení.

Některá z těchto tabu pomalu upadají v zapomnění, ale mnoho lidí je jimi dodnes ovlivněna.

To je pravda.

Myslíš, že je správné, že jsou lidé vedeni k tomu, aby se styděli za sex ?

Nic není správné ani špatné. Z hlediska toho, čeho chcete dosáhnout, něco prostě funguje a něco ne. Tak čeho chcete dosáhnout ?

To nevím. A nejsem si jistý, zda to ví lidstvo. Každý se snaží dělat něco jiného. Já vím jen to, co dělám já.

A co to je ?

Oslavuji své lidství a svou lásku k životu a svou lásku k druhým a svou lásku k sobě tím, že dávám a přijímám tělesnou rozkoš a vyjadřuji společnou extázi jednoty se svou milovanou. Dělán to s dětským úžasem a otevřeností a bez nejmenšího pocitu viny nebo studu.

A proč nám neřekneš, jak se **opravdu** cítíš ?

Už jsem to řekl.

To jsi opravdu udělal. A tím by náš rozhovor na tento námět mohl skončit, neboť jsi právě vyjádřil to, co bude učit Nová duchovnost.

Opravdu ?

Opravdu.

♥ **V době Nové duchovnosti budete vnímat sexualitu jako radostnou oslavu života a nádherný projev Božství. Budete ji vyjadřovat bez pocitů viny a studu a bez jakéhokoli omezení, kromě toho, které si sami uložíte.**

Nebylo by krásné, kdybychom žili v takovém světě ?

Ano. A Nová duchovnost vám takový svět pomůže vytvořit.

*Už několikrát během tohoto rozhovoru jsi opakoval, že ten den přichází, a já teď vidím, že máš pravdu. Episkopální církev si **právě dnes** zvolila svého prvního homosexuálního biskupa. Není to zajímavé ?*

Zdá se, že lidstvo začíná přijímat zítřejšího Boha. Někteří velice stateční církevní vůdci veřejně prohlásili, že Bůh nemá nic proti lidem s odlišnou sexuální orientací.

To je příklad bezpodmínečné lásky, která je darem zítřejšího Boha, jak **všichni** brzy pochopíte.

*Někteří lidé však stále ještě věří, že včerejší Bůh nás miluje jen tehdy, když se chováme podle **jeho** představ. Odvážný čin episkopální církve nebyl snadný, jak dokazuje následující*
BŮH NA KTERÉHO ČEKÁME

článek:

MINNEAPOLIS (6. srpen) - Vůdci episkopální církve schválili zvolení svého prvního homosexuálního biskupa, čímž riskovali možný exodus konzervativců, kteří prohlásili, že jejich smutek nad tímto rozhodnutím je tak hluboký, že jej „nelze vyjádřit slovy“.

V úterý se konalo závěrečné hlasování, které potvrdilo reverenda V G. Robinsona do funkce biskupa.

Biskupové volili v poměru 62 ku 45. Dva biskupové se zdrželi hlasování, ale podle církevních pravidel se jejich hlasy počítaly jako hlasy „proti“.

Někteří delegáti, kteří byli proti Robinsonovu zvolení, odešli ze shromáždění se slzami v očích.

„Toto shromáždění, které schválilo zvolení člověka sexuálně aktivního mimo posvátný svazek manželský, se odchýlilo od historické víry církve Ježíše Krista,“ řekl pittsburghský biskup Robert Duncan. „Toto shromáždění se oddělilo od milionů anglikánských křesťanů na celém světě.“

Duncan se obrátil na anglikánskou obec a jejího představeného, arcibiskupa z Canterbury, Rowana Williamse, „aby v tomto mimořádném případě zasáhl“.

„Kéž má Bůh slitování se svou církví,“ řekl Duncan. Toto prohlášení podepsalo dalších osmnáct biskupů.

*To, že biskup Duncan označil episkopální církev za „církev Boha“, je sice zajímavé, ale není to překvapující. Právě tento druh božího **vlastnictví**, jež lidé připisují své církvi, je příčinou odloučenosti mezi lidmi.*

*Katolíci říkají, že **jejich** církev je „jeho církev“. Muslimové říkají, že **jejich** víra je jediná **pravá** víra Alláhova. Mormoni říkají, že **jejich** sedmé nebe je **pravé** Boží nebe. Svědkové Jehovovi říkají, že **vyvolení** byli vyvoleni Bohem a že nikdo jiný nepůjde do nebe.*

Zítřejší Bůh říká, že každá církev je „jeho církev“ a každá víra je „jeho víra“ a každá duše je boží duše, neboť sdílí s Bohem tutéž duši! A žádný živý tvor ve vesmíru nestojí mimo společenství boží.

Ani lidé, kteří jsou sexuálně velice aktivní ?

Co tím myslíš ?

Někteří lidé věří, že příliš sexuální aktivity znemožňuje duchovní vývoj. Tito lidé říkají, že duchovnost a sexualita nejdou dohromady. Proto mi odpověz přímo. Oslabuje sexuální energie duchovní energii ? Vyčerpává celkovou zásobu energie a znemožňuje dosažení duchovního probuzení ?

Kdyby tomu tak bylo, Život by odporoval samotnému smyslu Života.

Smyslem Života je vyvíjet se, a kdyby tělesný akt, který vytváří Život a vyjadřuje Lásku, brzdil evoluci, nebyla by to závažná vada v celkovém fungování vesmíru ?

Myslím, že ano.

Musím tě ujistit, že Život nebyl stvořen tak bezmyšlenkovitě.

Sexuální aktivita nebrání duchovnímu probuzení. Na druhé straně je ovšem pravda, že příliš velký důraz na cokoli produkuje nerovnováhu a vyčerpává celkovou energii.

Příliš práce, příliš jídla, příliš pití, příliš zahradničení, plavání, zábavy, příliš cukru, příliš sexu... příliš **čehokoli** - dokonce i příliš **duchovního** cvičení - produkuje nerovnováhu.

Buddhovi to bylo jasné. Pochopil, že osvícení nelze dosáhnout nestřídmostí - ale také jej nelze dosáhnout sebetřýzněním. Osvícení lze dosáhnout jen zlatou **střední** cestou, když všechno udržujeme v rovnováze.

O těchto otázkách lze říci hodně a jelikož osvícení lidstva bude hlavním cílem Nové duchovnosti, promluvíme si o tom na konci tohoto rozhovoru o zítřejším Bohu.

Takže o tom budeme mluvit teď ?

Ano, ale nejdřív skončíme náš rozhovor o sexualitě, ačkoli nevím, zda se mnou budeš spokojen, až se k tomu dostaneme.

Proč bych s tebou neměl být spokojen ?

To poznáš, až se k tomu dostaneme.

Takže do té doby tu budu sedět jako na jehlách.

To nemusíš. Nemysli na budoucnost a zůstaň v přítomném okamžiku.

Děkuji ti. Obvykle na budoucnost nemyslím.

Ale všiml jsem si, že to mnozí lidé dělají, místo aby zůstali v přítomném okamžiku. Ačkoli je všechno dokonalé tady a teď, tyto lidé přemýšlejí o budoucnosti.

Já to obvykle nedělám, ale tentokrát jsi mě nachytil. Když jsi řekl, že s tebou možná nebudu spokojen, napadlo mě, že musím nastražit uši. A proto jsem se díval trochu dopředu. Ale teď jsem se vrátil do přítomného okamžiku a jsem rád, že aktivní sexuální život nesnižuje duchovní vědomí. Myslím, že jsem to věděl, ale jsem rád, že jsem to slyšel od tebe.

Sex je něco jiného, než si většina lidí myslí.

Já vím.

Sex je synergická výměna energie. Dochází k ní, kdykoli se setkají dva lidé, a nejde o to, zda mají sexuální vztah, ale o to, zda je jejich vztah kvalitní.

Takže každý člověk má sexuální vztah se všemi ostatními lidmi.

Správně. Je totiž nemožné, aby se dva lidé setkali a nevyměnili si energii. K takové výměně musí dojít. K čemu to vede, to záleží na každém z nich.

Může mít člověk sexuální vztah - teď myslím tělesný vztah - s kýmkoli ? Je to v pořádku ? Nebo by takový vztah měl být rezervován pro jednoho nebo dva lidi za celý život ?

Není nic, co byste „měli“ nebo „neměli“ dělat. Záleží na tom, jakým chceš být člověkem ve vztahu k této záležitosti.

Já to vím.

Tak mi to řekni.

Chci být člověkem, který by nikdy neměl sexuální poměr s někým, kdo si to nepřejí. Chci být takovým člověkem, který se nevnučuje a kterého by ani nenapadlo dělat sexuální návrhy někomu, kdo není dost starý nebo dospělý nebo citově vyrovnaný. A chci být takovým člověkem, který dodržuje své sexuální dohody a na kterého je spolehnutí.

Tak jím buď.

*Já chci, aby takový byl **každý**.*

To chceš ? Ale každý takový nebude. Ani ty jsi vždycky takový nebyl.

To vím. Co by bylo potřeba k tomu, aby nás byla víc ?

Větší sebevědomí a lepší porozumění smyslu Života. Až přijmete zítřejšího Boha, pak tohle všechno pochopíte. Budete činit vědomá rozhodnutí v každém okamžiku, včetně rozhodnutí týkající se sexuality.

Mnozí lidé to dělají už dnes a jejich přechod k vyššímu vědomí otvírá cestu pro Novou duchovnost.

Přesto je v naší společnosti spousta sexuálních zločinů.

To je důsledkem sexuální represe. Sexuální zločinnost je rozšířená všude, kde je sexualita potlačována.

Myslíš, že proto má katolická církev tolik problémů s kněžími, kteří se chovají nepřístojně ?

Ano.

Zdá se, že v tomto ohledu nemáme dostatečně jasno. Na jedné straně dovoluujeme dětem, aby se dívali na filmy plné násilí, ale když slyšíme o nějakém filmu, ve kterém jsou sexuální scény, cítíme se pohoršeni. Proč se tak chováme ?

Protože jste zmatení. Sice nenávidíte násilí, ale rádi se na ně díváte. Na druhé straně milujete sex, ale neradi se na něj díváte.

*Mnozí lidé se na sex dívají rádi, ale nejsou ochotni to **přiznat**. A už vůbec nechtějí, aby se na sex dívaly jejich **děti**. Možná bychom měli mít víc zákonů proti sexuálnímu vyjádření.*

Zákony proti sexuálnímu vyjádření nejsou k ničemu.

Protože jsou porušovány ?

Přesně tak.

Takže vlastně posilují naše pocity studu a viny ve vztahu k sexuálnímu chování.

Ano. Tak to je.

Přesto by některé zákony měly existovat, například zákon proti znásilnění.

To není zákon proti sexuálnímu vyjádření, to je zákon proti fyzickému napadení. Jakýkoli
BŮH NA KTERÉHO ČEKÁME

druh fyzického napadení je protizákonný. V tom je lidstvo zajedno.

A co zákony, které zakazují diskriminaci na základě sexuální preference ? Nebo zákony, které ukládají vyšší tresty za napadení z rasových nebo politických důvodů ?

Ani tyto zákony nejsou namířeny proti sexuálnímu vyjádření. Kromě toho si o nich nic nemyslím. To si musíte vyřešit sami.

Poslední zákon, který zakazoval jednu z forem sexuálního vyjádření, byl zákon proti sodomii, a ten byl zrušen Nejvyšším soudem v roce 2003. Myslím, že sexuální chování dvou dospělých nespadá pod kompetenci zákona - a Nejvyšší soud s tím zjevně souhlasí. Nicméně mnoha lidem se to nelíbilo.

To nás přivádí k naší dřívější diskuzi o tom, že mnozí lidé chtějí, aby byly občanské zákony založeny na náboženských hodnotách. Myslím, že by bylo prospěšné, kdyby si lidstvo uvědomilo, že žádný zákon by neměl zakazovat chování, které nezpůsobuje občanské škody.

Patří k nim zákon zakazující prostituci ?

V mnoha zemích je prostituce povolena.

Ano, to vím. Například v Belgii, v Německu nebo v Holandsku se prostituce provozuje jako každý jiný byznys. A výměna peněz za sexuální služby je povolena ve většině zemí na světě. Ovšem ve Spojených státech - s výjimkou Nevady - to povoleno není.

Tak co je tedy v případě prostituce rozhodující, morálka nebo **geografie** ?

To nevím.

Máš ještě nějakou otázku ?

Ne, pokud jde o sexualitu. Právě jsem si uvědomil, že jsem si v tomto rozhovoru uspokojivě odpověděl na většinu otázek týkajících se sexuality.

Skutečnost, že sis uspokojivě odpověděl na své vlastní otázky, je známkou toho, že jsi na cestě k mistrovství.

To jsem neřekl.

Ne, to jsem řekl já. Před chvílí jsi našel své vlastní odpovědi na otázky týkající se lidských vztahů, teď jsi našel odpovědi týkající se sexuality a za chvíli zjistíš, že máš své vlastní odpovědi i na nejdůležitější otázku ze všech.

To zjistím ?

Ano.

CESTA K OSVÍCENÍ

O čem to mluvíš ?

Přišel čas, abychom začali praktikovat první zásadu Nové duchovnosti.

Kterou zásadu ?

Že veškerou moudrost, kterou kdy budeš potřebovat, najdeš ve svém nitru. Že všichni lidé neustále hovoří s Bohem. Že když upřímně hledáš svou nejvyšší pravdu, vždycky ji najdeš. Stačí naslouchat tomu, co sám říkáš -a pak tomu uvěřit.

Ano, to cítím, to vím.

Budeme to demonstrovat teď hned.

Tady ?

Ano. Náš rozhovor v této formě skončil.

V tomto rozhovoru jsem dovolil, aby ses ptal a já ti odpovídal, jako bych já všechno věděl a jako bys ty nevěděl nic. Tak tomu ovšem není.

Pravda je, že všichni lidé v sobě mají neobyčejnou moudrost a že to jediné, co musejí udělat, je otevřít se jí.

Tomu věřím. Během let jsem tomu začal věřit.

O sobě ?

O všech lidech.

Ovšem, ale zahrnuješ se mezi ně ? Mnozí lidé si myslí, že lidé obecně jsou moudří, ale oni sami ne. Mnozí lidé si myslí, že lidé obecně jsou přitažliví a krásní, ale oni sami ne. Mnozí lidé si o druhých myslí to nejlepší, zatímco o sobě si myslí to nejhorší.

To si nemyslím. Do této skupiny nepatřím. Ve vší pokoře bych řekl, že jsem stejně schopný najít v sobě moudrost jako všichni ostatní lidé.

To uvidíme.

Co máš za lubem ?

Už jsem ti to řekl. Ty - a všichni ostatní lidé-znáte odpovědi na všechny otázky, které kdy můžete položit A celý tento rozhovor ukončím tím, že ti to dokážu.

Vyměníme si role.

Ach, Bože.

Jsi připraven ?

Myslím, že ano.

Myslíš ?

Hm-

- tak jsi připraven nebo ne ?

Jsem.

Tak tedy můžeme začít. Od této chvíle se budu ptát já a ty budeš odpovídat.

Rozumím.

Tak tohle bude nejdůležitější otázka v celém našem rozhovoru. Co je cesta k osvícení ? Co o **tom** řekne zítřejší Bůh ?

Abych ti řekl pravdu, už jsem o tom přemýšlel. Dokonce jsem o tom nedávno hovořil se skupinou asi deseti lidí.

A co jsi jim řekl ? A co bys k tomu teď dodal ? Tak mluv. Čekám na odpověď. **Co je cesta k osvícení ?**

„Osvícení“ je onen nedefinovatelný mystický zážitek, po němž každý touží a jež každý hledá. A já chápu důvod tohoto hledání, neboť kdybychom byli všichni osvícení, náš život by byl lepší než dnes, kdy jsme neosvícení.

Kdybychom všichni dosáhli osvícení rychle, celý svět by se změnil a my bychom vnímali život jinak. Určitě bychom prožívali méně stresových a konfliktních situací. Na světě by bylo méně násilí, hněvu a všeho, co činí náš život nešťastným.

A tak lidstvo hledá osvícení od počátku času, od té doby, co jsme si uvědomili, že je možné osvícení dosáhnout - ať už to znamená cokoli.

Ať už **to** znamená cokoli ? Copak ty nevíš, co to znamená **být** osvícený ?

Buď trpělivý. Všechno se brzy objasní. Už jsi to někdy slyšel ?

Je mi to povědomé.

Zní to jako něco, co bys řekl ty.

Máš pravdu. Učíš se rychle. Tak pokračuj.

*Hledáme nejen osvícení, ale také **definici** osvícení, neboť osvícení nemůžeme dosáhnout, dokud nevíme, co to je. Proto se snažíme osvícení nejdříve definovat. A až nám to bude jasné, až budeme vědět, čeho chceme dosáhnout, teprve pak můžeme přemýšlet o tom, co je k tomu nutné.*

Nicméně se zdá, že někteří lidé příliš pospíchají. Tito lidé říkají, že vědí, jak osvícení dosáhnout. A tak existuje mnoho „cest k osvícení“. Duchovní mistři všech druhů vymýšlejí cesty k osvícení už dlouhá tisíciletí.

Paramahansa Yogananda říkal, že zná cestu k osvícení. Saí Baba říkal, že zná cestu k osvícení. Buddha říkal, že zná cestu k osvícení. Maharishi Mahesh Yogi říkal, že zná cestu k osvícení. Svým způsobem to říkali i Ježíš Kristus a Abu al-Qasim Muhammad ibn Abd Allah
BŮH NA KTERÉHO ČEKÁME

ibn Abd al-Muttalib ibn Hashim - Muhammad.

Zajímavé je, že stoupenci všech těchto mistrů říkali, že pouze jejich mistr má pravdu a že jeho cesta je nejlepší a nejrychlejší. Možná ne jediná, ale určitě nejrychlejší. Tvrdili to s velkou naléhavostí. A proto měl každý jít právě touto cestou. Člověk se měl stát katolíkem nebo měl dělat transcendentální meditaci nebo se naučit tchai-ti - ne někdy, ale **okamžitě**.

Nebo jste měli vstoupit do určité skupiny nebo číst určitou knihu nebo se nechat pokřtít nebo udělat něco, co váš mistr doporučoval jako nejrychlejší cestu k dosažení toho, co všichni chceme - to jest k „osvícení“.

Existují však dvě nebezpečí. První je myslet si, že **musíte dělat něco specifického, abyste osvícení dosáhli**, neboť jinak jej dosáhnout **nelze**. Druhé nebezpečí je myslet si, že vaše cesta k osvícení je nejrychlejší a nejlepší.

Asi před dvanácti lety za mnou přišli lidé z hnutí **est**. Toto hnutí (Erhard Seminar Training) bylo založeno Wernerem Erhardem před pětadvaceti lety.

Stoupenci tohoto hnutí byli přesvědčeni, že to je nejrychlejší cesta k osvícení. Proto začali rekrutovat nové členy. Dělal to s nesmírnou vervou a nemohli pochopit, proč nechápete naléhavost jejich posláních. Dívali se na vás a říkali: „Ty to prostě nechápeš, že ne?“

Bylo to přirozené, neboť našli něco, co změnilo jejich život prakticky ze dne na den, a proto vám to chtěli dát.

Existovalo mnoho cest. Tohle nebyla jediná cesta, ale pravděpodobně to byla nejrychlejší cesta.

A tak jsem se přihlásil do kurzu **est** a také se stal osvíceným. Ve skutečnosti jsem se stal tak osvíceným, že jsem si uvědomil, že kurz **est** nepotřebuji - což stoupence **est rozzlobilo**, neboť chtěli, abych bral stále pokročilejší kurzy.

Zdálo se, že **est** je program s mnoha úrovněmi. Mohli jste se přihlásit do kurzu první, druhé nebo třetí úrovně - a všechny měli fantastická jména. A když jste jednou začali, nikdy jste nemuseli skončit. Bylo velmi obtížné odejít. A když jste z kurzu odešli, všichni stoupenci hnutí vám dávali najevo, že jste udělali něco velice smutného. Ne sparného, ale smutného. Protože jste nic **nepochopili**.

Před mnoha lety založil Paramahansa Yogananda Bratrstvo seberealizace (Self-Realization Fellowship). Yogananda učil na Západě od roku 1920 až do své smrti v roce 1952. V roce 1946 vydal svůj životopis **Autobiography of a Yogi**. Kniha uvedla do západního světa učení Véd.

Když Yogananda nebo Mistr, jak se mu říkalo, přišel do Ameriky, přinesl techniku „seberealizace“, což bylo jeho slovo pro osvícení. Když si uvědomíte své já, stanete se osvícenými. A Mistr o sobě říkal, že je osvícený. A také osvícený **byl**. A byl osvícený proto, že to **říkal**.

Chceš říci, že to stačí ?

Ano. Nerad bych někoho zklamal, ale být osvícený znamená říci, že jste osvícený. Tak je to jednoduché. Ale o tom si ještě promluvíme.

Paramahansa učil svou techniku osvícení, která mimo jiné zahrnovala každodenní hlubokou meditaci. Jeho žáci pak jeho techniku učili své žáky a ti ji učili zase své žáky a tak dále, až se

Bratrstvo seberealizace rozšířilo po celých Spojených státech a nakonec po celém světě. Bratrstvo funguje dodnes a má mnoho stoupenců.

Budete-li mluvit s některým z nich, řekne vám: „Tohle je cesta k osvícení. Ukázal nám ji Mistr. Je mnoho dalších cest, tohle není jediná cesta a možná to není ani nejlepší cesta, ale je to nejjistější cesta, kterou známe, a tak se k nám přidej.“ A to je úžasné, protože to je jejich zkušenost, a oni vám o ní upřímně vyprávějí.

Před několika desítkami let se objevil další fascinující muž, který se jmenoval Maharishi a který učil svou cestu k osvícení. Jeho cesta se jmenovala transcendentální meditace neboli TM. Maharishi se spřátelil s Beades, když byli na vrcholu slávy, a velice brzy se stal populárním na celém světě.

Založil ohromné univerzity. Jedna z nich je ve Fairfield ve státě Iowa. Existuje mnoho dalších vzdělávacích středisek a mnoho takzvaných TM Center.

*Já jsem se naučil transcendentální meditaci od žáků, kteří se ji naučili od dalších žáků, kteří se ji naučili od dalších žáků, kteří se ji naučili od Mistra. Stoupenci hnutí Transcendentální meditace říkají, že transcendentální meditace je nástroj, který vám umožní dosáhnout osvícení ve velice krátké době, **a oni chtějí, abyste osvícení dosáhli.***

Když máte k dispozici techniku, která je schopna změnit život, pak je přirozené, že ji chcete sdílet s co nejvíce lidmi. Na tom není nic špatného. Je to velice vzrušující a je to velice krásné. Ale když toho je příliš, jako sexu nebo cukru nebo čehokoli dobrého, může vás to vyvést z rovnováhy.

*Existuje mnoho dalších programů, existuje mnoho dalších cest. Brian Weiss říká ve své knize **Many Lives, Many Masters**, že je mnoho cest, které vedou na vrchol hory. Kterou z nich bychom měli doporučit ?*

Na to se ptám já tebe.

Nebo bychom měli lidi povzbudit, aby vyzkoušeli různé cesty, neboť jestliže mají čisté úmysly, pak si najdou cestu, která pro ně bude nejlepší ?

Bůh říká: „Každý, kdo se mě zeptá, dostane odpověď.“

Máš pravdu. To říkám.

A zítřejší Bůh odpoví každému z nás způsobem, který nejlépe odpovídá vibracím v centru našeho bytí.

Jinými slovy, Bůh nebo osvícení se objeví v životě každého člověka ve formě, která nejlépe odpovídá jeho minulostí, jeho kultuře, úrovni jeho porozumění, úrovni jeho touhy a ochoty.

Tato kniha, kterou bude číst mnoho lidí, spadá do této kategorie. Pro některé lidi bude dokonalým nástrojem komunikace. Pro lidi, kteří ji nedočkou do konce, takovým nástrojem nebude.

Takže je mnoho způsobů komunikace a je mnoho disciplín: fyzické disciplíny, duševní disciplíny, duchovní disciplíny a disciplíny, které zahrnují všechny tři aspekty - tělo, mysl a ducha.

Už jsi tu hovořil o Buddhovi. Ale měli bychom říci celý příběh.

Jmenoval se Siddhartha Gautama. Jako mladý muž žil v bohatství a přepychu, neboť jeho otec byl vládcem velkého území. Otec se snažil syna chránit před poznáním okolního světa, a proto ho držel v královské zahradě. Jednoho dne se však Siddhartha odvážil ven a uviděl, jak se žije na ulici.

Dověděl se o existenci nemocí, krutosti, hněvu a všeho negativního, co mu nebylo dovoleno poznat, dokud se nedostal za zdi královské zahrady. A tak se vzdal svého bohatství, své rodiny, své ženy a dětí a odešel hledat osvícení.

„Co mám dělat?“ ptal se sám sebe. „Co mám dělat?“ A pak se podrobil řadě přísných fyzických a duševních disciplín. Postil se, meditoval a prováděl všechna možná cvičení. To trvalo asi šest let.

Vyhledal různé mistry a vyptával se jich, jak dosáhli osvícení, a začal dělat, co mu řekli, protože je chtěl uctít. Ale nic mu nepřineslo osvícení. Přineslo mu to jen tělesnou slabost a těžký život.

Jednoho dne si řekl: „Sednu si pod tenhle strom a budu tu sedět tak dlouho, dokud nedosáhnou osvícení. Už jsem vyzkoušel všechno. Vyzkoušel jsem všechna fyzická cvičení, meditaci i hladovění. A teď tu budu prostě sedět. Jsem unaven a nevstanu, dokud nebudu osvícený.“

A tak seděl pod stromem a nic nedělal. Žádné cvičení, žádná meditace, žádné hladovění. Jen tam seděl a vůbec nic nedělal. To je pro většinu z nás velice obtížné, protože si myslíme, že jestliže chceme dosáhnout osvícení, musíme pro to něco **dělat**.

Buddha tam seděl a seděl, až jednoho dne otevřel oči a uvědomil si, že je osvícený. „Jsem osvícený,“ řekl si. A lidi se ho začali vyptávat: „Jak jsi to udělal? Jak jsi to udělal? Nauč nás to, mistře! Stal ses Buddhou, stal ses osvíceným. V čem je celé tajemství? Jak jsi to udělal?“

A Buddha řekl něco pozoruhodného: „Nemusíte dělat nic.“ Představte si to. Po té době tvrdé disciplíny. Po všem tom cvičení, sebeodříkání a hladovění. Buddha si konečně uvědomil, že osvícení nedosáhl ani modlením, ani pálením kadidla ani meditováním. Ničím z toho. Chcete-li, pak toho můžete dosáhnout jakýmkoli z těchto způsobů. Jestliže vám to vyhovuje. Jestliže to je vaše cesta. **Ale není nutné dělat cokoli.**

Buddha vlastně řekl: „Jsem osvícený, protože vím, že osvícení znamená, že si uvědomíte, že nemusíte nic dělat, abyste dosáhli osvícení.“

Není to zajímavé? V jistém smyslu je smutné, když si uvědomíte, kolik lidí dlouhé roky usilovně cvičí a nakonec zjistí, že osvícení **vůbec nic nevyžaduje**.

Tenhle rozhovor teď skončím tím, že vám řeknu něco odvážného. Řeknu vám, že jednoho dne i já možná dosáhnou osvícení.

Možná si myslíte, že žertuji, ale tak tomu není. Mohl bych být osvíceným mistrem a právě tak by jím mohl být kdokoli. A víte, jak poznám, že jsem osvícený? Poznám to, až najdu klid a radost a lásku v každém okamžiku. Jako všichni mistři přede mnou i já hledám osvícení.

Na své cestě jsem vyzkoušel všechno. Nejdřív jsem vyzkoušel ortodoxní náboženství. Každý den jsem svědomitě odříkával růženec, protože jsem věřil, že mě Bůh vyslyší.

Zkoušel jsem také hladovění. Zkoušel jsem meditaci. Přečetl jsem každou knihu, která se mi dostala do ruky. Byl jsem v kurzu **est**. Učil jsem se transcendentální meditaci. Učil jsem se

transakční analýzu. Vyzkoušel jsem mnoho cest.

A pak jsem měl jednoho dne neobyčejný zážitek, měl jsem pocit, že jsem opustil své tělo. To bylo opravdu zajímavé, protože jsem se o to ani nepokoušel. Snažil jsem se něčeho dosáhnout meditací. Snažil jsem se něčeho dosáhnout hladověním. Snažil jsem se něčeho dosáhnout modlením a cvičením, ale nic mi nepomáhalo dosáhnout, čeho jsem dosáhnout chtěl.

Toho dne jsem se prostě snažil usnout. A pak jsem usnul. Ale v tom okamžiku jsem opustil své tělo. A **věděl** jsem to. Byl jsem mimo své tělo a uvědomoval si to.

Nebudu tu popisovat svůj zážitek, ačkoli vám mohu říci, že byl velice reálný - a je pro mě reálný dodnes. Za celý svůj život jsem měl tři takové zážitky. A každý z nich mě dovedl do téže sféry: do sféry absolutního - s velkým „A“ - vědomí. A když jsem se poprvé vrátil do svého těla, pamatoval jsem si jen tři slova, která mě úplně vyvedla z míry. Chceš je slyšet ?

Napjatě poslouchám.

„Na ničem nezáleží.“

Na ničem nezáleží. Jak překvapující poselství dostala moje duše od sjednocené duše, kterou je Život. Na **ničem nezáleží**. A stejně jako transcendentální meditace, jako kurzy est a učení Paramahansy Yoganandy i toto poselství změnilo můj život. A tady je hlubší poselství za tím poselstvím:

Jestliže na ničem nezáleží, pak si mohu svobodně vybrat, na čem bude záležet mně. Jestliže však na něčem záleží, například Bohu, pak se musím snažit zjistit, co to je, protože když to nezjistím, pak budu tím, čemu se říká odsouzený, nebo přinejmenším **neosvíceným**.

Když jsem uslyšel ten hlas, který mi řekl, že na ničem nezáleží, uvědomil jsem si, že jsme svobodní zvolit si, na čem nám bude v životě záležet.

Takže tohle mohu říci lidem, kteří se ptají na osvícení.

Věříte-li, že k osvícení vede jen jediná cesta, která je nejlepší a nejrychlejší a kterou by měl každý znát už v deset hodin zítra dopoledne, začnete žít ve stresu a vaše ego se bude snažit každého přesvědčit, že tomu tak opravdu je.

Přestanete se chovat jako mistr a začnete se chovat jako někdo, kdo je pod nesmírným tlakem a stresem, protože vám najednou bude záležet na tom, aby **druzí pochopili**, co se jim snažíte říci.

Nebudete-li si dávat pozor, začnete mít kvóty nebo cíle. Každý týden nebo každý měsíc nebo každý rok budete chtít přesvědčit určité množství lidí. A když svého cíle nedosáhnete, budete si myslet, že jste neodvedli dobrou práci.

A přece odvádíte dobrou práci, když někoho milujete, aniž od něho něco očekáváte nebo vyžadujete.

Osvícení nemá nic společného s tím, co děláte se svým tělem nebo myslí. Osvícení se týká vaší duše.

To je úžasná moudrost. Vyjádřil jsi to naprosto jasně.

Děkuji ti. Chtěl jsem jen říci, že když někoho miluješ bezpodmínečně a nezištně, pak jsi dosáhl osvícení a ukázal jsi druhým, jak se i oni mohou stát osvícenými. Stejně rychle, jako kdyby použili jakýkoli systém.

*Stejně rychle, jako kdyby použili transcendentální meditaci. Stejně rychle, jako kdyby se stali členy Bratrstva seberealizace. Stejně rychle, jako kdyby brali kurzy **est**. A jestliže se naučíte milovat bezpodmínečně sami sebe a všechny ostatní, vyléčíte své já, aniž byste pohnuli prstem.*

*A teď bych si rád promluvil o zdraví, protože mnozí lidé věn, že člověk **není osvícený**, pokud není zdravý.*

Ted' ses opravdu rozjel, že ano ?

Ty jsi mi otevřel dveře. Já do nich jen vstoupil.

Tak pokračuj. Chci slyšet, co nám řekneš o zdraví.

Je podmínkou osvícení dobré zdraví ? A co to vlastně je dobré zdraví ? Znamená to mít zdravé tělo ? Znamená to žít 90 nebo 100 nebo 200 nebo 500 let ?

*Znamená to nemít žádné bolesti ? Znamená dobré zdraví nepřítomnost jakékoli tělesné nedokonalosti ? Nebo to znamená cítit se dobře **bez ohledu na všechno ostatní** ?*

Co je zdraví, co je optimální zdraví, jestliže to není pocit štěstí ?

Znám lidi, kteří každý den cvičí a kteří jsou ve skvělé fyzické kondici, ale jejich srdce a jejich mysl a jejich duše jsou zoufale smutné.

A také znám lidi, kteří stěží unesou párátka... v tak špatné kondici jsou... ale jejich srdce a jejich mysl a jejich duše jsou veselé a oni jsou šťastní.

*Jeden z těchto lidí se jmenuje Ram Dass. Ram Dass je mistr a já jsem měl to štěstí, že jsem se s ním osobně setkal. Dass učil mnoho lidí a napsal mnoho knih. Jedna z nich se jmenuje **Be Here Now**.*

Před dvěma či třemi lety ho ranila mrtvice. Byl ještě mladý; bylo mu teprve třiašedesát let.

Setkal jsem se s ním krátce potom v hotelovém pokoji v Denveru a něco vám musím říci. Ještě nikdy jsem neviděl zdravějšího člověka.

V tom pokoji jsem seděl s mistrem. „Jak se máte, Rame Dassi ?“ zeptal jsem se ho. „Úžasné,“ odpověděl velice pomalu ze své kolečkové židle.

Tak to je zdraví... to je zdraví. To je klid. To je radost.

Ram Dass tam seděl a hovořili jsme. Vyptával jsem se ho na spoustu věcí, protože jsem chtěl vědět, jak se cítí. A on mi trpělivě odpovídal. Podobné otázky musel slyšet už stokrát. Možná tisíckrát. Přesto však pozorně naslouchal, jako by je slyšel poprvé v životě.

*S odpovědí nikdy nespěchal. Měl jsem dojem, že o každé odpovědi hluboce přemýšlí, nikoli proto, aby si vzpomněl, jak na podobnou otázku odpověděl v minulosti, ale proto, aby vyjádřil, jak se cítí **ted'**.*

Byla to chvíle neuvěřitelné štědrosti. Celou tu dobu mi něco dával.

Máte-li v sobě tolik štěstí, klidu, moudrosti a radosti, že je můžete celý život rozdávat bez ohledu na své problémy, pak jste osvícení. Pak jste opravdoví mistři.

Když se už nestaráte o sebe, ale máte zájem o druhé, pak jste mistři.

Koneckonců proto jste přišli na tento svět. Nejste tu proto, abyste se „nějak vylepšili“ nebo abyste na „sobě pracovali“. Přemýšlejte o možnosti, že veškerá práce, kterou kdy budete muset udělat, je už hotová. A to jediné, co teď musíte udělat, je uvědomit si to.

Takže tento okamžik je okamžikem vašeho osvobození. Můžete se osvobodit od celoživotního hledání osvícení. Můžete zapomenout, že tohle musí vypadat **takhle** a tamto musí vypadat **onak**, že k cíli se dostanete jen **touto** cestou a ne **jinou**.

Pořád můžete dělat, co jste dělali dosud, ale jestliže vás to otravuje, jak by to mohla být cesta k osvícení ?

Znám jednoho mistra, který se jmenuje Ilchi Lee. Ten vymyslel úžasnou cestu k osvícení. Říká se jí Dahn Hak a je to proces integrace těla, mysli a ducha, jemuž se můžete věnovat do konce života. Je to úžasná cesta. Vyzkoušel jsem ji. Funguje. Miliony lidí dosahují tímto způsobem osvícení.

Jednou jsem se doktora Lee zeptal, zda je Dahn Hak nutný k dosažení osvícení. Odpověděl okamžitě: „Ne.“ Nesnažil se nic vysvětlovat. Odpověděl jedním slovem. „Ne.“

Na vrchol hory nevede jen jediná cesta. A každý skutečný mistr to ví.

Tak se dnes osvobod'te. Přestaňte na sobě pracovat tak usilovně, že vám to už nedělá radost. Dělejte něco, co vám přinese radost.

Řeknu vám o něčem, co vám radost přinese. Rozhodněte se, že každý den, každý okamžik, každé slovo bude něčím, co budete sdílet s druhými takovým způsobem, aby věděli, že nemusejí nic dělat, že nemusejí nikam jít a že nemusejí něčím být jen proto, aby byli milováni hned teď. Dejte jim najevo, že jsou dokonalí takoví, jací jsou.

Vracejte lidi sobě samým, aby se mohli milovat. Jednejte s nimi takovým způsobem, aby pochopili, že neexistuje nic, co by jim chybělo, nic, co by potřebovali, nic, čím by už nebyli. Chcete vědět, jak nejrychleji poznáte, že jste osvícení ?

Ano, můžeš mi to říci ? Můžeš mi to opravdu říci ?

Nejrychleji poznáte, že jste osvícení, **když budete dávat druhým najevo, že i oni jsou osvícení.**

To je poselství zítřejšího Boha. To bude učit Nová duchovnost. Proto je **namaste** tak účinným nástrojem, tak smysluplnou výměnou energie:

„Bůh ve mně vidí a ctí Boha v tobě.“

Nic jiného nemusíme dělat, pokud to myslíme vážně. Pokud to však říkáme jen proto, že to zní pěkně, pak nám zbývá ještě spousta práce. Jestliže to však myslíme opravdu vážně - jestliže to říkáme opravdu upřímně - pak hledání skončilo a my jsme osvícení.

SBOHEM A AHOJ

Tak co tomu říkáš ? Prošel jsem ?

Prošel ? Neprošel ? Nemůžeš neprojit. Prošel jsi, jakmile jsi vstoupil do přítomného okamžiku a věnoval mu celé své já. Nic jiného Život nevyžaduje.

Ano.

Už je čas.

Ano, já vím. Ale ještě nechci skončit.

Už musíme. Byl to dobrý rozhovor. Dlouhý a dobrý. Ale teď musíme skončit.

Rád bych všechno shrnul. Je toho tolik. Rád bych ještě zopakoval, v čem se zítřejší Bůh bude lišit od včerejšího Boha.

Tak dobře.

Ukázal jsi nám nádhernou vizi zítřejšího Boha a řekl jsi nám, jaký bude. Tak tady je shrnutí toho, co jsi řekl:

- ♥ 1. Zítřejší Bůh od nás nevyžaduje, abychom v něho věřili.
- ♥ 2. Zítřejší Bůh nemá pohlaví, velikost, tvar, barvu ani žádnou jinou vlastnost individuální živé bytosti.
- ♥ 3. Zítřejší Bůh mluví neustále s každým člověkem.
- ♥ 4. Zítřejší Bůh není od ničeho oddělen, je všudypřítomný. Je alfou a omegou, začátkem a koncem - je vším, co kdy bylo, co je a co kdy bude.
- ♥ 5. Zítřejší Bůh není individuální bytost, nýbrž neobyčejný proces, jemuž se říká Život
- ♥ 6. Zítřejší Bůh se neustále mění.
- ♥ 7. Zítřejší Bůh je nepotřebný.
- ♥ 8. Zítřejší Bůh nevyžaduje, aby mu někdo sloužil, neboť je služebníkem veškerého Života
- ♥ 9. Zítřejší Bůh každého miluje a nikoho neodsuzuje a netrestá.

To je neuvěřitelný popis téměř neuvěřitelného Boha. V tomto rozhovoru jsi opakoval, že tento nádherný Bůh bude přijat lidstvem, ale já si pořád ještě nejsem jistý, zda lidi takového Boha budou schopni přijmout.

To bude vaším největším duchovním úkolem.

Bude to vyžadovat nezamlžený zrak, neochabující sílu, neobyčejnou odvahu a mimořádnou
BŮH NA KTERÉHO ČEKÁME

vytrvalost.

A bude to od vás vyžadovat, abyste se smáli tváří v tvář téměř nepřekonatelným překážkám a abyste nikdy nezapomínali, že váš úkol je už hotov. Všechno je jen otázka času.

Možná tu nebudeš ve své dnešní tělesné formě, ale výsledek stejně uvidíš. Zavolám tě v pravý okamžik a řeknu ti: „Podívej se. Podívej se, co jsi uvedl do pohybu. Odvedl jsi dobrou práci, příteli země. Odvedl jsi dobrou práci, příteli lidí. Odvedl jsi dobrou práci, příteli Života a Lásky a Boha.“

Ted' jdi a hlásej to všem národům. Založ Občanské hnutí za osvobození duše. Osvobod' lidi od víry v rozhněvaného, trestajícího, krutého a vraždícího Boha.

Osvobod' lidi a zachraň svět. Zachovej svět pro své děti i pro jejich děti.

Budoucnost je tak jasná, když je ozářena tvým světlem. Proto sviť na cestu všem lidem, aby konečně poznali, čím opravdu jsou.

O to tě dnes žádá i včerejší Bůh, který říká: „Můj čas minul. Přišel čas pro nového Boha. To však neznamena, že mě musíte opustit. Já nemohu být opuštěn, neboť jsem vždy s vámi. Váš nový Bůh, zítřejší Bůh, budu já v nové podobě.

Takže... sbohem... a ahoj.

Miluji vás.

(26)

DOSLOV

Končím tuto knihu prosbou. Až knihu dočtete a odložíte, prosím vás, nezapomeňte na ni. Prosím vás, nezapomeňte na ni.

Uvědomte si, že se vám nedostala do ruky bezdůvodně. Je to Život, který volá Život. Je to Lásky, která zapaluje Lásku. Je to Bůh, který probouzí Boha.

Prosím vás, rozhodněte se, že budete dělat všechno, co je ve vašich silách, abyste osvobodili sebe i ostatní lidi od víry v rozhněvaného, trestajícího, pomstychtivého a krutého Boha. Vstupte do Občanského hnutí za osvobození duše.

Dělejte všechno, co je ve vašich silách. Vaše odhodlání vám ukáže nové příležitosti v každodenním životě. Otevřete oči a uvidíte je všude kolem sebe.

Jednou z nich je Tým lidstva.

Když jsem začal přijímat informace v této knize, okamžitě jsem byl inspirován, abych založil Tým lidstva, který' dá lidem příležitost rozšiřovat svou energii - své naděje a sny a lásku. Chtěl jsem, aby se každý člověk mohl zapojit do celosvětového procesu změny.

Představil jsem si Tým lidstva jako lidové hnutí, které přivede na svět Novou duchovnost -
BŮH NA KTERÉHO ČEKÁME

duchovnost založenou na myšlence, že všichni lidé mají právo vyjádřit svou touhou po Bohu jakýmkoli způsobem, aniž by byli odsuzováni nebo napadáni.

Nová duchovnost nepřinese jen náboženskou snášenlivost, ale nabídne lidem nové hodnoty, na jejichž základě se lidstvo bude moci organizovat. Ukáže lidem nové způsoby, jak vytvářet a prožívat politiku, ekonomiku, náboženství a všechny ostatní společenské konstrukce.

Od té doby, co jsem o této myšlence začal hovořit na přednáškách v různých zemích světa, tisíce lidí řekly: „Ano ! Počítej se mnou ! Toho se zúčastním !“

A teď vás žádám, abyste se stali členy Týmu lidstva. Udělejte to ještě dnes, než na to zapomenete a začnete dělat jiné věci. Podrobnější informace můžete dostat na následující internetové adrese: www.HumanitysTeam.com. Také můžete telefonovat na číslo: 1-541-482-0126. Nebo můžete psát na adresu: Humanitys Team, 1257 Siskiyou Blvd., PMB 1150, Ashland, OR 97520.

Jestliže vás zaujaly myšlenky v této knize, doporučuji vám, abyste se předplatili každodenní motivační e-mail. Zjistíte, že ' to je velice povznášející, a zároveň pomůžete rozšiřovat Novou duchovnost po celém světě, neboť veškeré zisky z této akce půjdou na Tým lidstva. Každodenní e-mail obsahuje nejen stručná poselství a meditace z knih edice HsB, ale také inspirující slova dalších autorů, jejichž pojetí Boha a Života je v souladu s principy Nové duchovnosti. Předplatné můžete podepsat na internetové adrese www.newspirituahty.org. Tato organizace byla založena proto, aby podporovala globální rozšíření Týmu lidstva.

*Jistě si uvědomujete, že kniha, kterou právě držíte v ruce, obsahuje víc než pouhé proroctví. Obsahuje také výzvu. Vyzývá vás k **zapojení do** procesu globální změny. Přidejte se k těm, kteří se rozhodli stát se **nadějí lidstva**.*

*Je mnoho způsobů, jak můžete rozšiřovat úžasná poselství **zítřejšího Boha**. Například skladatele Dona Eatona poselství tak nadchlo, že o něm napsal píseň. Myslím, že by bylo úžasné, kdyby tuto krásnou píseň lidé zpívali každý týden na duchovních shromážděních po celém světě. A vy k tomu můžete přispět. Tady jsou slova...*

(27)

NADĚJE LIDSTVA

(Don Eaton, 2003)

***Vidím tolik zoufalých lidí.
Ztratili naději a nemohou najít cestu.
Přesto věřím, že někteří mají oheň v srdci
A že je pár statečných, kteří řeknou:***

***Já jsem naděje lidstva.
Já jsem posel Světla.
Moje láska pomůže vyléčit šílenství světa.
Já jsem svíce uprostřed noci.***

*Někdo řekne, že to je arogance či ješitnost,
Myslit si, že jsme součástí splněných snů.
Ale myslíte si, že bych v sobě cítil to Světlo,
Kdybych neviděl jeho zář ve vašem srdci ?*

*Vy jste naděje lidstva.
Vy jste poslové Světla.
Vaše láska pomůže vyléčit šílenství světa.
Vy jste svíce uprostřed noci.*

*Měl jsem to štěstí, že jsem poznal
Několik silných a pokorných srdcí,
Rodinu těch, kteří zaslechli volání.
Ozářen jejich světlem jsem konečně pochopil,
Ze jsme tu všichni z jediného důvodu.*

*My jsme naděje lidstva.
My jsme poslové Světla.
Naše láska vyléčí šílenství světa.
My jsme svíce uprostřed noci.*

Takže další způsob, jak můžete přispět k rozšíření poselství zítřejšího Boha, je koupit si noty k této krásné písni a poslat je pěveckým sborům všech kostelů ve vaší komunitě. Také si můžete koupit několik kompaktních disků s nahrávkou, kterou zpívá Don. Disky si můžete objednat elektronickou poštou na adrese: eatonsong@aol.com, nebo normální poštou na adrese: 1164 N.W Weybridge Way, Beaverton, OR 97006.

Kromě toho si můžete koupit samolepky s nápisem BUĎTE NEDĚJÍ LIDSTVA. Ty můžete rozdat přátelům a požádat je, aby si je nalepili na nárazník svého auta. Samolepky objednávejte na internetové adrese www.HumanitysTeam.com. A nakonec něco jednoduchého, co můžete udělat během příští hodiny (nebo příštího týdne či příštího měsíce). Dejte tuto knihu přáteli. Doporučte ji všem. Hovořte o ni s každým.

Staňte se posly světla. Pomáhejte rozšiřovat myšlenky Nové duchovnosti.

*Nemáte pocit, že jsem vám dal celý seznam úkolů ? To je dobře ! Přesně to jsem měl v úmyslu ! Chci vás podnítit k **účasti na procesu duchovní změny**.*

*Neboť jestliže to neudělám teď, kdy tedy ? A jestliže nepodnítím vás, **koho** tedy ?*

Právě jsem si vzpomněl na neobyčejná slova, jež pronesl prezident Kennedy při své inauguraci. Umíte si představit, že by něco takového řekl nějaký významný politický vůdce dnes ?

„Ať už jste občané Ameriky nebo občané světa, vyžadujte od nás stejnou sílu a oběti, jaké od vás vyžadujeme my. S dobrým svědomím, jež je naší jedinou odměnou, a s historií, jež bude soudcem našich činů, pojďme vpřed a ved'me zemi, kterou milujeme. Můžeme požádat Boha, aby nám požehnal a pomohl, ale nesmíme zapomínat, že Boží práci tady na zemi musíme vykonat sami.“

S tím souhlasím. S tím naprosto souhlasím. A doufám, že s tím souhlasíte i vy.

Nashledanou v Týmu lidstva !

Neale Donald Walsch Ashland, Oregon listopad 2003

Přes 7000 stran a 3000 obrázků o Vesmírných lidech najdete na internetu:

[**www.vesmirni-lide.cz**](http://www.vesmirni-lide.cz)

[**www.vesmirnilide.cz**](http://www.vesmirnilide.cz)

[**www.andele-svetla.cz**](http://www.andele-svetla.cz)

[**www.andelesvetla.cz**](http://www.andelesvetla.cz)

[**www.universe-people.cz**](http://www.universe-people.cz)

[**www.universe-people.com**](http://www.universe-people.com)

[**www.cosmic-people.com**](http://www.cosmic-people.com)

[**www.angels-light.org**](http://www.angels-light.org)

[**www.angels-heaven.org**](http://www.angels-heaven.org)

[**www.ashtar-sheran.org**](http://www.ashtar-sheran.org)

[**www.himmels-engel.de**](http://www.himmels-engel.de)

[**www.angeles-luz.es**](http://www.angeles-luz.es)

[**www.angely-sveta.ru**](http://www.angely-sveta.ru)

[**www.anges-lumiere.eu**](http://www.anges-lumiere.eu)

[**www.angelo-luce.it**](http://www.angelo-luce.it)

[**www.anioly-nieba.pl**](http://www.anioly-nieba.pl)

[**www.feny-angyalai.hu**](http://www.feny-angyalai.hu)

(snadno získáte také v knihovnách a internetových kavárnách)

13.5.2006

IVO A. BENDA